

DEMONUL UCIS

de

Anne K. Joy

SERIA DEMONILOR:

Demonii iubirii. Demonul ucis. Demonii trecutului.

Conținutul acestei cărți este rodul imaginației, iar orice asemănare cu realitatea (numele personajelor, descrieri, locații, întâmplări etc) este întâmplătoare.

Pentru toți cei care m-au susținut să

scriu povestea celor doi, Cecile și Matthew.

Pentru cei care i-au îndrăgit în cartea precedentă.

Pentru cine m-a motivat să pun povestea lor pe hârtie.

Mulțumesc tuturor celor care au citit „Demonii iubirii”!

CAPITOLUL 1

Natalia Peterson nu fusese întotdeauna o femeie bogată, însă luptase din greu ca să găsească un soț cu suficienți bani încât să-i satisfacă orice capriciu. Nu-i păsa dacă era necesar să calce peste cadavre ca să ocupe o poziție înaltă în societate, iar „micul secret” al soțului ei nu o incomoda nici măcar puțin. Trata cu indiferență orientarea sexuală a acestuia și își căuta alinare, mângâiere și satisfacere în patul amantilor ei. Lui David nu-i păsa de indiferența, infidelitățile și nici de răutatea care creștea în ea de la o zi la alta. Nu-i păsa că nu era o mamă devotată pentru că nici el nu era tatăl perfect.

Era o femeie nu doar ambițioasă, ci și

frumoasă pentru că anii nu își puseseră amprenta asupra trupului ei și încă reușea să atragă în plasa ei un bărbat pe care și-l dorea. Cât despre ambiție, până să intre Ian în posesia moștenirii lăsate de tatăl lui, se ocupase de afacerile familiei. Curând, Cecile se căsătorea și urma să-și primească partea care i se cuvenea, iar Natalia, eliberată de sarcinile din testament, își propusese să plece într-o călătorie prin Europa. În mai puțin de patru zile, Cecile Peterson și Matthew Anderson își uneau destinele la altar, în fața lui Dumnezeu și a invitaților lor. Apoi ea era liberă să călătorească și să se bucure de viață.

Relația cu copiii ei nu era departe de cea din copilăria lui Cecile și Ian. Și totuși, de Cecile era ceva mai apropiată. Ian era

diferit, fiind bărbat, și oarecum își regăsea personalitatea și duritatea în el. Ian se înțelegea mai bine cu Eliza, soacra lui, decât cu propria mamă, însă Nataliei nu-i păsa.

— Iubito, murmură Ian la urechea soției lui.

Abia răsărise soarele afară, iar Ian și Jessica se aflau încă în pat. Dezbrăcați după o noapte de dragoste. Reîmpăcăările sunt întotdeauna cele mai dulci.

— Jess, repetă el în speranța că de această dată o să primească un răspuns.

— Da... șopti ea puțin neclar.

— În cincisprezece minute o să plec, zise el dându-se jos din pat și îndreptându-se către dressing. Cecile o să treacă astăzi pe aici?

— Da. Peste o oră. Vrea să pregătim ceva pentru diseară, a răspuns ea cu jumătate de gură.

— Nu înțeleg de ce să vă stresați cu așa ceva când oricum o să se ocupe mama de toate, dar în fine... voi femeile știți mai bine.

— Ce vrei să spui, întrebă Jessica trezindu-se de-a binelea.

— Nimic, a bătut el în retragere. Nu mă cert cu tine astăzi.

Apoi s-a apropiat de ea ca să o sărute.

După ce și-a primit sărutul de „Bună dimineața”, ziua i s-a înseninat.

— Ador diminețile, i-a spus ea cu zâmbetul pe buze.

— Și eu. Dar nu și atunci când trebuie să plec la muncă, ci doar când pot să stau cu tine în pat și să...

— Shhht... îi tăie repede vorba. Mai bine te grăbești să ajungi la birou ca să-ți termini treburile mai repede. La ce oră ne vedem diseară?

— Ținând cont că la ora șase suntem așteptați la cină. O să încerc să ajung acasă înainte de ora cinci. O să avem timp suficient să ajungem la cină.

— Știi. Mă tot întreb ce este cu mama ta de ne-a invitat pe toți la cină. Oare vrea să-și îmbunătățească relația cu voi?

— Să nu ne grăbim să tragem concluzii. Cred că o face strict cu ocazia nunții lui Cecile și am acceptat să merg acolo doar de dragul ei. Însă știm amândoi că nu se comportă ca o adevărată mamă și nici nu nutrește sentimente materne.

Jessica se uita pierdută la Ian și nu

putea să nu-i dea dreptate. Pe de o parte avea un presentiment de rău augur și se ruga să se înșele în privința soacrei ei.

— Crezi că Cecile a discutat cu Matt, s-a trezit ea întrebându-l.

— N-am nici cea mai mică idee și nici nu-ți recomand să te bagi în asta.

Jessica a dat să răspundă, însă Ian nu i-a permis.

— Știu că îți pasă de ei. Însă este mai bine să-și rezolve singuri problemele. Dacă ne-am amesteca le-am face mai mult rău.

— Și la fel o să fie dacă nu facem ceva. Dacă o forțăm să-i spună, o să se supere pe noi. Dacă păstrăm tăcerea.

Matt o să afle mai târziu și o să ne condamne pentru că nu i-am spus.

— Tocmai de aceea este mai bine să nu

ne implicăm. Pe de o parte este mai bine să-i spună lui Matt și astfel să-și descătușeze sufletul, dar pe de altă parte este posibil să se producă o ruptură între ei și Cecile să sufere și mai mult.

— Ai dreptate, dar corect este să-i spună înainte să afle din altă parte.

— Poate, răspunse Ian. Am plecat.

Impecabil îmbrăcat. Ian s-a apropiat din nou de Jessica și a sărutat-o suav la început, ca mai apoi să o devoreze.

— Plec acum pentru că altfel există riscul să ajung la birou mai târziu cu o oră. Și văzu zâmbetul de pe buzele ei. Ne vedem diseară.

— Ok. Sună-mă când îți este dor de tine. I-a spus Jessica în mâna lui.

— În acest caz poți să-ți iei telefonul

aproape, răspunse el din holul casei.

Și ușa s-a auzit închizându-se în urma lui. Nu a trecut mult timp și Jessica resimțea golul lăsat de plecarea lui Ian. Știa că o s-o sune în câteva minute, dar nu o mulțumea pe deplin. Trebuia să se învețe cu stilul lui de viață, deși îi era greu.

Dimineața lui Cecile nu debutase deloc bine. Spre dimineață a fost victima unui coșmar și, deși nu-și amintea cu exactitate ce visase, simțea în interior neliniștea pricinuită de acesta. Și de parcă nu era suficient, i se instalase o ușoară durere de cap și se încăpățâna să nu ia vreo pastilă care să o scape de acea migrenă. Își preparase un ceai de tei și îl servea în liniște la masa din bucătărie. Apoi avea să se pregătească să meargă la Jessica, să-și

mute ultime lucruri în casa pe care Matt o achiziționase ca să locuiască acolo împreună, iar seara avea să și-o încheie cu cina dată în cinstea lor de către mama ei. Nu avea chef să iasă din casă. Dar nici nu a putut să-și refuze mama.

Își simțea sufletul încărcat pentru că încă nu discutase cu Matt despre mizeria prin care trecuse și era aproape hotărâtă să o facă în această seară. Pentru Natalia. Ian și Jessica nu mai constituia un secret. Însă Matt era singurul dintre toți cei prezenți care nu cunoștea acel secret. Pe lângă acest lucru, trebuia să audă din gura ei înainte să afle de la alții. Dar, în mod evident, nu putea să i se confeseze decât după terminarea cinei.

S-a ridicat ușor de pe scaun și s-a dus

să-și spele ceașca și farfurioara. Apoi s-a dus în dormitor să se pregătească de plecare, deși ieșitul din casă se număra printre ultimele lucruri de care avea chef în acel moment.

Jessica vorbise vreme de câteva zeci de minute cu șeful ei din Seattle și îl pusese la curent cu schimbările care urmau să aibă loc în cel mai scurt timp la una dintre librăriile din New York. Paul Anderson a ascultat-o cu atenție, i-a mai dat câteva sfaturi și i-a cerut să-l țină la curent cu reorganizarea librăriei. Dacă Jessica era cea care se ocupa de acest proiect. Paul știa că nu are nici măcar un singur motiv pentru care să se îngrijoreze. Jessica îi dovedise cât de mult se implică, dar și capacitățile ei în acest domeniu.

Ziua nu se anunța prea bună. Dar fiecare moment trebuia trăit la timpul lui. Îmbrăcată într-o pereche de jeanși și un tricou lejer, căuta prin bucătărie tăvile lui Susan, menajera casei. Cu Susan aproape că nu se întâlnise deloc de când se căsătorise cu Ian. Era o doamnă mai în vârstă. Își făcea foarte bine treaba prin casă. Dar o făcea în așa fel încât să nu-i deranjeze și să nu-și facă simțită prezența. Când Ian locuia singur în apartament. Susan putea să se ocupe de treburile ei pe parcursul zilei. Însă acum îi era puțin mai dificil pentru că trebuia să ia în calcul și programul Jessicăi și să stabilească împreună când putea să vină la apartament. Când cei doi erau împreună, nici vorbă să stea prin preajma lor. Pe lângă pasiunea lor

înflăcărată pe care nu se prea sfiau să și-o arate, știa cum este să fii tânăr și îndrăgostit, așa că voia să-i lase să se bucure de intimitatea lor.

Printre zgomotele produse de tăvi. În timp ce stătea în genunchi și căuta prin mobila de bucătărie, Jessica a auzit soneria. S-a ridicat și a dat buzna la ușă ca să o deschidă. Pe partea opusă a ușii stătea Cecile cu părul ei brunet strâns într-un coc și un zâmbet fals – dar aproape perfect mimat – pe buze.

— Cecile, poți să minți pe cine vrei. Dar nu și pe mine.

Și zâmbetul ei a dispărut într-o clipită, trecând pragul ușii.

— Parcă ești un copil bosumflat că mama nu i-a luat M&M. Ce s-a întâmplat?

— Nimic, a replicat ea tăios.

Cecile s-a îndreptat către bucătărie, unde s-a așezat pe unul dintre scaunele de la masă. Jessica a scos două cești în care a turnat cafea proaspătă, fierbinte și aburindă. Apoi le-a pus pe masă.

— Nu mă simt în largul meu. A zis Cecile. Am o neliniște care nu-mi dă pace de azi de dimineață. Simt un nod la baza gâtului care nu mă lasă nici măcar să respir.

— Sunt emoțiile dinaintea nunții. Tu cel puțin ai un nod, replică Jessica în timp ce-și ridica privirea în tavan, dar eu am avut două.

— Nu știu dacă sunt emoțiile, cât gândul că Matt ar putea să se răzgândească după... după ce află. Înțelept era să-i fac acea mărturisire înainte să ne oficializăm relația.

Acum risc să fiu părăsită înainte să ajung la altar sau ca el să se căsătorească fără să se gândească la consecințe și să se aleagă praful de mariajul nostru.

— Draga mea, Matt nu este Ian și ți-am mai spus-o. Tu nu o să ai ghinionul să treci prin ce am trecut eu și asta se datorează faptului că Matt te iubește, este un bărbat cu capul pe umeri și o să te apere de orice rău.

Cecile și-a luat câteva secunde de gândire, apoi și-a aplecat ușor capul spre umărul drept în semn că oarecum a avut dreptate în ceea ce a spus. A luat o gură de cafea fierbinte și apoi a întrebat-o:

— Oare?

— Cu siguranță. În fine. Mai bine mi-ai spune ce vrei să pregătim, a îndemnat-o

Jessica. Am căutat printre tăvile lui Susan și cred că am găsit una potrivită.

Prietena ei și-a îndreptat privirea către ușile deschise ale dulapului din dreapta ei. La răscoala care avusese loc în interiorul acestuia.

— Se vede. A răspuns Cecile cu un ton suficient de serios încât să izbucnească amândouă în râs.

— Da. Da, da... știu că nu sunt puse în ordine, dar de asta mă ocupam când ai sunat la ușă. O să mă ocup chiar acum de ele. Tu servește liniștită cafeaua și spune-mi ce vrei să pregătim.

Jessica s-a pus din nou în genunchi în fața dulăpiorului și a început să pună fiecare tavă la locul ei. Încercând să nu facă zgomot prea mare.

— M-am gândit la o plăcintă de mere pentru că este unicul desert de care mama s-ar atinge sau la o tartă cu finețe.

— Să înțeleg că nu vrei un desert prea dulce, iar dulceața să vină mai mult de la finețe.

— Da. Mama are grijă să-și mențină silueta și nu face niciodată excese. Mă îndoiesc că la vârsta ei o să arăt la fel de bine.

Iar Jessica nu și-a putut ține în frâu nici gândurile și nici gura.

— Dar mama ta nu s-a recăsătorit de când a rămas văduvă? Arată foarte bine și mă îndoiesc că nu a primit cereri în căsătorie.

— Nu și nici nu cred că o să accepte ca un bărbat să îi între legal în viața ei.

— De ce nu? întrebă ea ușor surprinsă.

— Ar accepta doar în cazul în care el ar fi mai bogat decât ea. În rest îi place să fie independentă și să nu împartă ceea ce are.

— Atunci, cu fericirea și iubirea cum rămâne?

— Mama a iubit întotdeauna ceea ce a făcut-o cea mai fericită.

— Adică?

— Adică banii.

În fond. Avea dreptate ce îi spunea Cecile. S-a ridicat și să apucat să scoată ingredientele necesare pentru desertul de diseară.

— Bine. Dar cu voi cum rămâne? Mă refer la tine și la Ian. A întrebat Jessica după un moment de tăcere.

— Să zicem că am făcut parte din decor,

i-a răspuns Cecile ridicând dintr-un umăr. Cu mine tot a păstrat legătura și a fost puțin mai apropiată. Însă cu Ian... eh, oftă ea. Cu el are o relație mai proastă decât o are cu tine.

— Știu asta. A replicat Jessica, dar cu mine nici nu vorbește. Continui să mă întreb de ce a fost de acord cu mariajul nostru.

— Oh. Dar faptul că nu ți-a făcut scandal nu înseamnă că a aprobat mariajul acesta. Ian nu mai ascultă de ceva vreme de ea și nu se lasă dus de nas. El face ceea ce vrea și nu cere aprobarea vreunui apropiat. Mai degrabă o ascultă pe Mary, chicoti ea.

Inițial. Jess a schițat un zâmbet, apoi și-a amintit de ziua precedentă.

— M-am întâlnit ieri cu Mary și era bucuroasă că am trecut pe acolo. Aproape

că își terminase programul și am ieșit să bem o cafea.

— Te prețuiește mult. Mary. Este convinsă că Ian a făcut cea mai bună alegere atunci când s-a oprit la tine. I-a spus Cecile cu zâmbetul pe buze.

— Da... a răspuns Jessica lăsând să se simtă o apăsare în vocea ei. Iar Cecile nu a trecut-o cu vederea.

— Ce s-a întâmplat?

— Mi-a spus că Lauren a revenit la New York. A zis ea dintr-o răsuflare.

Cecile a rămas surprinsă în prima etapă, apoi și-a dat seama unde bate prietena ei.

— Și ești geloasă... ți-e teamă că Ian o să te părăsească.

— Nu. A răspuns ea. Poate că sunt geloasă, recunosc eu.

Ușor, Jessica Peterson s-a așezat pe un scaun, gânditoare, și a început să servească din cafeaua neîndulcită pe care o pregătise de ceva timp. Dar care era caldă încă.

— Și de ce nu discuți cu el. A întrebat-o Cecile ridicându-și brațele și dându-și ochii peste cap.

— Aceasta este problema. Că aș fi vrut să aud de la el și se comportă de parcă nici nu a văzut-o.

— Dacă-l bați la cap. O să îl înveți să nu-ți mai spună niciodată. Mai așteaptă o vreme și apoi întreabă-l direct. Poate a uitat să-ți spună sau nu a prins momentul oportun sau poate a vrut să te țină departe de supărări.

— Poate... a zis Jessica oftând.

— Dar tu ce ai auzit mai exact? a

întrebat Cecile curioasă, dar temătoare nu care cumva fratele ei să fi făcut vreo prostie demnă de neiertat.

— Mi-a spus subtil că Lauren a venit cu o zi în urmă pe la birou și că știa despre ea că plecase din New York. Cert este că a venit să-l vadă pe Ian și că au petrecut împreună câteva zeci de minute în biroul lui.

— Crezi că te-a înșelat? a întrebat Cecile repede, nemaifiind nici ea sigură de fidelitatea lui Ian. Și luă repede încă o înghițitură din cafeaua ei.

— Nu cred... Nu știu. Cecile. Însă ideea este că voiam să aflu de la el. Poate îți dai seama cum m-am simțit să aflu de la Mary.

— Da... răspunse ea gânditoare. Și nici măcar nu poți să-i scoți ochii fără să o pui

pe Mary în postura de femeie bârfitoare.

— De aceea nici nu discut cu el despre temerile mele. Pe de o parte am încredere în el și trăiesc fiecare moment la intensitate maximă, ignorând aceste episoade întunecate.

— Bărbații nu vor înțelege niciodată femeile, mărturisesc Cecile. Văd bârfa în orice adevăr care nu este pe placul lor. Dar cum se face că Mary ți-a spus acest lucru, nu de alta. Dar nu obișnuiește să se amestece în lucrurile care nu o privesc.

Jessica și-a luat ceașca goală de pe masă și s-a dus să și-o spele repede, gândindu-se la întâlnirea pe care a avut cu Mary.

— Am adus vorba de ea. Imediat după nuntă, lui Ian i-au fost trimise câteva scrisori și felicitări, doar că nu îi erau

adresate lui. Ci mie. O cunoști pe Mary și îți poți da seama că mi le-a trimis imediat. Atunci am aflat de Lauren și de relația ei cu Ian.

— Și cum ați ajuns să discutați despre ea? Întrebă Cecile pe un ton de uimire.

— Mi-am amintit de acest episod, i-am mulțumit din nou. Dar pentru că mi-am amintit de ea. Mary a observat că ceva s-a schimbat și că entuziasmul meu a dispărut. M-a întrebat ce s-a întâmplat și cum nu pot să fiu altfel decât sinceră, i-am spus că Lauren a încercat astfel să ia legătura cu mine și să-mi povestească despre dragostea lor.

— Ce dragoste?! izbucni Cecile nervoasă, suficient cât să o sperie și pe Jessica. Scorpia, continuă ea. Nu știe decât

să bage zâzanie. Însă Ian n-ar da pe ea nici măcar un morcov degerat.

Atunci, prietena ei a izbucnit în râs de reacția lui Cecile, de felul în care se agita din cauza lui Lauren.

— Se spune ceapă degerată, draga mea. Dar dacă tu vrei să faci aluzie la morcovi... a zis Jessica zâmbind cu dublu înțeles.

— Ai înțeles ideea, replică ea cu nasul în vânt. Și asta contează. Sunt sigură că Ian nu este atât de prost încât să moară după o femeie ca ea. Dar continuă să-mi povestești, o îndemnă Cecile.

— În fine. Atunci mi-a spus că trebuie să mă înarmez cu răbdare și încredere pentru că tipa a revenit. În acel moment mi-am dat seama și am întrebat-o dacă nu cumva a venit la birou.

— Adevărul este că nici nu avea unde în altă parte să o vadă. Dar știi tu oare ce mă întreb?

— Spune-mi, a însemnat-o Jessica în timp ce își spăla mâinile pentru a începe să pregătească aluatul pentru plăcintă.

Cecile s-a ridicat de la masă ca să-și spele ceașca și apoi să se apuce de treabă.

— De ce tipa nu se plictisește și continuă să se învârtă în jurul lui Ian?

— Pentru că Ian nu vrea să pună capăt relației cu ea. A spus Jessica pe un ton domol. Este de datoria lui să stabilească ce vrea de la viață, pe cine vrea în ea sau nu și să facă ordine. Eu nu pot să-i impun. Însă să nu se aștepte să fac totul cum vrea el și să accept firimituri. Gata cu resturile!

Din senin a auzit aplauze. Cecile aplauda

și afișa un zâmbet larg de parcă o anunțase că este Miss World.

— Asta vreau să aud mereu de la tine. Dacă nu te porți ca atare cu el. Are grijă să-ți ofere lucruri mărunte. Dar spune-mi când ai de gând să-i reproșezi de...

— Niciodată, i-a tăiat ea repede vorba. O să aștept să-mi spună el sau să facă ceva greșit și să mă determine să-mi pierd încrederea în el.

Oftă pentru a multă oră pentru că obosise de atâtea neînțelegeri, secrete și propoziții spuse pe jumătate. Ca oricare altă femeie. Jessica își dorea un cămin stabil unde să găsească încredere, dragoste și respect.

— Mai bine schimbăm subiectul și vorbim despre voi.

— Eu și Matt?

— Evident. Asta dacă nu care cumva ai vreun amant, zise Jessica pe un ton glumeț.

— Oh. Nu. Nu. Nu.

— Atunci continuă, dar nu înainte să-mi spui dacă vrei să cerni faina sau să cureți merele. Le-am spălat eu deja și le-am pus să se scurgă apa de pe ele.

— Fac merele eu și mai bine te ocupi tu de aluat.

— Ok. Te ascult.

Jessica și-a pus făină în sită. Iar Cecile și-a mutat merele pe masă. Începând apoi să le curețe de coajă și semințe.

— Aseară a dormit la mine. Dar nici nu termină bine fraza că Jessica a și oprit-o.

— Dar nu crezi că era bine să păstrați o oarecare distanță în aceste zile?

— Și ai impresia că suntem prea apropiați? întrebă Cecile punându-și brațele în brâu și adoptând o față cât se poate de serioasă.

— Da. Doar ați făcut sex. Ce se putea să fie mai apropiat de atât?

— Se pare că Ian ți-a luat mințile. Începu Cecile să o certe. Am zis că a dormit la mine. Nu că am făcut sex. Se întâmplă uneori să rămână peste noapte și s-a pus problema sexului, dar asta nu înseamnă că am și făcut-o.

În acel moment. Jessica parcă era șocată, s-a oprit din treaba ei și a fost cât pe ce să o întrebe dacă este virgină. Însă și-a dat seama la timp ce prostie era să spună.

— Nu ați făcut sex până acum?

Cecile a dat din cap că nu.

— Dar am crezut că tu... că el... mă rog. Că voi ați trecut la etapa următoare.

— Nu, replică Cecile cu sfială. Am fost de multe ori în acest punct, am mimat sexul, am avut orgasm. Însă Matt nu m-a forțat niciodată, iar eu n-am putut să o fac înainte să-i spun de acel episod îngrozitor.

— Înțeleg și e firesc să faceți asta. Dar tu, nu de puține ori ai lăsat să se înțeleagă că ați făcut-o.

— Mda... zise ea întorcându-se la merele ei. Știu. Dar nu puteam să-l pun pe el sau pe mine într-o postură proastă. Știm amândouă ce bărbați fustangii avem lângă noi. Dacă dai din casă ceva care nu le scoate în evidență calitățile lor din intimitate, au impresia că s-a dărâmat vreo piramidă sau marele zid chinezesc. Și-n plus. Mă simțeam

prost să fiu considerată anormală.

— Dar dacă nu faci sex până nu te simți pregătită, nu înseamnă că ești mai puțin normală.

— Știu și nu mai pot da timpul înapoi. Acum ai aflat... și mai află că pe de o parte am încredere în el. Dar pe de alta îmi este teamă.

— Te înțeleg, murmură Jessica.

— Mă tem că nu. Nu mi-e teamă de primul contact intim, cât că o să-mi amintesc ceva din... din... încercă ea să spună.

— Nu o să se întâmple asta. Matt o să fie atent.

— Matt mă crede virgină, iar când o să-i spun de acea nenorocire o să se simtă ca ultimul prost. Înțelegi? O să dea vina pe

mine că i-am ascuns și are dreptate. O să-mi reproșeze că a așteptat ca un prost, crezând că sunt virgină și că realitatea era cu totul alta.

— Cecile. Calmează-te, aproape că îi ordonă Jessica. O să fie bine! Comportă-te ca o femeie și nu ca o fetiță. Îți plângi de milă de câteva zile și ai avut luni la dispoziție ca să-i spui adevărul, dar nu ai făcut-o. Nu îți rămâne decât să îi spui astăzi sau să amâni până după nuntă, zise ea cu autoritate în glas. Nu înțeleg de ce te căsătorești cu el dacă nu ai încredere în el.

Cumnata ei o asculta înmărmurită pentru că nu o văzuse niciodată ieșindu-și din fire și reacționând astfel. Cu atât mai mult nu se aștepta ca vreodată să se răstească la ea. Însă pe de altă parte era

convinsă că avea nevoie de cineva care să o scuture puțin și să o facă să revină cu picioarele pe pământ.

— Promite-mi că în seara asta scapi de amarul pe care l-ai strâns în tine. Nu te ajută la nimic bun și o să te urmărească toată viața. Spune sincer dacă asta vrei!

Pe obrazul ei a început să curgă o lacrimă, având privirea fixă și neștiind ce să spună în prima clipă. Ar fi vrut să dea timpul înapoi, dar acest lucru nu era cu putință. Ar fi vrut ca acei monștri să nu se fi născut vreodată, dar nici asta nu se putea schimba.

— Aș... aș vrea să nu se fi întâmplat. Însă nu se poate să ne întoarcem în timp. Așa că i-aș căuta și i-aș supune unor chinuri îngrozitoare până și-ar da ultima suflare. M-

aș răzbuna cu sânge rece pentru ceea ce mi-au făcut, pentru ceea ce mi-au furat. Uneori îmi spun că i-aș omorî fără regrete pentru că și-ar merita soarta.

— Cecile, o admonestă ea, știu că este îngrozitor ce ți s-a întâmplat și că ar merita tot răul din lume, dar nu trebuie să-i ai tu pe conștiință.

— Îi am oricum, replică ea sec, ștergându-și lacrimile cu un șervețel. Și îți promit că mâine o să discut cu Matt.

— Bine, a zis ea privind-o fix în ochi. Dar fă-o pentru tine. Nu pentru mine.

Și cele două au continuat în următoarele două ore să se ocupe de pregătirea plăcintei cu mere. Discutând și schimbând subiectul. Însă n-au trecut de capitolul bărbați, dar cel puțin au încins atmosfera vorbind despre

cele mai sexy vedete masculine. Ușor. Atmosfera nu mai era atât de apăsătoare, iar spiritul glumeț al lui Cecile a ieșit din când în când la iveală. Îi plăcea să râdă, să se bucure de viață. Însă în ultima vreme devenise mai serioasă. Cu cât se apropia marele eveniment, cu atât devenea mai serioasă, uneori nervoasă, alteori stresată și stresantă pentru cei din jur. Matthew Anderson, logodnicul ei. Simțise cel mai bine schimbările ei. Iar unica explicație plauzibilă era aceea că se apropia ziua nunții și implicit noaptea nunții, o noapte de dragoste pe care ea i-o refuzase și el o înțelesese perfect.

Cei doi îndrăgostiți se cunoșteau de ani buni. Dar s-au apropiat mult mai mult din ziua în care Cecile i-a prezentat-o pe Jessica

și a angajat-o în calitate de asistentă personală. Chiar dacă relația de prietenie dintre Matt și Ian Peterson, fratele lui Cecile. Se răcise după ce Ian îl prinsese cu Amelie. O fostă iubită de-a lui. Interpretând greșit ipostaza în care i-a găsit. Matt nu încetase să fie prieten cu Cecile. Nu se vedeau des. Dar răceala dintre cei doi bărbați nu intervenise și între ei. Și totuși, necazurile Jessicai au fost cele care i-au adus mai aproape, s-au descoperit unul pe celălalt și s-au îndrăgostit pe neașteptate. Cecile și-a dat seama mai devreme de ceea ce simte față de el. Însă dacă n-ar fi fost împinsă de la spate de

Jessica, n-ar fi avut curajul să-i mărturisească lui Matt ceea ce simte. Din fericire, destinele lor s-au ciocnit precum

două planete, la scurt timp după plecarea Jessicăi la Seattle și pentru că și-au mărturisit sentimentele și au coincis, au început să formeze un cuplu. De atunci trecuse mai mult de un an în care relația lor evoluase pas cu pas. Și totuși, poate nu suficient de mult.

CAPITOLUL 2

După ce au terminat cu sala de judecată pe ziua respectivă. Ian binevoise să-l însoțească pe Matt în biroul lui. După ce mai pierdeau vreo jumătate de oră să-și ia două dosare și să traseze câteva sarcini secretarei sale. Urmau să plece de acolo spre apartamentul lui Ian și să se relaxeze până la ora cinei. Ian terminase cu două ore

mai devreme decât se așteptase și dorea să profite de orice minut liber ca să fie acasă. În schimb. Matt nu avea vreun plan făcut. Cu Cecile nu a mai vorbit de dimineață și părea să-l respingă. O rugase să accepte să o ajute cu mutarea ultimelor lucruri în casa lor. Dar ea îl refuzase și căutase să-l expedieze cât mai repede la telefon.

— Ian, îi atrase el atenția, oprindu-se din căutat prin sertare.

— Nu-mi cere să te ajut să cauți dosarele pentru că n-am s-o fac. Sper să fii mai organizat după ce te căsătorești, zise el morocănos și nervos că îl vedea căutând de zece minute cele două dosare.

— Nu. Nu. Despre asta era vorba.

— Dar?

— Tu sau Jessica aveți habar de ce se

poartă atât de ciudat Cecile?

Lui Ian i-a trecut imediat prin minte ce se petrece cu sora lui. Dar nu era de datoria lui să-i spună secretul acesteia. O făcuse deja cu Jessica și știa că nu fusese deloc corect față de Cecile. Dar era în joc fericirea lui și trebuia să o facă să înțeleagă în ce mantie neagră îi era învăluit sufletul.

— Nici cea mai mică idee. Chiar mi se pare că este în regulă.

— Crezi? întrebă el ușor ironic.

— Sunt convins. Încercă Ian să pară credibil. Cu siguranță sunt emoțiile dinaintea nunții. Îmi aduce aminte de Jessica, dar la ea a fost mai rău. A zis el. Băgându-și mâinile în buzunare și privind spre tavan.

— Cum adică? îl întrebă Matt.

— Nu părea dornică să mă vadă ori să-mi vorbească. Dacă nu era femeie de cuvânt sau dacă n-ar fi fost acel șantaj, poate că nici n-ar fi venit să mă ia de soț, zise el cu o undă de umor și lăsând să-i scape un zâmbet. Noroc că am știut să o prind în pânda mea de păianjen.

— Ha. Dar tu cine ești, întreabă Matt râzând. Spider Man?

Ian a devenit serios. Și-a scos mâinile din buzunare și le-a împreunat la piept.

— A venit pentru că se simțea atrasă de tine. Doar că era tânără, imatură și nu dorea să recunoască acest lucru nici măcar în sufletul ei.

Simțindu-se luat în derâdere, Ian nu renunță la fața lui serioasă și-și privea prietenul ca pe un dușman. Se presupunea

că trebuie să-l laude pentru "meritul său", nu să-i râdă în față. După câteva momente. Matt a devenit serios și și-a amintit de răceala Ceciliei.

— Crezi că s-a răzgândit și nu știe cum să se despartă de mine înaintea nunții? continuă Matt cu întrebările. Poate și-a dat seama că nu ne potrivim și nu vrea să-și rateze viața alături de mine.

— Vorbești prostii și decât să mă bați pe mine la cap, replică Ian pe un ton serios, mai bine discuți cu ea. Însă nici vorbă de o despărțire. Sunt convins că te iubește.

— Ți-a spus acest lucru?

— Nu. Dar eu nu sunt orb ca tine. Poți să-i citești dragostea în ochi.

Și-a înclinat ușor capul în sens afirmativ, dar nu putea să treacă pur și simplu cu

vederea trecutul lui Ian.

— Nici vedere prea bună nu ai dacă stau să mă gândesc la câte i-ai făcut Jessicăi.

— Acesta este un subiect închis, a zis Ian de parcă se simțea ofensat, și n-am de gând să-l discut cu tine. Da. Am fost un laș și un fraier, dar m-am trezit înainte să rămân fără soție. Învață de la mine și mergi să discuți cu viitoarea ta soție. Eu am stat prost la acest capitol și n-am discutat cu Jess. Dacă aș fi făcut-o, eram fericit de mai mult timp și aveam o familie adevărată.

— Aș face asta dacă Cecile mi-ar permite să o văd. Însă trebuie să aștept până diseară. Și chiar mai mult de atât pentru că atunci este cina și nu o să putem discuta înainte.

— Am înțeles eu bine sau mama v-a

rugat să rămâneți acolo peste noapte?

— Da, strâmbă Matt ușor din buze. Dar Cecile nu vrea și recunosc că nici pe mine nu mă încântă.

Îl înțelegea perfect de ce nu-și dorește să locuiască o noapte sub acoperișul soacrei lui. Și ușor înălță din sprâncene și-și închise ochii pentru o secundă. Pentru el era dificil și să participe la cină. Însă de dragul cuplului trebuia să depună eforturi și să mențină lucrurile sub control. Se aștepta ca Natalia să fie egoistă, autoritară și să strice într-un fel sau altul seara, ceea ce complica lucrurile și Ian nu credea că s-ar mai putea abține să nu-i aducă reproșuri mamei lui.

— Mai bine ai căuta dosarele mai repede și ne-am îndrepta spre casă. Mergi cu mine sau vrei să o vezi pe Cecile?

Matt a scos dosarele, le-a pus într-o geantă și s-a uitat serios spre el.

— Ți-am spus că nu vrea să mă vadă. Nu sunt atât de prost încât să nu mă prind de subtilitățile ei.

— Faceți cum vreți.

Ian a vrut să părăsească biroul, dar și-a amintit de promisiunea făcută Jessicăi, aceea de a-i cumpăra o casă pe care să o amenajeze în mai puțin de nouă luni.

— Matt, crezi că ai putea să-mi dai datele de contact ale agentului tău imobiliar.

— Sigur, replică el.

Matt și-a luat geanta și au ieșit împreună din biroul său.

— Vrei să-ți cumperi ceva?

— Da. O...

— Pe mânie Ingrid, zise Matt.

— La revedere domnule Anderson, răspunse ea.

— O casă. Continuă Ian văzând că este ignorat. Aș vrea să-mi vând toate celelalte proprietăți pentru că nu am amintiri plăcute în ele, și să iau o casă unde să locuim eu și Jess.

— O să-ți dau datele când ajungem la mașină.

Ian a apăsă butonul de la lift.

— Până la finele săptămânii viitoare, cu puțin noroc găsiți casa visurilor voastre.

— Aș vrea să se grăbească puțin pentru că nu vreau să pierd timpul. O să fie nevoie să angajez pe cineva care să o renoveze și cu siguranță o să mă cert cu Jessica pentru că o să vrea să se implice mai mult decât

este cazul.

Liftul a ajuns la etajul lor. Au urcat în ascensor și i-au dat comanda să coboare la parter.

— E normal să se implice ținând cont că o să locuiască acolo.

— Da. Dar nu vreau să o streseze absolut nimic. Destul că nu vrea să renunțe la slujba ei. Ieri îmi povestea că în curând trebuie să se gândească la idei pentru sărbătorile de iarnă, la decorațiuni și la tot felul de materiale.

— Nu văd de ce te îngrijorezi atât timp cât ea face ce-i place și nu se simte surmenată, replică el sec.

— Pentru că dacă este însărcinată nu vreau să pună în pericol viața ei sau a copilului.

Matt s-ar fi înecat dacă ar fi băut sau mâncat ceva în acel moment. Dat fiind că nu făcea niciuna. Nici alta. Putea doar să-l privească surprins.

— Am luat-o de la zero. I-a răspuns Ian folosind un ton serios. Și vreau copii, vreau o familie.

— Ținând cont că tu spui asta. Lasă-mă să fiu neîncrezător, zâmbi ironic Matthew.

Nu a mai primit replică, Ian rămânând fără cuvinte la ironia prietenului său. Au coborât la mașinile lor. Matt i-a înmânat cartea de vizită a agentului la care a apelat el pentru căutare unei locuințe potrivite pentru el și viitoarea lui soție, apoi și-au dat mâinile și fiecare a plecat la treburile lui. Matthew se răzgândise, alegând să meargă la logodnica lui și nu să-l însoțească pe Ian

în apartamentul acestuia.

Cecile revenise acasă de aproximativ o oră. Iar între timp își tăcuse un duș și se pregătise pentru seara care urma. Nici acum nu avea vreo motivație, dar trebuia să o facă. Îmbrăcase o rochie elegantă, crem. Care îi ajungea până la genunchi, bretele late care cădeau exact pe umeri, punându-i în evidență talia de viespe, picioarele zvelte, gâtul subțire și puțin din claviculă. Alesese niște pantofi cu platformă în aceeași nuanță, accesorii fine. Elegante, iar părul ei închis la culoare îl prinsese într-un coc simplu. Pentru că avea ochii negii și urma să participe la o cină. A ales un machiaj simplu, ușor accentuat în zona ochilor pentru a-i pune în evidență. Arăta elegant și i se potrivea stilul.

Când Matthew a ajuns la ușa ei, Cecile tocmai terminase să se aranjeze. Nu-i plăcea să petreacă mult timp în fața oglinzii sau să se gândească mult timp cu ce să se îmbrace.

I-a deschis ușa și i-a permis să intre. Matt îi părea obosit, îngândurat, iar tot ce a putut să facă a fost să-l salute și să-i zâmbească. Era îmbrăcat în costum, părul îl avea puțin răvășit, iar ochii lui căprui îi trădau suferința și toate supărările pe care le acumulase în ultimul timp.

A trecut pragul ușii. S-a aplecat să o sărute. Însă așteptările lui Cecile au fost înșelate. Ea se aștepta la un sărut pe buze, dar în schimb a primit unul rapid în colțul buzelor. Ușor dezamăgită, ea și-a mușcat ușor buzele. Matt a trecut pe lângă ea și nu

s-a oprit până nu a ajuns în dreptul canapelei pe care s-a așezat ulterior. Cecile a închis ușa și l-a urmat.

— Mă bucur că ai venit să mă vezi, a zis ea fără să-și dea seama că minte și descoperind acest lucru abia după ce deschisese gura.

Matthew încă păstra tăcerea.

— Vrei să te servesc cu ceva? l-a întrebat ea simțindu-i răceala.

Nici acum nu i-a răspuns și nici nu a privit-o.

— Matt? Matt ești bine?

Pentru câteva secunde, tăcerea a continuat să fie în preajma lor.

— Nu, a răspuns el brusc.

Cecile a fost șocată de răspunsul lui atât de sincer.

— Ți s-a întâmplat ceva, l-a întrebat ea cu inima bătându-i cu putere în piept.

— În timp ce mă îndreptam spre tine mi-am dat seama că mă doare ceva, răspunse el domol.

Ea a rămas complet fără cuvinte și aștepta ca el să-i spună despre ce este vorba.

— Draga mea, mă doare sufletul, i-a spus el mutându-și privirea spre ea.

Respirația ei se accelerase, iar gura i se încleștase. Se aștepta ca Matthew să rupă logodna cu puțin timp înainte să ajungă la altar.

— Știu că mă minți, că îmi ascunzi ceva. Poate vrei să ne despărțim, dar nu vrei să mi-o spui. Dar nu-mi doresc să te forțez. Decât un mariaj prost, mai bine burlac pe

vecie, dar știu că nu ți-am distrus ție viața.

— Matt... a fost singurul lucru pe care Cecile a putut să-l spună.

El i-a cuprins mâna și s-a răsucit spre ea.

— Nu vrei să te căsătorești cu mine? o întreabă el sincer și demoralizat.

— Matt, ce ți-a venit să mă întrebi așa ceva, răspunse ea tulburată. Bineînțeles că cel mai mult pe acest pământ îmi doresc să fiu alături de tine indiferent de rolul pe care l-aș avea în viața ta.

— Atunci, a spus Matt pierdut, atunci de ce te porți de parcă sunt demn să-ți fie milă de mine sau de parcă nu mă suporti? Spune-mi, Cecile! ordonă el și o strânse mai tare de mână.

Gândul ei a zburat la Jessica, la

îndemnul ei de a nu mai păstra tăcerea și de a amâna acest moment, la promisiunea de a-i spune lui Matt cât mai curând, însă simțea acel nod în gât. Se gândea că dacă nu o face acum. O să amâne la nesfârșit pentru că este o lașă și pentru că nu vrea să-l piardă sau să o înțeleagă greșit. Ar fi vrut să țipe de durere, să dispară din acel peisaj și să nu se afle într-o asemenea ipostază.

— Nu pot, izbucni ea și se ridică imediat de pe canapea.

— De ce, o întrebă Matt pe un ton ridicat și la fel ca și ea, s-a ridicat de pe canapea ca și când era indignat că Cecile avea un secret față de el și că îl ducea de nas.

— Pentru că o să te pierd, zise ea plângând și lăsându-și umerii să i se

cutremure.

— La dracu'!

Matt a luat-o în brațe și a strâns-o cu putere.

— Spune-mi! Spune-mi sau o să mă duc la dracu' pentru că îmi arzi sufletul cu tăcerea, răceala și secretul tău.

O simțea în brațele lui că încă plângea și că îi tremura corpul.

— Nu pot! Nu pot! Nu pot! continua ea să spună la pieptul lui. O să mă judeci și nu o să mă înțelegi.

Brațele lui au strâns-o mai tare.

— Ai pe altcineva, a întrebat el cu durere în glas. Pot să înțeleg asta. Cecile.

Auzind acest lucru, s-a simțit jignită și l-a împins cu putere. Brațele lui s-au deschis involuntar, iar ea s-a eliberat din

strânsoarea lor.

— Cum poți să spui așa ceva? l-a întrebat indignată.

— Dar ce altceva vrei să cred? Vrei să cred că mă iubești și totul e perfect. Nu este, Cecile. Chiar deloc. Mă respingi ori de câte ori aș vrea să-ți fiu aproape. Nici măcar aseară când am dormit aici și ți-am mai simțit căldura și vrei să cred că suntem bine. Poate tu ești bine. Însă nu și eu.

— Am fost violată, a spus ea rar. Punând accent pe fiecare cuvânt și strângând din dinți.

Matthew rămase fără cuvinte și arăta de parcă încetase să mai respire.

— Cu patru ani în urmă m-au luat cu forța într-o mașină și m-au dus în locul lor mizer. În acel iad în care sper să

putrezească și să plătească pentru fiecare lucru pe care mi l-au făcut mie sau oricărei alte fete.

El o privea adânc în ochi. Nevenindu-i să creadă ceea ce Cecile îi spunea. Îl șoca și îl înnebunea în aceeași măsură.

— Asta ai vrut să auzi. Acum ai aflat și dacă vrei să mă părăsești pentru că sunt un rebut sau un om de nimic, fă-o fără să te uiți în urma ta.

Îndemnul ei l-a trezit la realitate și a rupt tăcerea.

— Cum poți să crezi asta despre mine? Bineînțeles că nu o să plec și nu o să te condamn pentru ceva care s-a întâmplat fără voia ta. Dar... dar cum s-a întâmplat acest lucru? Unde era Ian ca să te protejeze?

— Ian nu era obligat să stea după mine. Avea viața lui și nu este vinovat pentru cele întâmplate.

— Cine a fost cel care ți-a făcut asta?

— Vrei să spui ei. Iar el a săgetat-o cu privirea, pentru că au fost doi. Și nu. Nu-i cunosc și nici Ian nu știe cine sunt.

— Deci sunt liberi, constată el.

Cecile a înclinat din cap, confirmându-i bănuiala.

— De ce Ian nu a făcut ceva ca să-i găsească? întrebă el furios.

— Pentru că... pentru că eu nu-mi amintesc cum arătau. M-au drogat și m-am trezit abia la spital. Abia dacă îmi amintesc câteva secvențe din timpul violului, dar nu și fața lor.

— Bastarzii! Și atunci cine ți-a spus că

erau doi?

— Doi au fost cei care m-au răpit și bănuiesc că tot ei au fost cei care...

— Bine, dar poliția nu a anchetat cazul?

— Nu, răspunse Cecile brusc. Mama a spus că e mai bine să nu atragem atenția că acest episod, să nu afle vreo cunoștință sau chiar presa.

— Așa că a băgat mizeria sub preș, spuse el scârbit de reacția celei care urma să-i fie soacră. Cum a putut să facă așa ceva tocmai cea care ți-a dat viață și se presupune că trebuia să te iubească și să te apere?

— Știi bine că mama nu este așa cum o văd ceilalți. Pentru ea contează aparențele, nu copiii.

— Dar tatăl tău nu s-a mobilizat să-i

găsească pe nenorociți?

— Cum putea să facă asta ținând cont că a murit?

Șocul se prelungea și îi dădea impresia lui Matt că a devenit peste noapte un actor în rolul principal dintr-o telenovelă.

— A suferit un atac de cord la aflarea veștii și a murit pe loc. N-am ajuns nici măcar la înmormântare pentru că zăceam în spital și încercam să mă recuperez psihic. Uneori mă simt vinovată de moartea lui, alteori mă simt pângărită de atingerile acelor bărbați lipsiți de scrupule.

— Cecile... draga mea Cecile, murmură el. Luând-o din nou în brațe și strângând-o la pieptul său ca să-i dea putere, să o protejeze și să-i arate că are un umăr pe care să plângă ori de câte ori o să simtă

nevoia.

Nu mai avea nevoie să afle nimic. Pentru el era suficient cât să-l facă să-și dorească să-i găsească pe cei doi și să-i ucidă pentru că au distrus viața Ceciliei. Mama o părăsise când avea mai mare nevoie, tatăl decedase. Ian dăduse dovadă de indiferență, iar Matt știa că trebuie să-i vorbească cât mai curând și să-i ceară socoteală. Nu i se părea că stă în firea lui Ian să nu-i găsească pe violatori și să-i pedepsească.

— Acum mă simt mai bine că ți-am spus, șopti ea.

Matt a sărutat-o tandru pe frunte.

— Jess avea dreptate, continuă Cecile.

— În ce privință, întrebă el curios.

— Că e mai bine să fiu sinceră cu tine și

să nu mă mai las frământată de teama că o să fugi de lângă mine.

— Jessica știa? asta îl indigna.

Cecile și-a dat seama că nu i-a picat bine această "informație".

— A aflat zilele trecute, când a decis să se mute din nou în apartamentul lui Ian. Simțeam că trebuie să mă confesez cuiva și să-i ceară părerea.

— Aș fi vrut să-mi spui mie prima dată și să nu mă chinui cu răceala ta.

Și a sărutat-o din nou pe frunte, dar de această dată mai apăsător.

— Știu. Însă așa am simțit atunci.

— În fine. Era de așteptat să-i fi spus cu mai mult timp în urmă. Se pare că ai ales să-i ascunzi și ei. Dar gata cu acest subiect. Sunt supărat că mi-ai ascuns, mă

îneebunește că a trebuit să pățești tu așa ceva. Sunt șocat de ceea ce mi-ai spus și nici nu știu cum să reacționez.

— Doar ține-mă în brațe, Matt, te rog. Vreau să uit totul și să nu mai discutăm niciodată acest subiect. Cu tine vreau să încep o nouă viață.

— Așa o să fie... o nouă viață.

Matt a ridicat-o în brațele lui și deși Cecile ținea un pic capul aplecat, el a reușit să o sărute pe buze, să i le guste și să i le frământa ușor. S-au așezat din nou pe canapea, dar Matt a insistat să-și țină iubita pe picioarele lui, în brațele lui puternice, sărutând-o și alintând-o așa cum ea nu-i mai permisese să o facă în ultima vreme. Simțise dorul acestor clipe și acum se bucură de ele. Pentru a multă oară și-a dat

seama că o iubește pe această ființă angelică. Un înger și în același timp micul lui drăcușor. Fusesse de multe ori capul răutăților în relația Jessicăi cu Ian și obișnuia să intre în probleme sau să facă șotii în momentul și la locul nepotrivit. Nu putea să nu o iubească, așa cum nu putea să respire dacă relația lor ar fi încetat vreodată cu adevărat. Nu ar fi încetat să o iubească nici dacă Universul s-ar fi destrămat sau dacă inima lui ar fi fost scoasă și tăiată mărunt, mărunt. Chiar și atunci, fiecare bucățică din inima lui ar fi bătut din dragoste pentru ea. Pentru Cecile.

Nu-și dorea altceva decât să oprească timpul în loc și să rămână acolo pentru o vreme. Doar ei doi, îmbrățișându-se și iubindu-se.

CAPITOLUL 3

Înainte de ora cinci, Cecile se desprinsese din brațele iubitului ei și își refăcu repede machiajul. I se întinsese din cauza lacrimilor și nici nu putea fi vorba să se rezume la a-l retușa. Matthew rămăsese în apartamentul ei în tot acest timp. Iar atunci când ea își refăcea machiajul, el intrase în baie ca să-și facă un duș fierbinte. Costumul și l-a înlocuit cu cel de rezervă pe care îl avea în mașină. Tocmai pentru că nu se știa când are nevoie de un alt costum, se obișnuise să-și pună unul în mașină.

Cu câteva minute înainte să iasă pe ușă, Matthew a tras puțin de timp, sărutând-o pe Cecile, deși ea îl „acuza” că o să fie nevoie să-și dea cu ruj la fiecare cinci minute din

cauza lui. Și-a strecurat mâna în buzunar și de acolo a scos o cutiuță de bijuterii. A deschis-o încet și a scos de acolo un lăntișor extraordinar de fin lucrat, având ca medalion un safir înconjurat de diamante.

— Știu că nu se potrivește cu ținuta ta. Dar vreau să ți-l ofer acum.

Matt era emoționat și reușea să transmită acest lucru, determinând-o astfel pe Cecile să-i preia emoțiile, însă la un nivel mai mare.

— Matt, suspină ea. Este superb.

— Crezi? întrebă el afișând un zâmbet în colțul gurii și devenind extrem de sexy.

— Da.

— A fost al bunicii mele și l-a păstrat cu sfințenie.

A ridicat ușor din umeri, lăsând să se

simtă respectul și dragostea pe care o purta bunicii lui care murise cu ani în urmă.

— Mi l-a dat mie. Însă faptul că l-a păstrat înseamnă că a fost valoros pentru ea. Știu că și-ar fi dorit să-l ofer cuiva care să-l prețuiască la fel de mult ca și ea.

— Înseamnă foarte mult pentru mine că te-ai gândit să mi-l oferi și o să-l port în această seară chiar dacă tu spui că nu se potrivește ținutei mele.

Cecile s-a întors cu spatele la Matt, iar el a înțeles de ce a făcut acest lucru. Ea a simțit răceala colierului, iar acest lucru i-a umplut sufletul de bucurie, făcând-o să simtă un foc de emoții în interiorul ei și lacrimi fierbinți în ochi.

Matt i-a prins colierul la spate, apoi i-a mângâiat tandru gâtul și i l-a sărutat. Apoi

Cecile s-a întors cu spatele, i-a zâmbit cald și l-a lăsat să o sărute. Buzele ei erau moi și dulci ca mierea. I le-a savurat și a ademenit-o să le deschidă pentru a-i permite să pătrundă și să-i atingă limba cu a lui. Sărutul îi învăluia în dragoste și făcea să dispară totul în jurul lor.

Când sărutul s-a terminat și au revenit cu picioarele pe pământ, ea și-a deschis încet ochii - de parcă încă mai savura sărutul - și și-a mușcat încet buza inferioară.

— Jessica o să mă invidieze pentru colier. O să-i placă mult, zise ea amuzată, atingând colierul cu degetele.

Matt i-a zâmbit și i-a oferit brațul lui. Apoi au părăsit apartamentul Ceciliei.

În curtea imensă și plină de verdeață, au

intrat două mașini de teren – un Lexus RX 400h condusă de Ian și un Infiniti FX35 la volanul căreia se afla Matt. Ambele, modele ale anului 2006. Cei doi au preferat să vină separat, mai ales Matt, care era puțin furios pe Ian. Însă cele două femei au păstrat legătura încă de când au plecat de acasă și astfel s-a potrivit să ajungă împreună la locuința somptuoasă a Nataliei Peterson.

Au lăsat mașinile în fața casei, lângă o fântână arteziană de mari dimensiuni și care avea în mijloc doi îngeri de sexe diferite. Când au coborât din mașină. Matt și-a ignorat prietenul, fetele și-au zâmbit, s-au salutat și s-au lăsat conduse de una dintre servitoarele Nataliei. Cei doi le-au urmat.

Casa era impunătoare, avea două etaje

și era construită și amenajată în stil clasic. Prima intrare făcea trimitere în holul principal unde se aflau scările care făceau legătura între parter și cele două etaje. Scări late. Acoperite cu un covor roșu. Iar de la jumătatea parterului se separau, permițând accesul către etaje pe ambele părți, pe partea stângă și pe partea dreaptă. Tot aici. Natalia alesese să poziționeze un ceas înalt cu pendul.

Într-un fel, Jessicăi îi amintise de filmul... Titanic – pe care îl văzuse de câteva ori. Dar erau departe de a se asemena decorurile. Natalia alesese totul cu mare atenție, colecționase tablouri pe care le așezase cu gust în întreaga ei casă. Piese de mobilier care aveau acel aer vechi, lămpi, podele, covoare, modele pentru pereți.

Imediat după ce au intrat în casă. Natalia cobora mândră scările casei sale. Părea tânără, emana eleganță și feminitatea prin toți porii ei. Dacă Ian nu i-ar fi fost fiu, Jessica ar fi fost geloasă. Cecile nu putea să se gândească la asta. Logodnicul ei îi era credincios și simțea acest lucru.

— Dragii mei, zise Natalia, nu vă puteți imaginea cât de mult mă bucur să vă văd pe toți patru aici.

S-a apropiat de ei și i-a îmbrățișat pe rând - Cecile. La care a prelungit puțin îmbrățișarea de parcă nu o mai văzuse de ani buni. Apoi pe Matt sărutându-l pe obraz, pe Jess căreia i-a aruncat fugitiv un sărut pe obrazul stâng.

— Jessica, nu ne-am mai văzut de foarte mult timp. Zâmbi ea ușor forțat.

— Împrejurările au fost de vină. A făcut ea o pauză, doamnă Peterson.

Ian nu a vrut să accepte vreun gest din partea mamei lui și a fost nevoie să o privească în ochi. Ca ea să-și dea seama și să nu încerce să se apropie de el.

— Să mergem în camera de zi. I-a poftit gazda. Cecile. Condu-i tu te rog. Eu o să comand ceva de băut înainte să fie gata masa.

— Bine. Mamă. Înclină ea din cap în semn afirmativ. Dar ia te rog și plăcinta cu mere.

Cecile îi înmână mamei sale pachetul în care pusese plăcinta la care lucrase în acea dimineață cu Jessica.

— Mulțumesc. Se numără printre deserturile mele principale și sper că ai

pregătit-o cum îmi place mie.

— Da, mamă... fără mult zahăr, și îi zâmbi dulce și fals acesteia.

Natalia s-a retras să discute cu una dintre servitoare, iar cele două cupluri au mers să aștepte în camera de zi. Pereții erau crem deschis. În centrul camerei se afla o masă rotundă, joasă, pe de o parte o canapea cu trei locuri, pe de altă parte o alta cu două locuri și un fotoliu, toate îmbrăcate în piele, un covor mic. Dreptunghiular, pus sub masă. Un șemineu. În lateralele canapelei cu trei locuri se aflau alte două măsuțe rotunde pe care se afla câte o lampă și decorațiuni florale. Stilul clasic se regăsea și aici prin intermediul mobilei și al decorațiunilor.

Cecile și Matt au luat loc pe canapeaua

mai mare. Iar Jessica și soțul ei pe cea cu două locuri.

— N-ai mai fost de mult timp aici. Nu-i așa? l-a întrebat Cecile pe fratele ei.

— De câteva luni bune. Și nu muream de nerăbdare, îi zâmbi el fals, strângând mâna soției lui.

— Ian, Îi întrerupse Matt gândurile acestuia, aş vrea să discutăm înainte de masă dacă se poate.

Nu putea să mai amâne momentul. Trebuia să discute cu el. Să-i pună câteva întrebări și să afle cum s-au petrecut lucrurile și din punctul lui de vedere.

— Sigur, răspunse el ușor surprins.

— Un birou sau o cameră ceva mai retrasă ar fi perfectă.

Ian ridică ușor din umăr.

— Sigur, zise el.

Și se ridică de pe canapea, apoi s-a îndreptat spre ușă. Matthew l-a urmat, lăsând doamnele să discute ca între femei până erau anunțați că cina este gata.

— Despre ce vrei să vorbim? îl întrebă Ian în timp ce deschidea ușa unei camere unde se afla un birou, intrând cu repeziciune acolo. S-a întâmplat ceva cu vreun caz comun?

Auzi ușa închizându-se în urma lui.

— Cecile... șopti el.

Cei doi s-au așezat pe cele două fotolii puse la dispoziția lor.

— Ce-i cu ea? Nu pare să fi pățit ceva rău, zise Ian sec.

— Cecile este un caz comun.

Faptul că prietenul lui o spusese pe un

ton serios și oarecum ironic, că îi spusese „caz comun”, l-a determinat să creadă că e posibil să fi aflat ceva din secretul Ceciliei.

— Ce vrei să spui? îl întrebă Ian.

— Tu știi foarte bine la ce mă refer.

Timp de câteva zeci de secunde, cei doi au lăsat tăcerea să se așterne.

— Înțeleg că nu mi-ai spus despre trecutul ei și că nu era de datoria ta să faci asta. Însă nu pot să trec cu vederea că ai fost laș.

Matthew începea să schimbe tonul și să devină treptat unul furios.

— Iar eu te înțeleg că ești furios pentru că i s-a întâmplat asta. Dar nu mă condamna pentru că nici nu-ți poți imaginea prin câte am trecut și nici nu am de gând să intru în amănunte. S-a întâmplat, fiecare

dintre cei care o iubim pe Cecile. Regretăm
acea zi. Dar dacă ea a mers mai departe,
atunci și noi trebuie să procedăm la fel.
Dacă stăm să înviem” mereu aceea zi
cumplită, o să o facem să re trăiască acele
momente iar și iar.

— Ha, **râse el** scârbit. Asta este soluția
ta? Să lași totul în voia sorții?

— Și ce vrei să fac? Am visat de sute de
ori cum îi omoram, dar din păcate nu s-a
întâmplat și în realitate. Niciodată nu o să-ți
poți imagina cum este să asști neputincios
la violul propriei tale surori, pentru că dacă
stau să mă gândesc, deși nu am fost
prezent, așa m-am simțit după ce am
descoperit ce i s-a întâmplat.

Îl asculta cu atenție și simțea ura din
vocea lui Ian. Un sentiment pe care îl

nutrea la rândul lui față de făptași.

— Aș vrea să mă ajuți să-i găsim, a spus Matt.

— La ce bun? Să-i chinui sau să-i omori?

— Ambele, răspunse el dintr-o suflare. Merită ce-i mai rău. Simt că dacă o să îi găsesc vreodată nu o să mă pot controla și o să-i ucid. Trebuie să plătească pentru ceea ce i-au făcut, cu propria lor viață.

— Nu o să te ajute cu nimic, i-a răspuns Ian. Nici pe tine și nici pe ea. Orice rău alegi să faci. Nu o să îndrepti răul ei.

— Și-mi ceri să accept că sunt în libertate și episodul se poate repeta? întrebă el mâhnit.

— Nu. Îți cer să ai grijă de ea pentru că mai devreme sau mai târziu, viermii se vor întoarce – și își pleacă privirea în podea.

Replica lui Ian l-a pus imediat pe gânduri și pe de o parte nu-i venea să creadă.

— Violul a fost plătit, nu?

Răspunsul l-a găsit în privirea lui Ian. Acesta ridicându-și capul și privindu-l pe Ian cu furie. Meseria pe care și-o alesese îl învățase să citească adevărul sau minciuna pe chipul celor implicați într-un caz.

— De către cine?

— Cred că am discutat suficient, a zis Ian și s-a ridicat de pe fotoliu, vrând să părăsească nu doar discuția, ci și camera.

Matthew nu i-a permis să plece, ci și-a înfipt mâinile în sacoul lui și i l-a ridicat la nivelul gâtului, ca și când ar fi vrut să-l stranguleze.

— Niciodată nu este suficient când

vorbim de Cecile. La dracu'! Spune-mi cine a fost în spatele acestui viol!

— Propriul meu tată. Îi spuse răspicat Ian. Acum ești împăcat că ai aflat?

A fost un șoc pentru el. Nu se aștepta la acest răspuns. Treptat l-a eliberat din strâns oaie.

— Dar a suferit un atac de cord la aflarea veștii și a murit pe loc.

— Asta știe Cecile și așa trebuie să rămână.

— Cum poți să-ți acuzi tatăl atât de simplu? îl întrebă Matt cu indignare.

— Pentru că David nu a fost tată, ci monstru, un psihopat care ne-a făcut rău. Am protejat-o pe Cecile atât cât am putut, dar atunci și-a jucat bine cărțile și i-a reușit jocul. Am pierdut, dar nu pentru că am vrut.

— Bine. Bine. Dar cum rămâne cu Cecile?

— Ea trebuie să stea departe de acest subiect și să nu afle nimic din ce am discutat aici. Eu am terminat să-ți dau explicații. Poți să-i cauți și să-i pedepsești. Însă cu... eu o să-i aștept.

Natalia le ținea companie de câteva minute și le adusese sucuri proaspete, naturale. Era o susținătoare a traiului bazat pe alimente naturale. Cecile se obișnuise cu ideile mamei sale, însă nu înseamnă că le și accepta. Ura sucurile despre care mama ei îi vorbea aproape de fiecare dată când o suna. Dacă mama ei consideră că acestea o ajută să-și mențină greutatea și că îi îndepărtau senzația de foame. Cecile simțea că acestea îi dădeau poftă de mâncare. De

aceea a căutat să nu guste mai mult de două ori din paharul pe care i-l înmânase Natalia. I se părea absurd să consume așa ceva înainte de masă și mai ales înainte de cină.

— Delicios, mamă, zâmbi galeș Cecile.

Însă mintea îi spunea cu totul altceva. Până ce și inima o împingea să verse conținutul paharului în vaza cu flori de lângă ea. Dar știa că acele flori s-ar fi ofilit dacă s-ar fi hrănit cu un suc pe bază de legume.

— Oh, dar servește și tu. Jessica, o îndemnă soacra ei. Zâmbind și clipind des din gene.

Ea și-a mutat privirea de două ori de la soacra ei la paharul pe care îl avea în față. Verde. Presimțea că nu o să fie extraordinar. Însă ce putea să fie atât de deranjant la

gustul lui. Se întreba în mintea ei.

— Jess, o să ți se pară delicios. Mama îmi spune mereu că datorită lor se menține tânără, frumoasă și sănătoasă.

Împinsă de la spate de Cecile, Jessica a luat paharul în mână. L-a apropiat de buze și a luat o gură zdravănă. Din nefericire, gestul pe care ar fi vrut să-l facă era total nepotrivit și de aceea s-a văzut nevoită să **înghită** ce avea în gură.

— Nu-i așa că-i minunat, o întrebă Cecile cu un zâmbet până la urechi.

Și-a dat seama că prietena ei se amuza.

— O să-i cer rețeta mamei. Sunt convinsă că acest suc o să te ajute enorm pe perioada sarcinii, replică ea încă făcând haz de necaz.

Jessica nu putea să mai spună nimic. Își

dorea să se ducă acel gust amar pe care îl simțea în gât.

— Sarcină? întrebă Natalia surprinsă. Jessica, cumva ești însărcinată și nu mi-ai spus până acum?

— Nu sunt însărcinată, replică ea încercând să-și țină sub control amărăciunea pe care ar fi vrut să o transpună în acele cuvinte. Abia am revenit acasă.

Soacra ei s-a lăsat liniștită pe spate.

— Înțeleg că aveți o vârstă și că trebuie să faceți ce vreți, **dar e** mai bine să așteptați o vreme.

— Nu vă îngrijorați, o liniști ea. O să ne descurcăm.

În acel moment a intrat în cameră cea care se ocupa de aranjarea mesei, o femeie

tânăra îmbrăcată în uniformă.

— Doamnă Peterson, totul este gata. Sunteți așteptați cu toții să luați cina.

— Mulțumesc Silvy. În două minute o să fim acolo.

Servitoarea s-a retras, lăsând loc lui Ian și Matthew să intre, fiecare ducându-se lângă soția, respectiv viitoarea lui soție. Natalia s-a ridicat de pe fotoliu.

— Vă invit la masă. Dragilor, și își afișă din nou zâmbetul ei aparent cald.

Natalia a fost prima care a părăsit camera. Matthew și-a luat logodnica de mână și au urmat-o. Iar Jessica a dat să se ridice și ea. Ian s-a uitat ciudat la paharele de pe masă și a vrut să-și potolească setea cu "Licoarea miraculoasă". Însă tot ce a auzit a fost:

— Nici să nu te apropii de acele otrăvuri... Îl îndemnă soția lui.

Și ca un soț ascultător, și-a retras mâna și împreună au ieșit din cameră.

— Cine știe ce ne așteaptă la cină, zise Jessica ironic. Probabil legături de pătrunjel.

Cecile chicotea pe înfundate pentru că auzise ce spusese Jess și trăsesse cu coada ochiului spre fratele ei.

Cina a decurs mai bine decât se așteptaseră cei prezenți. Formală, fastuoasă, liniștită și fără a se atinge subiecte delicate. Natalia nu a ezitat să-și arate încântarea cu privire la căsătoria fiicei sale și mândria pe care o simțea fiind vorba că un bărbat ca Matt o să-i fie ginere. Cecile știa că într-un fel. Mama ei dorea să o

atingă – cu zâmbetul pe buze – pe Jessica și poate i se ivește ocazia să se dea drept victimă. Însă cumnata ei și-a păstrat calmul și și-a ignorat soacra pe parcursul serii. În ochii lui Ian se citea nerăbdarea să plece din acea casă. Iar în ai lui Matt nu putea să vadă nimic. În anumite momente părea serios, iar în altele ca și cum îl măcina ceva pe interior. Nici nu o mira ținând cont de mărturisirea pe care i-o făcuse cu câteva ore în urmă. Dar pe de altă parte simțea că are legătură cu discuția pe care o purtase în privat cu Ian. Putea să-l întrebe, dar ceva în mintea ei îi spunea să nu facă acest lucru.

Când Cecile obosise să asculte predicile interminabile și sfaturile mamei sale. A preluat cuvântul și și-a zis că cineva trebuie să pună punctul pe "i".

— Ați putea să mergeți undeva în Europa, îi spuse Natalia viitorului ei ginere, la Paris sau...

— Sau avem deja stabilit, mamă. O întrerupse Cecile.

Natalia și-a ridicat sprânceana stângă, nevrând să înțeleagă atitudinea fiicei sale.

— Unde mergeți, întrebă ea curioasă.

— Am tot discutat cu Cecile și astăzi ne-am decis să acceptăm oferta lui Ian și Jess, de a petrece o scurtă perioadă de timp pe una dintre proprietățile lor.

Matt și-a pus mâna peste a lui Cecile.

Ian și-a mutat repede privirea către el și a schițat un zâmbet. Jessica a zâmbit larg către prietena ei. Se bucura că au decis să petreacă în căsuța din pădure câteva zile din luna de miere. Ei i-au purtat noroc zilele

petrecute acolo și știa că o să fie de bun augur și pentru cei doi.

— O să vă placă la fel de mult pe cât ne-a plăcut nou, a spus Jessica.

Natalia nu a putut să treacă peste bucuria și aluziile nurorii sale. Ar fi putut să îi dea o replică acidă, dar nu voia să se pună rău cu Matt sau Cecile. Nici măcar cu Ian care nu ar fi ratat ocazia să-și apere soția într-un mod neplăcut.

— Cred că este timpul să ne retragem, zise Cecile ridicându-se de pe scaun.

Jessica s-a ridicat la rândul ei. Îi ajunsese cât o suportase pe Natalia și mai trebuia să facă acest lucru peste trei zile.

— Mulțumim pentru cină, spuse aproape șoptit. Jessica.

— Eu vă mulțumesc pentru că ați fost

prezenți și că mi-ați oferit momente atât de frumoase, zise Natalia cu grație. Sper să ne revedem curând în aceeași formulă.

Domnii și-au luat iubitele la braț și au părăsit camera în urma Nataliei. Aceasta insistând să-i conducă până la mașinile lor. Unde i-a sărutat și îmbrățișat călduros.

— Cecile, Matt, număr orele până la căsătoria voastră.

— Și noi, mamă. Mulțumim!

— Dacă vă pot ajuta cu ceva, vă rog să-mi spuneți și o să fiu acolo pentru voi.

Cecile și-a îmbrățișat mama pentru ultima oară și a intrat repede în mașină alături de logodnicul ei.

Natalia și-a luat la revedere și de la fiul ei, apoi de la Jessica.

— Jessica, nu am avut cea mai bună

relație, dar sper să putem lăsa trecutul în urmă – Natalia zâmbi – și să ne îmbunătățim relația. Contează pe mine dacă ai vreodată nevoie de cineva care să te asculte sau să-ți dea o mână de ajutor.

Nora ei o privea uimită.

— Știu cât de mult înseamnă Elizabeth pentru Ian și aș vrea să fiu o a doua mamă pentru tine. Poate cu timpul Ian o să mă accepte din nou în viața lui. Dar în calitate de mamă.

— Doamnă Peterson, murmură Jess neștiind ce să spună în continuare...

— Doar sună-mă dacă pot să-ți fiu de folos.

— O să țin cont. Vă mulțumesc!

Natalia a îmbrățișat-o călduros preț de câteva secunde. Apoi s-a desprins din

îmbrățișare și a lăsat-o să urce în mașină. Când automobilele au început să se pună în mișcare, le-a făcut cu mâna. Iar cea mai surprinsă a fost Cecile pentru că mama ei nu obișnuia să o conducă nici până la ușă.

CAPITOLUL 4

Mai erau două seri pe care trebuia să le petreacă singură în apartament. Lipsa lucrurilor ei. Timpul rămas până la nuntă și faptul că era seară. Îi dădeau o stare de neliniște. Muzica pe care o asculta la laptop și vinul roșu erau singurele care-i țineau companie. Matt îi promisese că o să treacă mai târziu pe la ea și pe de o parte o încânta. O încălca pozitiv atunci când era în preajma lui. Însă pe de altă parte, seara trecută fusese serios și sobru. O adusese repede acasă, refuzase să urce și își luase rămas bun de la ea. Nu putea să fie altceva decât un semn rău. I-ar fi plăcut să știe dacă ceva îl deranja, dar nu putea să-l oblige să-i vorbească din moment ce nici ea nu a fost

sinceră cu el de la bun început. Cecile se gândea că cel mai probabil se simțea rănit.

După aproximativ zece minute în care a analizat situația, Cecile i-a deschis ușa logodnicului ei. Îi oferise o cheie lui Matt, dar refuzase cu desăvârșire să o folosească atât timp cât nu era vorba de o urgență.

Nici măcar un sărut de... Bine te-am găsit". Ea i l-ar fi dat cu plăcere pe cel de „bine ai venit”. Doar i-a zâmbit, a salutat-o și s-a oprit la primul fotoliu care i-a ieșit în cale.

— Am crezut că ajungi mai târziu.

— Nu. Am terminat mai devreme și m-am simțit lipsit de puteri ca să mă uit peste un alt caz.

Și-a desfăcut nodul de la cravată și și-a dat-o jos. Cecile nu a văzut altceva decât o

mişcare sexy pe care urma să o vadă aproape în fiecare zi a vieții sale. Dar mai presus de asta. Își dorea să simtă dragostea lui.

— Atunci... era mai bine să mergi direct la tine acasă și să te odihnești.

Matt se uita ciudat la ea, neînțelegând unde bate.

— Nu trebuia să te deranjezi pentru mine, azvârli ea din mână, vrând să arate că nu-i pasă, deși o ardea sufletul din cauza nepăsării lui. Mă descurcam și singură cu liniștea acestui loc.

— Ce vrei să spui, a întrebat el.

— Că nu trebuia să-ți iei din timpul tău neprețuit ca să-mi alini singurătatea. Aș fi comandat pizza și m-aș fi distrat cu băiatul care-mi bătea la ușă.

După ce că a avut parte de o zi infernală la birou, acum trebuia să suporte indiferența și infidelitatea iubitei sale. Furios s-a ridicat în picioare și cu pași mari s-a apropiat de ea. Mâinile și le-a înfipt în brațele ei și a zguduit-o ușor.

— Ce e cu tine? Cum poți să-mi spui așa ceva. Fie și în glumă? izbucni el.

— Chiar vrei să știi?

— Evident!

— De când am discutat, mai ales de când am plecat ieri de aici. Te-ai schimbat radical. Ieri mi-ai reproșat că eu sunt cea care s-a schimbat și că sunt rece cu tine. Dar de aseară tu ești cel care mă ignoră. Vreau să știu ce e cu tine.

Cecile și-a ridicat cu putere brațele, apoi le-a lăsat jos pentru a se putea desprinde

din strânsoarea lui și a-și manifesta indignarea.

— Sunt obosit și frustrat. Da. Frustrat pe întreaga situație.

A simțit că inima ei și-a găsit liniștea.

— Matt, a șoptit ea și și-a plecat privirea.

El i-a pus degetele sub bărbie și i-a ridicat capul.

— Iartă-mă iubito pentru că sunt un nesăbuit.

Pentru a se convinge că primește iertarea Ceciliei. Și-a unit buzele cu ale ei și a săruta-o timid la început, apoi lasciv. I-a sărutat buzele și a pătruns cu limba atunci când ea și-a întredeschis gura. O frenezie, un joc erotic, pasiune, dragoste și putere la un loc.

Brațele ei au urcat lin și i-au cuprins gâtul lui Matt. El i-a simțit atingerea și a încetat să o mai sărute astfel, mutându-se cu sărutările în șir. Îndreptându-se spre gâtul ei. Știa cât de mult îi place să fie sărutată pe gât. Mușcată de lobul urechii, să-i fie sărutați sânii și abdomenul. În timp ce îi săruta gâtul și îi dădea o stare de excitație amestecată cu senzația de gâdilă, capul ei s-a lăsat ușor pe spate, iar Matt nu a rezistat tentației de a-l sprijini cu mâna. Înfigându-și degetele în părul ei. Aparent delicat, el avea grijă ca uneori să-și strângă degetele în pumn și să o domine prin acest gest.

Nu auzea decât suspinele ei încărcate de pasiune și dorință.

Gata cu cuvintele dure și răceala care

intervenise între ei.

Și-a tras mâna din părul ei și cu un gest rapid i-a scos tricoul. Adora asta la ea. Întotdeauna îl ațâța cu tricourile ei mulate în zona sânilor, purtate evident, fără sutien. Iar el nu putea să treacă niciodată cu vederea modul în care ea îl ispitea, dar putea doar să lase impresia falsă că nu observă. Însă nu-i ieșea întotdeauna și sfârșea iubind-o fără a ajunge până la final sau până la esența actului sexual.

Pentru câteva secunde a pus stăpânire din nou pe buzele ei și în același timp i-a prins picioarele cu brațele lui musculoase și i le-a ridicat la nivelul șoldurilor ei, permițându-i Cecilei să-i cuprindă mijlocul cu picioarele. Și-a desprins buzele de ale ei și a văzut-o cum își mușcă buza inferioară –

un tic de-al ei care-l excita și-l trimitea cu gândul direct la sex.

Cu o mână o susținea de mijloc, cu cealaltă îi frământa un sfârc, iar gura lui era ocupată cu celălalt sân. Nu, nu mai suspina, ci se arcuia, își împingea trupul în al lui și implicit își lăsa capul pe spate. Ar fi putut să o facă a lui chiar atunci pentru că de un lucru era sigur, și anume că dorințele lor coincideau și erau la fel de puternice.

Continuând să o țină așa, a dus-o până în camera ei și nu a lăsat-o jos decât atunci când au ajuns lângă pat. Înainte de a se întinde lângă ea, i-a dat jos blugii, iar el a rămas la bustul gol după ce și-a desfăcut cămașa. Purta la gât un colier bărbătesc în formă de com pe care i-l dăruise Cecile când au sărbătorit primul an împreună. Îi

cădea pe piept și îi puneă în evidență pectoralii, dându-i un aspect de bărbat cu personalitate, puternic, pasional și sexy. De atunci nu se despărțise niciodată de el și îl purta chiar și la birou, pe sub costum.

Ea stătea întinsă pe spate, sprijinită pe coate, cu picioarele puțin îndoite și îl chema din priviri. Matt, excitat fiind, nu a mai amânat vreo clipă și s-a așezat deasupra ei. Punând stăpânire pe trupul ei. Sărutând-o. Atingând-o. Mângâind-o. Capul lui Cecile era lăsat din nou pe spate, permițându-i lui să se ocupe ocupe de trupul ei. Să o satisfacă. Din senin, Matt a auzit-o murmurând ceva. La început nu a înțeles, așa că a urcat cu sărutările pe trupul ei, în timp ce o atingea în locul ei cel mai intim. Ajunsese să o sărute pe gât când a înțeles

ce spunea.

— Vreau să fiu a ta...

Matthew s-a oprit din sărutat și a privit-o în ochi. Cecile l-a privit la rândul ei și a vrut să-l sărute, dar tot ce a primit de la el a fost o privire ciudată și o respingere prin retragerea capului, dar și a mâinilor de pe corpul lui. S-a ridicat în picioare și și-a căutat cămașa ca să și-o pună din nou pe el.

Ea nu înțelegea reacția lui.

— Trebuie să plec. A spus el fără să o privească.

Era șocată de felul în care el se comporta.

— Reacționezi ca o femeie, i-a spus indignată.

Brusc, el s-a uitat la ea și a văzut-o stând în șezut, sprijinită în mâini.

— Am greșit cu ceva? a continuat ea.

— Nu. Nu tu.

— Nu s-ar putea spune asta după reacția ta. Am impresia că te-am jignit cu ceva. Că am greșit ceva sau că nu sunt demnă să te culci cu mine, izbucni Cecile.

— E vorba de mine. Nu de tine, zise el. Și își luă cămașa de pe jos.

— Explică-mi ca să pot înțelege ce s-a întâmplat mai devreme.

Ceva a cedat în interiorul lui. Venind spre ea și așezându-se lângă. I-a pus cămașa lui pe ea și a luat-o în brațe.

— Simt că te grăbesc, că te determin să iei decizii pe care nu le vrei.

— Dar asta nu este adevărat. Mi-am dorit și vreau în continuare să facem acest pas.

— Da. Dar oare ești sigură că ești pregătită?

Cecile a simțit că balanța se înclină.

— M-am gândit la acest lucru și mi se pare firesc să merg mai departe, să fiu cu tine. Să mă dedic ție. Să împărțim totul. Așa cum trebuie să fie orice cuplu.

— Cecile. Brațele lui au cuprins-o cu putere pentru o secundă, nu vreau să fim orice cuplu. Tu ești tu. Eu sunt eu. Noi suntem noi și vreau să ne comportăm ca atare. Trebuie să faci ce simți, atunci când simți, dar fără să te lași manipulată de diverși factori.

A simțit-o cum a suspinat în brațele lui.

— Vreau să facem sex. Vreau să facem dragoste și mi-am dorit asta dinainte să avem această relație. Nici nu ai idee de câte

ori te-am dorit când eram aici. La birou, pe stradă, cu Jessica sau cu Ian lângă noi. Dar acceptă-mă în interiorul tău pentru că așa vrei și simți tu. Astfel ne asigurăm că nu o să ai regrete.

Cecile și-a ridicat capul și l-a privit cu ochi triști.

— **Dar asta** simt. Matt. Până acum am avut o reținere și pentru că simțeam că te mint și nu era cinstit față de tine. Dar mi-am dorit de multe ori să mergem până la capăt. Îmi doresc cu adevărat și regret mai mult că nu se întâmplă. Prefer să regret că s-a întâmplat, decât că am pierdut aceste șanse.

— Ce prost sunt și norocos în aceeași măsură.

Și a tras-o subit într-un sărut pătimaș,

lăsându-se amândoi pe spate. Când sărutul a luat sfârșit, el a continuat să-i vorbească.

— O să te fac a mea. Dar nu în seara asta. Am așteptat atât vreme și pot să mai aștept două nopți.

Ea ar fi vrut să protesteze, dar Matt și-a pus degetul mare pe buzele ei.

— Dar ți-o jur că în noaptea nunții n-ai să-mi scapi nici dacă o să fugi de mine.

Cecile i-a zâmbit și l-a lăsat să-și pecetluiască jurământul cu un sărut care a copleșit-o.

În după amiaza de dinaintea nunții. Cecile și-a scos telefonul și a citit mesajul text care îi ajunsese de curând.

”Ești acasă? Putem să ne vedem?”

Era de la Jessica. A apăsat pe tasta cu funcția „răspunde” și i-a scris:

"Ajung în cincisprezece minute. Ne vedem acolo".

I se părea bizar mesajul prietenei sale și simțea că în spatele acestuia se ascunde o urgență sau o problemă. Avea oricum emoții pentru a doua zi și nu-și găsea liniștea. Acum avea un motiv în plus să fie neliniștită.

Jumătate de oră mai târziu, tensiunea crescuse. Pregătise cafeaua, o pusese în cești și acum sorbea din ceașca ei și o privea pe Jessica.

— Acum ai de gând să-mi spui ce s-a întâmplat sau o să mă lași să explodez din cauza stresului?

— Ian îți spune ceva? o întrebă ironic. Jessica.

— Ai fi putut să-mi spui asta de la

început și aș fi înțeles esența – fratele meu este un idiot. Vrei să spui că din cauza lui m-ai ținut ca pe ace?

— Bineînțeles că nu. Draga mea. După ce o să te căsătorești, o să înveți printre primele lecții că bărbatul niciodată nu este singur vinovat. Întotdeauna are un complice cu ajutorul căruia te sabotează pe tine și mariajul vostru.

— Ce vrei să insinuezi?

— Nimic, aproape că țipă Jessica. Sunt furioasă pe bărbatul care mi-e soț. Abia m-am abținut să-i dau câteva palme pentru jignirea pe care mi-o aduce pe la spate.

— Jess. Îneebunesc de nervi dacă nu-mi spui mai repede ce a făcut, a subliniat Cecile fiecare cuvânt pe care l-a pronunțat.

A respirat profund și a început să-i

povestească.

— M-am dus să văd cum merg lucrările la librărie și pentru că era ora prânzului, am fost și să-mi surprind soțul, nu doar cu vizita mea. Ci și cu o invitație la masă. Doar ce am ajuns la biroul lui Mary. Am salutat-o. Am întrebat-o ce face Ian și nici n-am primit răspunsul complet că i s-a deschis ușa de la biroul lui.

Cecile simțea că suspansul o omoară.

— De acolo a ieșit o femeie înaltă, frumoasă, cu bust siliconat și măreț. Și de parcă nu este suficient ce ți-am spus până acum despre ea. Tipa era mai mult dezbrăcată decât îmbrăcată. Primul gest pe care l-a făcut când a ieșit din cabinetul lui. A fost să-și tragă puțin de fustă, ca și când...

Și se opri din detaliat pentru că simțea

cum o apucă furia pe Ian și pe femeia în cauză.

— Și... zise Cecile exasperată.

— Era scorpia de Lauren.

Cecile s-a lăsat pe spate, simțindu-se dezamăgită de ceea ce făcea fratele ei. I se părea incorect față de Jessica și refuza să-i înțeleagă motivele.

— Ai vorbit cu el?

— A condus-o afară din birou. Au venit împreună până la biroul lui Mary, apoi ea i-a transmit o mie de bezele și s-a dus singură la lift. Nici nu pot să-ți descriu ce am simțit, **mărturis**i ea pe un ton trist. M-a salutat și cu greu i-am răspuns pe un ton amabil.

— Și apoi?

— Apoi m-a întrebat degajat dacă am pățit ceva sau dacă am nevoie de ajutorul

lui și că în acest caz n-am decât să aștept până diseară pentru că el este ocupat.

— Dar pentru Lauren a fost disponibil, îi scăpă lui Cecile.

Abia apoi și-a dat seama de gafa făcută. Însă spunea adevărul. Jessica s-a uitat imediat către ea.

— Da. A avut. Dar nu i-am dat satisfacția asta. I-am spus că am venit să o văd pe Mary și să o întreb dacă are timp de o cafea și o masă caldă, dar mi-am găsit scuza ca să plec. Dacă el a spus că este atât de ocupat, am tras concluzia că și Mary este la fel de ocupată și nu vreau să le ocup timpul. Biata de Mary a înțeles perfect situația mea și nu a clintit la nimic din ce am mințit eu.

— Diseară nu cred că vrei să te duci acasă, nu? o întrebă Cecile.

Jessica s-a uitat în ochii ei și i-a zâmbit.

— Bineînțeles că da. Dar ține minte că o să mi-o plătească înzecit pentru umilința de ieri. Cea de zilele trecute și cele care vor mai apărea. Am pus stop caracterului meu slab.

— Ce ai de gând să faci? întrebă Cecile surprinsă.

Jessica a început să-i povestească planul ei. Pe seama căruia au ajuns să râdă la finalul întâlnirii lor. Cecile știa că nu o să-i placă lui Ian și cel mai rău o necăjea că nu o să fie prezentă la vreuna dintre acele scene.

CAPITOLUL 5

Jessica a părăsit apartamentul Ceciliei destul de târziu încât să fie sigură că își găsește soțul acasă. Se mai liniștise pentru că știa că nervii și stresul nu sunt buni parteneri. De la Ian se aștepta să primească indiferență – la fel ca astăzi, la ora prânzului când văzut-o pe Lauren ieșind din biroul lui. Își propusese să îi plătească cu aceeași monedă, să fie oglinda lui. Iar Ian să se vadă pe el atunci când se uită la ea.

Ajunsă în fața blocului unde locuia, a băgat mâna în geantă și și-a scos telefonul. A apelat și și-a continuat drumul până acasă. De jos. Casa părea îngropată în întuneric. Însă era convinsă că el este acasă. Obişnuia să se relaxeze meditând cu

luminile stinse.

— Îmi este greu fără tine. A auzit-o Ian vorbind.

El se relaxa în întuneric pe canapeaua din living, cu un pahar de vin roșu. Și-a încruntat fruntea și a continuat să asculte.

— Da. Mai ales de serile în care lucram până dimineața.

După zgomotele făcute și-a dat seama că își lăsa geanta jos și că se descălța.

— Amândoi ne concentram mai bine după miezul nopții, decât la începutul serii.

A auzit-o râzând.

— Da. Sunt singură, chicoti ea. Nu știu unde este acum.

N-am vorbit de la prânz și cred că este la birou. Spunea că este ocupat, dar datorită ție. Programul meu este mai lejer.

Ian fierbea, clocotea din cauza discuției pe care o purta soția lui. Și era aproape convins că este vorba de Christian Anderson, cel care-i fusese aproape în acel an și jumătate cât fusese plecată în Seattle.

— Știi, astăzi vorbeam cu prietena mea pe care trebuie neapărat să ți-o prezint și regret că nu poți să ajungi mâine la nunta ei. Mi-a adus aminte de seara aceea când am fost la filmul ales de tine și ne-am dat seama că era mai mult romantic decât erotic. Am râs copios când i-am povestit.

Îi venea să spargă zidul care îi despărțea.

"Se pare că Cecile este complice" și-a spus el în gând.

— Știi bine că îmi doresc să repetăm acea seară și am putea să facem asta cât de

curând, adică săptămâna viitoare.

"Dacă te las să mai ieși din casă" replică din nou în gândul lui.

— Ok. Trebuie să închid. Am ajuns acasă și am câteva lucruri de făcut. Da. Da. Ne reauzim curând, continuă ea după o clipă de tăcere. Sigur că o să-i transmit, i-a replicat amuzată. Mulțumesc! Dacă ai nevoie de ajutor, nu uita că mă poți contacta oricând.

Așa și-a încheiat convorbirea telefonică. A închis ochii și a oftat suficient de încet încât să nu o audă Ian. Pașii au **purtat-o** spre bucătărie, vrând să se relaxeze cu un ceai de fructe de pădure și muzică clasică. A trecut prin fața lui Ian fără să-l observe că stătea întins pe canapea, undeva în stânga ei. Și nu s-a oprit din mers până nu a aprins lumina de la bucătărie. A deschis repede un

dulăpior. Și-a luat un ibric de acolo, a pus apă în el și l-a pus pe foc. Și-a luat o cană și a pus în ea un pliculeț de ceai. Apoi s-a așezat la masă. Uitând să mai pornească muzica. Din instinct s-a uitat la ușa care separa bucătăria de holul principal, iar de tocul ușii stătea rezemat Ian. Nu-l simțise și nu-l auzise până în acel moment.

— Nu știam că ești acasă, minți ea afișând o privire de om speriat.

El stătea cu brațele încrucișate la piept și o privea.

— Eu în schimb, te-am auzit când ai intrat în casă.

— Vrei o cană cu ceai, îl întreabă ea din senin.

— Mulțumesc pentru ofertă, dar am un pahar cu vin care mă așteaptă.

Umerii ei s-au înălțat în semn de "faci cum vrei".

— Jess, a zis el. Ce a vrut să însemne ce ai spus mai devreme?

Ian și-a înălțat o sprânceană, și-a desfăcut brațele, lăsându-le să-i cadă pe lângă corp. Și s-a așezat pe scaunul din fața ei.

— La ce te referi mai exact?

— Mă refer la discuția ta stupidă cu Christian.

Faptul că a îndrăznit să numească, stupidă? discuția dintre ea și prietenul ei. A făcut-o să devină furioasă.

— În primul rând nu trebuia să tragi cu urechea, a zis indignată, iar în al doilea rând nu a fost stupidă. Nu-mi place că m-ai ascultat, minți ea.

Pe de o parte se bucura că planul îi reuşise din prima. Ian ascultase convorbirea ei şi nu rămăsese indiferent.

Privirea lui era şi mai serioasă acum.

— Nu despre asta vorbeam acum. Vreau să ştiu cum vine asta cu plecatul tău înapoi. De ce vrei să pleci din nou?

— Pentru că am treabă şi deja trebuie să mă gândesc la câteva campanii de promovare şi nu numai.

— Mă opun total, a răspuns el sec.

— Nu văd de ce te-ai opune şi cu ce drept. Îl săgetă ea cu privirea. În fond. O să mă întorc peste câteva săptămâni.

— Oare?

Întrebarea lui a venit subit.

Jessica s-a ridicat să ia apa de pe foc şi să o toarne peste pliculeţul de ceai.

— Bineînțeles că mă întorc imediat ce îmi termin de îndeplinit sarcinile.

Jessica s-a așezat din nou pe scaun.

— Dar era vorba că timp de o lună o să stai departe de muncă. Și abia dacă a trecut jumătate din concediul tău.

— Este adevărat, dar nu văd de ce să nu lucrez atât timp cât nu am ceva mai bun de făcut. Mă plictisesc stând între pereții acestui apartament și nu suport să stau degeaba, replică ea obosită de dat explicații.

— Nu o să pleci acum.

Răspunsul lui era ferm precum un ordin.

— De ce? Dă-mi un motiv pentru care să dau înapoi, a răspuns ea bătând cu palma ușor în masă.

— Pentru că o să pleci, o să fugi din nou

și nu o să te mai întorci.

Din nou o replică dură venită din partea lui.

— Ești îngrozitor de exasperant. Bineînțeles că o să mă întorc și dacă ești atât de închis în gândire, ești invitatul meu să mă însoțești. Așa o să-l revezi pe Paul și o să-ți iei tu o scurtă vacanță.

Ian a fost surprins de invitația ei. Dar nu se putea lăsat dus de nas și să accepte imediat. Nu putea să plece atât de curând într-o vacanță, fie ea și de o zi sau două. Pe lângă munca de la birou și sălile de judecată, trebuia să se ocupe de tranzacția de achiziționare a miei noi locuințe pentru ei.

— Nu pot. Am treburi la birou.

Și gândul Jessicăi a zburat la femeia

care se presupunea că este una dintre „treburile” soțului ei.

— Atunci rămâi cu treburile tale și nu mă bate la cap să-ți joc după bunul tău plac. Am zis că plec și o să plec săptămâna viitoare. L-am rugat pe Christian să se ocupe de biletul meu de avion și nu fac nici măcar un pas în spate. Ai de ales între a accepta și mergi cu mine sau rămâi în New York.

— Jess, hai să fim înțelepți. Când spun că nu am timp de pierdut. Înseamnă că nu pot și punct. Mă obosește neînțelegerea ta.

— Ian, cu tot respectul îți spun că nu ești înțelept nici în cea mai mică măsură și nu am starea necesară să-ți țin predică. O să-mi beau ceaiul în cameră. Tu fă ce vrei. Și dacă te obosesc, atunci ai greșit

apartamentul. Lauren nu locuiește aici. Cel puțin nu încă sau nu cât timp o să locuiesc eu aici.

El o privea intens și îi transmitea că deschisese un subiect delicat.

— Și n-am de gând să plec prea curând.

Acum că scosese bomba la iveală, se simțea ceva mai relaxată. Cu zâmbetul pe buze și-a luat cana cu ceai și a dat să iasă din bucătărie.

— Scuză-mă, dar vreau să fac un duș fierbinte, murmură ea la urechea lui.

L-a sărutat pe obraz și a plecat. Din nou și-a surprins soțul cu atitudinea ei. Elegantă, ținută foarte bine sub control. Fără țipete, fără uși trântite, fără reproșuri dureroase, fără dormit în camere separate, bagaje făcute și despărțiri pe perioade

nedeterminate de timp.

— Jess, o strigă el.

Dar Jessica nu s-a întors și nici nu i-a răspuns, ceea ce l-a determinat să-și recunoască pierderea primei lupte dintr-un război interminabil. Știa că nu a reacționat frumos când ea a venit la birou și trebuia să lămurească lucrurile.

Ian s-a ridicat de pe scaun și s-a dus să-și împace soția.

Până a ajuns el în cameră. Jessica a dat drumul apei să curgă în cadă și terminase să se dezbrace. Când soțul ei a intrat în baia lor conjugală, a avut parte de o surpriză neașteptată. Lăsându-l fără cuvinte preț de câteva secunde bune.

— Da, dragule, răspunse ea șoptit.

Lui îi era încă dificil să îi vorbească.

— Dacă vrei să te cerți, fă bine și taci. Dacă vrei pace. Atunci ține-mi companie în apă.

— Uneori ești insuportabil de ademenitoare, dulce și iubitoare.

Ian a înșfăcat-o și a vrut să o sărute. Însă Jessica și-a dat capul într-o parte și l-a împins ușor cu mâinile. I s-a părut bizar a reacția ei. Apoi ea l-a privit din nou și i-a zâmbit.

— Înainte să mai primești ceva de la nivelul „intim” de la mine. O să-mi explici cu lux de amănunte care-i treaba între tine și Lauren.

El a vrut să deschidă gura și să-i dea o replică, dar Jessica a continuat să spună ce avea de zis.

— Și dacă te prind că minți sau că ceva

lipsește din ecuație, poți să-ți iei adio de la o a doua șansă pentru explicații.

Jessica a intrat în apa fierbinte și și-a pus sare pentru baie și spumant. Ian, stingherit, a acceptat să-i țină companie. S-a dezbrăcat și a intrat în apă. Stăteau unul în fața celuilalt.

— Nu văd de ce trebuie să ne certăm pentru ea, replică el pe un ton obosit.

— Dar cine se ceartă, dragă, îl întrebă ea amuzată. Este cât se poate de simplu ce ai de făcut. Taci și pleacă mai repede la Seattle sau spui tot adevărul și promit să nu mai pleacă săptămâna viitoare.

Oferta suna tentant pentru el. Însă asta însemna o bună comunicare din partea lui. Ceea ce nu îl încuraja și nu era dispus să ofere. Dar dacă trebuie, trebuie.

— Sună puțin ca prima noastră revedere în calitate de adulți. Jess, dacă ești geloasă...

— Nu, a răspuns ea cu putere, nelăsându-l să-și termine fraza.

— Nu este cazul, am vrut să spun, a continuat Ian. Nu este nimic de natură sexuală între mine și ea.

— Deși ea vrea, a continuat Jessica fraza lui.

— Exact.

Și liniștea se lăsa în încăpere.

— Ideea este că a venit de două ori acolo și chiar dacă alții ar putea să creadă că facem sex. N-am făcut niciodată sex la birou și nici nu o să mai fac sex vreodată cu Lauren.

Pentru început, Jessicai i se părea că

sună relativ bine.

— A fost plecată o vreme și a intrat în niște probleme. M-a rugat zilele trecute, dar și astăzi să o ajut. Să o reprezint, dar am refuzat-o. Astăzi i-am spus clar să nu mă mai caute nici dacă este în pericol de moarte, că este cazul să se maturizeze și să facă ceva util pentru ea, pentru viața ei, încetând astfel să fie păpușa unor bărbați care nu o prețuiesc.

— Adică unul ca tine.

— Exact, a răspuns el fără să se eschiveze. Când nu iubești o femeie, nu reprezintă mare lucru pentru tine. Dar dacă o iubești, așa cum te iubesc pe tine, este viața ta.

O emoționau cuvintele lui și nu putea să nu îi dea dreptate. Pentru ea, Ian devenise

viața ei. Dacă el nu înceta să mai existe, totul se năruia.

— Și a înțeles.

L-a văzut oftând.

— Da. Mai mult sau mai puțin, dar dacă a înțeles, atunci o să facă ceva bun cu viața ei.

— Ian?

— Da, i-a răspuns el.

— M-a înfuriat situația asta, dar nu aveam de gând să fug. Am decis să lupt atunci când ne-am împăcat și oarecum am învățat să am încredere în tine, dar nu în ele.

— Te înțeleg. Nici mie nu îmi place Christian.

Și amândoi au zâmbit.

— Touché!

— Am reacționat urât astăzi, dar eram furios în urma vizitei ei și că tu ai văzut-o acolo și că totul se putea duce dracu'. Acum trăim cele mai bune zile din istoria mariajului nostru și pute să se întâmple...

— Dar nu o să se întâmple.

Jessica s-a întors și a venit lângă el, lăsându-se luată în brațe de soțul ei. Și-a apropiat capul de al lui, iar el a sărutat-o. Le-a fost suficient să se excite.

— Ți-am promis ceva în urmă cu câteva zile.

Ea nu-și dădea seama la ce anume se referea el.

— Cred că în cel mult două săptămâni o să achiziționez o casă spațioasă pentru noi.

Pe fața ei s-a ivit un zâmbet mare de bucurie.

— O să vând celelalte proprietăți pentru că nu îmi regăsesc locul acolo. Le-aș fi făcut cadou lui Matt și Cecile casa din pădure, dar n-aș vrea să o mai văd vreodată.

Jess s-a întristat puțin pentru că el îi mărturisise că luase acea casă pentru ei; dar pe de altă parte, amândoi simțeau că este timpul pentru un nou început.

— Dacă vrei. Poți să mergi cu mine să vedem câteva proprietăți.

— Mi-ar face plăcere, a răspuns ea încântată.

— Dar să nu te gândești să contribui la amenajarea noii locuințe.

— Poftim?! zise ea mirată. Tocmai urma să spun că abia aștept să mă ocup de decorarea ei.

— Nici gând, Jessica Peterson.

Exceptând situația în care o să-ți faci un test de sarcină în fiecare săptămână și rezultatul este negativ. În cazul în care rămâi însărcinată, nu vreau să depui efort, să te streseze sau solicite ceva. Și nici să nu-ți treacă prin minte să mă duci de nas cu testele pentru că nu o să-ți meargă.

Jessica i-a zâmbit larg și s-a băgat mai mult în Ian. El a strâns-o puternic în brațe și a sărutat-o pe cap.

— Ar trebui să remediem treaba aia.

— Care, întrebă el surprins.

— Să facem sex la birou.

Amândoi au râs. S-au sărutat și au încheiat seara ca oricare alt cuplu fericit – făcând dragoste și încercând să contribuie la venirea pe lume a primului lor copil.

CAPITOLUL 6

Cecile Peterson optase pentru o rochie de mireasă care să o reprezinte în totalitate. Fiind slabă, rochia aleasă o avantaja și îi puna în evidență cele mai frumoase părți ale corpului.

Rochia era realizată din multă dantelă, ceea ce îi conferea eleganță, finețe și clasă. Avea mâneci realizate din material transparent, din loc în loc acoperit cu dantelă. La fel și bustul, trei sferturi din sâni fiind acoperiți cu mai multă dantelă cât să nu se poată vedea prin ea. Iar un pic mai sus era folosit un material transparent care lăsa la vedere o porțiune din pielea ei fermă. Spatele îi rămânea complet gol.

Era strânsă pe talie, coapse și chiar

câțiva centimetri la nivelul picioarelor, apoi era din ce în ce mai largă, lăsând în spate să îi curgă trena. Alesese o rochie tip sirenă. În stilul celei alese de Jessica atunci când s-a căsătorit, gusturile lor fiind asemănătoare. Asta se observa cu ochiul liber dacă te uitali fie și la meseria aleasă de soții lor.

Părul și l-a dorit strâns într-un coc simplu, în partea de jos a capului, cât mai aproape de gât. Iar de dedesubt cădea un voal simplu. Cea care s-a ocupat de coafura ei a tot bătut-o la cap pentru un alt tip de coc și să accepte să i-l ridice mai mult. Dar Cecile știa exact ce i se potrivește mai bine și că eleganța se definește prin simplitate.

Era o zi importantă pentru cei doi. Cecile și Matt, și totul trebuia să se desfășoare după cum consimțeau ei că este

mai bine. De aceea, tânăra mireasă a refuzat sfaturile mamei sale care își dorea o nuntă fastuoasă pentru fiica ei. Una care ar fi implicat și jurnaliști. Nu același lucru și-au dorit cei doi. Au ales o nuntă elegantă, restrânsă, fără crema societății și fără mondenitățile pe care și le dorea Natalia.

Ceremonia a fost una restrânsă la care au participat mama ei - Natalia. Elizabeth, câțiva prieteni din partea cuplului, în special din partea lui Matthew care avea mai multe cunoștințe, și bineînțeles, Jessica și Ian, cei care au fost și martorii lor. Pentru ei conta să îi aibă aproape pe cei dragi și să-și arate dragostea în fața lor și a divinității. Totul bazat pe dragoste, emoții și onestitate.

Atât Cecile, cât și Matt au fost emoționați când au spus „da”, ceea ce a

simbolizat exprimarea dragostei lor și a dorinței să se unească și să devină o singură persoană. Au spus „da” cu zâmbetul pe buze, cu toată încrederea și dragostea care-i unea. Și și-au pecetluit promisiunea făcută în fața divinității printr-un sărut lung și tandru. Pentru amândoi a fost primul moment pe care l-au trăit împreună la intensitate maximă, însă nu avea să fie și singurul. Acum începeau cu adevărat o viață în doi, o viață care trebuia să le aducă bucurii în suflet.

După finalul ceremoniei, cuplul proaspăt căsătorit și cei care le-au fost aproape pe parcursul **ceremoniei**, s-au retras la o reședință luxoasă, The New York Palace din apropierea bulevardului Park Avenue, unde aveau de petrecut vreme de câteva ore.

Petrecerea a debutat cu dansul mirilor pe melodia lui Whitney Houston, „I have nothing”, o melodie încărcată de emoții, trăiri care a adus un ropot de aplauze și la solicitarea invitaților, melodia a fost reluată și ringul a fost luat cu asalt de cuplurile prezente.

— Arăți superb, a complimentat-o soțul ei.

— Mulțumesc, zâmbi ea. Mă bucur că îți plac pentru că exact acest lucru mi-am propus.

Cecile și-a pus capul pe pieptul lui și au continuat să danseze.

— Dacă ți-ai pune o dorință acum, care ar fi aceasta? A mea tocmai s-a îndeplinit, i-a mărturisit el.

Ea a zâmbit la auzul vorbelor lui.

— Acum aş cere să mă iubeşti în continuare... până la finalul vieţii noastre şi nu cred că aş putea vreodată să schimb această dorinţă cu o alta. Nimic nu este mai important decât să iubeşti şi să primeşti iubire la aceeaşi intensitate.

Şi-a ridicat capul de la pieptul lui şi s-au privit intens unul pe celălalt.

— Atunci o să-ţi îndeplinesc dorinţa până în clipa în care o să încetez să mai exist.

Matt şi-a apropiat capul până ea i-a simţit respiraţia pe buzele ei. Nu s-a oprit acolo, ci a continuat să se apropie de ea până i-a atins buzele şi i le-a capturat într-un sărut tandru. Nimic nu ar fi putut să-i despartă prea curând, dacă Ian nu l-ar fi bătut pe umăr. Când buzele lor calde şi dulci s-au separat, i-au văzut alături pe

Jessica și Ian. Și-au zâmbit.

— Felicitări, dragilor, le-a urat cumnata lor.

Jessica i-a îmbrățișat călduros pe tinerii căsătoriți și le-a urat viață lungă, mulți copii și casă de piatră. Ian i-a urmat exemplul, îmbrățișându-se bărbătește cu Matt, bătându-se cu palmele pe spate. Apoi i-a cerut permisiunea să facă schimb de partenere și a profitat să-și ia în brațe sora și să o felicite.

— Nu este cel mai bun bărbat sau cel puțin nu unul pe care și l-ar dori cineva pentru sora lui. **Dar** indiferent de nebuniile pe care le-a făcut la viața lui. Atât timp cât tu ești mulțumită și poți să-i treci trecutul cu vederea, o să mă bucur pentru voi doi.

— Mulțumesc. Ian. În ciuda faptului că

la început te-ai opus și a fost nevoie să mă ascund față de tine. Să-mi ascund sentimentele, știam că o să am susținere din partea ta... mai devreme sau mai târziu, continuă ea.

Fratele ei i-a zâmbit cu tentă diavolească.

— Dacă ai probleme cu el. Dă fuga la mine și-ți **promit că-i rup** fiecare oscior, glumi Ian, făcând-o și pe Cecile să râdă.

— Asta dacă mai ai ce rupe în urma mea.

Și Ian a început să râdă cu putere. Adora umorul și fața drăgălașă a surorii lui.

— Să-ți fie milă față de mine și să-mi păstrezi ceva din el pe care să te pot răzbuna, a continuat el să glumească.

Apoi au dansat în continuare și nu s-au oprit nici cu glumele pe seama lui Matt și a

mariajului. Matthew și Jessica dansau lângă ei, dar datorită muzicii nu auzeau glumele lor.

După câteva dansuri, mirii au mers pe la fiecare invitat, au ciocnit câte un pahar cu șampanie, au vorbit, au primit felicitări și au făcut o mulțime de fotografii.

În schimb, Jessica și Ian au luat loc la masă și au servit din delicatesele servite. Alături de ei se aflau Elizabeth și Natalia, urmând să li se alăture proaspăt căsătoriții.

— Îmi aduc aminte de voi, a zis Elizabeth mândră. La fel arătați și voi în ziua în care v-ați căsătorit.

— Numai că ei chiar sunt un cuplu fericit, continuă Natalia cu o undă de ironie.

Ian și-a pus mâna deasupra mâinii Jessicăi, așezată pe masă, iar ea l-a privit și

i-a zâmbit în semn că o să fie bine.

— Poate asta ai văzut tu. Natalia. Însă eu am văzut dincolo de aparențe și am știut că există iubire în sufletele copiilor mei. Doar că nu știau drumul corect spre fericire.

— Important este că l-am găsit, mamă. Alții știau de ce nu există înțelegere între noi, dar s-au bucurat să ne vadă separați. Nu-i așa, doamnă Peterson?

Și-a ridicat paharul de șampanie și a băut din el.

Natalia a înțeles imediat unde bate nora ei și nu-i plăcea că nu știe cât de multe cunoștea Jessica. Putea să o facă să piardă controlul asupra întregii situații.

— Ca să fiu sinceră, nu. Nu înțeleg, minți ea. Și îmi pare rău să aud că cineva a vrut să fiți separați. Însă să nu ne grăbim și

să spunem că totul merge bine. A continuat ea cu înțepăturile.

— Nu ar avea de ce să nu meargă, replică Ian pe un ton dur. Și te rog să nu ne intoxici cu ironiile tale. Păstrează distanța și nu te mai amesteca în relațiile altora. Stai departe de Cecile și nu o învenina.

Nu se aștepta ca Ian să fie direct față de alte persoane. Au mai purtat discuții dure, însă în particular. Niciodată în fața unor necunoscuți și cu atât mai mult în preajma cunoscuților.

Cuplul sărbătorit s-a apropiat de masa lor și s-au așezat zâmbind pe locurile lor.

— Draga mea, i-a atras Elizabeth atenția miresei, ești superbă.

— Mulțumesc.

— Tocmai îi spuneam Jessicăi cât de

mult îmi amintiți de nunta lor.

Natalia a înghițit în sec și s-a abținut să intervină cu vreo vorbă deplasată.

— Cred că vă amintiți cu același drag ca și mine. A mărturisit Cecile. Îmi aduc aminte că am dansat până târziu cu grupul meu de prietene, zâmbi ea larg. Am plecat desculță pentru că mă dureau picioarele și nu puteam să mai încălț vreo altă pereche de pantofi. Și deși nu este frumos să recunosc, după mult timp, am băut vin din belșug cu fetele. Îți amintești Jess, când te-am invitat să faci același lucru?

Cele două au început să chicotească pentru că își aminteau momentul cu lux de amănunte.

— Cum aş putea să uit?! Recunosc că eram lipsită de antrenament și vinul mi s-a

urcat repede la cap.

— Bine că te-am învățat să bei din când în când câte un pahar cu vin roșu.

— Și nu uita de lozinca noastră, a spus Jessica. Bun pentru domni dacă îl beau doamnele.

Cecile i-a făcut cu ochiul și toți cei de la masă. Excepție făcând Natalia, au început să râdă pentru că știau ce se ascunde în spatele lozincii.

— Regret că nu am fost la nunta voastră, a preluat Matt cuvântul.

— Nu și eu. Tu mi-ai fi furat mireasa și n-aș fi recuperat-o ușor.

— Să fii sigur, râse Matthew. Te-aș fi pus să faci bungee jumping ca să mă asigur că o iubești atât de mult încât să-ți dai viața pentru ea și că viața ei este în siguranță

alături de tine.

— Aș fi făcut-o, replică Ian, lăsându-le cu gura deschisă pe Cecile și Jessica.

Soacra lui, Elizabeth, a zâmbit larg la auzul replicii venite fără ca el să fi stat pe gânduri.

— Bucurați-vă de ceea ce aveți. Generațiile mai mari decât voi au fost nevoite să trăiască diferit și mă pot da exemplu, trecându-mă în categoria celor care au eșuat. Acum, voi sunteți liberi și puteți să faceți ce vreți. Gândiți-vă la tinerii din alte culturi, care sunt obligați să accepte o viață pe care nu și-o **doresc**.

— Da. Dar sunt obligați cu un scop. A completat-o Natalia.

— Ai dreptate. În mare parte vorbim de interese și mă refer la bani. Averi,

proprietăți.

— Ceea ce contează foarte mult.

A spus Natalia pe un ton triumfător, ca și când ar fi reușit să-i închidă gura lui Elizabeth. Cu un gest delicat a luat paharul cu șampanie din fața ei și a început să bea din el.

— Se vede că tu ai avut un mariaj cu mult mai ratat decât al meu. A venit replica din partea lui Elizabeth. Acum cred că înțeleg și ei, **continuă ea** făcând referire la cele două cupluri de la masă. Cât de important este să fii liber, să-ți ascuți instinctele și inima.

Aproape că s-a înecat cu șampanie la auzul vorbelor directe ieșite din gura Elizabeth. S-o contrazică nu avea sens. Toți cei prezenți la acea masă aveau idee

cât de eșuat a fost mariajului ei cu David, dar puțini știau că nu i-a mers prost deloc pe plan amoros.

Mirele a vrut să pună punct discuției care se pornise între cele două doamne. S-a ridicat de pe scaun, luându-și paharul în mână și bătând cu muchia unui cuțit în piciorul acestuia, vrând să atragă atenția tuturor. Volumul muzicii a fost dat mai încet pentru ca Matt să-și țină discursul. Cecile intuia ce urmează să facă. Ceea ce a făcut-o să simtă un ghemotoc de emoții în pântecul ei.

— Vă mulțumesc că ați venit în această zi să ne fiți alături și să celebrăm împreună acest miracol.

Unii au început să zâmbească, alții nu înțelegeau de ce Matt numește "un miracol"

acest eveniment.

— Este un miracol că o femeie deosebită, caldă, blândă, iubitoare, inteligentă, prietenoasă, amuzantă, pozitivă și frumoasă precum Cecile. Îngerul și demonul meu a acceptat să-mi fie soție. Am cerut-o de nenumărate ori în căsătorie, zâmbi el. Dar niciodată nu m-a luat în serios până nu am pus la cale o cerere în căsătorie care să-i arate cât de mult îmi doresc să-mi fie soție.

Matt și-a mutat privirea de la invitați la frumoasa lui soție.

— Știu că o să-ți amintești mereu și că o s-o povestești copiilor, nepoților și strănepoților noștri.

El i-a zâmbit și ea i-a împărtășit un zâmbet timid.

— Pentru un așteptat și dulce "da" din partea ei, a trebuit să apelez la sentimentele altora și să o mint pe ea, continuă el râzând.

Cecile s-a ridicat la rândul ei de pe scaun, vrând să povestească ea cum s-a derulat acea zi din viața lor.

— O să povestesc eu pentru că tu ești lipsit de talent, chicoti ea.

Și cei din sală au început să râdă.

— M-a ignorat vreme de două zile pentru că trebuia să pună totul la punct, dar pentru că nu știam ce face, m-am îngrijorat. Atunci am învățat că bărbații uită de femei când au ceva mai bun de făcut.

Din nou, cei din sală au început să râdă în hohote. La fel și Matthew.

— Chiar avea ceva mai bun de făcut

pentru că urma să mă ceară de soție și a fost singura decizie corectă, înțeleaptă pe care a luat-o în întreaga viață.

Cecile continua să se amuze pe seama lui și să-i facă pe ceilalți să râdă.

— Într-o dimineață m-a anunțat că vrea să ne vedem mai pe seară, ochii ei îndreptându-se către Matt, că o să mă scoată la cină și să pun pe mine ținuta cea mai elegantă, dar că înainte să ieșim la cină. Trebuie să treacă pe la librăria Hot Books & Co. Și să îndeplinească o sarcină pentru Jessica.

Toată lumea era ochi și urechi la cum povestea. Cecile trecuse de partea amuzantă și devenise serioasă, tandră în timp ce povestea.

— Nu a venit să mă ia de acasă și așa se

face că m-a așteptat în parcare la librărie. El era îmbrăcat la patru ace. Frumos, elegant, inclusiv cu batista la piept, iar eu mă conformasem stilului meu elegant... și a făcut o scurtă pauză.

Matthew zâmbea larg pentru că își amintea perfect momentul în care s-a întâlnit cu Cecile.

— Îmbrăcată în blugi și tricou, a continuat ea.

Cei din sală râdeau la rândul lor. Cecile a **chicotit** puțin, apoi a devenit serioasă.

— Dar mi-am dat seama că mă iubește pentru că nu m-a criticat și nu m-a certat pentru că nu l-am ascultat să mă îmbrace elegant. Mi-a spus că a ajuns cu un minut în urmă. Deși mi-a recunoscut că era acolo de mai bine de o oră și jumătate. Jumătatea

aceea datorându-se faptului că eu am întârziat pentru că nu știam dacă să-mi iau blugi simpli sau **tăiați**.

— Din fericire i-a luat pe cei simpli, a spus Matt râzând.

Cecile râdea la amintirea acelei scene. I se părea că avusese loc ieri.

— Am intrat în librărie și m-a condus către salonul principal unde se aflau câteva persoane răsfoiau cărți. Totul părea firesc, dar asta până m-am uitat către rafturile din stânga mea. Lipseau cu desăvârșire multe cărți pentru a face loc unui text scris din **cărți**. Cărțile erau lipite între ele, dar și la bază pentru a nu se mișca, și scria mare "MARRY ME!"

Invitații au aplaudat ideea lui Matthew de a o cere în căsătorie astfel.

— Dar asta nu e tot, mărturisi ea cu zâmbetul pe buze. În fața aceluia raft era pusă o măsuță pe care se afla o altă carte. Matt a luat cartea aceea, s-a pus în genunchi, a deschis-o. A scos un inel din ea și m-a întrebat dacă vreau să fiu soția lui. Și am spus „da”. Apoi m-a scos la cină într-un restaurant elegant, deși nu aveam ținuta potrivită. Desigur că diferența vestimentară dintre noi a întors capete și i-au făcut pe alții să creadă că sunt una dintre noile lui... Mă rog, râse ea. Înțelegeți voi.

Matt și-a pus mâna pe mijlocul soției lui. Invitând-o să facă câțiva pași în fața invitaților lor și să încheie toastul. Cecile și-a luat paharul cu șampanie, iar Matt pe cel cu vin roșu.

— Pentru cea mai minunată soție, a zis

el.

A ciocnit paharul de al ei. Apoi au băut. Cecile și-a golit paharul, iar în al lui a mai rămas puțin vin când au spart paharele de podea. Tradiția spunea că o să alunge tot răul pe care l-ar fi întâmpinat în viața de căsătoriți.

— Sărut-o! Sărut-o! Sărut-o! scandau oaspeții.

Și Matt s-a conformat cu cerința lor. Sărutându-și soția delicat și senzual. Îi simțea buzele catifelate, moi, dulci. Ar fi vrut să o atingă altfel decât să-și poziționeze mâinile pe spatele ei gol. Însă trebuia să mai aștepte puțin până se retrăgeau. Așteptase mult acel moment, iar acum totul se rezuma la câteva ore sau nici măcar.

Și-a separat buzele de ale ei și pentru o

secundă au rămas cu capetele apropiate.

— Într-o oră plecăm, îi șopti el.

Ea nu i-a dat un răspuns, ci doar a mișcat încet capul în semn că este de acord.

Apoi Matt a luat-o de mână și a vrut să o ducă pe ringul de dans, însă ea a opus rezistență. Atunci a văzut ce anume o reținea. Rochia ei albă se pătase în partea de jos. Erau câteva pete de vin roșu, însă au fost suficiente cât să-i transmită un presentiment negativ.

— Îmi pare rău... trebuia să fiu mai atent sau măcar să fi luat șampania și nu vinul.

Cecile l-a privit în ochi, ieșind din starea pe care i-au indus-o petele roșii.

— Oh! Nu-i nimic, a zis ea, reluându-și zâmbetul. Hai să dansăm, apoi o să merg la baie să le curăț cu apă rece.

Trebuia să treacă peste această întâmplare și să gândească pozitiv. Nimic rău nu li se putea întâmpla. Acum se aveau unul pe celălalt, dragoste. Încredere și o viață frumoasă înainte. Se completau așa cum noaptea se completează cu ziua. Soarele cu luna. Apa cu uscatul, păsările cu cerni senin, primăvara și florile.

Dansau îmbrățișați pe muzica lentă, cu capetele apropiate, dar fără să schimbe vreo vorbă sau privire. Era un moment în care își lăsau sufletele să vorbească prin simpla apropiere a trupurilor. Sufletele lor care se contopeau într-un alt mod și dădeau viață flăcării pasiunii care puneă stăpânire pe trupurile lor.

— Te iubesc, i-a mărturisit el la ureche atunci când melodia s-a terminat, sărutând-

o delicat pe gât. Hai să ne luăm rămas bun de la fiecare și apoi să ne retragem.

Cu dorință și teamă a răspuns afirmativ doar mimând cuvântul... Da". Își dorea să fie a lui. Dar simțea teamă, neliniște, neîncredere în propria persoană.

CAPITOLUL 7

A trecut mai bine de o oră și jumătate până s-au despărțit de invitați și rude și s-au urcat în mașina lui Matt, Infiniti Fx35 ultimul model, de culoare neagră. Nu era o mașină de viteză, dar lui îi plăcuse pentru că era spațioasă, confortabilă, elegantă, sigură și îl ducea cu gândul la familie, la excursiile pe care avea să le facă împreună cu Cecile, și de ce nu, mai târziu cu copiii lor.

Conducea liniștit, ținându-și soția de mână și privind din când în când către ea. Cecile respira neregulat și privea în dreapta ei, la clădirile pe lângă care treceau. Sosise timpul pentru ea. Iar dacă zilele trecute se simțise pregătită, acum se simțea sufocată

și că vrea să fugă. Dar nu putea și Matt nu merita să îi facă una ca aceasta, ci trebuia să se calmeze și să aibă încredere în el. Mai aveau cel puțin două ore de mers până la casa unde urmau să-și petreacă luna de miere și se gândea că până acolo o să reușească să se calmeze.

— Te neliniștește ceva?

Cecile a simțit cum mâna lui o strânge mai tare ca să o facă atentă și să-l privească. Dar nu l-a privit pe el. Ci s-a uitat în față. Apoi și-a plecat privirea.

— Nu. Doar că îmi pare rău că ne-am despărțit de ei.

— Nu-ți face griji, a spus el zâmbind, sunt convins că petrec la fel de bine în continuare.

— Probabil că ai dreptate, șopti ea.

După un minut în care nu și-au mai vorbit. Cecile a rupt tăcerea.

— În câte ore crezi că ajungem? și și-a mușcat buza inferioară.

— În cel mult cinci minute, a răspuns el.

Atunci ea și-a întors privirea brusc către el. Neînțelegând de ce atât de repede din moment ce nu au ieșit din New York.

— M-am gândit că cel mai indicat este să rămânem aici în seara aceasta. O să petrecem noaptea în casa noastră, apoi o să plecăm devreme sau imediat după ce ne trezim.

— Dar eu am crezut că...

— Da. Așa m-am gândit și am stabilit împreună, dar aș vrea să începem cu dreptul această căsnicie. Vreau să ne oferim o amintire frumoasă în noua noastră casă.

Mâna lui i-a mângâiat delicat obrazul și nu și-au mai vorbit până nu au ajuns la destinație.

Amândoi au optat pentru o casă spațioasă, cu un etaj. La etaj aveau trei dormitoare, două băi. Un hol care făcea legătura între camere, un dressing și o terasă acoperită pentru dormitorul principal, și un balcon la una dintre celelalte două dormitoare. La parter se afla o cameră de zi. Bucătăria, o cameră pentru mese. Holul și scara care ducea la etaj. O baie. Vestibul care făcea legătura între ușa de la intrare și cea care ducea în garaj. Afară. În partea stângă a casei aveau o terasă cu acoperișul care cădea lin de la primul etaj. Astfel, aici se putea sta indiferent de vremea de afară. Ca și culori,

au mers pe alb. Nuanțe de maro. Gri închis și crem.

După ce Matthew a parcat mașina în curtea casei, a oprit motorul și a coborât din mașină. A dat ocol acesteia și i-a deschis ușa soției sale. Oferindu-i mâna în semn de invitație să coboare. Cecile și-a pus o mâna într-a lui. Iar de cealaltă mână s-a folosit pentru a-și lua trena pe braț. În tăcere s-au îndreptat către ușa de intrare a casei, dar când au ajuns acolo. Matthew a prins-o de mână și a oprit-o. Într-o fracțiune de secundă a deschis ușa și imediat a luat-o în brațe pe Cecile.

— Oriunde în lume. Bărbatul care-și iubește soția, o trece pentru prima dată pragul casei. În brațe.

Cecile a zâmbit larg pentru prima dată

de când au plecat de la petrecere. A simțit că sufletul i se umple de bucurie pentru că el ține să o treacă astfel pragul casei, și s-a aflat la un pas să plângă de emoție.

Apoi a lăsat-o jos și s-a dus să pregătească două pahare și să desfacă șampania pusă la rece. Cecile a rămas în urma lui. Cu sfială a făcut câțiva pași în casa lor. O casă care acum i se părea străină, și și-a lăsat trena rochiei să cadă de pe brațul ei. A privit de jur-împrejur și imediat l-a văzut pe Matt venind cu două pahare în mână. S-a apropiat de ea și unul i l-a întins ei. L-a luat și s-a uitat adânc în ochii lui. Nu a văzut altceva decât lui ocean de dragoste, ceea ce a determinat-o să-și dea seama că se comportă copilărește.

Matt ținea paharul ridicat, așteptând că

ea să-i răspundă printr-un gest. Dar l-a surprins cu un zâmbet. Apoi a ciocnit paharul de al lui și i-a spus:

— Pentru noi!

— Noroc! a răspuns el imediat.

Amândoi au băut șampanie până și-au golit paharele, apoi Matt i-a luat paharul ei și pe amândouă le-a așezat pe o măsuță. A pus muzică lentă și s-a întors către soția lui. Nu mai era loc de cuvinte și nu simțeau că ar mai avea ce să-și spună. Amândoi știau foarte bine ce urma să se întâmple în dormitorul de deasupra lor.

Pentru a doua oară. Matthew s-a apropiat de ea. Sigur pe el și fără să stea pe gânduri și-a poziționat rapid o mână pe obrazul ei și o alta pe spatele ei. A tras-o repede și cu putere spre el pentru a o

săruta. Cecile a fost luată prin surprindere și singura ei reacție a fost să-i răspundă la sărut.

O căldură puternică o învăluia, dar o mistuia și în interior, în cele mai ascunse locuri din trupul ei. Valuri, valuri de căldură, de dor. Dragoste, dorință și nevoie.

Sărutul lui încetase să fie doar dulce, devenind unul posesiv, care cerea totul și nu accepta să primească mai puțin. Cecile și-a pus mâinile pe gâtul lui. Apoi și le-a împreunat. Nu mai era loc de întoarcere.

O secundă a renunțat la sărutul lor pătimaș pentru a o lua în brațe în aceeași manieră în care o trecuse pragul casei. A început să o sărute din nou. Dar de această dată mai blând, și a purtat-o în brațe pe scări și până au ajuns în dormitorul lor.

Încet, a lăsat-o jos din brațele lui și a privit-o. Își ținea ochii aproape închiși, cu privirea în jos. Ceea ce i-a arătat lui Matt cât de teamă îi era de prima lor noapte de dragoste. Pe pielea ei albă îi cădea o șuviță brunetă de păr care i se desprinsese când își dăduse voalul jos. Delicat, el a luat șuvița și i-a îndepărtat-o de pe chip. Atunci ea l-a privit.

O privea la rîndul lui și își spunea că în seara asta Cecile, soția și iubita lui, este pură, angelică, aproape de neatin.

— Matt...

— Hmm. Răspunse el.

Cecile a făcut o scurtă pauză ca să-și găsească cuvintele.

— De astăzi ești al meu și nu accept vreo infidelitate.

Vorbele ei l-au adus brusc la realitate.

— Ce vrei să spui cu asta? Nici nu ți-am fost infidel vreo clipă indiferent cât de greu îți este să crezi.

Nu discutase niciodată cu el despre trecutul lui sau despre prezentele lui legături amoroase, ținând cont că nu au fost intimi în tot acest timp de când erau împreună. Nu credea că un bărbat, mai ales unul ca Matt, ar putea să nu aibă relații intime un an și jumătate. De oferte nu ducea lipsă...

— Dar... dar tu ai avut relații cu alte femei de când suntem împreună.

— Nu și nici nu vreau să știu de unde ți-a venit ideea asta absurdă, a răspuns el râzând. Dacă voiam o femeie în acel sens. Te luam pe tine. Dar nu acesta îmi era

scopul. Cu alte femei poți să faci sex fără dragoste, **dar cu** cele ca tine... nu poți să faci dragoste dacă nu le iubești și dacă sentimentul nu îți este împărtășit pe măsură. Nu am vrut să facem sex doar de dragul de a face. Ci pentru a completa ceea ce simțim.

— Dar atât de mult timp? întrebă ea șocată.

— Da. Când iubești faci orice sacrificiu, iar băieții au metodele lor pentru a scăpa de... înțelegi tu. Încordare.

— Dar... a dat ea să-i întoarcă vorbele.

— Shht! a murmurat el. Fără „dar”, și i-a zâmbit. Acceptă că atunci când iubești, lucrurile imposibile devin posibile, iar eu... eu te iubesc.

Matt îi mângâia obrazul când a simțit

ceva umed și atunci a știut că ea plânge. Nu putea să vadă în detaliu din locul în care erau pentru că în cameră ardeau două lumânări care erau singura lor sursă de lumină. Ambele poziționate în lateralele patului, așa cum ceruse el să fie pregătită camera înainte de sosirea lor.

S-a aplecat puțin să o sărute, punând stăpânire pe ea și împiedicând-o astfel să mai spună sau să se gândească la ceva ce ar putea să-i semene îndoială în suflet. Mâinile lui cădeau lin pe corpul ei. Iar când a ajuns la mâinile ei. Degetele lor s-au împreunat pentru puțin timp.

Când Matt a început să-i sărute gâtul, mâinile lui s-au desprins dintr-ale Ceciliei și le-a mutat pe spatele ei. Căutând fermoarul rochiei și deschizându-l fără ca ea să-și dea

seama. Apoi i-a atins umerii, a tras încet de rochie, provocându-i plăcere.

Ușor. Rochia ei de mireasă îi cădea la picioare, formele ei apetisante prindeau contur, lăsându-se admirate de privirile lacome ale lui Matt. Mii de fiori de plăcere îi curgeau prin vene. Ceea ce el îi transmitea prin săruturi, atingeri și priviri, o inunda de plăcere, o făcea să-și piardă mințile, să renunțe la inhibiții și să își dorească mai mult.

El a ridicat-o cât picioarele ei să nu mai atingă podeaua, îndreptându-se împreună către pat. Unde a așezat-o cu dibăcie pe așternuturile albe. Unicul accesoriu vestimentar pe care Cecile îl mai purta era lenjeria intimă pe care el nu a mai amânat să i-o îndepărteze. Apoi el și-a desfăcut

cămașa. Însă fără a o îndepărta, și s-a pus alături de ea. I-a sărutat gâtul și ia atins abdomenul cu mâna. Apoi a coborât cu sărutările pe pieptul ei și cu mâna s-a dus puțin mai jos. Și cobora puțin câte puțin. Atunci când gura lui a cuprins un sfârc, mâna lui se afla în locul ei cel mai intim, pregătit să o penetreze cu degetele.

Cecile gemea de plăcerea pe care el i-o producea, făcând-o să strângă în mâini cearșaful.

Matt și-ar fi dorit să o penetreze acum. **Dar era** prea devreme pentru ea. Trebuia să o înnebunească de plăcere înainte de a face acest ultim pas. A încetat să-i mai frământa sfârcurile cu dinții, limba și buzele, înlocuindu-le cu mâna. Iar buzele lui au început să coboare din nou cu săruturile.

Centimetru cu centimetru pe abdomenul ei mătăsos.

Mâinile ei au eliberat așternutul și le-a poziționat pe umerii lui Mart. Strângându-l din când în când ca o pisică. Iar când i-a simțit sărutul fierbinte pe intimitatea ei. Corpul ei a înghețat.

El a simțit reticența ei și i-a frământat mai tare sfârcul.

— Matt, l-a strigat ea pe un ton mai mult șoptit.

A continuat să o sărute acolo, să o dezmierde.

— Lasă-mă să-ți ofer puțină plăcere înainte să te fac a mea. Vreau să o fac. I-a răspuns el domol.

Nu s-a oprit să îi ofere astfel plăcere până nu a simțit-o că se relaxează și că îi

place. Și-a dat seama că și-a atins scopul, atunci când mâinile ei l-au tras ușor de păr, ca mai apoi să suspine. Matthew și-a dat seama că ea era aproape de momentul culminant și că nu mai putea amâna penetrarea. În plus, mădularul lui era atât de umflat încât nu mai rezista mult timp până la a-și găsi liniștea după care tânjea de prea multă vreme.

Cu rapiditate și-a aruncat cămașa desfăcută și pantalonii, ca mai apoi să se așeze peste ea și să o penetreze treptat, fără să mai aștepte vreo secundă.

Un zgomot înfundat și prelung s-a auzit din partea lui Cecile. Nu mai trăise o așa experiență și nu credea că ar putea să aibă vreodată parte de ea. Trupul reacționa la fiecare penetrare și îi transmitea fiori dulci

pe coloană. Nu își putea controla trupul, dar nici nu-și dorea ca acest moment să se termine curând. Și totuși, simțea că ceva se întâmplă în interiorul ei, că plăcerea se intensifică și că un fel de explozie de plăcere stă să se petreacă înăuntrul ei.

— Iubito, promit să rezist data viitoare mai mult. A zis el punând mai mult accent pe ultimele cuvinte, dar acum nu mai pot. Trebuie să o fac acum.

Ea abia dacă îl auzea. Nimic nu ar fi reușit să o scoată în acel moment din transa în care se afla.

Matt nu s-a mai putut înfrâna și la scurt timp și-a implantat sămânța cât mai adânc în interiorul ei. Acum era a lui și așa avea să fie pentru totdeauna. El și ea pentru o eternitate.

CAPITOLUL 8

Când Cecile a deschis ochii a doua zi de dimineață, soțul ei o ținea în brațe, o privea cu dragoste și îi zâmbea. Era prima lor zi petrecută în calitate de soț și soție.

— Bună dimineața, iubito!

— Bună dimineața, a murmurat ea și și-a împins trupul mai mult în al lui.

În schimb, el a strâns-o mai tare în brațe.

— Dacă așa o să mă trezești în fiecare dimineață, o să mă **declar cea** mai fericită femeie din... Hmm. Lumea e prea mică. Nu? îl întreabă ea amuzată.

Matt a râs încet.

— Fie... din Calea Lactee, a continuat ea pe același ton vesel.

Râsul lui a devenit mai însuflețit.

— Dacă îți fac o cafea și pregătesc un sandviș, promiți că spui din Univers? a întrebat-o el în glumă.

— Hmmm...

Cecile și-a luat câteva momente, prefăcându-se că se gândește, strâmbă stângă - dreapta din buze și până la urmă i-a răspuns.

— Cam mult, domnule Anderson. Trebuie să faci mai mult decât o cafea și un sandviș.

— Aseară n-ai fi spus la fel. Dar dacă vrei, zise el prelungind suspansul, putem repeta mai târziu.

Și a simțit-o că s-a lăsat moale în brațele lui. Ca și cum nu i-ar fi plăcut că trebuie să mai amâne.

— Acum trebuie să iei o pauză și pe deasupra trebuie să plecăm cât mai curând.

— Am putea să rămânem aici. A zis ea plină de speranță, ridicându-se în șezut și trăgând cearșaful ca să-și acopere sânii.

— Nu, răspunse el sigur. Vreau să petrecem scurta noastră lună de miere departe de aici. Nu o să avem o lună întreagă, dar o săptămână tot putem să ne bucurăm de liniște. Amândoi avem nevoie de un timp petrecut în doi.

Așa și-a încheiat el discursul. Apoi a dat cearșaful la o parte și s-a ridicat brusc din pat. Gol. A dat ocol patului și s-a oprit doar atunci când s-a aplecat să o ia pe Cecile în brațe. A ridicat-o ca pe un fulg. Cu tot cu așternutul de care refuza să se separe, apoi a dus-o în baie. Au împărțit dușul câteva

zeci de minute, și deși nu au făcut dragoste. Matt nu și-a ținut departe mâinile și gura de trupul soției lui. Ea simțea că vrea mai mult. El la fel. Dar se gândea că este spre binele ei să mai aștept puțin până la un nou contact intim.

După aceea au luat în fugă micul dejun compus din cafea cu mult lapte, cornuri cu unt. Omletă și ceai. Îmbrăcați în jeanși și tricouri au urcat în mașină, îndreptându-se către mult așteptata lună de miere. Nu au purtat nici măcar grija bagajelor, acestea fiind trimise acolo cu o zi înainte.

Două ore și jumătate mai târziu intrau pe porțile proprietății unde aveau să-și petreacă luna de miere în singurătate. Casa era poziționată în mijlocul unei păduri, dar nu prea departe de civilizație. Și totuși,

oferea intimitatea necesară oricărui cuplu. Când Cecile și Matt au venit pentru prima dată aici. Cu doar câteva zile în urmă. Au fost atrași de loc. De peisaje, atmosferă, eleganța și discreția acestuia. Chiar dacă nu era o regulă scrisă a acestui domeniu. Îți cerea să renunți la orice contact cu cei pe care îi cunoști, să renunți la tehnologie preț de câteva momente și să te lași mângâiat de fiecare lucru din natură, care te înconjoară.

După ce a parcat mașina în fața casei. Matthew a coborât repede pentru a deschide ușa casei. Apoi s-a întors după mireasa lui. Deschizându-i portiera și ajutând-o să coboare. Dar ea nici nu a coborât bine că Matt a luat-o pe sus.

— Tradiția rămâne tradiție pe parcursul lunii de miere, a zis-o el cu un zâmbet șiret

pe buze.

Cecile a râs.

— Să vedem câte praguri mai ai de gând să mă treci astfel. O să încerc să nu-mi pun piciorul în fața clădirii tale. Că mi-e că o să cazi lat până la etajul unde se află biroul tău. Și izbucni într-un râs molipsitor.

Cu blândețe a trecut-o pragul pentru a doua oară. Iar Cecile a fost surprinsă de frumusețea casei. Nu i se părea că s-ar fi făcut schimbări, nici nu avea când să se facă vreo modificare, dar parcă vedea locul prin alți ochi. Îi dădea o altă stare, o încărcă cu energie pozitivă și o liniștea.

A lăsat-o jos din brațele lui și i-a depus un sărut scurt, dar plin de tandrețe, pe buze. Ea i-a zâmbit în schimb.

— Și ce ți-ai propus să facem astăzi, l-a

întrebat ea din senin.

— N-am plănuit ceva. Așa că putem să facem orice dorim. Ai vreo idee?

Matt și-a ridicat colțul **sprâncenei** drepte.

— Hmmm... păi să vedem, a zis Cecile. Puteam să pregătim ceva de mâncare pentru că deja îmi este foame.

— Bine. A întrerupt-o el folosind un ton serios, dar să nu fie vreo salată.

— Și ce ai contra lor. A întrebat ea ridicând din mâini.

— Tu mănânci mai mereu salată. De ce?

— Iar tu chestii consistente. De ce? imită ea întrebarea lui.

— Pentru că îmi plac. Bineînțeles.

— Greșit, zise ea pe un ton ridicat. Pentru că îți permiți. Și îl împinse ușor cu

degetul arătător în piept.

El nu înțelegea ce vrea să spună.

— Dacă m-aș lua după tine... făcu ea o pauză, aș cântări cât un copac secular. Mănânci hamburgeri și pizza l-am rușine. Îl admonestă ea.

Matt a început să râdă în hohote de expresia ei serioasă.

— În concluzie, tu alegi salatele ca să cântărești cât tulpina unei flori.

Cecile s-a dat un pas în spate.

— Râzi de mine?

— Deloc, iubito, și îi zâmbi atât de dulce. Nu vreau să te stresezi cu astfel de prostii. Tu ești ca o floare și așa o să te văd indiferent de cum ai arăta.

Își simțea inima cum i se topește la auzul vorbelor lui.

S-a apropiat de ea.

— Ador corpul tău. Dar dincolo de el văd sufletul și personalitatea ta.

Mâinile lui s-au așezat ușor pe coapsele ei. Ridicându-i puțin tricoul.

— Știi unde aș vrea să te sărut acum?

Fruntea lui s-a lipit de a ei. În așteptarea unui răspuns.

— Nu, a răspuns ea șoptit.

Matthew s-a aplecat puțin câte puțin până a ajuns să stea în genunchi în fața ei. I-a ridicat tricoul până i-a văzut abdomenul și și-a apropiat buzele de trupul ei. Adulmeca mirosul pielii ei.

Cecile îi simțea respirația caldă pe abdomen, O înfiora gândul că ar putea să o sărute acolo.

A început să o sărute pe pielea ei

catifelată și albă. Îl excitase numai simplul gând că ar face asta. Acum i se părea o dulce nebunie. A simțit-o că vrea să se retragă din brațele lui pentru că o gâdilau săruturile pe care el i le depunea tandru pe trupul ei delicat. Însă știa că pe de altă parte o excitau. Nu-i putea da drumul sau nu încă. Așa că i-a cuprins mai bine talia în mâini și a tras-o spre el. Săruturile lui au devenit ușor posesive și mai dese.

— Matt, îl strigă ea râzând, mă gâdili.

— Doar atât? întrebă el încet.

— Da, zise ea.

Mâinile și le înfipsea în părul lui. Din când în când trăgându-i ușor capul pe spate.

— Minți, a venit replica lui.

— Puțin, recunosc ea amuzată.

— Vrei să mă opresc?

Dar când ea să-i răspundă afirmativ, a simțit limba lui Matt pe pielea ei. Un fior a cuprins-o.

— Depinde, a murmurat ea și și-a dat ușor capul pe spate.

— O să continuăm mai târziu, răspunse Matt și i-a mai dat un ultim sărat suav.

Apoi s-a ridicat repede în picioare și i-a depus un sărat lacom pe buze. Cecile ar fi vrut mai mult. Dar Matt se juca și nu oricum, ci cu focul. O ispitea, o chema în jocul ei. Apoi spunea stop. Nu se putea juca așa la nesfârșit, iar când avea să meargă mai departe, știa că o să fie peste măsura așteptărilor ei.

Două zile mai târziu. Cecile începea să-și arate mâhnirea. În ultimele două seri adormise și se trezise în brațele soțului ei.

Au vorbit mult. S-au sărutat, s-au atins, dar nimic mai mult. Să-i spună direct ce își dorea de la soțul ei. Îi era teamă că lui o să i se pară deplasat și că cel mai probabil nu se cuvine ca o femeie să fie atât de directă în privința sexului. Subiectul a fost tabu în relația cu mama ei și nu discutase nici cu Jessica, nu că ea ar fi avut mai multă experiență, dar măcar ar fi știut cum procedează.

Înainte, Matt o provoca ori de câte ori aveau ocazia. Acum avea o posibilitatea să meargă până la capăt, și totuși, el părea să o protejeze, dar din punctul ei de vedere, reușea doar să o frustreze.

Afară norii se adunaseră de la prima oră a zilei, acoperind soarele și lăsând să se înțeleagă că o să plouă în după amiaza zilei.

Planul lor de a merge la picnic trebuia amânat cel puțin cu o zi sau două.

În timp ce Matt pregătea cafeaua, Cecile privea la peisajul mirific oferit de nori, copaci și iarba verde.

— N-aș vrea să mai plecăm de aici. A murmurat ea când la auzit venind din spatele ei.

El ținea în mână cele două căni cu cafea.

— Știu.

I-a înmânat cana ei.

— Cu mult lapte, i-a spus.

— Mulțumesc.

— Se pare că astăzi o să stăm în casă, continuă el.

Amândoi stăteau la fereastra din camera de zi a casei și priveau afară.

— Da, a șoptit ea. Apoi a luat o gură din

cafea și și-a pus cana pe pervazul ferestrei. Mai devreme a început să picure, iar păsările și-au și luat zborul imediat. S-au învârtit vreo douăzeci de minute în aer. Apoi au plecat de aici. Prevesteau ploaia.

Cecile a început să chicotească.

— Uite cum sunt îmbrăcată, îi atrase ea atenția. Într-o rochie scurtă de culoare mov, total nepotrivită pentru o vreme atât de rece. Dar mă așteptam să iasă soarele și să ieșim din casă.

Optase pentru o rochie simplă, mov. Strânsă în talie și largă, vaporosă de la brâu în jos. Era croită dintr-un material ușor și mătăsos. O accesoriase cu cercei din perle și își strânsese părul într-un coc simplu.

— Hai să ne așezăm la masă. O îndemnă

el.

Matt se îndrepta către masa rotundă din mijlocul camerei, iar ea l-a urmat, răsucindu-se pe călcâie, apropiindu-se de el și luând loc pe scaunul din fața lui.

Pentru câteva momente s-au privit adânci în ochi. Apoi el i-a zâmbit.

— Îți stă foarte bine în această rochie.

Cecile a simțit să roșește puțin.

— Mulțumesc.

— Ești elegantă, continuă el.

— Iar tu ești sexy. Îmi place să te văd în blugi și tricou mulat pe corp. Îți scoate în relief toți mușchii.

Și avea dreptate în ceea ce spunea. Peste tricou. Îi cădea colierul sub formă de com.

Din nou un zâmbet a apărut pe chipul lui

și a ridicat din sprânceană. A luat cana cu cafea și din câteva sorbituri a **golit-o**.

Cecile s-a ridicat de pe scaun și cu delicatețe s-a apropiat de el. I-a luat cana din mână și a pus-o pe o altă piesă de mobilier aflată în apropiere... "*Pân' aici*" și-a spus ea în gând. S-a așezat deasupra lui. Cuprinzându-l cu picioarele ei subțiri și lungi, apoi l-a privit cu viclenie.

Matt și-a pus mâinile pe șoldurile ei.

Ea i-a cuprins fața între mâinile ei delicate și pe neașteptate și-a lipit buzele de ale lui într-un sărut fierbinte.

Din instinct, Matt a tras cu posesivitate de șoldurile ei spre el, în încercarea de a o aduce mai aproape de trupul lui, însă ea doar a mimat apropierea de pieptul lui masiv.

Nu era nimic delicat în sărutul lor. Doar dorință, putere, pasiune. Când limbile lor s-au atins în acest joc pasional. Matt a devenit conștient că este excitat și că are nevoie să o simtă, să o pătrundă cu toată puterea lui. Rapid i-a desfăcut fermoarul de la spatele rochiei și i-a tras încet de bretelele aceștia, iar sânii ei au fost expuși în toată splendoarea lor.

Ea continua să-l sărute cu aceeași intensitate în timp ce mâinile ei coborau pe pieptul lui și tot mai jos până a ajuns la șlițul pantalonilor, pe care cu iscusință l-a desfăcut. Din fericire pentru ei. Matt nu mai purta nimic pe dedesubt, iar mădularul lui a ieșit mare și dur din pantaloni.

Matt și-a pus mâinile pe coapsele ei și a urcat până a atins de marginea lenjeriei ei.

Cecile își procurase o lenjerie aparte față de cea pe care o purta de obicei, aceasta fiind tanga și având prevăzuți doi nasturi mici pe fiecare laterală. Ea i-a oprit mâinile și cu stângăcie, pentru că era mai atentă la sărut, a desfăcut nasturii, apoi el a tras ușor de ei și i-a înlăturat.

Și-au desprins buzele din sărut pentru ca el să-i sugă și să-i lingă sânii. La contactul gurii lui cu sfârcurile ei. Cecile și-a arcuit spatele, cerându-i mai multă plăcere. O înnebunea tehnica lui. O excita și își dorea să-l simtă.

Când el îi frământa sânii. Cecile și-a strecurat mâna între trupurile lor și i-a atins penisul. Cu blândețe l-a ghidat către intimitatea ei și l-a lăsat să o pătrundă puțin câte puțin. Deși era umedă, avea nevoie de

timp pentru ca trupul ei să accepte dimensiunile mädularului lui.

Un sunet înăbușit a izvorât din gâtul ei atunci când l-a simțit că este complet în interior. Era ca o dulce alinare, dar nici nu a apucat să se miște de două ori de-a lungul penisului lui. Că s-a trezit luată pe sus de Matt. Într-o fracțiune de secundă el a ridicat-o rămânând uniți și a așezat-o pe masa din fața lor. Cecile stătea întinsă pe masă. Iar el în picioare, dar aplecat peste ea. Penetrând-o cu repeziciune în timp ce îi sugea un sfârc trandafiriu.

Își alterna mișcările, uneori lente, alteori frenetice, mișcări care o purtau pe Cecile pe cele mai înalte culmi ale plăcerii. Un chin plăcut îndelungat. Însă nici pentru el nu era diferit. La fiecare penetrare, ea își încorda

mușchii vaginali făcându-l pe Matt să-i fie imposibil să prelungească actul sexual.

— Dacă o să continui la fel. Nu o să mă ajuți să-ți ofer mai multă plăcere, a șoptit el întrerupt.

Însă. Ea l-a strâns din nou. Daifără a-și mai relaxa mușchii apoi.

— La naiba, a șuierat el.

Matt a simțit că nu mai poate amâna momentul și nici nu se mai poate opri. Iar mișcările lui au devenit puternice, violente, adânci, dese. Ca un animal flămând care tocmai prădase. Atâta nevoie avea de ea. La scurt timp și-a găsit liniștea adânc în interiorul ei.

Cecile abia îi simțea tremurii, fiind acaparată mai mult de extazul în care simțea că pică.

Timp de un minut nu și-au vorbit, ci au rămas în aceeași poziție. Îmbrățișați. Apoi el i-a depus un sărat blând pe buze. S-a ridicat și a ajutat-o și pe ea să se ridice de pe masă.

— Sper că nu te doare spatele, i-a spus el pe un ton blând.

— Puțin, dar o să-mi revin imediat.

— Vrei să-ți fac un masaj?

— Nu. Mai bine mergem să facem duș. A replicat ea.

Cecile a ieșit din cameră, apoi a fugit pe scări. Matt a urmat-o. Însă fără să se grăbească. Până să ajungă el în dormitor și să intre în baie. Cecile era deja sub duș. S-a dezbrăcat și a însoțit-o sub apă.

— Iubito, zise el și o luă în brațe, masându-i spatele cu un burete pe care pusese gel de duș.

— Hmm... murmură ea.

— N-am discutat despre un subiect important și care ne privește pe amândoi.

— Despre ce anume?

— Copii... răspunse el după un moment de tăcere.

Pentru câteva secunde, a încetat să-și mai miște mâinile pe spatele ei.

Cecile nu se gândise până acum la acest aspect și era de acord că trebuia să fi purtat discuția asta cu câteva seri în urmă.

— Ai o problemă cu copiii? Adică... vreau să zic. Nu-ți plac sau nu-ți dorești unul acum? întrebă ea precaută.

— Deloc, răspunse fără să-și dea seama că este stângaci. Adică îmi plac. Dar nu știu dacă ești tu pregătită sau dacă vrei să mai aștepți un timp. Un copil este binevenit în

orice moment al vieții mele.

— Atunci la fel este și în cazul meu. Oricând o să ne aleagă să-i fim părinți, eu o să fiu pregătită să-i fiu mamă. A răspuns ea îmbrățișându-l.

— Mă bucur să aflu că așa gândești, doar că voiam să fiu sigur, nu care cumva să te ia prin surprindere și să dai vina pe mine.

— Deloc. Iubesc copiii și am suferit alături de Jess atunci când... și făcu o pauză, mă rog. A pierdut copilul. M-aș bucura să ne anunțe curând că are în pântec un bebeluș și m-aș bucura la fel de mult ca și eu să rămân însărcinată curând.

— La fel de mult, întrebă el cu un zâmbet în colțul gurii.

— Da. O să-i iubesc copilul la fel de mult ca și pe al nostru și o să-i creștem

împreună.

— Ca frații, continuă el amuzat.

— Sau ca surorile. Nu-ți plac fetele?
întrebă ea pe un ton serios.

— Ba da și chiar îmi doresc o fetiță. Îi
sopti la ureche. Fetele sunt mai apropiate
de tați.

Cecile și-a amintit brusc de tatăl ei. Își
iubise tatăl, dar nu erau atât de apropiați.
Din câte știa. Nici Jessica nu fusese atât de
apropiată de tatăl ei.

— Dacă tu zici, zise ea folosind un ton
neconvingător.

El i-a depus un sărut pe umăr. Apoi încă
unul și încă unul.

— Deci ar trebui să ne grăbim să facem
primul Anderson?

Gândul că în curând ar putea să poarte

un Anderson un pântec sau că ar putea să se formeze deja în interiorul ei. I-a umplut inima de bucurie și a copleșit-o de emoții.

— Nu. A răspuns chicotind. O să-l lăsăm să vină când dorește el.

O clipă a încetat să-i mai sărute trupul.

— **Dar asta** nu înseamnă că nu trebuie să facem dragoste, ba chiar dimpotrivă, argumentă ea. Trebuie să-i oferim cât mai multe momente prielnice.

Matt a început să o sărute din nou. Urcând puțin câte puțin, iar când a ajuns la urechea ei. I-a șoptit ceva.

— Un moment prielnic este chiar acum pentru că vreau să te am din nou.

Cecile nu s-a putut abține să nu râdă. Lăsându-și ușor capul pe spate și arcuindu-și trupul. El a profitat de moment și a pus

stăpânire cu gura pe unul dintre sfârcurile ei. Râsul ei a fost înlocuit de un suspin. Și tot ce a putut ea să-i mai spună pe un ton șoptit a fost:

— Ia-mă din nou.

CAPITOLUL 9

Din acea zi, Cecile nu s-a mai văitat vreodată de lipsa momentelor intime dintre ei. A învățat să își ia singură ce și când dorește, eliminând temerile sau reținerile. Matthew o făcuse să-și dorească să treacă peste inhibiții, temeri și amintiri dureroase, pornind o luptă în interiorul ei. Nu-i era ușor să treacă peste acea amintire, deși nu și-o amintea în detaliu. Însă uneori avea momente în care își amintea că a fost supusă unui viol. Se îngrijora că s-ar putea ca la un moment dat să-i revină vreo

imagine în timp ce face dragoste cu Matt și că ar putea să reacționeze într-un mod neplăcut sau într-o zi să-i invadeze și să-i strice definitiv momentele de intimitate cu soțul ei. În trecut s-a confruntat cu coșmaruri care o făceau să se trezească în miez de noapte și să nu-și mai găsească liniștea până dimineața. Asta îi întărea convingerea că trebuie să pună punct aceluia capitol înainte să-și distingă mariajul și viața, iar ceea ce o îngrijora era că nu știe cum să iasă învingătoare din această luptă.

De peste două săptămâni se aflau în luna de miere și împreună au constatat că mariajul lor merge perfect, departe de tot ceea ce înseamnă New York pentru ei. Însă luna lor de miere se sfârșea astăzi, aici. La căsuța din pădure. Începând de a doua zi să

revină în casa lor. La treburile lor. S-au dovedit două săptămâni de poveste pe care le-au petrecut împreună. Se întâmpla ca la câteva zile să vină cineva să le aducă provizii, după un program stabilit, iar singurele contacte cu cineva apropiat au constatat într-un mesaj text către Jessica prin care Cecile o anunța că au ajuns și că sunt bine. Și un altul de la Ian către Matt prin care îi spunea că vor avea un proces în câteva zile și că este important să fie acolo. Chiar dacă procesul nu era a doua zi; Matt trebuia să ajungă puțin mai devreme, să discute cu partenerul lui - Ian - și să se pună la curent cu detaliile cazului la care lucrau împreună.

Au decis să plece seara pentru a putea profita de ziua călduroasă și însorită de care

aveau parte după multe zile ploioase. Chiar dacă vremea nu a fost minunată. Cecile și Matt nu au avut timp să se plictisească împreună. Însă și-au dorit ca măcar o singură dată să iasă la un picnic. Vremea era prielnică acum pentru picnic, cu atât mai mult pentru că pământul se uscaseră și puteau să-și întindă o pătură direct pe iarba verde.

În timp ce Cecile admira împrejurimile și culegea câteva flori, el a întins repede pătura curată, a așezat coșul și a scos din el preparatele reci. Cafeaua și sucul natural de portocale. Apoi s-a întins și și-a privit soția. Ea s-a întors către el. I-a zâmbit larg și i-a arătat buchețelul de flori. Apoi a venit bucuroasă alături de el. Așezându-și florile între ei.

— Aveam atâta nevoie să ieșim la aer curat și să trândăvim la soare. Ar trebui să facem câteva fotografii aici. Adaugă ea zâmbitoare.

— De ce nu pictezi, a întrebat-o el brusc.

Și zâmbetul ei s-a risipit. Câteva minute a tăcut, dar Matt nu s-a simțit stânjenit că a întrebat-o direct despre un subiect atât de delicat pentru ea – pictura.

— Pentru că mi-am pierdut îndemânarea.

— Păcat, a zis el pe un ton serios și a mușcat dintr-o bucată de cașcaval.

Cecile și-a îndreptat subit privirea către el și ar fi vrut să-i spună că de fapt nu e vorba de pierderea îndemânării pentru că atunci când ești înzestrat cu un talent, acesta nu se pierde.

— Dar cum ți-ai dat seama că nu mai poți picta?

Din nou se simțea atacată, *la zero*” și-a spus în gând.

— Am încetat să mai țin o pensulă în mână. Să amestec culori, să mai stau în fața șevaletului și apoi mi-am dat seama că nu vreau să ai pictez vreodată.

— Aveai talent.

El a mai luat ceva să guste.

— De unde...

— Știu? o întrerupse el.

Cecile a înclinat puțin capul pe o parte, dându-i de înțeles că a completat corect ce voia ea să-l întrebe și că așteaptă un răspuns în continuare.

— Când eram prieten cu Ian. Pe vremea când mergeam împreună la studii, avea în

cameră un tablou delicat lucrat, cu o lady și un gentleman. Peisaj de vară. Ea așezată pe un scaun, el în genunchi cu un buchet de flori într-o mână. Iar cu cealaltă îl ținea în mâna ei. Într-un final l-am întrebat de unde îl are și de ce îl prețuiește atât de mult încât să îl ia după el.

— Și ce ți-a răspuns?

— Că este pictat de tine. Iar răspunsul a fost mai mult decât suficient, acoperind orice întrebare ar fi urmat.

— Nu am mai văzut tabloul acela din momentul în care i l-am dăruit. O să-l întreb unde este deși nu se cade acest lucru pentru că vorbim de un cadou și...

— Nu-l mai are. A răspuns el ridicând din umeri.

— De unde...

— Știu? S-a întâmplat să mi-l dăruiască. Obişnuiam să-l admir de fiecare dată când mergeam la el. Și așa și-a dat seama că o să fie în siguranță la mine. În semn al prieteniei, mi l-a dăruit.

Era șocată la aflarea veștii că fratele ei a renunțat atât de ușor la un obiect care valora mult din **punct** de vedere sentimental.

@— Așa. Pur și simplu?

— Da.

Matt continua să mănânce.

— Și îl mai ai? Întrebă cu același șoc în glas.

— Bineînțeles că îl mai am.

Cecile s-a mai gândit câteva minute. Însă nu-și amintea să-l mai fi revăzut vreodată în toți acești ani.

— Unde este? Nu l-am văzut niciodată la tine acasă și nici nu l-am văzut în locuința noastră.

— Pe jumătate ai dreptate. Nu l-ai văzut în încăperile în care ai fost tu. Însă l-am avut mereu în dormitor. Singura cameră în care ai refuzat să intri vreodată.

Simțea cum o cuprinde furia.

— Poftim? Nu pot să cred că ai pus tabloul meu în dormitorul tău, izbucni ea.

— De ce nu? Și nu mai era tabloul tău. Ci al meu.

— Pentru că nu mi se pare corect să-l pui în camera în care te-ai culcat cu alte femei. E ca și cum aș fi văzut actul care se petrecea între voi.

Un foc mocnea în interiorul ei și treptat prindea proporții.

— Și ai văzut ceva? La propriu vorbind.

— Nu. Dar e ca și cum aș fi... înțelegeți tu.

— Nici nu aveai ce să vezi. Nu te stresa cu fantome sau cu fapte care nu au existat, așa că mai bine să nu ne stricăm buna dispoziție.

Ea a analizat rapid vorbele lui și nu era sigură dacă înțelege bine. Însă nici nu-și dorea să rămână cu incertitudini. Aveau să devină pietre grele pe suflet.

— Ce vrei să spui prin Fapte care nu au existat”?

— Adică nu am adus femei în dormitorul meu.

Nu. Nu îi venea a crede și nici nu avea să se lase convinsă din atât.

— Nu cred.

Matt a privit-o adânc în ochi.

— Nu cred că am nevoie să te cuceresc cu minciuni sau să te mai impresionez cu ceva. Dacă ți-am spus că nu au fost femei acolo, atunci înseamnă că așa a fost.

— Și de ce nu mi-ai spus de la început? întrebă indignată.

— Pentru că nu m-ai întrebat și nici nu văd ce câștigam dacă scriam pe ușa de la intrare „aici nu au intrat femeile cu care m-am culcat și nici n-am făcut sex cu vreo femeie”.

— Da. Dar vezi tu... eu am crezut că...

Tonul ei se transforma într-unul blând.

— De aceea am preferat să nu pun piciorul în dormitorul tău și nici nu mai zic să mă ating de patul tău despre care eu am crezut că a fost cel în care ai obținut plăcere de la alte femei.

Cecile a oftat. Însă Matt a izbucnit în râs.

— Vino aici, iubito, i-a cerut el pe un ton suav și i-a întins mâna.

Ascultătoare. Cecile i-a dat mână și a acceptat invitația lui de a veni mai aproape, așezându-se lângă el.

— Tabloul a rămas în apartament, răspunse el unei întrebări încă nepuse. O să-l păstrez în continuare. Însă voiam să știu părerea ta înainte de a-l aduce acasă.

Și îi depuse un sărut tandru pe frunte.

— Da... este în regulă.

— Acum poți să îmi spui de ce nu mai pictezi? Treaba cu dispariția talentului, regret. Însă nu pot să o cred. Nu poți să minți un avocat, exceptându-i pe cei neinstruiți.

Cecile a început să râdă la pieptul lui.

— Am încetat în urmă cu patru ani. Și a suspinat, după ce a avut loc acel episod, dar mai ales după moartea tatălui meu. El și-a dorit să urmez ca Ian. Cursurile de drept, să fac o carieră din asta.

— Și mama ta?

— Și ea la fel. Doar vorbim de o slujbă profitabilă. Însă cu mi-am dorit să pictez și am urmat cursurile de la școală. Aveam un profesor în clasele mici. El fiind cel care mi-a descoperit talentul și a căutat să-l exploateze, îmi amintesc că la un moment dat a venit acasă la noi. Special pentru a purta o discuție cu mama și tatăl meu. Să le aducă la cunoștință de talentul meu și să le ceară să mă înscrie la o școală de profil.

— Și ce s-a întâmplat apoi?

— Știau că îmi place să desenez pentru că aveam nenumărate desene, pensule, acuarele, idei de desenat. Mama a văzut o parte dintre acestea și mi-a spus că nu sunt rele deloc. Însă să nu depășească stadiul de hobby.

— Și cu profesorul cum a rămas?

— L-au expediat repede, argumentându-i că nu este ceva de viitor și că fiica lor nu o să câștige o simplă felie de pâine uscată de pe urma picturilor. Profesorul, domnul Smith și-a dat seama că bate la o ușă închisă, dar cel puțin nu s-a oprit să mă ajute. Sub îndrumarea lui și a multor ore de practică, mi-am îmbunătățit stilul.

— Da. Dar ai renunțat.

În brațele lui. A simțit-o cum oftează și că își lasă trupul să scape de încordare.

— Pe de o parte, am simțit că ei mi-au furat ceva din interior, că trebuie să plătesc într-un fel pentru ceva ce nici eu nu știam ce este. Apoi am aflat de moartea tatălui meu și mi-am dat seama că trebuie să-i îndeplinesc ultima dorință, iar aceasta era să renunț la pictură. Am făcut-o. Însă n-am simțit că am puterea necesară să urmez facultatea de drept.

— Vezi tu. Ai greșit aici.

Cecile și-a întors repede capul spre Matt pentru a putea să-l privească. Trupul ei se încorda din nou. Chiar dacă nu pentru mult timp.

— Da. Spun asta pentru că trebuia să te gândești că faci o mare prostie. Orice om trebuie să-și urmeze propriul drum. Înțeleg că nu vrem să ne rănim părinții. Însă și ei

trebuie să-și asculte copilul la rândul lor. Să afle ce vor ei de la viață, să-i ajute și să-i susțină în îndeplinirea idealurilor lor. Faptul că tu ai ales să renunți la ceva ce îți făcea plăcere, nu l-a ajutat pe David și nici pe tine. Ba chiar te-a închis într-o lume în care nu o să iubești vreodată cu toată inima.

— Înțeleg, a murmurat ea. Și nu pot decât să-ți dau dreptate, dar nu m-a susținut nimeni vreodată să continui sau... Dar nici n-am discutat cu cineva în tot acest timp. Nici măcar cu Jessica pentru că din punctul meu de vedere era un subiect închis. Cel puțin până astăzi.

— Poate că a sosit momentul să îți reiei adevărata viața.

Cecile a schițat un zâmbet.

— Poate, dacă am dreptul să pun o

condiție.

— Oricare, a răspuns el afișând un zâmbet de mulțumire.

— Ești sigur? l-a întrebat cu șiretenie.

— De ce să nu fiu?

Ea a făcut un moment de pauză, apoi i-a spus la ce condiție se gândea.

— Vreau să-mi pozezi...

Matt a ridicat din sprânceană, ticul lui nervos, surprins de ideea ei.

— ...nud. A continuat ea.

Atunci el a mărit ochii.

— Poftim? a venit întrebarea lui ca o explozie.

— Exact ce ai auzit. Să-mi pozezi nud vreme de câteva zile, două ore pe zi.

Cecile a izbucnit în râs de fața albă ca varul a lui Matthew.

— Ce te-a șocat atât de tare?

— Că vrei să stai goi câteva ore pe zi în fața unui șevalet sau că cel mai probabil o să vadă cineva acel tablou. Nu că nu aş avea ce arăta. Însă...

— E prea mult. Știu. Chicoti ea.

— Într-o oarecare măsură, da.

— Atunci putem să cădem la un acord.

Ea s-a desprins din îmbrățișarea lui și rapid a venit deasupra, cu picioarele ei subțiri de o parte și de alta a umerilor lui. Și-a apropiat capul de al lui. Atât cât el să-i simtă respirația pe buzele sale.

— Pot să te pictez îmbrăcat dacă mă lași să-ți fac ce vreau eu în acest moment, i-a șoptit ea.

— Mi-e teamă să spun da, a răspuns el cu o ușoară întârziere, dar o să risc pentru

că s-ar putea să-mi placă.

— Să înțeleg că este o formă de a spune da.

I-a depus un sărut pe buze. Dar pe cât era al ei de tandru, pe atât a devenit al lui posesiv. Înfometat îi săruta buzele, neputând să se sature de ele. Adora să o sărute, să o atingă, să facă dragoste cu ea.

Printr-o mișcare rapidă, executată cu atenție, el o prinse bine cu o mână de mijloc, sprijinindu-se pe cealaltă pentru a se putea întoarce. Cecile se afla acum sub el. Așa cum îi făcea lui plăcere să o știe.

Cu greutatea, dar și săruturile și atingerile pe care i le oferea, simțea că o domină. Ea accepta cu plăcere fiecare atingere, suspina și cerea mai mult de la Matt. Nu refuza nimic din ceea ce primea, ci

pretindea chiar mai mult. Fiecare contact era ca o arsură.

— Matt, se auzi înăbușit.

El continua să o sărute în timp ce mâinile lui umblau pe întregul ei corp. Atingând și căutând să o dezbrace.

— Da iubito, a venit răspunsul lui între două săruturi fierbinți.

— Aș vrea să din nou suspină de plăcere, fie acum. Penetreză-mă acum. A adăugat ea.

Matt și-a dus mâna la șlițul pantalonilor și l-a desfăcut, permițând mădularului său să iasă afară. Apoi a atins-o pe intimitatea ei și a simțit umezeală. Ea era pregătită, iar el nu avea decât să-și ghideze penisul către locul care avea să-i aducă desăvârșirea.

Fără temeri, făceau și simțeau dragoste

în mijlocul naturii.

Câteva Juni mai târziu

— Tot ce ai de făcut este să-mi dai banii. Cinci sute de mii de dolari și nu-i spun feței că tatăl ei. Și nu numai – preciză el cu cruzime, s-a aflat în spatele răpirii. Toți cei din familie au fost implicați în violul ei și nu ți-ar face plăcere ca ea să fie rănită prin aflarea acestui adevăr. Imaginează-ți cum ar fi să afle presa, continuă violatorul. Pe mine nu m-ar găsi poliția, iar partenerul meu e mort de doi ani... să zicem că a fost o reglare de conturi. Cât despre principalul nostru angajator. David Peterson, zace de ani buni în iad, așa că nici lui nu o să i se ceară socoteală. Însă vouă... vouă nu vă convine să se afle ceva, dar mai ales drăguța de Cecile.

Violatorul Ceciliei, Simon Jason Brown cerea o sumă de bani în schimbul tăcerii lui. Știa că indiferent de prețul pe care el îl cere, interlocutorul său o să-i ofere acei bani din varii motive. Se împlineau două săptămâni de când începuse să șantajeze și era ultimul termen pe care îl mai oferea. Interlocutorul nu-i răspundea decât foarte rar și ambiguu, iar el profita ca să-l încolțească prin vorbele lui.

Nu era nici locul și nici momentul să riposteze. Nici măcar nu putea să o facă așa cum își dorea pentru că lașul nu venea să vorbească față în față, ci apela de pe diverse numere publice.

— Oare mai este ea atât de dulce și pură ca acum patru ani? Hmmm... eu am dezvirginat-o și m-am bucurat de fiecare

secundă petrecută în strâmtoarea ei fierbinte și umedă.

Partenerul lui de discuții, cel pe care îl suna ca să-l șantajeze, luase o hotărâre de la primul contact. Era calculat și știa că trebuie să tacă, să nu-i spună ce i-a pregătit, altfel risca să nu pună punct acestei situații și chiar să ajungă în spatele gratiilor. Nici gând să se răzgândească de la ceea ce-și propusese.

— Poate în curând o să mă bucur din nou de trupul ei. Diferența fiind că acum nu o să mai fie sedată, ci o să fie perfect conștientă când o să fiu în interiorul ei. O să fac să urle de plăcere.

— Suficient! izbucni acesta. Ce. Când și unde vrei?

— Așa mai discutăm, zise Simon pe un

ton vesel. Cinci sute de mii de dolari lăsați într-o anumită zonă din oraș. Într-un tomberon. Fără polițiști, fără alte autorități de acest gen. Doar tu și eu.

Un moment de tăcere a urmat.

— Îți dau banii, dar nu acolo. O să-ți notezi o adresă și acolo ne vedem. Nu vreau să ne vadă cineva și nu vreau să se mai discute vreodată despre acest subiect.

— Nu-ți face griji, comentă Simon, o să dispar definitiv imediat după ce i-au banii. Te sun în două zile. Până atunci să ai banii pentru că în cel mai scurt timp o să vreau să ne vedem.

Convorbirea s-a încheiat brusc.

— Nu-mi fac griji pentru că nu o să mai re spui înainte să pui mâna pe bani. O să am grijă să plătești pentru asta. Păcat că nu o

să ai timp să realizezi unde ai greșit și că nu mai poți îndrepta nimic. Niciodată nu trebuie să deranjezi pe cineva mai influent decât tine.

Și-a aruncat cuțitașul pentru desfăcut scrisori într-un sertar, apoi l-a închis cu putere, zgomotul umplând golul din birou. Apoi s-a ridicat de pe scaun și a mers la fereastră. Admira peisajul în timp ce în minte auzea ticăitul unui ceas... un cronometru imaginar care număra clipele până avea să pună punct unei situații care nu aducea nimic bun. Ba dimpotrivă. Sosise timpul să se facă dreptate.

În minte avea creionat un plan. Dar în fiecare clipă care trecea trebuia să-l reanalizeze pentru a evita orice greșeală. Orice detaliu pierdut din vedere putea să-l

transforme în principalul suspect și să-i aducă mulți ani de condamnare. Ori moartea unui vierme ca acesta, nu putea să fie demnă decât de aplauze... nu ani de întemnițare.

Într-una din seri. La nici două ore după ce Cecile și Matt au cinat, au primit un apel telefonic de la Jessica prin care îi întreba dacă se pot întâlni acasă la ei. Cecile a fost cea care i-a răspuns la telefon și cum nu aveau ceva mai bun de făcut, i-a spus că îi așteaptă oricând reușesc să treacă de traficul infernal al orașului și să ajungă la ei acasă. Patruzeci și cinci de minute mai târziu. SUV-ul lui Ian intra pe porțile reședinței familiei Anderson. A parcat mașina în fața garajului, apoi a oprit motorul și luminile, iar Ian a coborât să

deschidă portiera soției sale.

Cecile îi urmărea de la fereastra casei, așteptându-i să intre pe ușă.

Jessica a coborât. Ian și-a pus o mână pe mijlocul ei și și-au zâmbit unul celuilalt. Au mers împreună spre ușa casei unde era așteptați de Cecile. Matt tocmai cobora scările în spatele ei.

Cecile și-a îmbrățișat fratele și cumnata.

— Mă bucur că v-ați gândit să ne vizitați, a zis ea.

Matt a dat mâna cu cumnatul său și a sărutat-o pe obraz pe Jessica.

— N-ați mai venit de ceva vreme pe aici. A continuat Cecile.

— Da. Am fost ocupați cu mutatul în noua casă sau mai bine zis cu renovările, i-a răspuns Jessica.

— Hai să mergem în camera de zi. I-a invitat Matthew. Vreți vin. Apă. Suc sau altceva?

— Eu aș vrea un suc de portocale sau de orice altceva, i-a răspuns Jessica.

— Și eu la fel. A zis repede Cecile.

— Înseamnă că noi o să bem vin sau whiskey, replică Ian. Hai să ne ocupăm noi de băuturi și să le lăsăm pe doamne să se destindă, s-a adresat el către Matt.

— Ok.

Jessica și-a dat jos haina și a pus-o în micul dulap de la intrare, pe un umerăș. Apoi a urmat-o pe Cecile până în camera unde își primeau oaspeții de obicei.

Ajunse în cameră, s-au așezat pe o canapea.

Cecile a luat în mână telecomanda de la

televizor.

— Vrei să ne uităm pe un post anume?

— Nu chiar, dar dacă nu ai nimic împotriva aş prefera un film la care să tragem cu coada ochiului din când în când.

— Nu-i rea ideea ta. Răspuns Cecile. Dar permite-mi să caut un canal cu un film interesant.

Şi a început să mute în sus şi în jos. Cu mişcări rapide.

— Şi cum merge cu renovarea la noua voastră casă?

Pe chipul Jessicăi a răsărit un zâmbet larg.

— Foarte bine. Astăzi a plecat echipa de muncitori, ceea ce înseamnă am terminat chiar şi cu retuşurile.

— Serios?

Jessica a dat afirmativ din cap.

— Asta este foarte bine. Înseamnă că vă puteţi muta în curând, nu?

— Da. Măine vin cei de la firma de curăţenie, iar poimăine ni se livrează mobila.

— Şi când vreţi să vă mutaţi?

— Săptămâna viitoare cel târziu.

Nimic care i se pară dubios.
Momentan...

— Oricum, v-aţi mişcat destul de repede.
Două luni sau nici măcar, nu?

— O lună şi jumătate în care s-a lucrat intens, dar a meritat efortul, a răspuns Jessica. Poate treci zilele acestea pe la noi.

— O să-mi fac timp. Şi i-a zâmbit larg.
Promit.

— De când a achiziţionat Ian această

casă și m-am implicat mai mult decât era cazul să o renovăm, nici nu am apucat să ne mai vedem cum o făceam cândva.

— Așa este. Dar macaram ținut legătura prin telefon și ne-am văzut cât de cât.

Un moment de tăcere a urmat.

— Parcă s-a scurtat timpul. Astăzi nici nu am apucat să mănânc cine știe ce. Puțin la prânz, dar să nu-i spui lui Ian.

— Vrei să-ți pregătesc ceva? a întrebat-o Cecile.

— Mânimn... se gândi Jessica. Nu. Dar am putea să comandăm ceva. E mai simplu și mai rapid.

— Stai să le spun băieților să dea ei comanda. O să știe Ian ce să-ți comande.

Cecile s-a ridicat de pe canapea și s-a dus până în dreptul ușii. Barul era aproape

de ea.

— Matt, l-a strigat ea.

— Da, iubito, a venit răspunsul lui prompt și în același timp a făcut un pas în lateral pentru a se vedea unul pe celălalt.

— Comandați și ceva de mâncare, și zâmbi galeș către soțul ei.

— Pizza sau altceva?

Ea a stat un moment să se gândească și i-a răspuns.

— Ambele.

A fluturat din gene și a zâmbit și mai larg.

— Și nu uita de desert, a adăugat ea.

Apoi s-a întors la Jessica.

— Comanzi atât de multă mâncare încât zici că ești însărcinată, a constatat Jessica.

Cecile și-a privit prietena, apoi a zâmbit

din nou.

— Nici nu am zis că nu sunt. A răspuns ea.

Atunci Jessica a devenit din senin serioasă și și-a mărit ochii.

— Ești însărcinată? întrebă ea uimită.

— Nu cred. Suspină Cecile. Sau mai bine zis nu știu.

— Deci nu ești sigură, dar ai o oarecare bănuială.

— Da. Există această posibilitate, dar nu am făcut încă un test. Și totuși, am lucrat intens la asta. A ținut ea s-a precizeze.

Jessica și-a dat ochii peste cap.

— Și când ai de gând să faci testul.

— Nu știu. Ridică ea din umeri. Mi-e teamă...

— De ce anume? Nu-ți dorești un copil?

a întrebat-o Jessica.

— Bineînțeles că-mi doresc unul sau chiar mai mulți. Însă îmi este teamă să nu se întâmple ceva sau să nu fiu o mamă bună.

Auzind-o. Jessica a început să chicotească. Erau temeri firești pentru orice viitoare mamă.

— Draga mea. O să fii cea mai bună mamă. Orice copil o să fie norocos să fie al tău și al lui Matt. Fă testul ca să scapi de îndoieli și în cazul în care este pozitiv să mergi la control, să te pregătești de perioada care te așteaptă.

— Și dacă este negativ?

— Ei bine. A făcut Jessica o pauză, lucrați mai mult decât ați făcut-o până acum.

Cecile a respirat profund, iar Jessica a observat acest lucru. Și-a pus mâna peste a Cecililei.

— O să fie bine. M-ar surprinde teribil să-mi spui că este negativ.

— Posibil să ai dreptate. Am tot avut niște stări ciudate și nici nu mi-a... Mă rog. Înțelegeți tu.

Jessica i-a zâmbit și a strâns-o ușor de mână.

Din nou tăcerea amenința să se instaleze între ele. Însă Cecile a continuat să-i vorbească.

— Dai-voi?

— Ce este cu noi? întrebă Jesssica vrând să lase impresia că nu înțelege ce este întrebată.

— Nu te prefac, a admonestat-o Cecile.

— Nici nu o fac. Minți ea.

Dar privirea lui Cecile o încolțea, o străpungea și o lăsa faia scăpare.

— Noi...

— Da. Voi... o făcu Cecile să continue.

Însă Jessica se eschiva și nu-și găsea cuvintele ca să continue.

— Pur și simplu sunt însărcinată, îi scăpă ei fără să-și dea seama de felul în care-și începuse fraza.

— Pur și simplu? izbucni Cecile.

Jessica tăcea și-și privea îngrijorată prietena.

— Și mie abia acum îmi spui. Aproape că țișă Cecile. Nu pot să cred.

Matthew tocmai dăduse comanda și închisese telefonul când și-a auzi soția spunând:

— Și mie abia acum îmi spui? Nu pot să cred!

Privirea lui s-a mutat imediat către Ian și l-a văzut zâmbind.

— Mda... nu te speria.

Nu înțelegea nimic din ce se întâmpla. Cecile părea furioasă, uimită, iar Ian mulțumit și calm.

Ian i-a observat nedumirirea.

— Jessica i-a spus că este însărcinată, iar soției tale îi displace să afle ultima bârfele.

În acel moment. Matt a înțeles ce s-a întâmplat și a respirat ușurat.

— Am crezut că s-a întâmplat ceva rău. Și a izbucnit în râs. Felicitări, tăticule!

Matt s-a apropiat de cumnatul său și s-au strâns într-o îmbrățișare bărbătească,

felicitându-l pentru că urma să devină părinte.

— Mulțumesc, a răspuns Ian. Era și momentul să se întâmple o altă minune în viața noastră.

— Cred că te numeri printre puținii... Cei mai fericiți bărbați” de pe acest pământ. În acest moment.

— Da... Este un sentiment minunat să dai viață unui alt om. Dar imaginează-ți cum este să dai naștere a doua vieții în același timp.

— Vrei să spui că ești „dublu - tătic”?

Matt a început să râdă zgomotos, comparativ cu soția lui care era combinația perfectă între furie și extaz.

— Da. Jessica este însărcinată cu gemeni. Stai să afle Cecile și informația asta

și nu o să-i mai tacă gura. Glumi Ian.

— Dar de ce nu ați spus nimic până acum?

Zâmbetul lui Ian dispăruse.

— Jess a pierdut deja o sarcină și am stabilit împreună să nu dăm speranțe deșarte până ce medicul ei nu ne spune că se află în afara oricărui pericol. Astăzi a făcut un set de analize și ne-a confirmat că totul este în regulă și că o să avem doi bebeluși în mai puțin de șase luni.

— Eu înțeleg asta. Dar nu cred că soția mea o să accepte ușor că nu și-a dat seama din timp că o să avem nepoți.

Cei doi au izbucnit în râs.

— Hai să luăm băuturile și să mergem la ele. A spus Matt.

Cecile și Jessica se îmbrățișau și

plângeau de bucurie atunci când cei doi bărbați au intrat în cameră cu băuturile în mână.

Atunci s-au deprins din îmbrățișare.

— Matt, a zis Cecile aplaudând încet de emoție și bucurie. O să avem doi nepoței sau nepoțele.

Cei doi au lăsat băuturile pe o masă și fiecare și-a îmbrățișat soția.

— Mă bucur pentru ei și să fie într-un ceas bun. Poate ne dau și nouă un pic din norocul lor și rămâi și tu însărcinată.

Ea continua să zâmbească și să aibă în ochi lacrimi de emoție.

— O să vină la momentul potrivit, a adăugat Ian. Nu grăbiți momentul.

Ian și-a strâns mai tare soția în brațe și i-a depus un sărut blând pe buze.

— Categorie trebuie să fiu nașa lor. O să-i răsfăț și o să-i ador, a spus Cecile emoționată.

— Da, dar până atunci mai sunt vreo șase luni. A ținut soțul ei să precizeze.

Cecile și-a întors privirea către Jessica.

— Deci de trei luni păstrezi acest secret, o certă din nou.

— Da, da toate au o explicație.

— Care, întrebă repede Cecile.

— Am vrut ca doctorul să-mi confirme că sarcina este în siguranță. Primele trei luni sunt decisive și în plus, am fost ocupată cu amenajarea locuinței și știi cât pot afecta toate acestea o sarcină.

— Ian. Cum ai putut să o lași să se expună unui asemenea risc? l-a întrebat Cecile indignată.

El și-a dat ochii peste cap, simțindu-se tras la răspundere.

— Nu am zis că mi-a făcut plăcere să o las să se ocupe de casă. Însă am avut grijă să stea pe margine și să dea ordine, să se odihnească și să se alimenteze corespunzător.

— Da. Da... se vede. Astăzi nu s-a alimentat corect.

Jessica a închis ochii și ușor și-a lovit fruntea cu palma.

— Ți-am spus să nu-i spui. I-a atras ea atenția.

— Adică vrei să spui că m-ai mințit astăzi când mi-ai spus că ai mâncat?

Temătoare s-a întors către soțul ei.

— Doar astăzi am mințit.

— Cum aș putea să cred asta? De unde

știu că în trecut nu ai făcut la fel?

— Pentru că nu am făcut-o și trebuie să mă crezi. Astăzi a fost o zi mai grea și ultima masă a fost la prânz. În plus. Ai văzut că doctorul a spus că totul merge perfect.

Sonerie s-a auzit, iar Matt a fost cel care s-a retras.

Comanda ajunsese la fix.

Cecile s-a așezat pe o canapea.

— Vă certați în altă zi. Acum mai bine mâncăm, zise ea obosită.

Tocmai când Ian se pregătea să-i dea o replică soției lui. Dar s-a răzgândit și și-a închis gura la loc. Până la urmă. Sora lui avea dreptate. Cearta nu-și avea locul lângă un așa mare prilej de bucurie. Și-a luat soția de mână. A sărutat-o în semn de împăcare și au luat loc pe canapea, unul lângă celălalt,

îmbrățișați.

După o oră au terminat de mâncat. Cecile și Jessica au strâns recipientele și vasele murdare. Cecile a pus vasele la curățat în mașina de spălat vase. Iar Jessica a pornit filtrul de cafea. Deși era seară, soții lor doreau câte o ceașcă de cafea. Era în zadar să-i refuze.

— Nu vreți să rămâneți aici în seara aceasta, a întrebat-o Cecile.

— Aș vrea. Însă Ian trebuie să plece devreme la birou și o să vă trezească și pe voi. Și încă sunteți proaspăt căsătoriți și trebuie să aveți toată casa la dispoziție, însă poate o să rămânem data viitoare.

— Sigur, replică ea cu ironie. Data viitoare o să fiți dornici să faceți sex în casa voastră.

Jessica a izbucnit în râs.

— Poate. N-am să neg.

Cecile a strâmbat din nas.

— Știai că mama a început să vină periodic aici?

— Nu chiar, a răspuns Jess cu indiferență.

— A fost și zilele trecute și mă întreba de voi. Dar am stat departe de acest subiect. I-am spus că ar putea să-l sune pe Ian și să-l întrebe. Însă știm cum este el. Nu înțeleg de ce nu face un efort să se înțeleagă cu mama. Acum când paie să se schimbe și să-i pese de noi.

Pe chipul Jessicăi s-a ivit un zâmbet fals în spatele căruia se afla adevărul, dar nu ea trebuia să i-l spună Ceciliei.

— Poate are motivele lui și cel mai

potrivit este să lăsăm timpul să-și facă treaba. Natalia trebuie să discute cu el și să-i demonstreze că s-a schimbat.

— Eu sunt convinsă de schimbarea ei. Vorbește și se comportă diferit. Se vede că face eforturi și este de apreciat. Imaginează-ți că i-am spus că am început să pictez din nou și vreau să mă ocup mai târziu de o expoziție, iar ea m-a felicitat și încurajat. Este ceea ce în urmă cu câțiva ani reprezenta un blestem pentru ea.

— De ce?

— Pentru că i se părea că-mi ratez viața... suspină ea, ceea ce s-a și întâmplat într-o mare măsură.

— Asta crezi tu, o certă Jessica, și chiar dacă ar fi așa, acum ai ocazia să îndrepti lucrurile.

Cecile părea îngândurată. Era adevărat că din acel moment crucial al vieții sale nu făcuse nimic bun, nu progresase, ci se comporta ca un copil întreținut. Și totul se datorase acelei întâmplări și a sentimentului că își dezamăgise părinții cu înclinațiile ei spre pictură. Laicând și-a impus să uite de pictură, s-a simțit goală pe dinăuntru și nu a mai știut să facă altceva.

— Mi-au intrat în cont banii pe care tata mi i-a lăsat drept moștenire, a spus ea din senin.

Jessica nu i-a răspuns.

— Sunt mai mulți decât mi-aș fi dorit vreodată și de aceea m-am gândit mult înainte să iau o decizie.

— Și la ce te-ai gândit?

— Poate că nu este corect față de tata

pentru că el nu și-ar fi dorit să fac asta. Însă Matt mă susține să fac ceva util pentru mine sau pentru alții. Mi-am îndreptat toată atenția către deschiderea unei școli unde cei talentați la pictură să-și exploateze talentul și să progreseze în ale altei. Cu această ocazie și eu aș putea să studiez mai mult și să mă perfecționez.

— Mi se pare o idee grozavă și sunt de acord cu Matt că trebuie să faci ce dorești tu cu acea sumă de bani. Ai susținerea noastră, chiar și pe a Nataliei. Trebuie de arsa te concentrezi pe ceea ce vrei să faci și să începi dintr-un punct.

Își dorea să-și ducă proiectul la bun sfârșit, dar presimțea ceva rău. Provocându-i un gol în interior. Se gândea că poate simte acea neliniște din cauza morții tatălui

ei și a planurilor pe care el și le făcuse cu privire la viitorului ei. Pe de altă parte înțeleșese că viața ei trebuie să meargă mai departe, că a doua viață nu o să mai existe și că trebuie să și-o trăiască pe aceasta după cum simte. Renunțase de multe ori la dorințele ei de dragul altora, fie să-i ajute pe aceștia, fie să le facă pe plac. Acum avea șansa să facă ceva pentru ea și trebuia să lupte, să mute munții din loc dacă era cazul.

La scurt timp. Cei patru, adică Jessica. Ian și viitorii lor copii s-au retras, iar Cecile a rămas din nou singură cu soțul ei. N-au făcut dragoste așa cum obișnuiau aproape în fiecare zi. Ci au ales să doarmă îmbrățișați. Matt a adormit repede, simțindu-i respirația domoală. Însă ea a stat vreme bună gândindu-se la sarcina Jessicăi.

La cât de fericită trebuie să fie în acest moment, dar a meditat și asupra ideii ei cu deschiderea unei școli de pictură. După două ore petrecute în liniște și întuneric. Cecile s-a decis să facă încă un pas în față, îndepărtând încă puțin trecutul de prezentul ei. De când se căsătorise cu Matt, tot învățase să facă pași în față. Să treacă peste neplăcerile care o țineau captivă.

S-a întors către Matt și și-a așezat cu blândețe mâna dreaptă pe fața lui. Pentru a multă oară și-a spus că el a fost cel mai bun lucru care i s-a întâmplat. A închis ochii și a adormit.

C4 PIȚOLU 12

Întreaga zi și-a dedicat-o căutând o clădire spațioasă, potrivită pentru cursurile de pictură și nici nu realizase când se

făcuse seară. Se afla în mașina pe care Matt i-o dăruise cu câteva luni în urmă. La scurt timp după ce s-au întors din luna de miere. Era în apropiere de strada Avenue C. Conducând cu atenție spre casă. Înainte să plece de la ultimul loc pe care îl văzuse, l-a sunat pe Matt și știa că acesta ajunsese acasă de aproape o oră. Iar în acel moment pregătea cina pentru ei. Paste cu sos alb și bucăți de pui. Servite alături de un pahar de vin alb. Aștepta cu nerăbdare să-și vadă soțul și să petreacă o seară romantică în compania lui.

Ploua torențial și i se părea mai beznă ca niciodată, deși iluminatul stradal funcționa. Din nou simțea un fel de amestec - emoții și presimțiri de rău augur - în interiorul ei. Însă încerca să facă abstracție gândindu-se

la Matt, la seara care îi aștepta. A pornit radioul. Însă o nelinișteau mai tare discuțiile a doi oameni de radio. Cu mâna dreaptă a deschis torpedoul și a scos câteva CD-uri. Privind înainte, lua câte unul dintre compact discuri și se uita ce scrie pe carcasa lui. Când l-a găsit pe cel al lui Frederic Chopin, cu stângăcie a deschis carcasa, a scos discul și l-a introdus în CD Player. Imediat după ce discul a fost citit, **continuând** să fie atentă la drum. Cecile și-a selectat o piesă, apoi a lăsat-o să o încânte, să-i **pătrundă** în sânge și să-i inducă o stare de relaxare. Ușor. Gândurile negre i se îndepărtau din minte.

A intrat pe strada Avenue C. La scurt timp apropiindu-se de primul semafor care mai avea puțin până să se facă verde.

Nimeni nu se afla în fața sau în spatele ei. Aflându-se singură pe acel sens de mers. A frânat treptat, suficient cât să încetinească și să prindă culoarea verde a semaforului. Când mai avea cinci metri de parcurs până în dreptul semaforului, acesta și-a schimbat culoarea în verde, iar Cecile a putut să intre în intersecție fără să mai fie nevoită să oprească roțile mașinii. A traversat încet cele două linii albe orizontale și mai bine de jumătate din intersecție, apoi... totul i s-a întunecat în minte.

Nerespectând culoarea semaforului, condițiile meteo și limita de viteză, o mașină a venit din lateralul Cecilei, izbind-o cu putere și proiectând-o pe o parte în colțul unei clădiri.

Era într-un întuneric total. Nimic nu

auzea. Nimic nu simțea. Nimic nu vedea.

Întotdeauna cele mai importante, chiar vitale evenimente se întâmplă când nu te aștepți. Unul dintre ele este acesta, când viața cuiva poate să fie curmată din cauza neatenției, a ignoranței altora, a destinului sau a unei minți criminale.

Două mașini lovite... două vieți al căror ceas ticăia mai tare ca niciodată.

CAPITOLUL 13

Matthew ajunsese la spital și de mai bine de jumătate de oră se plimba nervos pe unul dintre culoare. I se părea ireal momentul în care telefonul îi sunase și primise acea veste șocantă –... *Soția dumneavoastră a suferit un grav accident de mașină și se află în drum spre spital*”.

Nu-și amintea cum și când s-a încheiat

convorbire telefonică sau când se urcase în mașină sau cum a ajuns la spital. Nici nu aflase detalii cu privire la accident și nici nu i se spusese cât de grav fusese accidentată Cecile. Nu a apucat să simtă disperarea sau durerea până ce nu a ajuns aici și a întrebat de starea soției lui. Nu primise vreun răspuns până în prezent sau cel puțin nu mai mult decât *–., Se fac investigații momentan. Vă rugăm să așteptați*”.

Nici măcar nu apucase să-l sune pe Ian și să-i spună ce i se întâmplase Ceciliei și nici nu avea de gând să-i alarmeze și pe ei până nu știa ceva clar.

După alte câteva zeci de minute, când medicul a ieșit pe culoar. Matt l-a privit profund în ochi.

— Sunteți soțul pacientei Cecile

Anderson? l-a întrebat doctorul.

— Da. Răspunse el imediat, sunt Matthew Anderson.

— Dr. Edward Connor, s-a prezentat și i-a întins mână.

Matt era disperat să afle cum se simte soția lui; iar medicul îi întindea mâna. Din politețe a întins mâna la rândul lui. Apoi au continuat discuția.

— Cum se simte soția mea? În ce stare este? Este în regulă?

Medicul i-a zâmbit.

— Este în regulă acum.

L-a văzut pe Matthew cum respiră ușurat, apoi a continuat.

— Are câteva lovituri, iar cele mai puternice au fost la picioare și una la nivelul capului. Din câte am aflat și mi-am dat

seama, norocul ei a fost că a purtat centura de siguranță, altfel urmările puteau să fie grave. Posibile fracturi mai grave și chiar mai mult de atât.

Gândul că i s-ar fi putut întâmpla ceva mai grav Ceciliei sau chiar să-și piardă viața, l-au făcut să nu mai respire câteva secunde, să-l blocheze pe moment.

— Daise află în afara oricărui pericol în acest moment.

— Când se poate întoarce acasă?

— Preferabil este să mai rămână aici câteva zile pentru a i se face și alte investigații, să fie monitorizată, dar cel mai important este să se odihnească.

— Acum este conștientă?

Matt și-a trecut mâna prin păr. Ca un tic nervos.

— I s-au administrat calmante și cu siguranță doarme în salonul în care a fost transferată.

— Aș putea să o văd?

— Deși nu este recomandabil, v-aș putea permite două minute în compania soției dumneavoastră. Însă nici măcar o secundă în plus. Trebuie să se odihnească.

— Mulțumesc.

Din nou medicul i-a zâmbit subtil.

— Salonul ei se află la etajul inferior. Mergeți acolo și întrebați o asistentă. Menționați că aveți permisiunea mea și o să vă lase să intrați.

Matt a dat o singură dată din cap. În semn că așa o să facă. Apoi a dat să se răsucească pe călcâie, dar medicul l-a întrebat ceva.

— Este cumva sora lui Ian Peterson?

Aceasta era o întrebare la care nu se aștepta. Dar fără să se gândească prea mult. Matt i-a răspuns.

— Da. Cecile este sora lui.

Dar nu l-a întrebat de ce avea această curiozitate. Cu siguranță era un client al lui Ian sau poate o cunoștință. Oricum pentru el era irelevant acest detaliu. Tot ce îl interesa era să ajungă mai repede în salon și să o vadă pe Cecile. Să se asigure că este bine și să o strângă măcar o dată de mână.

Matthew s-a întors cu spatele la medic, dar nu a apucat să facă mai mult de un pas că l-a auzit strigându-i numele.

— Domnule Anderson!

El s-a întors pe jumătate, furios pe medic. De câteva minute îl tot reținea și

amâna întrevvedereea cu soția lui.

— Da. A răspuns el sec.

— Nu înțeleg un lucru, a mărturisit doctorul.

— Care? l-a întrebat Matt cu o undă de nervozitate.

— De ce nu-mi puneți o întrebare importantă.

Simțea că furia din el stă pe cale să explodeze. Însă nu-și dorea să se certe cu acesta.

— Ce-aș putea să mai întreb atât timp cât mi-ați spus cum se simte soția mea? Nu-mi doresc altceva decât să o văd.

Pentru a treia oară. Acesta i-a zâmbit cu ironie.

— Ca de exemplu cum se simte copilul dumneavoastră?

— Copil?! i-a scăpat lui pe un ton ușor ridicat.

— Deci nu știați?

Copil... răsuna în mintea lui. Un singur lucru putea să însemne - Cecile era sau fusese însărcinată.

— Vreți să-mi spuneți că soția mea a fost însărcinată?

— Da. A venit răspunsul acestuia.

Răspunsul nu era deloc încurajator. El întrebase dacă Cecile fusese însărcinată, iar doctorul Connor confirmase. Asta însemna că ea pierduse sarcina.

— Am vrut să știu asta de la bun început pentru că nu orice investigații sunt recomandate pe perioada sarcinii.

Se întreba dacă Cecile știa de sarcină și alesese să-i ascundă sau rămăsese de

curând însărcinată.

— De cât timp era însărcinată? întrebă el șoptit și abătut.

— Nu cred că are mai mult de șase săptămâni. Soția dumneavoastră a a-ut mare noroc, dar vă recomand să nu vă bazați prea mult pe noroc. Soția este în regulă, la fel și sarcina, dar insist că trebuie să se odihnească în următoarele luni și să-și monitorizeze sarcina.

Era al doilea șoc pe care-l primea în acea seară... el și Cecile urmau să aibă un copil. Venirea pe lume a unui copil era un miracol, dar aici era vorba de mai mult. Copilul acesta luptase pentru a supraviețui și trebuia să se nască.

Matt nu a apucat să mai spună nimic. Era surprins de această veste. Când s-a

trezit din acel șoc. Medicul plecase de lângă el. Neapucând nici măcar să-i mulțumească din nou. La rândul lui. S-a întors pe călcâie și nu s-a oprit până nu a întâlnit prima asistentă.

— În ce salon se află Cecile Anderson, o întrebă el pe tânăra asistentă.

— Al doilea pe partea dreaptă, dar pacienta doarme.

— Da. Știu... am discutat cu doctorul ei și mi-a dat permisiunea să o văd pentru două minute.

— Un moment vă rog.

Asistenta a luat telefonul în mână și l-a apelat pe doctorul Edward Connor.

Matt privea spre salonul în care se afla Cecile. Cât timp asistenta se asigura că are permisiunea să o vadă.

— Veniți cu mine. I-a cerut ea.

A urmat-o până când au ajuns în fața camerei, apoi asistenta i-a deschis ușa.

— Nu mai mult de două minute. O să fiu aici în caz că aveți nevoie de ceva.

— Mulțumesc.

Apoi a intrat în cameră și ușa s-a închis în spatele lui.

Cecile doimea, așa cum i se spusese. Era acoperită până la bust. Cu mâinile pe lângă corp. Într-una din mâini avea o perfuzie, iar pe față. În zona frunții avea o ușoară leziune.

El s-a apropiat încet de patul ei și cu blândețe i-a atins mâna.

Nu era loc de cuvinte între ei. Atingerile le-au fost întotdeauna suficiente, reușind să exprime mai mult decât ar fi făcut-o prin

intermediul cuvintelor.

Simțea cum lacrimile îi inundau ochii. Însă nu putea să plângă. Trebuia să fie tare deși îl dureau să o vadă atât de liniștită pe năstrușnica lui. Cecile.

S-a așezat ușor pe pat. Alături de ea. Fără a o deranja. I-a luat mână. I-a pus-o pe pântec, apoi și-a pus mâna lui peste a ei și și-a împletit degetele cu ale ei. S-a apropiat, i-a depus un sărut tandru pe buze. Unul pe frunte, ca mai apoi să-și unească fruntea de a ei.

Atingeau împreună ființa căreia ei i-au dat viață, micul omuleț care creștea acum în pântecul ei. Era un sentiment pe care nu l-ar fi putut explica în cuvinte pentru că nu existau cuvinte potrivite.

I-ar fi plăcut să primească altfel vestea

că o să fie tată, să fie Cecile cea care-i spune. Și într-un alt decor. Nu un spital, ci în intimitatea casei lor. Dai-așa a fost să fie și nimic nu trebuia să conteze mai mult decât că cele două ființe pe care le iubea mai mult în această lume erau bine.

Ușa s-a deschis și Matt a înțeles că timpul expirase. Avea să revină în câteva ore și să aștepte la ușa ei până ce i se permitea din nou să o vadă.

Și-a deprins mâna de a ei, fără a i-o îndepărta de pe pântec, apoi s-a ridicat de pe pat și cu pași mărunți a părăsit camera. Asistenta a închis din nou ușa în urma lui.

— Când pot să o văd din nou, a întrebat el.

— Puteți să veniți mâine și să discutați cu domnul doctor. Dacă pacienta o să se

simtă bine și nu o să doarmă, cu siguranță o s-o puteți vizita mai mult.

— O să vin devreme și o să aștept.

— Cum doriți, i-a răspuns aceasta.

Femeia a vrut să plece, însă Matt a oprit-o.

— Încă ceva, a murmurat el. Vă rog să nu discutați cu soția mea despre altceva decât starea ei de sănătate. Mă refer în cazul în care se trezește și nu sunt aici. Aș vrea... făcu el o pauză, să fiu eu primul care vorbește cu ea. Dacă înțelegeți ce vreau să spun.

— Sigur.

Matt a rămas singur. Ar fi vrut să nu plece de lângă ea. Însă știa că este în regulă, că se află pe mâini bune și că nu l-ar lăsa în această noapte să stea acolo nici

dacă ar sta toată noaptea în genunchi și s-ar ruga de ei. În plus. Trebuia să meargă să le dea vestea despre accident lui Ian. Jessicăi și Nataliei. Apoi avea de gând să se întoarcă aici.

O noapte grea și apăsătoare îl aștepta.

Când nici nu apucase soarele să răsară. Matthew ajunsese la spital, așteptând să primească noi vești despre starea Ceciliei și să fie lăsat să o vadă. Câteva minute mai târziu și-au făcut apariția Jessica și Ian. Cu fețele triste. Amândoi ar fi vrut să vină imediat ce Matt le-a dat vestea, dar el le-a explicat că nu vor rezolva nimic și nici nu vor afla ceva în plus. Tot ce aveau de făcut era să aștepte să treacă următoarele câteva ore.

Nu și-au vorbit nimic. Fiecare avea

durerea lui și nu aveau nimic de spus. Chiar dacă știau că ea este bine. Nu puteau să se simtă altfel.

Mai târziu, doctorul Edward Connor a trecut pe lângă ei. Zâmbindu-le timid. Închinând capul în semn de salut, apoi a intrat în salonul Ceciliei unde a petrecut un sfert de ceas. Când a părăsit încăperea. Matt s-a dezlipit de peretele pe care se sprijinise, iar Ian și Jessica s-au ridicat de pe scaune.

— Cum se simte, l-a întrebat Ian cu iuțime.

— Bună dimineața! i-a răspuns doctorul. Este în regulă. Tocmai s-a trezit și în câteva minute o să primească micul dejun. Dacă doriți puteți să o vizitați, dar pe rând... câte unul sau două persoane și încercați să nu o

neliniștiți cu vreo informație nefavorabilă.

— Mulțumim, a spus Matt. Eu o să intru să o văd acum.

Doctorul a dat afirmativ din cap și în secunda următoare a vrut să se retragă.

— Doctore, i-a atras Matt atenția.

Acesta l-a privit.

— Știe ceva despre...?

Atunci a înțeles la ce făcea referire.

— Nu. Am considerat că trebuie să afle de la soțul ei.

Ian și Jessica și-au mutat privirile de la Matt la doctor, apoi s-au uitat unul la celălalt.

— S-a întâmplat ceva grav? a întrebat Jessica.

— Vă spun când ies. A răspuns Matt.

Apoi a intrat repede în salon.

Cecile era trează, iar când și-a văzut soțul intrând pe ușă l-a ațintit cu privirea.

— Să nu mă cerți, i-a spus ea afișând un zâmbet nerușinat. Nu a fost vina mea.

Matt s-a apropiat de pat. Și-a unit mâna cu a ei și s-a așezat lângă ea.

— Ție îți arde de glume, iar eu am înnebunit de atâta disperare în aceste ore.

Și i-a zâmbit la rîndul său.

— Nici nu-ți poți imagina de câte alte lucruri îmi arde mie.

A privit-o cu subînțeleș.

— Nu neapărat la ce te gândești tu. Nerușinatule. L-a certat ea cu blândețe.

— Cum te simți? a venit întrebarea lui.

Cecile s-a schimonosit.

— Nu știu cum este să te calce trenul. Însă mă doare îngrozitor tot corpul. Nu aș

putea nici să încerc să mă ridic din pat.

Mâna lui a început să-i mângâie tandru obrazul.

— Doctorul mi-a explicat că este normal, a adăugat ea. Și mi-a spus să fiu fericită că sunt bine și că deși nu sună bine. Toate se întâmplă cu un anume scop.

— Nu neg. Dar lucrurile se pot întâmpla și altfel. Trebuie să existe mai multe căi către un scop.

— Cu siguranță.

— Altceva a mai spus?

Ea s-a gândit câteva secunde înainte să răspundă.

— Nu. Mai mult am conversat pe lângă și a făcut glume pentru a mă bine dispune.

Matt a înclinat capul pe o parte, uimit de comportamentul doctorului.

— Este drăguț, a ținut ea s-a menționeze.

— Ce vrei să spui? a întrebat-o el ridicând curios o sprânceană.

— Că am sentimentul că este un bărbat deosebit.

— Norocul tău că ești a mea. A zis el sarcastic, altfel aş fi crezut că te-ai îndrăgostit de el. În plus. Este medic și nu-ți plac injecțiile.

Cecile a izbucnit în râs.

— Injecțiile nu le suporti tu. În schimb eu n-am o problemă cu ele.

— În regulă, recunosc el. Dar nici măcar nu este mai frumos decât mine. Mai încercă Matt din nou.

Cecile nu se putea abține să râdă de felul în care Matt vorbea și căuta motive

pentru care să nu fie gelos.

Edward avea treizeci de ani sau puțin peste acest prag. Părul era negru, negru și nu îl avea tuns foarte scurt. Ochii îi erau albaștri și îi erau scoși în evidență de culoarea părului și cea deschisă a tenului. Avea în jur de un metru și optzeci de centimetri, un corp bine făcut și lucrat. Nu arăta deloc rău. Iar Cecile era convinsă că a frânt multe inimi ale pacientelor sale. Necontând vârsta.

— Iubitule, uneori ești extraordinar de provocator. Nici nu-ți poți imagina ce ți-aș fi făcut acum dacă nu mă aflam în acest pat de spital și dacă nu aveam aceste dureri insuportabile la fiecare mișcare.

El s-a apropiat de ea și a sărutat-o apăsând pe buze.

— Iubito, șopti el. Știu că nu trebuia să aflăm astfel, dar vreau să aflu de la mine și nu de la doctorul pe care începi să-l îndrăgești, și-a dat el ochii peste cap. Dar... și făcut o scurtă pauză. Ești însărcinată.

Cecile a făcut ochii mari pentru o fracțiune de secundă, apoi a auzit-o cum a suspinat. Nu mai părea surprinsă.

— Știai? a întrebat-o el fără să știe cum să-i interpreteze reacția de mai devreme.

— Nu. Dar aveam bănuielile mele. Aveam o întârziere de câteva săptămâni și am simțit câteva schimbări subtile la mine. Dar nu erau decât supoziții în mintea mea.

— Și mie de ce nu mi-ai spus?

— Pentru că nu știam nimic sigur și nu mi-am făcut nici măcar un test de sarcină. Dar...

Privirea ei a devenit una tristă.

— Copilul este bine? a întrebat ea cu teamă în glas.

— Da. Însă trebuie să mă lași să am grijă de tine și să mă asculți până la finalul sarcinii. Doctorul a spus că trebuie să te liniștești, să te odihnești cât de mult poți și să începi să-ți monitorizezi sarcina la un doctor de specialitate.

— Ți-a spus cât timp are sarcina? a întrebat ea.

— Crede că nu are mai puțin de șase săptămâni.

— Poate Jessica o să fie de acord să merg la doctorul ei.

Ceva nu-i plăcea în tonul ei. Era într-o oarecare măsură trist.

— Iubito, ce anume te frământă?

Un moment de tăcere a urmat.

— Nu știu... mi-e teamă că o să pățesc ca Jess când a rămas prima dată însărcinată sau că nu o să fiu o mamă bună.

— Iubito, nu o să pierzi sarcina dacă ai grijă de tine. A încercat el să o liniștească. E drept că bine nu i-a făcut accidentul în care ai fost implicată, dar o să fie bine. Ai încredere în mine. O să te apăr de orice și oricine ar putea să-ți provoace rău. Cât despre a doua ta teamă, vreau să te întreb dacă îți dorești acest copil și dacă îl iubești.

Lacrimile i se vedeau în priviri.

— Bineînțeles că îl iubesc și că mi-l doresc. Mă rog să nui dezamăgesc vreodată.

El i-a zâmbit.

— Atunci o să fii o mamă perfectă.

Atunci lacrimile au început să-i curgă pe

obraji.

— Te iubesc, i-a mărturisit el.

Neașteptând aceleași cuvinte din partea ei. I-a acoperit gura cu un sărut și nu i-a eliberat buzele până când nu a simțit că trupul i se destinde și că îi răspunde cu pasiune la sărut.

— Ian și Jess sunt afară. Nu putem să stăm toți aici. Așa că o să-i las pe ei să intre. Dă-le tu vestea cea mare pentru că în caz contrar o s-o fac eu. Sunt prea bucuros că o să fim părinți și n-am să pot să mai țin ascuns acest lucru.

Cecile a închis ochii și a zâmbit.

El a sărutat-o fugitiv pe frunte și a ieșit din salon cu zâmbetul pe buze.

În câteva momente au intrat Jessica și Ian. Cu fețele lor îngrijorate. Nu înțelegea

de ce toți intrau triști acolo.

— Nu sunt moartă. Sunt doar rănită și gravidă, izbucni ea în râs.

O dureau fiecare bucățică din trupul ei. Provocându-i astfel lui râs cu suspine.

Cei doi au rămas ca și înghețați în dreptul ușii. Cecile nu-și pierduse simțul umorului nici când se afla pe patul unui spital cu o perfuzie în mână.

— Încetați să mai fiți triști. Îi admonestă ea.

La unison au suspinat de ușurare și s-au apropiat de Cecile.

— Ai făcut testul? a întrebat Jess cu zâmbetul pe buze.

— Nu. Mi-a spus Matt. Nici măcar nu l-am întrebat cum a aflat.

— Cu siguranță ți-au făcut toate

analizele necesare și a aflat de la medic sau asistentă.

— Dar sunteți bine amândoi, nu? întrebă Ian. Adică tu și copilul.

— Da. Conform spuselor lui Matt și cele ale doctorului. Cu mențiunea că trebuie să stau liniștită.

Cele două femei au făcut un schimb de priviri, apoi au zâmbit felice una către cealaltă.

— Două gravide și doi bărbați stresați... așa o să se prezinte situația noastră în următoarele luni.

— Mda. A răspuns Cecile. Tu mai ai puțin sub șase luni până la ziua cea mare. Însă eu am cu aproximație o lună și jumătate de sarcină, deci cale lungă până atunci.

— Te doare ceva? a venit întrebarea din partea fratelui ei.

— Mmmm... nimic, exceptând tot corpul.

Cecile și Jessica au râs. El și-a dat ochii peste cap.

— Nu știu de ce mă așteptam ca experiența asta să-ți aducă mintea la loc. Completă el în glumă. Încercând să folosească un ton serios.

— În cazul acesta ai avut inutil așteptări mari. Și dacă m-aș lovi la cap. Ceea ce cred că am pățit deja. Tot Cecile aș rămâne.

Ian a râs și a clătinat din cap.

— Mama a aflat? a întrebat Cecile.

— Am încercat aseară să o sunăm, dar nu a răspuns. Probabil dormea... Matt a venit destul de târziu și la noi.

— Nici nu ne-a sunat, altfel veneam

direct aici. A completat Jessica.

— De aceea am ales să nu insistăm cu telefoanele și să o anunțăm astăzi.

Ian nu-i spunea nici mamă și nici Natalia, dar se subînțelegea că la ea se referea.

— Oricum n-ați fi făcut nimic altceva decât să o stresați și pe ea. Din câte se poate observa sunt într-o stare aproape perfectă, chicoti ea.

— Ai discutat cu doctorul, a întrebat-o Jessica. Ți-a spus când te poți întoarce acasă?

— Nu mi-a dat o dată exactă. Însă vrea să rămân internată în următoarele zile.

— O să-l întrebăm când ieșim de aici. A spus Ian.

— Asta dacă nu a întrebat Matt deja. A

adăugat Jessica. Vrei să-ți aduc ceva anume de acasă? S-a adresat ea Ceciliei.

Cecile se prefăcea că se gândește.

— Da. Vreau pantofii roșii cu toc și o ținută sexy ca să pot face cuceriri pe aici. Ca să nu mă plictisesc... a completat în spirit de glumă.

La început. Jessica a privit-o surprinsă, apoi și-a dat seama că glumea. Cecile era Cecile și punct.

— Glumesc. Poți să-mi aduci câteva lucruri esențiale. Nu o să am nevoie de prea multe. Ținută sexy am deja... cămașa aceasta deschisă în partea din spate.

— Incurabilo. A zis Jessica și și-a dat ochii peste cap.

Cecile a început să râdă. Daitot cu suspine din cauza durerilor.

— O să vin mai târziu să-ți aduc un bagaj. Acum te lăsăm să te odihnești.

Amândoi au depus câte un sărut pe obrazul ei și au părăsit salonul. Dar ușa au lăsat-o deschisă pentru că o asistentă îi aducea micul dejun și era însoțită de Matt. Asistenta a intrat în încăpere. Matt rămânând să schimbe câteva vorbe cu cei doi.

— Mai bine mergeți acasă. Din câte observați este la fel ca înainte.

— E suficient să o auzi vorbind și îți dai seama de lucrul acesta, a spus Ian.

Jessica l-a lovit ușor cu pumnul în coaste și l-a certat din priviri.

— Ne auzim mai târziu la telefon.

— Eu o să mă întorc în câteva ore. A replicat Jessica. Am o ședință într-o oră.

Apoi mă întorc cu câteva lucrurile pentru Cecile.

— În regulă, a venit răspunsul lui Matt.

— Ți s-a spus în cât timp o să fie externată? a întrebat Ian.

— Am vorbit mai devreme cu doctorul și a spus că în trei zile speră să o trimită acasă.

— Bine. Anunță-ne din când în când cum se mai simte. Eu o să mă ocup să o sun pe... Natalia. Poate o să vrea să vină să o vadă.

— Perfect. Întru să o văd din nou și să o însoțesc cât timp mănâncă.

Ian a dat din cap în semn că se poate retrage. Chiar dacă nu și-a dorit ca sora lui să-l ia de soț pe afemeiatul de Matt, timpul îi demonstrase că se schimbase și că era soțul perfect pentru ea.

Matt a intrat în salon, iar el și Jessica au păr ăsit spitalul în tăcere.

CAPITOLUL 14

Spre seară... Cecile a primit o vizită din partea mamei sale. Matt îi ținuse companie până cu câteva minute în urmă. Însă coborâse să-și ia o cafea pentru a-și înlătura oboseala. Nu mai dormise de o zi și jumătate, iar oboseala se instala.

Natalia era consternată de situația în care se afla fica ei și a venit să o vadă imediat după ce s-a eliberat de sarcinile care nu suportau amânare. Ian a fost cel care a sunat-o și i-a dat vestea fără să intre în toate amănuntele sau să piardă timpul discutând cu mama lui. El nu făcea nici cel mai mic efort să ducă relația lor pe un drum mai bun.

Când Natalia a deschis ușa și și-a văzut fiica, a dus repede mâna pe obrazul ei pentru a-și șterge lacrima. Părea îndurerată.

— Nu și tu. Mamă.

— Cecile. A suspinat ea. Am trecut prin infern când am auzit că ai suferit un accident și că ești internată.

— Ian a exagerat, mamă. Sunt bine și am de gând să profit de zilele acestea. N-am să-mi iau nici măcar un pahar cu apă.

Cecile a zâmbit către mama ei.

— Chiar sunt bine.

Natalia s-a apropiat de fiica ei și s-a așezat pe scaunul care se afla lângă patul acesteia.

— Dar cum s-a întâmplat să ajungi în această situație?

Cecile a clătinat din cap și a ridicat din umeri.

— Nu-mi amintesc mare lucru dinaintea accidentului... nici vorbă să-mi aduc aminte ce s-a întâmplat în timpul impactului. În drum spre spital sau când am sosit aici. Tot ce știu este că am un gol în minte și dacă aș încerca să-mi reamintesc ceva. Tot ce văd este un film negru. Sper că cel care m-a lovit să fie într-o stare ca a mea sau chiar mai bună.

— M-am întâlnit cu Matthew mai devreme. A spus Natalia suspinând. Din informațiile pe care le are el. Femeia este într-o stare delicată.

Privirea Ceciliei a devenit una profundă. Încruntată.

— Cât de rău se simte?

Natalia a tras aer adânc în piept și a oftat.

— Este conectată la aparate și se zbate între viață și moarte. Asta este tot ce am aflat de la Matthew.

— Nu ți-a spus dacă se află internată în același spital?

— Nu l-am întrebat mai mult. Indicat este să ai grijă de tine acum și apoi de ceilalți. Am convingerea că femeia respectivă o să se facă bine și o să dea socoteală pentru cele întâmplate.

— Mamă. A muștrat-o aceasta, cum poți să spui așa ceva?! Important este să se salveze și să nu existe urmări grave. A fost un accident, adică ceva imprevizibil și nu un plan bine stabilit. Sunt convinsă că ceva s-a întâmplat și de aceea nu vreau să aud de

declarații împotriva ei.

— De ce ești atât de convinsă că nu a fost ceva premeditat? a venit întrebarea din partea Nataliei.

Cecile a adoptat o grimasă prin care își exprima neînțelegerea față de o astfel de faptă.

— Din câte știu nu am criminali pe urma mea. Am convingerea asta.

— Crezi prea mult în bunătatea oamenilor. Într-o zi o să-ți dai seama că oamenii nu sunt buni. Perfecti, iubitori și săritori. Fiecare este pentru el și orice om este capabil de orice pentru bunăstarea sa.

— În cazul acesta prefer să rămân veșnic în naivitatea mea.

— Preferi. Însă mă tem că mai devreme sau mai târziu o să observi că viața nu este

roz și că în fiecare zi sunt milioane de cazuri care depășesc filmele.

— Sunt convinsă de ultima parte din ceea ce ai spus. Dar să nu uităm că există oameni care ajută oameni, animale, adoptă copii, au grijă de bătrâni, ajută un om nevăzător să traverseze strada, oameni implicați în tot felul de organizații și proiecte care ajută la dezvoltarea unei societăți civilizate. Chiar și atunci când un profesor vine în fața oamenilor există o doză de bunătate din prisma faptului că vrea să-i educe, să-i pregătească, să-i facă oameni, să le creeze un viitor. Le oferă șansa să primească tot ce este mai bun pe acest pământ.

Natalia a închis ochii pentru câteva secunde.

— Nu mai contează asta. Draga mea. Discutam despre altceva și uite unde am ajuns. Nu vreau să te superi dintr-un motiv ca acesta. Mai bine îmi spui dacă vrei să-î cer bucătăresei mele să-ți pregătească ceva de mâncare pentru mâine.

— Stai liniștită pentru că nu am nevoie de absolut nimic acum și nici nu cred că mi-ar da voie să mănânc ceva nesănătos. Doctorul a cerut să mi se ofere un regim anume, dar nu cu multe restricții.

Mama ei i-a zâmbit subtil.

— Poate după ce ajung acasă poți să-mi aduci o plăcintă mare cu brânză.

Ușor poftele de femeie însărcinată își făceau locul în viața Ceciliei fără ca ea să-și dea seama.

— O să-ți aduc imediat ce aflu că ai ieșit

din această clădire.

— Mulțumesc, i-a răspuns Cecile zâmbitoare.

Era fericită că se înțelegea cu mama ei așa cum ar fi trebuit să fie și în copilărie. Timpul nu putea să-l dea înapoi. Tot ce aveau era prezentul și profitau de el. Mai mult sau mai puțin.

După câteva zile petrecute în spital. Cecile a primit pentru ultima oară vizita doctorului Edward Connor. Era ziua în care putea să meargă acasă. Medicul a intrat zâmbitor în salonul ei.

— Bună dimineața!

— Bună dimineața! a răspuns ea la salut.

— Ce face pacienta mea favorită?

Cecile i-a zâmbit larg. Cei doi s-au apropiat în zilele pe care ea le-a petrecut în

spital. Însă nu era nici urmă de atracție între ei.

— Foarte bine. Aștept să plec de aici pentru că m-am plictisit de asistentele cu fețe serioase – a spus ea pe un ton mai mult șoptit – și de citit reviste de scandal.

Dr. Edward a început să râdă.

— Am o veste bună pentru tine. Și anume aceea că o să părăsești spitalul chiar în această dimineață. Analizele tale sunt în regulă, iar cât timp ai fost ținută sub observație nu s-a întâmplat nimic neobișnuit.

— Neobișnuit la mine înseamnă să mă plictisesc.

— Unde este soțul tău? Am văzut că ți-a ținut companie cât de mult a putut.

— Da... așa este. Doar nopțile și câteva

ore pe zi a fost nevoit să lipsească. Dacă era după el. În fiecare noapte ar fi dormit la ușa aceasta, dar l-am muștrat până a înțeles că nu-i este de folos să nu doarmă sau să doaimă prost.

— Asta este adevărat, a afirmat doctorul. Ei bine. Când vine soțul tău ai permisiunea să părăsești această cameră.

Auzind că trebuie să mai aștepte totuși puțin. Cecile s-a strâmbat.

— Dacă ar fi fost după mine. Acum aş fi sărit de aici și aş fi fugit pe ușă.

— Da. Știu asta. Dar prefer să știu că pleci însoțită și că ești în siguranță.

Un moment de tăcere a urmat. Ea se gândea cum să formuleze următoarea întrebare și dacă ar putea afla ceva.

— Știți cumva ce s-a întâmplat cu cea

care m-a lovit? Mă refer la celălalt șofer?

Edward a devenit serios și s-a gândit câteva momente înainte să-i ofere un răspuns.

— Nu mă ocup eu de pacienta respectivă. Însă am aflat că dă semne că își revine. Rămâne totuși cu semnul întrebării pentru că viața ei este încă în pericol.

— Credeți că aş putea să vin să o văd într-una din zile? a întrebat ea brusc.

— Bineînțeles. Mă poți căuta și mergem împreună acolo. O să vorbesc cu doctorul ei să-ți dea voie să o vezi câteva minute. Mă tem că nu o să fie mutată într-un salon curând, iar până atunci trebuie să urmăm câteva reguli în privința vizitelor.

— Mulțumesc pentru că vreți să mă ajutați. Sunteți un om bun și cred că soția

dumneavoastră a văzut înainte de toate această calitate.

— Nu sunt căsătorit, a venit răspunsul lui dur.

Și-a dat seama că a vorbit gura ei înainte să gândească. Se simțea stânjenită că i-a menționat de soția lui și el i-a răspuns cu atâta fermitate.

— Au venit rudele să o vadă? a întrebat ea timid.

Era o întrebare care ducea ușor către intimitatea pacientei, iar Edward nu trebuia să-i răspundă. Și totuși i-a răspuns.

— Din câte am înțeles, pacienta nu are rude în viață și nimeni nu a venit să o vadă încă.

— Înțeleg, a murmurat Cecile.

— Bine. Te las să te pregătești, fie și

moral, pentru plecarea ta de aici. Dacă te hotărăști să o vezi... a făcut el o pauză, mă găsești aici.

— Mulțumesc.

Edward s-a întors cu spatele și a deschis ușa ca să iasă din salonul Ceciliei. Dar în acel moment a dat nas în nas cu soțul ei. Matthew.

— Bună dimineața, domnule Anderson!

— Bună dimineața! a venit și răspunsul lui. S-a întâmplat ceva?

Matt a încercat să se uite la Cecile peste umărul doctorului ca să se asigure că soția lui este bine.

— Nimic rău. Tocmai mi-am anunțat pacienta că poate să plece imediat ce dumneavoastră ajungeți aici.

El a dat ușor din cap.

— Mulțumesc din nou pentru ajutorul oferit și că v-ați ocupat de soția mea.

— Este datoria mea de medic.

Edward s-a uitat peste umăr la Cecile și i-a zâmbit oarecum fals.

— Ne mai vedem.

I-a întins mâna lui Matt în semn de rămas bun. El a făcut același gest. Apoi doctorul și-a continuat drumul. Matt a venit lângă Cecile și a sărutat-o cu intensitate.

— Hai să mergem acolo unde îți este locul, a spus el zâmbindu-i. Adică în casa noastră. Acolo, totul mi se pare rece fără tine.

Cecile i-a zâmbit larg și l-a privit cu ochii plin de dragoste și emoție.

În zilele care au urmat. Cecile s-a bucurat în continuare de atenția fratelui ei.

A Jessicăi. A mamei, dar mai ales a lui Matt. Soțul ei o menaja cât putea de mult și ținea să-i reamintească la orice mișcare că este însărcinată. Unica ei reacție era să-și dea ochii peste cap și să-i spună că este însărcinată, nu pe moarte.

În tot acest timp se întreba ce s-a întâmplat cu cea care a tras-o în acest accident. Rareori a discutat cu Matt pe acest subiect și tot el a fost cel care i-a mărturisit că nu fusese un simplu accident și că apăruse o defecțiune la mașina șoferiței vinovate. Această informație o determina să-și pună mai multe întrebări și să se îngrijoreze mai tare.

Profitând de faptul că se simte mai bine și având o neliniște în interiorul ei. Cecile s-a hotărât să-i ceară lui Matthew să o ducă la

spital și să încerce să o vadă pe femeie, să afle starea în care se află și dacă s-a schimbat ceva în bine. Inițial. Matt nu a fost încântat de idee. Dar a trecut mai bine de o săptămână de la accident și nu putea să o țină la nesfârșit în casă. În plus. Cecile se simțea din ce în ce mai bine și nu mai avea acele dureri îngrozitoare.

După ce Matt a trecut câteva ore pe la birou și a mers să reprezinte un caz în sala de judecată, s-a întors la Cecile pentru a o lua de acasă și a merge împreună la spital.

Când au ajuns acolo, el i-a cerut să rămână să-l aștepte pe coridor cât timp îl caută pe medic. Însă încăpățânarea ei a câștigat și Matt nu a avut de ales. Fiind nevoit să îi facă pe plac și să se plimbe amândoi prin tot spitalul după doctorul

Connor. Când în sfârșit au dat de el. Acesta era ocupat cu o urgență, iar cei doi au trebuit să aștepte până când a putut Connor să-i primească. După aceea. Connor a luat legătura cu medicul ei curant, aflând mai multe detalii despre starea acesteia și cerându-i permisiunea ca pacienta să primească vizita Ceciliei. Apoi i-a condus pe cei doi în fața salonului ei. Dându-i voie doar Ceciliei să o vadă.

— Cum se simte? a întrebat Cecile.

— A făcut progrese surprinzătoare, a venit răspunsul lui Edward. În ziua când ți-am spus că poți să te externezi în orice moment, am spus că nu cred că o să fie mutată într-un salon.

— Dar a fost mutată, nu? a venit întrebarea din partea lui Matthew.

— Da. Ieri dimineață s-a trezit pentru prima dată după accident și cu câteva ore în urmă a fost transferată aici. A suferit lovituri puternice, iar colegul meu s-a luptat din greu ca să-i salveze viața. Însă totul a ținut de ea. De cât de mult a luptat ca să trăiască.

— Și a făcut-o... a adăugat Cecile. A avut și un alt impact asupra abilităților ei?

— Dacă te întrebi dacă poate să meargă, să vorbească... Este în regulă. Trebuie să se odihnească mult în următoarele săptămâni. Se află într-o situație mult mai complicată decât a ta.

— Înțeleg... a murmurat ea. Tot nu a venit cineva să o vadă?

— Nu și mi s-a spus că refuză să vorbească despre acest subiect. Spune că

nu are pe nimeni.

— Ești sigură că vrei să vorbești cu ea? a întrebat-o Matt.

— Da. A suspinat ea. Pot să intru acum?

— Sigur. Eu o să-i țin companie soțului tău în acest timp. Încearcă să nu o soliciți sau să-i spui ceva care să o deranjeze.

— Am înțeles.

Apoi a intrat în camera femeii.

Aceasta dormea, iar Cecile s-a apropiat cu pași timizi de patul ei. Când a ajuns lângă ea. Femeia a deschis larg ochii. Părea speriată, ca și cum Cecile ar fi fost dușmanul ei sau cineva plătit să-i facă rău. Atunci și-a reamintit că mașina femeii a avut o defecțiune și că exista posibilitatea ca cineva să-i vrea răul.

— Bună. I-a spus Cecile neștiind ce

altceva mai bun ar fi putut să zică.

Tânăra nu i-a răspuns.

În ciuda vânătăilor ei de pe față. Se vedea că era o femeie frumoasă care avea în jur de douăzeci și cinci de ani. O femeie cu păr blond și ochi verzi.

— Sunt Cecile Anderson. Poate numele nu-ți spune nimic, a zis ea cu un zâmbet subtil pe buze. Eu mă aflam în mașina pe care ai lovit-o.

Pieptul femeii a coborât, lăsând aerul să-i iasă din plămâni. Renunța să mai fie încordată.

— Îmi pare rău. A răspuns ea mai mult șoptit. Nu-mi amintesc nimic din ce s-a întâmplat.

— Nici eu. I-a spus Cecile. Însă...

Cecile nu a continuat ce urma să-i

spună, deși gândul acela nu-i dădea pace.

— Însă ce?

Tânăra femeie o privea adânc în ochi.

— Spune-mi. A îndemnat-o ea.

— Există o persoană în viața ta care ar putea să-ți vrea răul?

Femeia și-a întors capul în partea opusă, apoi i-a răspuns răspicat.

— Nu.

Însă pe Cecile nu putea să o ducă ușor de nas. După modul în care i-a răspuns și-a dat seama că în spatele acelui răspuns negativ se ascundea cu totul altceva.

— Este în regulă dacă nu vrei să-mi spui.

— De ce ai venit aici? a întrebat-o aceasta.

O clipă. Cecile s-a gândit ce să îi răspundă.

— Am vrut să te cunosc și să-ți spun că nu sunt supărată pentru ceea ce s-a întâmplat. Am vrut să știu cum te simți și să-ți ofer prietenia mea.

Auzind vorbele C'eciliei. Aceasta a privit-o din nou. Dar cu neîncredere.

— Nu știu ce să spun.

— Nici nu trebuie să spui ceva în acest moment. Aș vrea să îmi permiți să te vizitez și mâine sau zilele viitoare.

— Din milă? a izbucnit ea.

— Nu. A răspuns Cecile prompt. Din prietenie. Poate nu ai familie sau prieteni. Însă lumea este mare și există oameni care îți vor binele.

— Așa spun toți la început, dar apoi te rănesc fără să le mai pese de tine și sentimentele tale.

Cecile a dat afirmativ din cap.

— Este adevărat, dar nu poți să te închizi în casă și să încetezi să speri în prietenie. Nu știu cine te-a dezamăgit atât de tare. Dar nu înseamnă că mereu o să pățești la fel.

O bătaie ușoară s-a auzit în ușă. Cecile știa că timpul i-a expirat.

— Se pare că trebuie să te las să te odihnești. Gândește-te la ce ți-am spus. O să trec și mâine să te văd și poate o să putem să discutăm mai mult.

Femeia nu i-a răspuns, iar Cecile s-a îndepărtat de ea. Când s-a apropiat de ușă s-a întors către ea.

— Ai putea măcar să-mi spui numele tău?

Pentru câteva momente s-a instalat

tăcerea. Se vedea că îi place să trăiască singură și să nu discute despre viața ei. Dar Cecile se încățâna să o scoată din acea carapace în care se închistase din cauza unor persoane care i-au făcut rău.

— Christina, a murmurat ea. Christina McCarty.

— Mulțumesc.

Cecile i-a zâmbit mulțumită că a făcut un sfert de pas în viitoarea lor relație de prietenie.

— Ne vedem mâine.

A deschis ușa și a părăsit încăperea.

CAPITOLUL 15

Nu cunoștea locul unde se afla. Dar îi dădea fiori reci pe coloană. Nu semăna deloc cu un loc obișnuit. Părea o clădire părăsită. Întunecată, mizerabilă, cu pereți

zgâriați și geamuri sparte.

Nu auzea nimic altceva decât bătăile inimii ei și își simțea pulsul în tâmples. Liniștea o înnebunea pentru că o făcea mai atentă la ce gândea și nu-i plăcuse niciodată să-și asculte gândurile.

— Trebuie să găsesc o cale de ieșire, și-a spus ea panicată...

În gând.

A făcut un pas și putea să simtă răcoarea din podeaua casei abandonate. A realizat că picioarele ei erau desculțe, ceea ce a făcut-o să se panicheze mai mult. Apoi a observat că purta o cămașă de noapte cu mâneci lungi și nu-și dădea seama de unde o avea. Nu văzuse niciodată o cămașă atât de învechită și ponosită.

Cecile nu își dădea seama că este un vis

și îl trăia ca și când ar fi fost real. Încerca să rămână puternică, să nu se piardă cu firea.

— Trebuie să continui să mergi, și-a spus ea ca să se încurajeze și să nu cedeze acolo. Fără să faci zgomot.

Continua să-și vorbească în gând ca să nu permită altor gândurilor negre să pună stăpânire pe ea.

A făcut un pas în lateral și a atins zidul cu mâinile. Nu vedea foarte bine din cauză că lipsea lumina. Însă chiar dacă putea să distingă ce este în jurul ei. Se simțea mai în siguranță dacă mergea pe lângă perete. A făcut pas după pas până când nu a mai simțit zidul la pâlپاie, iar pentru un moment se făcuse beznă.

Un zgomot îngrozitor s-a auzit, ca și când ceva metalic ar fi căzut, greu și de

mari dimensiuni. În jurul ei. Însă nu putea să vadă ce era. Se simțea pierdută, iar panica de la început era ceva atât de banal, comparativ cu lupta crâncenă care se dădea acum în interiorul ei.

A simțit că cineva o atinge pe brațe și s-a răsucit imediat pe călcâie.

— Cine este aici, a întrebat ea.

Dar nu a primit răspuns.

Cineva i-a atins chipul. Cecile știa că este un om după atingerile lui și putea să-i simtă mâinile mari și aspre. Trupul i-a înghețat când bărbatul a împins-o și a făcut-o să cadă pe spate. Era ceva malefic și putea să simtă asta. Pentru un moment l-a simțit deasupra ei și ar fi vrut să îl lovească. În timp ce el o adulmeca. Cecile palpa în jurul ei în căutarea unei pietre sau a unui

obiect cu care să-l lovească zdravăn. Îi simțea respirația cum cobora pe corpul ei și ajunsese la nivelul umerilor când a simțit că a găsit ceva. A luat obiectul și și-a dat seama că era o aia cu care ar fi putut să-l ucidă. A avut nevoie de o secundă ca să cuprindă pistolul cu ambele mâini și să tragă câteva focuri spre picioarele ei unde se afla bărbatul.

Nu l-a simțit căzând deasupra ei. Însă nici nu îl auzise ridicându-se.

O rază de lumină părea să-și facă apariția. Atunci. Cecile s-a uitat după bărbatul în care trăsese, dar nu era nimic care să semene cu un om. În schimb erau gratii în jurul ei și și-a amintit de zgomotul pe care îl auzise cu puțin timp în urmă.

S-a ridicat în grabă și a lăsat arma să-i

cadă din mână.

Din senin a simțit că are ceva în gură... ceva asemănător cu o pietricică. Și-a dus mâna la gură pentru a scoate acel obiect, daiânainte să ajungă să-și atingă buzele, a simțit încă una. Le-a scos repede din gură și și-a coborât mâna ca să vadă despre ce este vorba. Erau gloanțe.

Nu știa ce să facă. Simțea că pulsul i se accelerează.

Din senin s-a uitat în spatele ei pentru că auzise un foșnet de frunze în ciuda faptului că se afla într-o clădire, și a văzut un bărbat mort într-o baltă de sânge.

Înspăimântată și-a dus mâinile la gură și ar fi vrut să țipe. **Dar a** căzut împreună cu acel bărbat într-o groapă ca de mormânt, care se formase sub picioarele lor. Atunci s-

a trezit.

Matthew era lângă ea. O privea și o mângâia suav pe obraz.

— Iubito, a murmurat el. Sunt lângă tine.

Ea l-a privit adânc pentru o clipă, apoi a închis ochii și a suspinat.

— Ce s-a întâmplat? a întrebat-o el.

— Am... am avut un vis urât. Nu pot să zic că a fost un coșmar, însă m-a marcat pentru că nu-mi dădeam seama că este doar un vis și că pot să mă trezesc oricând. Rar mi se întâmplă să nu fiu conștientă că visez.

Ea a oftat.

— Era atât de real!

— Shhht... a zis el pe un ton blând. A trecut. Acum ești cu mine.

Cecile a dat ușor din cap, dându-i

dreptate în ceea ce spusese.

— Se spune că visele de dimineață întotdeauna se îndeplinesc. Sper să nu prevestească ceva rău.

Matt i-a zâmbit și cu degetul mare îi mângâia obrazul. Îi simțea pielea ca de catifea.

— Vreau să faci dragoste cu mine, i-a cerut ea.

El părea să se eschiveze.

— Acum?

— Da.

— Dar dacă o să afecteze sarcina? a venit întrebarea lui îngrijorătoare.

Auzindu-l, Cecile și-a dat ochii peste cap.

— Nu o să se întâmple nimic. O să se întâmple să fac o criză de nervi dacă nu faci dragoste cu mine.

I-a cuprins gâtul cu mâinile ei delicate și l-a tras cu putere spre ea. Chemându-l. Oblingându-l să o sărute cu pasiune. Și a făcut-o. Cu o foame de nestăpânit a sărutat-o. Avea atâta nevoie de ea. Își dorea atât de mult să o simtă.

O săruta și își plimba mâinile pe corpul ei. Când a ajuns la tivul rochiei ei de noapte, mâinile lui au luat-o în sens invers, ridicându-i puțin câte puțin rochia până când i-a îndepărtat-o definitiv. Fugitiv a sărutat-o din nou pe buze. Apoi pe gât și pe sâni. Unde s-a și oprit pentru a-i alinta. În același timp. Mâna lui a coborât pe abdomen, apoi pe picioarele ei pe care i le-a depărtat cu o mișcare lină. Dar senzuală. Mâna și-a așezat-o blând pe intimitatea ei. Simțindu-i fierbințeala, umezeala și

descoperind că iubita lui soție nu purta lenjerie intimă. Ea a suspinat și și-a arcuit spatele. Întotdeauna era pregătită pentru el. Înnebunindu-l cu toată pasiunea care mocnea în interiorul ei.

El și-a dat jos cu stângăcie perechea de boxeri. Aproape întotdeauna donnea îmbrăcat sumar sau deloc.

Fără să-și ia gura de pe sfârcul ei. A venit deasupra și și-a lăsat o mare parte din greutate peste ea.

— Ia-mă acum. L-a îndemnat ea pe un ton șoptit.

Mai ascultător ca niciodată. Matt și-a luat penisul în mână și l-a poziționat către locul care-l chema și îl atrăgea cu atât de multă patimă. A pătruns-o încet pentru că o simțea delicată sub el. Și așa era. Delicată

și fragilă ca o floare.

De la o mișcare la alta. Penetrările erau mai adânci și mai puternice, făcând-o pe Cecile să se arcuiască din ce în ce mai mult, să geamă de plăcere, de dorință, de împlinirea ce urma să vină. L-a cuprins mai strâns cu picioarele, iar mâinile și le-a pus pe spatele lui și și-a înfipt cu blândețe unghiile.

Matt i-a înțeles mesajul, iar în căutarea plăcerii depline a început să se miște mai repede pentru că orgasmul fiecăruia dintre ei era foarte aproape...

După ce au făcut dragoste. Matt a sărutat-o de câteva ori și a mai ținut-o în brațe vreme de câteva minute, apoi și-a dat seama că este în întârziere la birou. A coborât repede din pat și s-a dus să-și facă

un duș fierbinte. Apoi s-a îmbrăcat cu unul dintre costumele sale elegante și costisitoare.

A venit lângă soția lui și i-a depus un sărut cald pe frunte.

— Iubito trebuie să plec. Altfel Ian o să mă bată la cap.

Ea i-a zâmbit larg pentru că și-l imaginea pe Ian cum îi ținea morală fără să facă pauză.

— Ești în întârziere? întrebă ea chicotind.

— Aproape o oră.

— Îi spui adevărul și te lasă în pace. A glumit ea.

— Mda... o să-i spun că n-am putut să ajung la ședință pentru că am făcut dragoste cu sora lui.

Cecile a izbucnit în râs.

— Sau cu soția ta. A subliniat ea.

— Sigur... și o să înțeleagă cât a-i zice
pește”.

— Bine. Bine. Mormăi ea. Fugi înainte să
facă el un atac de cord.

— În caz că ai nevoie de mine. Sună-mă
imediat. Nu contează dacă sunt sau nu
ocupat. Pentru tine sunt oricând disponibil,
iubito.

A sărutat-o pe buze și a zbughit-o vesel
pe ușă.

După o altă oră. Matt intra în biroul lui
fără să-i vorbească secretatei, crezând că o
să dea nas în nas cu Ian și că acesta este
extrem de nervos din cauza întârzierii lui.,
>ar cine n-or fi nervos?” se tot întrebase
Matt când încerca să treacă de traficul

infernă din oraș.

Biroul era gol.

— Doar nu era să mă aștepte aici două ore. Și-a spus el.

A pus mâna pe telefon și și-a sunat secretara.

— Ingrid, domnul Peterson a plecat de mult timp din biroul meu?

— Nu. Domnule Anderson.

— Ți-a lăsat vreun mesaj pentru mine? a întrerupt-o el.

— Nu. Însă nici nu a venit aici.

Era surprins să afle că Ian nu venise la întâlnirea lor în cadrul căreia urmau să discute despre cazul unui magnat.

— Poate a uitat, altfel nu-mi explic de ce nu a venit. Ești sigură că nu a fost în biroul meu?

— Foarte sigură. Am venit devreme aici și nu m-am mișcat de la acest birou nici măcar ca să-mi iau o cafea. Sunt sigură că domnul Peterson nu a venit aici și nici nu a telefonat pentru a contramanda ședința.

Matt și-a luat un moment de gândire înainte să-i mai spună lui Ingrid ceva.

— În regulă. Dat fiind că nu a venit, te rog să iei legătura cu secretara lui. Mary și să o întrebi dacă este acolo și ce s-a întâmplat de nu s-a prezentat încă aici. Dacă nu știe nimic de el. Sun-o imediat pe doamna Peterson, soția lui și află unde este Ian. Apoi să-mi aduci o cafea tare și un sandviș.

— Da... a răspuns Ingrid și apoi a făcut o pauză mai lungă. Domnule Anderson cred că nu mai este cazul să sun undeva. Din lift

tocmai a ieșit domnul Peterson și arată la fel de grăbit ca și dumneavoastră.

Matthew a închis telefonul secretarei. S-a lăsat pe spate în scaunul său și a adoptat o față cât se poate de serioasă. Câteva secunde mai târziu. Ian intra val - vârtel în biroul său.

— Bună dimineața! i-a spus acesta. Îmi pare foarte rău că am întârziat, dar traficul m-a reținut și...

— Bună dimineața, i-a răspuns Mat întrerupându-l din ceea ce avea de gând să spună. Minte-mă cu altceva mai bun. Ești avocat și am așteptări mai mari de la tine decât de la delincvenții din sala de judecată, a zis el serios... Încercând să pară furios. Nu traficul te-a reținut două ore.

Ian a înghițit în sec. Simțindu-se prins în

propria minciună. Știa că nu era o minciună bună. Dar a fost singura care i-a venit în minte pe moment.

Eschivându-se. Ian i-a răspuns într-un final.

— Bine. M-a reținut ceva de ordin intim, dar și traficul.

Apoi s-a așezat pe scaunul din fața biroului, stând față în față cu Matt.

Secretara a bătut în ușă. Apoi a intrat cu două cafele și sandvișul pentru șeful ei. A pus o cafea în fața lui Ian. Iar pe cealaltă în dreptul lui Matt.

Ian părea gânditor.

— Ingrid, a spus el.

— Da. Domnul Peterson.

— Cu cât timp în urmă a venit Matt la birou ținând cont că nu și-a servit micul

dejun încă?

Secretara l-a privit curioasă și i-a răspuns.

— Cu mai puțin de cinci minute înaintea dumneavoastră, a răspuns ea sincer. Doriți să aduc ceva de mâncare și pentru dumneavoastră?

Matt își încleștase maxilarul. Uitase să-și învețe secretară să mintă.

— Dacă ești amabilă, da. Aș vrea un sandviș cu pui.

— Imediat, a răspuns aceasta și apoi a părăsit încăperea.

— Cam sinceră secretara ta.

— Enervant de sinceră, a răspuns el îmbufnat că îi eșuase planul de a-i ține morală lui Ian.

— Să înțeleg că ai vrut să mă bați la cap

de întârzierea mea. Dar și tu ai întârziat la fel de mult. L-a muștrat Ian. A fost cât pe ce ca eu să fiu cel care te așteaptă aici vreme de două ore și ai îndrăznit să mă tragi la răspundere.

Auzindu-l cum își începe discursul. Matt și-a dat ochii peste cap.

— Amândoi am întârziat și mai bine ne-am apuca de treabă.

— Nu înainte să-mi spui și tu de ce ai întârziat, i-a atras Ian atenția.

Matt a oftat înainte să-i ofere un răspuns.

— Ca și tine. Am o soție acasă și întâmplarea a făcut că mi-a plăcut mai mult să stau cu ea decât să discut cu tine. A venit răspunsul lui sarcastic.

— Alia... deci suntem chit. Dragă

cumnate, i-a spus Ian folosind același ton sarcastic. Apoi a luat ceașca și a luat o gură de cafea fierbinte și aromată.

CAPITOLUL 16

După cum i-a promis. Cecile a venit să o vadă din nou. Având speranța că de această dată Christina o să fie mai comunicativă și prietenoasă. Însă nu a fost întocmai cum se aștepta. Pentru Christina. Cecile era o străină și viața o învățase că nu trebuie să se încreadă nici măcar în ea însăși. Și totuși, oricâte lovituri ar fi primit de la cei de la care nu se așteptase. Christina nu putea să-și înlăture acea parte bună și naivă din interiorul ei. Doar că avea nevoie de timp și de un nou început.

— Bună. A salutat-o Cecile pe un ton vioi.

Christina a fixat-o cu privirea. Spera ca aceasta să nu se țină de cuvânt și să nu mai vină vreodată să o vadă în spital sau în orice alt loc din lumea aceasta.

— Bună; a răspuns ea serioasă.

— Ți-am adus ceva.

Cecile și-a scos mâna pe care o ținea la spate și i-a arătat un buchetel de flori pe care îl flutura.

— M-am gândit că o să te înveselească. Am trecut pe la florărie și am comandat un buchet de flori, dar să fie unul cât se poate de natural, să te ducă puțin cu gândul că ai fost chiar tu să le culegi.

Cecile zâmbea larg.

— Mulțumesc, a venit răspunsul ei. Însă nu trebuia să te deranjezi pentru mine.

— Vai! Dar ce deranj? a întrebat-o Cecile

prefăcându-se că se îmbufnează. Mi-ar fi plăcut să îți aduc unul făcut din flori culese chiar de mine. Dar a fost o zi aglomerată și nici nu a avut cine să mă însoțească la cules de flori. Soțul meu nu s-a întors de la birou, Jessica este ocupată cu campania de sărbători pe care o organizează în cadrul librăriilor, iar de Ian nici nu are sens să spun că n-ar face un asemenea gest pentru mine. A spus ea dându-și ochii peste cap.

Tânăra i-a răspuns doar prin schițarea unui zâmbet.

— O să le pun în apă.

Cecile a luat bolul cu apă și a turnat într-un pahar. Apoi a pus florile în apă.

— Ai vorbit cu medicul despre starea ta de sănătate?

Era surprinsă că îi pasă cuiva de cum se

simte.

— Da... a răspuns plictisită. Nimic nou.

— Ți-a spus când te externează?

Christina și-a luat un moment de tăcere, în timp ce Cecile lua loc pe scaun.

— Nu mai devreme de două săptămâni.

— Și ce ai de gând să faci apoi? Ești din New York?

Din nou a fixat-o cu privirea. Christina era ca un zid. Iar Cecile trebuia să lovească de multe ori în acel perete pentru a o determina să nu mai fie atât de rezervată în a da detalii despre viața ei.

— M-am mutat recent. Am închiriat un apartament și eram în căutar ea unui loc de muncă.

Cecile și-a mușcat buza inferioară.

— În ce domeniu vrei să profesezi?

Și pe Jessica o ajutase să-și găsească un loc de muncă atunci când s-a căsătorit cu Ian și a descoperit că nu se înțelege cu el.

— Contează? a venit întrebarea ei răutăcioasă. Când nu ai bani să plătești chiria, facturile și mâncarea, ajungi să faci orice sau aproape orice.

— Nu îți promit nimic, daio să iau legătura cu câteva cunoștințe și poate reușesc să-ți găsesc ceva de lucru.

Christina a clintint repede din cap.

— Nu este nevoie. O să mă descurc singură... așa cum am făcut-o întotdeauna, a ținut ea s-a precizeze. Pot să o fac singură.

— Sunt sigură, dar oricum eu o să fac ce am spus și tu o să decizi dacă accepți sau nu.

Și i-a zâmbit feței care zăcea încă în

patul de spital.

— Nu înțeleg.

— Ce anume? a întrebat-o Cecile.

— De ce te încapățânezi să mă vezi. Să întrebi de starea mea de sănătate, să-mi cauți un loc de muncă? Este absurd pentru că suntem două necunoscute.

— Da. Dar eu sunt o persoană prietenoasă și îmi place să-mi arăt afecțiunea față de cei pe care-i cunosc. Și știu că dincolo de rolul de... Prințesă de gheață” sau de... Scorpie”... femeie fără inimă” se ascunde și latura ta bună. Știu că ai fost dezamăgită așa cum am fost și eu. Că ai nevoie de cineva care să te asculte.

Christina nu i-a răspuns. Își simțea lacrimile fierbinți cum se adună la un loc și îi încețoșează privirea. Cecile a început să

chicotească.

— Trebuie să-ți mulțumesc.

— Pentru? întrebă ea surprinsă.

— Pentru tot. Dacă nu ar fi fost acest accident nu aş fi aflat acum că port în pântece un rod al iubirii și poate că nu conștientizam cât de mult mă iubesc cei apropiați. Știam că mă iubesc, dar... dar nu-mi imaginam că vor fi atât de afectați dacă pățesc ceva. Este minunat să te înconjoare astfel de oameni și cred că de asta ai și tu nevoie.

Neștiind ce să-i răspundă. Christina și-a închis ochii pentru câteva clipe, cât să nu permită lacrimilor să-i curgă pe obraji.

— Știi ceva?

Christina și-a deschis ochii și a privit-o din nou.

— Când o să se nască, un zâmbet larg a apărut pe chipul Ceciliei. O să-i dau numele tău. Tu m-ai accidentat, zâmbetul ei s-a transformat pentru un moment în răs. Astfel am aflat de sarcină, copilul este în regulă și așa trebuie să fie de acum înainte, așa că o să iau totul ca pe un semn și o să-i dau numele tău pentru ca întotdeauna să-mi aduc aminte de aceste clipe, deși nu sunt cele mai fericite.

O lăsase fără cuvinte și o privea cu stupoare.

— Ce zici? a întrebat-o Cecile.

— Eu... nu știu. Dar nici nu mă cunoști și nu cred că merit o asemenea onoare. Eu... eu nu sunt un om perfect, ci mă aflu la capătul celălalt. Sunt un soi de om ratat care de multe ori se gândește că nu a făcut

nimic bun și că cei din jur ar fi mai mulțumiți, poate fericiți fără cineva ca mine.

Cecile a chicotit. Întotdeauna era veselă și considera că viața este prea scurtă ca să fie trăită altfel decât cu zâmbetul pe buze.

— Perfecțiunea nu există, doar că suntem înnebuniți să alergăm după ea. Refuz să te judec după trecutul tău. Indiferent care este acesta. Exceptându-l pe soțul meu. Care dacă stau să mă gândesc nici el nu stă mai bine la acest capitol, nu cunosc pe cineva care să fie mândru de trecutul lui. Nici măcar pe mine. Dar nu este un motiv să mă pun la zid. Imperfecțiunile ne fac să fim noi. Să fim diferiți față de toți ceilalți oameni.

— Da. Dar...

— Nici măcar un cuvânt în plus pe acest

subiect. Abia aștept să-i spun și lui Matt. Ca și tine. O să creadă că sunt nebună, dar s-a obișnuit cu mine și sunt convinsă că o să mă susțină în nebunia mea.

— Cine-i Matt? i-a scăpat întrebarea Christinei.

— Soțul meu. A venit răspunsul ei prompt.

— Uitasem.

— Ce?

— Că ai soț. I-a răspuns Christina dându-și ochii peste cap și oftând.

Iar Cecile a început din nou să râdă. Determinând-o pe Christina să zâmbească. Pentru moment nu putea să facă mai mult. Uitase cum e să râdă cu mult timp în urmă.

— Cred că este timpul să mă retrag și să te las să te odihnești.

Christina a dat din cap.

— Vrei să-ți aduc ceva mâine?

— Mâine? a întrebat ea surprinsă.

— Da. O să vin și mâine să te văd. Inclusiv până în ziua în care ieși pe ușile acestui spital.

— Oh! Dar nu...

— Ne vedem mâine. Ai grijă de tine! a sfătuit-o Cecile.

Apoi a părăsit încăperea fără să mai aștepte vreun răspuns din partea ei. Nu ar fi făcut altceva decât să o asculte cum îi spune să nu mai vină. Christina își formase un obicei din a arunca oamenii din viața ei. Dar Cecile nu avea de gând să cedeze ușor. În orice luptă se băga Cecile. Un lucru era clar – trebuie să câștige cu orice preț.

Aproape de ieșirea din spital. Cecile l-a

întâlnit pe Edward și s-a oprit să-l salute și să schimbe câteva vorbe cu acesta.

— Bună ziua. Doctore!

— Bună Cecile și spune-mi Edward, te rog. Am crezut că am devenit prieteni cât timp ai stat aici.

Cam prietenos doctorul și într-o oarecare măsură se aseamăna cu ea. Iar acest lucru îi plăcea la el.

— Da. Așa este. Dar asta nu înseamnă că nu pot să-ți spun... Doctore", și îi zâmbi.

— Ok. Spune-mi cum vrei. Cum te simți?

— Foarte bine. Nu mă mai doare nimic.

— Și copilul?

— Astăzi am fost cu prietena mea. Jessica, la un consult și totul este bine.

— Mă bucur să aflu că ești bine. I-a spus el afișând un zâmbet șiret. Și soțul tău?

— La birou, iar când nu este acolo este cu mine acasă și mă bate la cap să nu fac vreun efort.

— Este normal. Trebuie să ai grijă de tine de acum înainte, o admonestă el.

— Da. Da. Da. A răspuns ea pe un ton sarcastic.

Edward a început să râdă de cum îi vorbea Cecile și cum gesticula.

— Ai venit să o vezi pe...

— Da. L-a întrerupt ea înainte să-i termine întrebarea. O să vin în fiecare zi de acum înainte pentru că știu că are nevoie de companie și să simtă că cineva îi este aproape. Sunt convinsă că nu are pe nimeni apropiat, așa că o să încerc să le țin locul.

— Ești o persoană deosebită.

— Poate. Însă îmi doresc să o ajut și o să

fac tot ce-mi stă în putință. Știu că i s-a întâmplat ceva rău... Simt asta și nu pot să trec peste toate acestea și să-mi văd liniștită de drumul meu. Toate se întâmplă cu un sens și trebuie ca accidentul să se fi petrecut cu un scop. A zis ea gânditoare.

El i-a răspuns schițând un zâmbet. Ca și Christina.

— Te rog să mă ierți, dar trebuie să văd un pacient acum.

— În regulă, a replicat ea. Un singur lucru mai am să vă spun. De fapt aș vrea să vă cer să veniți la cină. Am aflat că peste două săptămâni o să fie externată și tot atunci o să organizez o cină la care vor participa prietena și fratele meu. Aș vrea să ne ții companie. La fel și Christina și nu mă las până nu obțin acceptul ei.

El a înclinat capul într-o parte, a ridicat dintr-un umăr și i-a răspuns.

— De ce nu? O să vin cu plăcere atât timp cât nu sunt de gardă.

— Oh. Nu vă îngrijați pentru că o să fie într-o seară în care toată lumea să fie disponibilă.

— Perfect, a răspuns el mulțumit. Mai vorbim până atunci.

— Cu siguranță.

Edward a ridicat mâna pentru a o saluta, apoi a plecat.

Cecile și-a luat rămas bun și a plecat spre casă. Pe drum l-a sunat pe Matt și i-a spus tot ce s-a petrecut la spital, inclusiv de numele pe care are de gând să-l dea copilului și de cina pe care vrea să o organizeze pentru Christina, deși nu era

sigur că aceasta o să accepte invitația. Deși era de așteptat ca Matthew să nu fie de acord cu numele ales de ea pentru viitorul lor copil, el s-a gândit pentru câteva secunde și răspunsul lui a fost:

— Perfect!

Nu era un nume ciudat și îl ducea cu gândul la Crăciun și implicit sărbătorile de iarnă.

În privința cinei, un singur aspect a ținut să comenteze, și anume ca ea să stea departe de gătit și să lase asta în grija femeii pe care o plăteau să facă asta în fiecare zi. Exceptând zilele în care alegeau să pregătească chiar ei micul dejun, prânzul sau cina. Cecile nici nu se aștepta la altceva din partea lui Matt, iar acestea fiind zise. Totul era stabilit.

CAPITOLUL 17

Timp de o săptămână și jumătate. Cecile și-a respectat promisiunea și nu a lăsat vreo zi să treacă fără să vină să o vadă pe Christina, să arate că îi pasă de ea și să îi aducă mici atenții. Christina încă făcea eforturi să o țină la distanță și să nu-i permită Ceciliei să-i intre în viață, daiâi era greu și aproape imposibil să o țină în acest fel. Cecile era o persoană insistentă, energică și emana fericire prin toți porii. Astfel a reușit să o îmblânzească într-o oarecare măsură pe Christina și să întărească relația lor de amicitie de la o zi la alta. Trebuia să se axeze pe prezent și să nu o întrebe de trecut, având speranța că într-o zi o să aibă suficientă încredere în ea încât să-i povestească și implicit să se elibereze

de demonii trecutului.

Mai erau câteva zile până când Christina urma să fie externată. Se recuperase incredibil de bine și de repede, iar doctorul ei fusese surprins de cum evoluase. Încă Cecile nu apucase să-i vorbească despre cină. Pregătirile erau în toi. Dar invitata specială nu știa că urma să ia parte la această cină. Era timpul să se confrunte cu refuzul tinerei femei.

S-a trezit de dimineață alături de Matt și au luat micul dejun împreună. El a plecat la birou, iar Cecile a rămas să se pregătească pentru întâlnirea cu Christina. Îmbrăcată într-o pereche de blugi, o cămașă crem purtată lejer și o geacă mai groasă pentru că se răcise afară, cu părul ei negru strâns în coadă, s-a urcat la volanul mașinii și s-a

îndreptat către spital.

Ajunsă acolo, prima dată s-a întâlnit fugitiv cu Edward pe care l-a salutat și i-a reamintit de cină... Ora la care trebuie să vină și adresa unde avea loc. Apoi și-a luat rămas bun de la el și nu s-a oprit din mers până nu a ajuns în fața Christinei. Obosită fiind, s-a așezat pe scaun și a oftat.

— Astăzi ți-am adus ceva. A spus Cecile.

— Ce anume? a înhebat-o Christina, deși nu știa ce anume ar putea să o mai surprindă la ea.

Cecile a pus o pungă de hârtie pe genunchii ei și a scos de acolo două cutii mici și două lingurițe.

— Înghețată de vanilie și ciocolată presărată cu alune mărunțite.

Pe chipul Christinei a răsarit un zâmbet.

Nu mai era la fel de răutăcioasă și serioasă ca înainte.

— Delicioasă! a spus ea satisfăcută. M-am săturat de legume, fructe și supe.

Cecile i-a întins repede una dintre cutiile de înghețată și o linguriță. Apoi a lăsat repede punga jos și și-a desfăcut propria înghețată. Christina a făcut același lucru.

— Mănânc înghețată ori de câte ori mă simt deprimată, a zis Cecile.

A luat o linguriță de înghețată, a închis ochii și a savurat aromele.

— Ca un supliciu, a murmurat ea. Încă bucurându-se de gustul plăcut al desertului.

Christina a urmat și a gustat la rândul ei o linguriță de înghețată.

— Aș spune că este o magie, i-a răspuns aceasta. După zile și zile de regim, când

mănânci ceva dulce ai impresia că a avut loc o magie.

Cele două au continuat să-și savureze desertul în tăcere... până la un moment dat.

— Să înțeleg că ești în depresie? a venit întrebarea Christinei după ce s-a gândit la scurta lor discuție de mai devreme.

— Deloc.

— Ai spus că mănânci înghețată ori de câte ori ești în depresie, a spus ea ridicând din umeri.

Cecile a chicotit.

— Așa este. Dar acum muream de poftă și raam gândit că vrei să fii părtașă la numărât calorii.

— Mănânc fără regrete, fără teama kaloriilor. După ce ies de aici cred că trebuie să pun câteva kilograme la loc.

— Știu. Glumeam, a zis Cecile amuzată. În urmă cu ceva timp ți-am spus că o să întreb pe cineva dacă are un loc de muncă disponibil.

Privirea Christinei a ațintit-o.

— Și eu ți-am spus că nu este cazul să mă ajuți.

— Știu asta. Dar Jessica mi-a spus că te poate ajuta și că o s-o facă cu cea mai mare plăcere.

— Nici măcar nu o cunosc, a replicat ea cu scopul să bată în retragere.

— O s-o cunoști peste câteva zile și să nu îndrăznești să mă refuzi, a atenționat-o Cecile cu seriozitate în glas.

Christina ai fi vrut să spună ceva. Însă s-a văzut nevoită să închidă gura și să o asculte.

— Este vorba despre un post într-o librărie. Pe scurt să vinzi cărți și alte articole. Nimic dificil, iar mediul este de milioane. Muzică liniștitoare în surdină, băuturi calde de sezon, clienți de care să nu te temi. Tu poți să spui nu, daimai bine stai să o întâlnești pe Jess, să-ți explice ea despre ce este vorba și chiar să o însoțești într-o zi acolo.

Răspunsul a venit prima dată printr-o gesticulație, o mână fluturată alene.

— Fie cum vrei tu, însă în acest moment nu-mi place să socializez.

— Am observat asta și trebuie să-ți spun că în seara în care o să fii externată am pregătit o cină în onoarea ta.

Christina a făcut ochii mari și a clătinat repede din cap.

— Nici gând.

— Ba da. Totul merge după cum am plănuit. O să fie ceva restrâns. Eu, soțul meu, Jessica și Ian, Edward – medicul care a avut grijă de mine în zilele petrecute aici, și tu.

— Pentru mine sunt prea multe persoane și nu cunosc pe nimeni dintre cei menționați. Chiar nu o să mă simt confortabil printre atâția străini.

Un suspin adânc s-a auzit din partea Ceciliei.

— Nu sunt cum îți imaginezi tu. Ei se aseamănă cu mine și sunt convinsă că te vor îndrăgi, iar tu la rândul tău pe ei. Tot ce trebuie să faci este să le acorzi o șansă și să spui că ești de acord.

Privirea Christinei a coborât, neștiind ce

să-i argumenteze acesteia.

— Noi nu suntem ca cei care te urmăresc. Lasă-ne să intrăm în viața ta și să te ajutăm. Ai încredere în mine.

Mâna Ceciliei s-a așezat cu blândețe peste a Christinei. Arătându-i printr-un gest simplu că poate să aibă încredere în ea și că în vorbele ei se ascunde sinceritatea.

— Nu știu ce să spun. Mi-e greu să accept pur și simplu.

— Atunci mai gândește-te până ai permisiunea medicului să pleci. Și ia în calcul dezamăgirea pe care o s-o produci celor pe care i-am menționat... Ei știu că te vizitez și de fiecare dată mă întreabă de starea ta de sănătate. Chiar dacă nu te cunosc, nu înseamnă că nu le pasă. Dă-le o șansă să îți demonstreze că sunt oameni

calzi și buni. Nu șireți și răi.

Christina s-a uitat imediat în ochii ei. Simțea cum Cecile apăsa de fiecare dată pe rănile ei.

— Nimeni nu o să te întrebe despre trecutul tău și nu te vor cataloga după tumultosul tău secret. În fond... suntem o adunătură de ciudați, a spus Cecile fluturându-și mâinile în aer. Promite-mi că o să te gândești bine înainte să îmi dai un răspuns.

Christina a dat ușor din cap.

— Bine... a zis ea ca un suspin. O să mă gândesc.

Și s-a gândit. Câteva zile mai târziu, cu inima bătându-i cu putere în piept, a coborât dintr-un taxi și se afla în fața casei unde locuiau Cecile și Matt. A ridicat mâna

ca să bată în ușă. Însă Cecile i-a deschis înainte să bată.

— Bună. A salutat-o aceasta cu veselie.

— Bună. A răspuns ea ușor timorată.

— Intră, a îndemnat-o Cecile cu zâmbetul pe buze. Te așteptam cu toții. Edward a ajuns cu câteva minute înaintea ta. A informat-o ea de parcă i-ar fi păsat Christinei de misteriosul doctor.

Christina a făcut un pas în interiorul locuinței. Și-a dat jos haina, iar Cecile i-a luat-o și i-a pus-o în dulăpiorul de la intrare. Apoi au mers împreună în living-ul unde urmau să cineze. Toți cei patru s-au ridicat în picioare și au salutat-o pe un ton la fel de vesel ca al Ceciliei.

— Bine ai venit, i-a spus Jessica în timp ce se apropia de ea.

A îmbrățișat-o rapid, apoi i-a zâmbit călduros.

— Ea este Jessica, cea despre care ți-am vorbit de fiecare dată când am venit să te vizitez la spital.

Christina i-a zâmbit la rândul ei.

— Mă bucur să te cunosc.

— Și eu. I-a răspuns Jessica.

— El este Matt, soțul meu.

Matt i-a întins mâna și a așteptat ca ea să-i răspundă la salut. Ceea ce a și făcut.

— Încântat, a spus el.

Ea a înclinat capul și i-a zâmbit.

— Ian. A arătat Cecile spre el. Soțul Jessicăi și fratele meu. Ca și Matt. Ian i-a strâns mâna cu căldură.

— Iar el este Edward... învățăm să-i vorbim la pertu, a ținut ea s-a precizeze.

Edward a privit-o fix în ochi și i-a zâmbit într-un fel care a încălzit-o în interior. I-a întins mâna ca și ceilalți doi bărbați, iar în timp ce îi strângea mâna. A sărutat-o scurt pe obraz.

— Sunt încântat să te cunosc. Christina, a spus el.

— Și eu... s-a opiiit ea din ce avea de spus.

— Ca și ceilalți, te rog să-mi spui Edward.

Christina i-a zâmbit rușinată. Simțea că prinde culoare în obraji.

— Luați loc la masă. Vă rog. I-a îndemnat Cecile. Continuați cu discuția de mai devreme cât timp eu merg la bucătărie să cer să ni se servească primul fel.

Matt și Ian s-au așezat în capetele

mesei. Jessica lângă soțul ei. Cecile avea loc lângă prietena ei și Matt, iar Christina și Edward stăteau unul lângă celălalt pe aceeași parte. Mereu Cecile și planurile ei nebunești...

Ca un adevărat gentleman. Edward a fost cel care i-a ținut scaunul Christinei pentru a se așeza lângă el.

— Mulțumesc, a murmurat ea.

În schimb a primit un zâmbet de la el.

Cecile a intrat din nou în cameră și și-a ocupat locul. În câteva minute, bucătăreasa a venit să le servească primul fel. Dar înainte de toate. Cecile a fost cea care a vrut să țină un toast. S-a ridicat în picioare și și-a luat paharul cu suc de portocale în mână.

— Aș vrea să spun câteva cuvinte înainte

să cinăm.

Toți ceilalți au făcut liniște și au privit către ea. Apoi au ridicat paharele.

— Închin în cinstea Christinei pentru că a acceptat această invitație și în același timp să facă parte din viața noastră, a lui Edward pentru că a avut grijă de mine și de viitorul nostru copil, a soțului meu pentru că are grijă în permanență de mine și astfel arată cât de mult mă iubește, a Jessicai pentru că îmi este un real suport psihic, a fratelui meu pentru că a învățat că nu mai trebuie să mă bată ia cap – a adăugat ea chicotind și făcându-i și pe cei prezenți să râdă. Dar și în onoarea celor trei bebeluși.

Cecile a ridicat paharul, iar ceilalți au procedat la fel.

— Noroc!

— Noroc! au răspuns ei în cor.

Apoi au luat câte o gură din vin. Exceptându-le pe cele trei doamne care au înlocuit alcoolul cu suc natural. Jessica și Cecile erau însărcinate și evitau alcoolul pentru că erau conștiente cât de important este ca sarcina lor să se dezvolte normal și armonios, iar Christina alesese să-l evite pentru că avea de urmat în continuare un regim. Însă nici nu se dădea în vânt după el. Alcoolul nu dusese niciodată la ceva bun. Mai ales dacă era în exces, iar ea știa cel mai bine că oamenii au acest viciu, că nu știu să se oprească atunci când ajung la o limită, că își pierd controlul și pot comite fapte de nebănuire, fapte ce nu pot fi îndreptate. Iar ea știa mai bine decât cei prezenți la masă. Pentru ea. Viitorul îi era

compromis într-o oarecare măsură de acest viciu blestemat.

— Îmi pare sincer rău pentru ce s-a întâmplat, a spus Christina pe un ton spăsit. Nu-mi amintesc nimic dinaintea izbiturii și tot ce pot să spun este că n-aș fi făcut rău cuiva.

— Toți știam asta. A răspuns Matt, și nu mai contează ce a fost înainte.

— Important este prezentul, a continuat Jessica.

— Și faptul că sunt bine amândouă, că suntem cu toții aici. A adăugat Ian.

— Nu e cazul să îți macini sufletul în continuare, a spus Edward apăsător. Nimeni nu îți poartă ură. Chiar dimpotrivă. Cât despre ce a spus Ian. Are dreptate. Tu ești ceea ce noi medicii numim miracol. Ai venit

într-o stare gravă, dar te-ai recuperat imediat și astăzi ești aici. Nu ai vrea să vezi cazuri similare cu al tău... unii nu se salvează, iar alții stau cu lunile în spital.

Christina i-a privit pe fiecare în parte în timp ce vorbeau, dar cel mai mult a insistat cu privirea asupra celui din urmă.

— Vă mulțumesc, a spus ea. Nu sunt un miracol, l-a fixat ea cu privirea și pentru o secundă și-a încheștat maxilarul, doar am fost nevoită să-mi revin repede și să mă pun la adăpost.

Toți ceilalți au rămas împietriți și nu au scos un singur cuvânt. Cecile a înghițit în sec și a căutat să schimbe subiectul înainte ca cineva să îi pună Christinei o întrebare care să o incomodeze.

— Edward, spune-ne ceva despre tine. L-

a îndemnat Cecile. Asta dacă nu te deranjează.

El a privit-o imediat în ochi.

— Nu mă incomodează deloc. Însă nu sunt prea multe de spus despre mine. M-am născut în New York. Însă mama s-a mutat la scurt timp după nașterea mea în Philadelphia.

— Ce drăguț, a exclamat Cecile. O singură dată am ajuns acolo și mi s-a părut un loc liniștit.

— Puțin, a răspuns el schițând un zâmbet.

— Și de ce ai ales să te întorci în locul din care mama ta a plecat? a întrebat Matt cu surprindere în glas.

— Am lucrat pentru o perioadă la spitalul de acolo, dar am luat decizia să

revin în New York...

Iar el a făcut o pauză.

— De curând am revenit. Mama mea a decedat în urmă cu câteva luni și în urma ultimei noastre conversații, am decis că este timpul să mă întorc în locul unde m-am născut de două ori.

După privirile care i-au fost aruncate, a simțit nevoia să explice.

— Prima dată în pântecul mamei, iar a doua oară când am venit pe lume.

Acum... Privirile” nu mai erau serioase și curioase de neînțelegerea cuvintelor lui.

— Ce te-a determinat să ajungi medic? Dacă ai putut să ajungi aici. Sunt convins că ai fi reușit în oricare alt domeniu, a spus Matt.

— Adevărat este ceea ce spui. Aș fi putut

să reușesc într-un alt domeniu, dar am simțit că acesta mă reprezintă. Pe de o parte este minunat să redai viață celor care sunt la un pas să și-o piardă, dar pe de altă parte, a făcut el o pauză, lipsa tatălui meu a fost un factor important.

Se făcuse liniște. Nimeni nu își găsea cuvintele potrivite ca să-i răspundă. Nu era pentru prima dată când se confrunta cu o astfel de situație.

— Îmi pare rău. A rupt Jessica momentul de tăcere.

— Mie nu. A răspuns el sarcastic. Așa cum a spus Cecile. Totul se întâmplă cu un scop. Iar eu nu regret lipsa lui. Nu ar fi avut nimic să mă învețe, iar banii pe care-i câștiga printr-o manieră înjositoare, nu ne erau de folos nici mie și nici mamei mele. În

schimb, mama a fost o sfântă pentru mine și ne-am promis să nu permitem morții să ne despartă.

— Pentru că ea este încă vie în inima ta.
A completat șoptit Christina.

Edward a privit-o atent.

— Exact, a venit răspunsul lui.

— Ești un fiu norocos, a spus Cecile suspinând. Orice mamă ar vrea un copil ca tine. Unul care să o iubească indiferent de ceea ce se petrece în viața lor. Iar orice copil ar vrea o mamă ca a ta.

El nu i-a răspuns, ci doar a privit-o cu blândețe.

— Mmmm... ești un bărbat de succes, dar ești singur. Ceai spune să accepți invitația noastră la masa de Crăciun?

Nu știa cum să interpreteze vorbele ei.

Era minunat să primească o astfel de invitație, mai ales că nu cunoștea multe persoane în New York și nu mai avea pe nimeni apropiat.

— Nu știu ce să spun. Cecile. Adevărul este că nu aș vrea să incomodez pe nimeni și o să mă descurc. Probabil o să fac ore în plus la spital.

— Ne-am bucura să accepți, a venit replica lui Matt. Decât o cină în patru, mai bine una în șase persoane.

Christina l-a privit subit.

— Bineînțeles că trebuie să ne onorezi și tu cu prezența, a spus Jessica chicotind.

— Pentru că tot ai menționat de Crăciun, i s-a adresat Cecile Jessicăi. Nu am apucat să cumpăr cadourile și mă gândeam că poate o să mă însoțiți tu și Christina, mâine

la cumpărături.

— Eu sunt disponibilă oricând dorești să mergem la cumpărături. Depinde de Christina dacă are alte planuri pentru mâine.

Christina își muta privirea de la Cecile la Jessica și invers.

— Oh. Eu... eu nu am vreun plan stabilit pentru zilele viitoare, dar ultimul lucru la care mă pricep sunt cumpărăturile.

Cecile a izbucnit în râs. Atrăgând atenția celor trei bărbați care se înfruptau din delicioasele preparate.

— Draga mea. Nu există femeie care să nu poarte în venele ei viciul cumpărăturilor. Una este să și-l asume și cu totul altceva să nu și-l fi descoperit încă. Dar crede-mă că este în interiorul fiecăreia dintre noi.

— Cecile are dreptate, a venit Jessica să o susțină. La fel am crezut și eu că sunt un antitalent. Dar am constatat că este un mod plăcut să golești portofelul și cardul.

Jessica și-a dat ochii peste cap și apoi a zâmbit timid.

— În plus. Aș vrea să profităm de ocazie și să discutăm despre acel loc de muncă. Cred că ți se potrivește de minune și o să te descurci.

Ea a dat afirmativ din cap. Avea nevoie disperată să muncească și să câștige bani pentru a se putea întreține.

Treptat atmosfera a încetat să mai fie tensionantă și a devenit una relaxantă, cu momente de umor și bucurie. Seara se dovedise mult mai reușită decât se așteptase vreunul dintre cei prezenți.

Christina nu mai era la fel de încordată și la fel ca Edward, se integrase în această familie. Constatase că nu era vorba că erau o familie la propriu, ci mult mai mult de atât. Era o prietenie ieșită din comun care nu se asemena cu vreuna dintre fostele ei relații de prietenie, că erau atât de uniți încât se puteau numi familie în sensul adevărat al cuvântului. Nici urmă de falsitate, invidie sau răutate. Chiar dacă își promisese să stea departe de oameni. În interior își auzea sufletul îndemnând-o să acorde o nouă șansă și să creadă din nou în oameni.

La final s-au despărțit cu bucuria primită pe parcursul serii, dar pe de altă parte ar fi vrut să mai amâne puțin momentul. Însă Jessica și Cecile aveau nevoie de odihnă.

— O seară magnifică, a precizat Matt. Abia aștept s-o repetăm cât mai curând.

— O să le simțim lipsa după ce copiii se vor naște, a completat Ian zâmbind larg. Mai ales doamnele noastre.

— Asta credeți voi bărbații, a spus Cecile cu îngâmfare în glas. Dar ține cont că noi oricum o să fim epuizate și voi o să fiți cei care o să preluați ștafetă.

Jessica a început să râdă.

— Două femei însărcinate... a spus Edward din senin. Tu. Își îndreptă el ochii spre Christina, mai trebuia să rămâi însărcinată și atunci triumghiul era perfect.

— Nu te îngrijora, l-a întrerupt Jessica, eu am gemeni. Acum avem echilibru, trei femei și trei copii.

Cele trei tinere au început să

chicotească din pricina răspunsului amuzant dat de Jessica.

— Mai bine ne retragem înainte să auzim și alte glume, a spus Christina zâmbind.

— Din partea lor trebuie să ne așteptăm la orice. Eu și Jessica avem destulă experiență cu ei. A spus ea gesticulând cu mâna în vânt. Edward, crezi că ai putea să o conduci acasă pe Christina - și-a îndreptat privirea inocentă către noua ei prietenă. Sunt convinsă că este în siguranță cu tine.

Edward tocmai își golea paharul cu vin. Iar la auzul vorbelor Ceciliei. Aproape că s-a înecat. Însă nu a lăsat ca ceilalți să observe acest lucru. A pus paharul jos și a zâmbit.

— Bineînțeles, a venit răspunsul lui.

— Oh. Nu. Nu. A spus Christina. Pot să

iau un taxi sau să merg pe jos... Chiar mă descurc.

— Cum aş putea să te las să faci una ca asta?

Jessica a mirosit jocul prietenei sale. Şi-a dat ochii peste cap şi a suspinat atât de uşor încât să o audă doar Cecile.

— Cum să te las pe mâna unui necunoscut care conduce o maşină de taxi? Nu aţi văzut filmele în care au licenţa expirată sau în spatele feţei lor nevinovate se ascunde un criminal sau un violator? întreba ea pe un ton menit să şocheze.

Christina a suspinat.

— Uiţi că am venit cu un taxi şi nu am păţit nimic.

Cecile a vrut să dea o replică, dar a închis gura şi s-a rezemat de spătarul

scaunului.

— Trebuie să facem pe plac gazdei noastre, au venit cuvintele din partea lui Edward. O să te conduc până acasă.

Chipul Ceciliei a înflorit și pe buzele ei a răsărit un zâmbet larg. Simțea că a dat primul gol dintr-un meci lung. Matt și-a așezat mâna peste a ei și a strâns-o ușor. Privirea ei s-a mutat către el și i-a văzut zâmbetul lui sexy pe care i-l adorase întotdeauna.

În schimb. Christina ar fi vrut să obiecteze, dar nu voia să-i provoace vreo supărare Ceciliei... *În fond, doar conduce până acasă*” și-a spus ea în gând. Apoi a lăsat să-i scape un oftat.

CAPITOLUL IS

Sărbătorile de iarnă au trecut repede și

asta datorită momentelor de fericire de care au avut parte.

Sarcina Ceciliei se dezvoltă bine și îi plăcea să numere săptămânile rămase până la venirea pe lume a copilului. Matt avea grijă de ea și ori de câte ori avea ocazia se transforma în umbra ei. Nu o deranja, ci chiar o amuza și îi umplea inima de bucurie. Nu multe femei aveau norocul să aibă un soț ca Matthew. Pe zi ce trecea, cei doi erau și mai uniți.

Sărbătorile le-au petrecut în compania. **Jessicăi**. Ian... Christina. Edward și au avut parte de momente de neuitat. Christina devenise mai vorbăreață, deși evita orice amănunt legat de trecutul ei. De o săptămână Jessica deschisese o nouă librărie și o angajase acolo pe Christina,

fapt care le apropiase mai mult pe cele două tinere, iar spre încântarea Jessicăi. Christina făcea treabă bună la noul loc de muncă.

Din seara în care a condus-o acasă. Edward a evitat-o pe Christina, iar Cecile a observat acest lucru. Christina nu i-a mărturisit ce s-a întâmplat în acea noapte, iar ea nu a insistat cu întrebările. Intuia că poate el a făcut un pas greșit, ceea ce a speriat-o pe Christina. În alte seri. Cecile a încercat să repete scena în care îi cere lui Edward să o conducă acasă în siguranță”. Însă fie Jessica și Ian au făcut asta. Fie Christina a insistat să meargă cu un taxi. De Crăciun și-au împărțit cadouri, daiacele două cadouri au fost singurele pe care au refuzat să le deschidă la fața locului,

amânând momentul până când aveau să ajungă în intimitatea locuințelor lor. Dată fiind situația. Cecile ar fi vrut să se declare resemnată pentru că le-a făcut cunoștință, iar dacă le este dat să fie împreună, de acum înainte destinul o să se ocupe de tot.

Începutul de an a determinat-o pe Cecile să se focuseze pe relația cu soțului ei și să se bucure de mai multe momente de intimitate, să se informeze despre viața din timpul și de după sarcină, dar și să meargă mai departe cu planurile ei privind cariera. Cumpărase clădirea unde urmau să aibă loc întrunirile clubului de pictură, renunțase la ideea de școală și alesese să meargă pe varianta unui club. Contractase o echipă de muncitori care să se ocupe de renovarea clădirii, urmând ca după finisarea lucrărilor

să se ocupe de mobilier, aranjamente și achiziționarea instrumentelor necesare. Până atunci îi rămânea un singur lucru de făcut, și anume să-l caute pe profesorul ei de pictură. Tom Smith.

Într-una din seri. După ce au cinat. Îmbrățișați se uitau la un film înainte să adoarmă. Bătăi puternice se auzeau în ușa de la intrare. Cecile a tresărit în brațele lui Matt și din instinct el a cuprins-o cu tărie în brațele lui.

— Liniștește-te. A îndemnat-o el. Merg să văd cine este la ora asta. Dar tu așteaptă-mă aici.

Cecile a dat de două ori din cap. Iar Matt s-a ridicat de pe canapea. Inima îi bătea cu putere în piept. Nu era normal ca cineva să le bată la ușă la acea oră pentru

că nu aveau cum să treacă de poartă decât dacă era sărită. Când așteptau pe cineva, o lăsau deschisă. Însă în timpul nopții se asigurau că este activat sistemul de siguranță.

— Revin în două minute, a spus el.

Apoi a părăsit camera, lăsând-o pe Cecile să privească în gol în urma lui. În mai puțin de un minut, ea auzea mai multe voci și zgomote ciudate. S-a ridicat repede și în grabă s-a îndreptat către ușa de la intrare. Nici nu luase în calcul că trebuie să aibă un instrument de apărare la îndemână în caz că este vreun hoț sau că nu trebuie să dea buzna pur și simplu, ratând orice șansă de salvare. Însă imediat după ce a ajuns în holul de la intrare. Cecile s-a oprit din mersul ei alergat și pentru câteva secunde a

încetat să mai respire sau să înțeleagă ce se petrece acolo. Soțul ei era culcat cu fața la pământ, iar când a auzit-o venind. Matt și-a răsucit capul și a ridicat privirea. Pentru ei lumea s-a oprit acolo vreme de câteva secunde, permițându-le să se privească și nimic mai mult.

Cu mișcări bruște, violente. Matthew Anderson a fost ridicat de la pământ și târât afară. Cecile nu-și simțea trupul și nu putea să scoată o singură vorbă. Îl vedea pe Matt cum luptă să scape din mâinile lor ca să vină la ea. Îl vedea mișcându-și buzele și spunându-le ceva acelor bărbați.

— Ce dracu' se întâmplă aici. A întrebat ea țipând.

Un bărbat masiv s-a apropiat.

— Doamnă Anderson, soțul

dumneavoastră este arestat sub acuzația de omor. Ați face bine să luați imediat legătura cu avocatul lui.

— Sunteți nebuni, a izbucnit ea. Matt nu ar fi putut să omoare pe nimeni. Cu ce drept îl luați? Nu aveți vreo dovadă că el ar fi putut să săvârșească o faptă plină de cruzime și lipsită de sens.

Bărbatul a privit-o cu duritate.

— Vă înșelați, doamnă Anderson. Împotriva soțului dumneavoastră stau dovezi care sunt imposibil de dat jos.

Cecile simțea cum sângele ei capătă temperatura uleiului încins. Ar fi vrut să se arunce asupra acelui necunoscut îmbrăcat în uniformă de polițist și să-l lovească până la epuizare. Nu puteau să fie reale acuzațiile aduse lui Matthew.

— Și pe cine credeți voi că a ucis. Bestiilor? a articulat ea fiecare cuvânt cu maxilarul încleștat.

— Pe Simon Jason Brown, a răspuns bărbatul calm.

— Cine dracului este ăsta? a întrebat ea șocată.

Omul legii a zâmbit ironic, ridicând ușor un colț al buzelor sale.

— Violatorul dumneavoastră.

Apoi au părăsit casa.

Cecile a căzut în genunchi și a lăsat lăciimile să-i curgă pe obraji. Nu înțelegea nimic și era mai derutată ca niciodată. Nici măcar ea nu aflase vreodată cum se numea vreunul dintre violatori, fapta în cauză fusese ascunsă și nu găsea o explicație pentru cum reușise poliția să intre în

posesia acestor informații și nici cum ar fi putut Matthew să-l găsească pe acel bărbat.

Nu era timp de pierdut. Matt avea nevoie disperată în primul rând ca ea să fie puternică, iar în al doilea rând ca Ian să se prezinte imediat la poliție în calitate de avocat al lui. S-a ridicat cu ultima ei fărâmbă de putere, a luat telefonul și l-a sunat pe Ian. El nu a răspuns imediat, iar Cecile a format din nou numărul lui. De această dată având mai mult succes.

— Ian. A spus ea cu disperare în glas printre suspinele cauzate de plâns.

— Ce s-a întâmplat, a venit cu rapiditate întrebarea lui pe un ton șocat.

— Matt... Matt a fost ridicat de polițiști sub acuzația de omor.

— Ce-ai spus? a întrebat el nevenindu-i

să creadă ceea ce Cecile îi spusese.

— Au venit cu o armată de oameni înarmați ca să-l ridice ca pe un criminal în serie, spuse Cecile printre lacrimi.

— Ți-au spus numele persoanei pe care se presupune că a ucis-o Matt?

— Da. A făcut ea o pauză mai lungă. Este vorba de unul dintre cei care... care m-au răpit atunci.

Nu putea să spună și celălalt cuvânt... Violat”.

— Nu este timp de pierdut. Jessica o să vină la tine imediat, așa că nici să nu te gândești să te miști din casă. Eu o să-l caut pe Matt și o să asist la interogatoriu. După ce aflu mai multe informații te caut.

— Ian. A spus ea oftând, promite-mi că îl aduci repede acasă.

Ian a tăcut pentru un moment.

— Nu este simplu deloc ce îmi ceri. Dar promit că o să fac și imposibilul ca să-l scot de acolo. Chiar dacă o să fie ultimul lucru pe care îl fac... Lasă-mă să aflu ce dovezi au împotriva lui și apoi discutăm pe larg această situație, dar mai ales ce trebuie noi să facem.

Cecile nu a spus nimic, ci a plâns în tăcere.

— Cecile. I-a pronunțat el numele, a sosit momentul să punem cărțile pe masă și să te scot din lumea în care trăiești. Însă discutăm mai târziu despre toate acestea.

— Ce vrei să spui?

— Nu este acum timpul pentru asta. Importantă este situația lui Matt, apoi trecutul nostru comun.

Ian a închis telefonul fără să-și ia rămas bun de la ea. Cecile s-a uitat lung la telefon, apoi l-a pus pe masă. S-a așezat pe scaun și a așteptat venirea Jessicăi așa cum fratele ei i-a cerut. A profitat de timp și s-a gândit la întreaga situație, dar cu cât se gândea mai mult cu atât își dădea seama de două lucruri, unul că îi lipseau multe piese din puzzle, iar al doilea că cel mai probabil cei din jurul ei cunoșteau mai multe informații decât ea. Din punctul ei de vedere putea să se numească oricum, dar nu corectitudine.

Jumătate de oră mai târziu. Jessica își făcea intrarea furtunoasă în bucătăria Ceciliei.

Nu se mișcase de pe scaun. Își ținea coatele pe masă. Mâinile împreunate, capul sprijinit pe mâini, părând gânditoare, dar

privirea ei arăta furia pe care o simțea în interior. Atunci când Jessica și-a făcut apariția. Cecile și-a întors puțin capul pentru a putea să o privească.

Niciodată nu o mai văzuse astfel pe Cecile. Simțea cum o cuprind fiorii.

— Știi, nu? a întrebat Cecile cu durere și furie în glas.

— La ce te referi când spui asta?

Jessica a făcut câțiva pași. Apropiindu-se de Cecile și așezându-se pe un scaun, față în față cu ea. A întins mâna pe masă. Cu palma în sus și așteptând ca Cecile să-i întindă mâna. Însă nu a făcut-o.

— Ian mi-a ascuns întotdeauna ceva. Tu... tu ai aflat, dar nu mi-ai spus.

Nu a primit răspunsul Jessicăi.

— Ce dezamăgire să ai prieteni care-ți

râd. Nu doar în față când faci o glumă, ci și pe la spatele tău când te transformi într-o glumă pentru ei.

— Cecile... știi bine că nu este așa și că...

— Ce îmi ascundeți? a întrerupt-o Cecile din ceea ce avea de spus.

Capul prietenei ei s-a aplecat. Însă nu asta conta pentru Cecile și nu avea vreo însemnătate în acel moment.

— Nu sunt eu cea care trebuie să îți facă aceste dezvăluiri.

— De când știai?

Cecile a auzit-o oftând.

— Dinainte să te căsătorești, de atunci când am petrecut acea săptămână cu Ian în casa din pădure.

— Continuă, a îndemnat-o Cecile.

— Ian m-a dus acolo împotriva voinței mele și odată ajunși, el mi-a propus să facem un pact. Adică accept să petrecem împreună o săptămână în acea casă. Iar la final. În ziua în care urma să plecăm, chiar înainte să închidă ușa acelei case. Ian avea să-mi spună de ce m-a alungat din viața lui de atâtea ori și de ce a ținut morțiș să se căsătorească cu mine.

Cecile și-a luat un moment ca să asimileze informațiile date de Jessica.

— Nu înțeleg ce legătură există între trecutul meu și mariajul vostru, așa cum nu înțeleg de ce Ian mi-a ascuns sau cum Matt a ajuns să fie acuzat de moartea unui monstru pe care nici nu avea de unde să-l cunoască.

— Cecile. A făcut ea o pauză, te rog doar

să-l asculți pe Ian și să nu spui ceva dureros până nu judeci situația la rece.

— De ce nu aș face asta? M-a mințit atâția ani și îmi ceri să ce? Să-i dau flori și să-l felicit? Poate îi cumpăr o coroană de rege al minciunilor, a spus ea cu amar.

— Pentru că te-a protejat, a venit răspunsul ei prompt, pentru că nu a vrut să te doară și să-ți distrugă viața așa cum și-a distrus-o pe a lui... pe a mea. Știu doar că deși nu îți place că ți-a ascuns o parte din dedesubturile vieții tale. O să-i mulțumești în sinea ta și ți-ai fi dorit să nu fi aflat vreodată.

Cu mâinile. Cecile și-a acoperit fața și a început din nou să plângă. Jessica s-a ridicat de pe scaun, a dat ocol mesei, s-a așezat în genunchi lângă Cecile. Apoi a îmbrățișat-o.

— Plângi, plângi draga mea. Lacrimile curăță durerea, suferința, am anii.

— Nu știu de ce trebuie să trec prin asta și de ce Matt este cel pus la zid.

Jessica a început și ea să plângă. Suferea pentru ceea ce li se întâmpla prietenilor ei. Daimai știa că tot răul trebuie să fie spre bine. Asta era credința ei.

— Pentru că puteți să duceți asta și pentru că este o parte din trecutul tău care trebuie dezrădăcinată. Poate că acum a sosit momentul să scapi de acea etapă a vieții tale. Iar tu și Matt să începeți cu adevărat de la zero.

— Oare? Mi-e cumplit de frică pentru că polițiștii au spus că au probe solide contra lui și că nu sunt șanse ca Matt să fie declarat nevinovat.

— Poate... poate că au dreptate, dar ei nu-l cunosc pe Ian și știi bine că o să întoarcă lumea pe dos dacă o să fie cazul, dar într-un fel sau altul o să îl scoată din spatele gratiilor. Ne cunoaștem foarte bine între noi și cu toții știm că Matt este nevinovat. Când. Cum. Unde ar fi putut el să-l întâlnească pe acel individ și să-l ucidă? Mai mult decât atât. El niciodată nu a dat dovadă de răutate sau că ar avea un gram de violență în el.

— Da. Știu. Dar cum o să demonstrăm asta? a întrebat Cecile plângând în hohote. Nu o să pot să trăiesc fără el. Ți-o jiu* Jessica. Nu pot. A articulat ea fiecare cuvânt, sau cel puțin nu știind că el este acolo.

Înțelegea perfect durerea ei. Ian îi

spusese că se poate întâmpla orice cu Matt, dar nu putea să-i spună acest lucru Ceciliei pentru că trebuia să o susțină, nu să o dărâme psihic mai mult decât era deja.

— Nu știu cum o să demonstrăm, dar mai întâi trebuie să îl așteptăm pe Ian și să ne spună tot ce a aflat. După aceea trebuie să ne unim forțele și să căutăm informații, dovezi care să le conteste pe cele ale poliției.

Jessica a lăsat tăcerea să se așterne. Nici ea nu știa ce să mai creadă sau nu din tot acest complot contra lui Matt.

— Cecile. Tu trebuie să fii tare și să ai grijă de copilul pe care îl porți în pânțe. Nu îl îngrijora pe Matt mai mult decât este în acest moment și nu-i lua unica bucurie, motivul cel mai întemeiat ca să lupte să iasă

din închisoare.

— Nu știu... nu știu ce să spun sau să fac. A suspinat ea. Mă simt pierdută și vreau să dau un restart acestei vieți, să schimb momentul în care nebunia asta s-a declanșat. Mă omoară așteptarea și vreau ca Ian să vină cât mai repede aici. Să-mi spună ce face Matt și cum dracu' s-a ajuns la momentul ăla de groază cu bărbați înarmați până-n dinți la ușa mea.

Lacrimile îi curgeau neconținut și nimic nu o putea alina. Avusese parte de atât de multă liniște de la începutul mariajului ei. Totul mersese normal, perfect, ca acum să se ducă pe apa sâmbetei.

— Aș vrea să discut câteva minute cu clientul meu. L-a auzit pe Ian spunând pe un ton ferm.

Detectivii au dat scurt din cap și au părăsit încăperea. Ian și Matt rămânând singuri.

Matt nu îl privea pe Ian. Ci privea în jos printre mâini pe care și le ținea împreunate pe masă.

— Matt trebuie să-mi spui cum s-a întâmplat de fapt.

El nu i-a răspuns. Nu i se părea că ar mai avea ceva de spus. Ceva care ar putea să-l ajute.

— Știi. Tăcerea ta nu mă ajută deloc și nici nu o să te salveze de la o viață petrecută în spatele gratiilor.

— Și crezi că scopul meu e să ajung acolo? a izbucnit el.

— Nu. A încercat Ian să răspundă pe un ton controlat.

— Ian...

Matt și-a ridicat privirea către prietenul său.

— Dacă ajung în închisoare, pentru o secundă s-a oprit din ce avea de spus. Jură-mi că o iei pe Cecile să stea cu voi o vreme. Șansele ca eu să mai ies viu de acolo sunt nule. Daio să ies mort mai devreme decât v-ați aștepta.

Îl vedea pe Ian surprins de afirmațiile lui.

— Știm amândoi câți dușmani are un avocat, a continuat Matt. Pe unii i-am trimis acolo pentru că meritau, pe alții pentru că nu au știut să se apere, dar indiferent de ce parte am fost... bună sau rea. Întotdeauna i-am... Deranjat” pe cei din partea opusă. Pe scurt, dacă ajung la închisoare e de rău.

Acolo sunt oameni la condamnarea cărora am contribuit.

— Matt, nu trebuie să renunți la luptă fără să încerci să câștigi războiul. Bineînțeles că o să am grijă de Cecile. Daieste de datoria ta să faci asta pentru că tu ești soțul ei. A încercat Ian să glumească.

Matt a schițat un zâmbet fals. Plin de amar.

— Ian. Tu ai fost aici și ai auzit bine ce au spus detectivii. Cum ai putea să demonstrezi că nu am fost eu criminalul acelui bărbat? Orice soț ar vrea să își răzbune soția.

— Dar tu nu ai făcut-o. A izbucnit Ian. Chiar dacă ei au dovezi că ai fost în acea seară... În acel loc ca să te întâlnești cu el. Nu înseamnă că l-ai ucis.

— De ce crezi asta?

O ezitare a sesizat la Ian.

— Pentru că ești prietenul și cumnatul meu și te cunosc mai bine decât oricine.

— Aparențele sunt înșelătoare, a murmurat Matt.

— Nu și în cazul tău. Îți amintești când m-ai oprit să...

Și Ian s-a oprit din vorbit pentru că nu putea să declare acolo ceva ce putea fi interpretat.

— Doar amintește-ți de întâmplarea aceea. Tu ai fost cel care m-a oprit.

— Oamenii se mai schimbă. Ian. Eu m-am schimbat, tu te-ai schimbat...

— Spune ce vrei. Însă amândoi știm că nu ai fost tu. Cel puțin gândește-te la Cecile care te iubește și te așteaptă acasă. Nu aș

vrea să o văd dezamăgită de un laș. A spus Ian. Te știu oricum, dar nu laș sau criminal, iar eu o să demonstrez asta chiar dacă trebuie să-l readuc la viață pe Simon Jason Brown sau cum se numea.

Ian s-a aplecat spre urechea lui Matt și i-a șoptit ceva.

— Apoi îți jur că-l omor cu propriile mâini.

Apoi s-a ridicat.

— Vrei să-i transmit ceva Ceciliei?

— Că sunt bine și să nu se îngrijoreze. Să aibă grijă de ea și de copil și că...

Ar fi vrut să-i transmită toată dragostea lor. Dar nu se simțea demn să iubească o femeie ca ea.

— Și că nu vreau să vină aici pentru nimic în lume. A încheiat el.

— Îți dai seama că dacă îi spun ultima parte. Îi sfărâmi toate sentimentele. La dracu' cu prostia ta. O să-i spun că o iubești mult și că o aștepți peste câteva zile.

Apoi l-a văzut pe Ian ieșind în grabă de acolo.

Doi polițiști au intrat în urma lui și s-au apropiat de Matt. Unul a scos o pereche de cătușe și i le-a pus la încheieturile mâinilor.

— Trebuie să ne urmați, a spus celălalt.

Matt a făcut întocmai fără să scoată un sunet. Știa că așa o să arate viața lui de acum înainte și că avea toate șansele din lume ca viața lui să fie mai scurtă decât și-o imaginase vreodată. I se părea cumplit că trebuia să învețe să trăiască pentru o vreme fără Cecile. Fără copilul lor nenăscut încă. Dar mai ales că avea să nu-i mai vadă

vreodată după ce ajungea la închisoare.

Acolo avea să întâlnească bărbați pe care i-a făcut să ajungă în spatele gratiilor. Unii aveau zeci de ani de stat în închisoare, alții o viață, iar o crimă în plus nu i-ar fi costat prea mult pentru că oricum aveau să-și petreacă toată viața acolo, dar măcar aveau satisfacția că l-au omorât pe cel care i-a trimis la închisoare. Dacă erau isteți, în ciuda camerelor de supraveghere, puteau să-l ucidă fără să li se mărească pedeapsa. El știa cum ar fi putut să facă o astfel de crimă și nu înțelegea de ce polițiștii credeau că este atât de prost încât să-l omoare pe Simon Jason Brown lăsând atâtea dovezi incontestabile care să ducă la el.

Aprecia tăria de caracter a lui Ian. Dorința lui de a se lupta pentru a-i

demonstra nevinovăția, dar era aproape imposibil. Exceptând cazul în care Simon Jason Brown nu s-ar fi trezit din morți și ar fi dat o altfel de declarație.

Ajuns în carceră. Matt s-a întins pe patul acela îngust. Apoi a privit în sus. Fără să-și mute privirea și clipind rar. Îl aștepta o noapte lungă și o viață care nu se putea numi viață.

CAPITOLUL 19

Când Ian a ajuns în casa Ceciliei. Jessica o mai liniștise puțin. Însă nu pentru mult timp. Discuția pe care urmau să o poarte, nu avea cum să nu schimbe dispoziția Ceciliei în sens negativ.

Cecile se mutase din bucătărie în camera de zi la insistențele Jessicăi care o bătea la cap că trebuie să stea confortabil, că trebuie să ia un calmant, iar printre altele îi spunea că trebuie să gândească pozitiv.

Atunci când Ian a pășit în camera de zi; Cecile și Jessica s-au ridicat repede în picioare.

— Ce face Matt, a întrebat Cecile cu sufletul la gură. Ce a spus? Când îi dau

drumul?

— Ușor. Cecile. A spus Ian. Ușor cu întrebările. O să-ți răspund la fiecare întrebare, daimai întâi vreau un pahar și o sticlă de tărie.

Jessica a fost cea care s-a dus la raftul cu băuturi și a luat de acolo o sticlă la nimereală și un pahar. Apoi s-a întors în cameră și i-a servit soțului ei paharul cu alcool.

— Matt este vârât în mizerie dincolo de vârfurile firelor de păr. A spus el după ce a luat trei guri mari de tărie. Chiar cu un metru deasupra lui. A precizat Ian.

— De ce spui asta?

— Să o luăm cu începutul poveștii, a spus Ian. Apoi a mai băut o gură de alcool. Se presupune că acel individ... Simon Jason

Brown l-a contactat telefonic pentru o vreme și a încercat să scoată bani de la el.

— Și mie de ce nu mi-a spus? L-aș fi convins să nu-i dea nimic și să nu-l vadă vreodată.

Ian nu i-a răspuns imediat și înainte să-i răspundă și-a dat ochii peste cap.

— Pentru că sunt lucruri pe care nu poți să le spui întotdeauna soției.

Jessica a înghițit în sec.

— Continuă și lasă teoriile, a spus ea.

— Într-un final. Matt a scos banii, adică cinci sute de mii de dolari și și-a dat întâlnire cu individul în Harriman State Park.

— Nu cred că s-a întâlnit cu el pentru că în fiecare noapte a fost acasă.

— Te cred. Dar nu poți să fi alibiul lui

pentru că asta se întâmpla exact în perioada în care tu erai internată.

— La naiba, a izbucnit Cecile. Cum de știu polițiștii că a fost el?

Ian a mai luat câteva înghițituri din băutura lui. Apoi a umplut din nou paharul.

— Se pare că o prostituată cu care Simon Jason Brown umbla, l-a dat dispărut după un timp. Câteva zile mai târziu i-a fost găsit cadavrul de către niște persoane aflate în trecere pe acolo. Ei au contactat poliția, aceștia au venit la locul faptei, au ridicat dovezile, cadavrul și au pornit ancheta.

— Ce dovezi au contra lui? a întrebat Jessica.

Cecile nu putea să mai spună nimic. Era șocată de tot ceea ce auzea și nu putea să creadă că ei i se întâmplă una ca asta.

— Multe, a răspuns el sec. Au găsit arma lui Matt îngropată la câțiva metri distanță de cadavrul lui Brown.

— Annă? a întrebat Cecile surprinsă.

— Mda. Orice avocat deține o armă din cauză că își face nenumărați dușmani.

— Dar nu am văzut-o niciodată în casă și nici nu mi-a spus că are una. A replicat ea cu groază în glas.

— Dar avea. A spus răspicat Ian. Iar amprentele lui sunt pe ea.

Cecile și-a pus coatele pe genunchi, iar capul în palme.

— Și de ce nu l-au ridicat atunci, a întrebat Jessica.

— Pentru că au fost ocupați cu ceea ce au mai descoperit. I-au urmărit convorbirile telefonice ale lui Matt, au dovada că a

acceptat să se vadă. Au extrasele de la bancă și au și dovada că a scos banii ceruți de Brown, au aflat din convorbirile lor telefonice că Brown era violatorul Ceciliei și mai știu Matt era dispus să-l ucidă ca să o răzbune.

— La dracu'. I-a scăpat Jessicăi.

— Și de parcă nu era suficient, a adăugat el. Au dovada că în acea seară a trecut George Washington Bridge și că a părăsit New York-ul.

— Deci aveau dreptate, a murmurat Cecile. Șansele să scape sunt mici sau inexistente, apoi a suspinat.

— Aproape, a spus Ian pe un ton sec. Dacă el nu este criminalul, atunci există un altul și trebuie să fie unul apropiat din moment ce a fost ucis în locul în care Matt

se întâlnea cu Brown.

— Și cineva i-a înscenat lui Matt ținând cont că a luat arma lui și a lăsat-o acolo, a completat Jessica.

Atunci. Cecile și-a dat seama că cei doi au dreptate și simțea cum se afundă în mister și confuzie.

— Nu este lui criminal nepriceput, un novice, a spus ea. Pentru că a păstrat amprentele lui Matt pe armă.

— Poate s-a uitat la prea multe filme sau documentare și a învățat să utilizeze mănuși, a spus Ian pe un ton ironic, apoi a sorbit din paharul său. A tras de aproape, direct în mijlocul frunții, iar asta înseamnă că nu i-a fost teamă să se apropie de el. Putea să fie un partener care s-a întors împotriva lui sau... un alt bărbat. Unul

nebun sau unul care are tendința să domine.

— Asta e logic, a răspuns Cecile. Să fie un complice al monstrului acela.

Apoi l-a văzut pe Ian adoptând o grimasă care-i ridica semne de întrebare.

— Nu neapărat, și-a folosit el tonul acela sec. Brown m-a contactat și pe mine în aceeași perioadă. Eu urma să mă întâlnesc cu el a doua zi în aceeași zonă. Numai că nu a venit, iar după o oră de așteptare am plecat.

Cele două. Cecile și Jessica au rămas mască. Jessica nu discutase cu Ian niciodată despre șantaj, bani sau apelurile lui Brown.

— Nu am vrut să te îngrijorez, i-a spus Ian.

— Află că aș fi preferat să știu. Ca și

Cecile. Te-aș fi sfătuit să nu faci tâmpenia să cedezi.

— Și ai fi vrut să-i permit să distrugă viitorul surorii mele sau să risc să se apropie din nou de ea?

— O spui de parcă nu i-ați distrus viața ducându-vă acolo cu servieta plină de bani. Din câte vezi a încercat să vă șantajeze pe amândoi și dintr-un foc ar fi făcut rost de lui milion de dolari.

— Terminați! Nu e loc de cearta voastră, a izbucnit Cecile. Cineva a mai fost implicat în șantaj și asta e cert. Fie în calitate de complice, fie tot de victimă a șantajului. Însă pe cine ar mai fi putut șantaja? Pe mine nu m-a sunat, pe Jessica se pare că la fel... doar pe tine. Matt și încă o persoană cel puțin.

Atunci s-au uitat brusc de la unul la altul de parcă ar mai fi descoperit un potențial nume.

— Poate... poate că mama știe ceva. A spus Cecile.

— Sau poate că nu. A concluzionat Jessica. Doar nu vă gândiți că s-a dus să tragă în Brown, să-i însceneze lui

Matt și să-i producă o asemenea suferință propriei fiice. E absurd!

Ian doar a înclinat capul într-o parte, un fel de răspuns... De ce nu?"

— Ai dreptate, a răspuns Cecile pe un ton spăsit. Nu știu cum de m-am gândit la o astfel de tâmpenie, s-a muștră ea.

— Rămâne de verificat ipoteza ta.

— Știi Ian. Chiar nu îți înțeleg ura contra mamei. E absurd și răutăcios să te porți așa

cu propria ta mamă. Poate poți în sfârșit să mă lămurești de ce ești atât de ranchiunos, dar și ce mi-ai ascuns în tot acest timp cu privire la...

Apoi Cecile s-a oprit din ce urma să spună și doar l-a privit pe fratele ei. Jessica s-a apropiat în tăcere și s-a așezat lângă ea. Cât despre Ian. El și-a mutat privirea în altă parte pentru a o evita pe cea a Ceciliei.

— De unde vrei să încep?

El și-a mutat din nou privirea către Cecile.

— De la început și nu mai trage de timp pentru că ai tras atâția ani și mi-a ajuns, a replicat cu amărăciune în glas.

— David Peterson nu a murit de atac de inimă așa cum ți-am spus. Ci s-a sinucis pentru că era un laș nenorocit.

— Cum îndrăznești să-l denigrezi? a spus ea pe un ton exploziv. Este o infamie!

— Nu. Nu este. Acum sper că înțelegi de ce ți-am ascuns acest adevăr, dar și altele? Pentru că nu ai fi putut să le înțelegi și accepti vreodată.

— Nu-i adevărat ceea ce spui.

Ian a râs ironic.

— Întreab-o pe Natalia, scumpa și draga ta mamă pe care ai început să o venerezi. Întreab-o de ce i-a păsat atât de puțin de tine încât a pus mai presus aparențele și ți-a mușamalizat răpirea și violul. Poate nu o să omită să-ți spună că îi păsa de aparențele în fața societății și că ar fi fost distrusă nu doar din pricina întâmplării tale, ci mai mult pentru că monstrul de David a planificat să fii răpită de Brown și violată.

Cecile primea atac după atac și își simțea accelerând bătăile inimii, sângele fierbând și o multitudine de sentimente contradictorii.

— Ești... ești sadic și... și nebun.

Din nou a râs, dar zgomotos de această dată.

— Nu-l face mândru în infern pentru că asta și-a dorit mereu, a făcut Ian o scurtă pauză, să-i moștenesc nebunia.

Ian a văzut privirea pierdută a surorii sale.

— Tata nu a fost nebun, a izbucnit ea. Ian... Ian. Nu te recunosc.

— Cecile, adevărul a fost sub nasul tău întotdeauna, dar tu nu ai vrut să-l vezi. Te-ai mulțumit cu resturile lor, dar ei n-au fost ceea ce tu credeai că sunt. David era bolnav

psihic și nu ne iubea ca pe niște copii, pentru că nici măcar nu suntem copiii lui. De aceea nu a avut vreo reținere să ne facă rău.

— Ian. A țipat ea. Oprește-te!

Ea și-a acoperit urechile cu palmele pentru a evita să mai audă un singur cuvânt spus de fratele ei. Lacrimile îi curgeau neconținut, scoțând astfel toată furia pe care o acumula în interior.

Jessica a îmbrățișat-o. Iar Cecile a simțit cum o strângea în brațe. Apoi a auzit-o murmurându-i la ureche.

— Ascultă-l până la capăt. Te rog. Cecile. Te rog să faci asta.

— Nu. Nu. Nu. A spus ea printre lacrimi, trebuie să mintă. Jessica.

Atunci și-a lăsat mâinile să-i cadă pe

genunchi, dar nu s-a oprit din plâns.

— Cecile. A folosit el un ton blând, știu că nu îți place ceea ce auzi. Dar este adevărul. O poți întreba pe Natalia și pot să te însoțesc pentru a nu-i permite să te mintă după bunul ei plac.

L-a auzit pe Ian suspinând. El s-a ridicat de pe scaun și a venit în fața ei. Apoi i-a luat mâinile între ale sale.

— Știu că e greu să accepți, dar te-ai întrebat vreodată cum de am venit exact la acea adresă unde te aflai?

Cecile a dat afirmativ din cap.

— De la el. A răspuns Ian simplu. Ne-am certat atunci. El s-a căsătorit cu Natalia pentru a obține averea părinților lui și urmau să aibă o căsătorie de conveniență, ceea ce s-a și întâmplat. El a avut relații cu

alți bărbați. În timp ce mama a avut amanții ei.

Ian a oftat adânc pentru că îi era greu să povestească din nou. O făcuse cu câteva luni în urmă cu Jessica și atunci a crezut că nu o să mai deschidă niciodată acest capitol din viața lui.

— În urma unei relații serioase cu unul dintre amanții ei. Am apărut noi. Iar lui David i-a convenit de minune pentru că Natalia i-a construit aparența numită... Familie completă⁵. Ea și-a asigurat astfel viitorul pentru că știa că David nu are cui altcuiva să-și lase averea.

— Și ne-a lăsat-o. A șoptit Cecile.

— Da. Dar cu un preț.

— Ce preț?

— Știa cât de mult îl disprețuiesc și că

din cauza lui nu-mi doream să-mi întemeiez o familie, iar în testament a pus condiția să ne căsătorim. În ziua în care ne-am certat pentru ultima oară. Mi-a jurat că o să-mi facă viața amară chiar și atunci când nu o să mai fie și că într-un fel sau altul o să devin la fel ca el. Că o să fiu căsătorit și nefericit cum a fost el. După ce David a murit, m-am ambiționat să-i demonstrez că sunt mai deștept decât el și am șantajat-o pe Jessica să se căsătorească cu mine pentru a pune mâna pe banii lui David, după aceea urmând să-mi petrec viața ca un burlac. Căsătorit și totuși fericit, cumva opusul a ceea ce își dorea David să obțină de la mine. Apoi... apoi ai văzut cum m-am purtat cu ea și cum am alungat-o din viața mea. Asta până mi-am dat seama că sunt

mai prost, mai nebun decât David dacă o las să-mi scape. De aceea i-am mărturisit **Jessicăi** adevărul despre ambiția mea prostească.

— Și eu, Ian. Eu ce preț am plătit?

Ian nu a putut să o privească în ochi și și-a mutat privirea către mâinile lor împreunate.

— După ce mi-a jurat că o să-i moștenesc nebunia, mi-a mărturisit că a plătit doi bărbați să te răpească și să abuzeze fizic de tine. Mi-a spus unde să te găsesc și nu puteam să pierd timpul omorându-l în bătaie pentru că tu erai cea de care-mi păsa în acel moment.

— Și ai venit, a spus ea mai mult șoptit.

— Da. A răspuns el. Am venit și te-am salvat de acolo. Erai dezbrăcată, lovită,

inconștientă și plină de sânge. Seara, după ce te-am lăsat la spital, m-am întors acasă pentru a mă răzbuna pe bastardul acela, dar nu l-am găsit decât după ce am ajuns în pod. Mașina lui era acasă și implicit el trebuia să fie acolo, dar angajații nu l-au văzut dinainte să plec eu spre tine. Așa că am insistat cu căutările în fiecare colț din casă până l-am găsit rece. Atârnând într-o funie groasă.

— Dar de ce m-ați mințit? De ce Ian? Aș fi vrut să știu că nu merita să am muștrări de conștiință față de el. Să renunț la viața mea din cauza lui. Eu am crezut că din cauza supărării i-a cedat inima.

Ian a început să o mângâie pe Cecile cu blândețe pe păr. În timp ce pe Jessica o ținea de mână. Ambele femei pe care le

iubea, plâneau.

— Pentru că erai oricum supărată din cauza a ceea ce ți se întâmplase și nu știam cum o să reacționezi aflând cine era cu adevărat David. Iar Natalia a insistat să mușamalizăm totul pentru binele tău. Dar vezi unde nea adus binele pe care și-l imaginea ea.

— Dar cum ai aflat că el avea relații cu alți bărbați?

— Tu erai prea mică pentru a înțelege ceva atunci. La un moment dat l-am surprins în timpul actului cu unul dintre angajații lui. Da. Angaja bărbați pe acest criteriu și la început nu se sfia să-i aducă acasă sub pretextul că lucrau la diverse cazuri. Îți amintești că în biroul lui avea o canapea mare și un dulap veșnic închis?

— Da. Dar... doar nu vrei să spui că acolo...

— Ba da. A întrerupt-o el brusc. Ca și Natalia, ținea la aparențe și el avea întotdeauna planul perfect care să-l acopere.

— A încercat vreodată să-ți faci ceva? i-a scăpat ei întrebarea.

Jessica era surprinsă de întrebarea ei.

Ian și-a aplecat capul, apoi a răspuns.

— Adevărul este că o singură dată m-a luat în biroul lui și plănuise cu amantul său să mă inițieze în arta amorului, dar am reușit să fug.

Jessica și-a dus subit mâna la gură. Nu-i venea a crede.

În schimb. Cecile simțea cum se acumulează furia în interiorul ei și nici nu

știa cum să reacționeze.

— Nu a mai încercat de atunci pentru că la scurt timp după întâmplarea asta m-am dus cu un cuțit la el pe care i l-am pus la șlițul pantalonilor, apoi i-am jurat că dacă se mai atinge de mine o singură dată. O să am grijă să-l las fără prețioasele lui organe. Știa că sunt capabil de asta și de aceea m-a lăsat în pace.

— Ian. A spus Cecile. Îmi pare rău că a trebuit să treci prin toate acestea și nu știu cum aș putea să dau timpul înapoi și să îndrept totul.

— Shhht. Tu nu trebuie să faci nimic. Pentru mine totul este trecut și vreau să-l închidem pentru totdeauna. Am pus cărțile pe masă și mi-am ușurat sufletul, dar regret că l-am încărcat pe al tău.

— Te înșeli, a răspuns ea. Acum am răspunsurile pentru multe dintre întrebările pe care nu ți le-am adresat niciodată și nu mă mai simt vinovată de moartea lui.

Se referea la David Peterson. Nu-l vorbise niciodată de rău și îi respectase memoria. Renunțase la pictură de dragul lui. Iar el îi făcuse un rău fără limite.

— Matt știe ceva din tot ceea ce mi-ai povestit?

L-a văzut pe Ian dând afirmativ din cap.

— Bun. A spus ea pe un ton ironic. Încă unul care știa totul și nu mi-a spus nimic. De când știa?

— Dinainte să vă căsătoriți. Mai exact din seara în care am cinat la Natalia.

Cecile a oftat cu putere.

S-a ridicat și a ieșit din cameră fără să

mai spună vreun cuvânt. Îi aștepta o noapte lungă, grea și aveau nevoie de cafea din belșug. După douăzeci de minute s-a reîntors la cei doi. Cu o tavă pe care așezase trei cești și bolul de la cafetieră în care se afla cafeaua fierbinte.

— Acum. A zis ea. Să discutăm pe îndelete și să-mi scoatem soțul de acolo.

Jessica și Ian. Suspicioși și uimiți au făcut schimb de priviri. Sora lor se comporta de parcă nici nu discutase despre acel trecut șocant.

CAPITOLUL 20

Se gândea la Cecile. La fiul lor. Dragostea lor și la cât de mult îi simțea lipsa soției sale. Când gardianul l-a anunțat că are o vizită.

— Cine e. A întrebat el posac.

Însă gardianul nu i-a răspuns. I-a deschis ușa celulei și îl aștepta să iasă.

— Mai repede, a spus acesta pe un ton plin de ură. Că nu am timp să stau până te gândești tu să ieși.

Un gând l-a străpuns și atunci s-a rugat în tăcere să nu se adeverească, să nu fie Cecile pentru că nu își dorea să îl vadă în acea ipostază. Se simțea destul de neputincios și umilit că ea l-a văzut la pământ în seara în care a fost încătușat. Polițiștii au acționat atunci de parcă el ar fi fost un criminal profesionist, cu o vastă experiență în domeniu sau ca și când ar fi refuzat să se predea. Tot ce apucase atunci să facă a fost să deschidă ușa. Apoi s-a trezit culcat pe podeaua casei sale.

Gardianul l-a condus până la ușa

camerei unde aveau loc vizitele. I-a deschis și i-a spus în batjocură:

— Vezi să nu încerci să-l omori și pe-ăsta.

Și a râs.

El doar l-a privit pe gardianul mai scund decât el. Dar de trei ori mai mare în lățime. A strâns din maxilare, căci doar atât i se permitea. În caz contrar i-ar fi tras câțiva pumni gardianului.

A trecut de ușă și cu privirea a căutat figura dulce a Ceciliei. Chipul ei drag pe care adora să-l privească în fiecare dimineață. Dar ea nu era acolo. Ci...

— Ce faci aici? l-a întrebat Matt încruntându-se.

— Am venit să te văd. Ia un loc și hai să vorbim.

Precaut. Matt a făcut întocmai.

— Te întrebi ce caut aici. De dimineață sau mai bine spus. Când nici nu răsărise soarele îmi băteau la ușă cel puțin zece reporteri.

— La dracu'. I-a scăpat lui Matt. Nici nu m-am gândit că o să apară asta în presă.

El și-a băgat degetele prin păi*, apoi și-a sprijinit capul în mâini.

— Sper că Ian a dus-o în altă parte pe Cecile. Nu o să-i facă bine dacă se trezește cu presa pe cap.

— Ntz... nu te mai îngrijora. Ian a pus paznici în jurul casei voastre și a dat ordin să se tragă în oricine trece dincolo de gard.

— Dar ce cauți aici? a repetat Matt întrebarea.

— Suntem prieteni, nu? Te-am anunțat

că soția ta este însărcinată și cred că merit să fiu nașul copilului vostru, a spus Edward. Nu ți se pare că sunt suficiente aceste motive? a întrebat cu ironie în glas.

Matt ar fi vrut să-i spună o vorbă urâtă, dar s-a oprit la timp.

— Cumva reporterii au aflat că s-a produs acea crimă bine meritată – a pus el accent pe ultimele cuvinte – în perioada în care Cecile era internată. După cum îți poți imagina, neprimind răspunsuri de la apropiații tăi. Devoratorii de subiecte picante au venit la mine. Dar i-am trimis la plimbare. Am sunat-o pe Cecile. Dar nu a răspuns. Telefoanele în casa ta sunt moarte și de aceea m-am văzut nevoit să mă prezint la voi acasă și să aflu ce s-a întâmplat.

— Ai văzut-o pe Cecile? E bine?

Edward a tras aer adânc în piept, apoi a oftat.

— Ea este bine și nu te îngrijora pentru că o să mă ocup să fie bine până ieși de aici.

La început. Matt a râs ironic, apoi s-a uitat urât la partenerul său de discuție.

— Să nu dea diacul să te atingi de ea altfel decât în calitate de doctor sau prieten, l-a avertizat Matt. Dacă pe Brown nu l-am omorât pentru că nu am apucat, pe tine cu siguranță o să-mi testez capacitățile de criminal.

Edward i-a zâmbit ștrengărește.

— Nu pe Cecile o doresc eu. Iar dacă pe pământul ăsta există un bărbat care nu o dorește, atunci acela sunt eu.

A făcut o scurtă pauză.

— Și Ian. Bineînțeles.

— Bun. A spus Matt cu un ton ferm.

— Nu te mai îndoii de dragostea ei. I-a spus Edward cu blândețe. Fata asta nu are ochi pentru altcineva.

Chipul lui Matt devenise luminos și în ochii lui se putea citi emoția, dragostea.

— Este mai puternică decât ne-o imaginam noi. A murmurat el. Lucrează cot la cot cu Ian și Jessica, se gândesc la tot felul de ipoteze.

— Și inutil.

— Nu. Ei au ajuns la o concluzie și le dau dreptate. Nu oricine avea acces la arma ta și asta înseamnă că aveți criminalul în casa voastră.

— Insinuezi că a fost Cecile. A izbucnit Matt.

— Bineînțeles că nu. Drept cine mă iei?

Decât să spui prostii, mai bine te gândești cine a intrat în casa voastră în acea perioadă.

Matt s-a încruntat.

— Ian. Jessica, menajera și cam atât. Dar un hoț profesionist ar fi reușit să intre în casă. Uite. L-a atenționat Matt, vă mulțumesc că sunteți alături de mine și că vă luptați pentru libertatea mea. Dar lucrurile sunt simple. Un cadavru, o armă care îmi aparține și la fel și amprente de pe ea. Nu am un alibi, iar criminalul a știut bine ce face. E pus la adăpost și nu o să vă fie ușor să-l prindeți, exceptând cazul în care vrea să se lase prins, situație care pică. Sau dacă o să aibă o doză de prostie și vă aruncă un pont.

Edward s-a ridicat de pe scaunul său.

Arătându-și intenția că se retrage.

— Poate că ai dreptate, dar te lași învins prea ușor. Ian are dreptate când spune că trebuie să cooperezi, nu să te dai de partea asasinului și să ispășești închisoare pe viață în locul lui.

Apoi s-a întors și a ieșit, lăsându-l pe Matt să se gândească la ceea ce-i spusese.

În seara celei de a doua zi. Jessica. Ian și Edward s-au întâlnit cu Cecile în casa acesteia.

Încă era îndurerată, dar nu îi lăsa pe cei din jurul ei să vadă acest lucru. Nici măcar nu o ajuta să-și exteriorizeze durerea pentru că nimic din ceea ce trăia nu s-ar fi schimbat. Trebuia să fie puternică, să gândească limpede și să caute soluții și indicii chiar și acolo unde nu existau.

— Christina a spus că trece mai târziu pe aici, i-a spus Jessica. Cred că trebuie să ajungă și ea.

— A aflat, nu? a murmurat ea întrebarea.

— Da. Toată lumea a aflat de la televizor sau din ziare.

Drept răspuns. Cecile doar a ridicat din umeri.

— Ian. Ai reușit să te gândești la ceva astăzi, să găsești o nouă pistă? a întrebat Edward.

— Deloc. Este ca o fundătură. O singură persoană rămâne principalul suspect din familie și aceea este Natalia.

Edward a adoptat o grimasă, neînțelegând de ce Natalia.

— Este singura care ar fi putut să

primească telefoanele lui Brown. Dacă eu și Matt am fost șantajați, mai trebuie să fi fost cel puțin o altă persoană. Nu ar avea cine altcineva să fie decât Natalia.

— Ai vorbit cu ea? a întrebat Cecile.

— Nu. I-aș pica în plasă și aș alarma-o. Ați face bine să-i vorbiți ca și până acum ca să nu-i dați de înțeles că o bănuim.

Cecile a oftat cu putere.

— Ian. Dar poate că exagerăm. Nu pot să cred că mama ar fi făcut una ca asta. Da. Da. Am înțeles că nu are scrupule, dar de aici și până la a-i arunca soțului meu în spate toată mizeria asta...

— Și atunci pe cine propui? a venit întrebarea lui acidă.

Dar ea nu a mai răspuns.

— Credeți că aș putea să vă ajut în vreun

fel la prinderea făptașului?

— Mă îndoiesc, a răspuns Ian. Dar îți mulțumesc Edward. Dacă mi se adeveresc bănuielile. Natalia nu e proastă deloc și și-a ascuns bine urmele.

— Poate a fost unul dintre amicii lui Brown sau un alt dușman de-al lui. Sunt convinsă că mulți se bucură de moartea sa.

— Jessica, i-a răspuns soțul ei. Unul dintre amicii lui nu ar fi intrat în casa asta ca să fure arma și nici nu cred că erau suficient de deștepți încât să lase amprente de lui Matt. Un alt dușman de-al lui Brown nu ar fi știut nici el să vină aici. Nici nu ar fi știut că Matt deține o armă sau că acesta se afla sub acest acoperiș.

Ian a făcut o pauză.

— Așa ne trebuie pentru că nu angajăm

oameni care să ne păzească în permanență. Avem impresia că nimeni nu are nimic cu noi și uite ce se întâmplă, a spus el.

Cecile. Obosită de discuția celor trei. S-a apropiat de fereastra din cameră și a privit afară în întuneric. Vedeau oamenii pe care fratele ei îi angajase cu puțin timp în urmă și grupul de reporteri care nu se clintiseră un minut de acolo și păreau epuizați.

— Ai verificat dacă Natalia a primit vreun telefon anonim ca și voi doi. A venit întrebarea Cecilei când ceilalți nu se așteptau.

— Da. A spus Ian pe un ton obosit. Și nimic suspicios.

— Dar email-urile?

Privirea precaută a lui Ian o țintuia și simțea asta deși stătea cumva cu spatele

către el. Apoi s-a întors cu fața către el și a văzut că avea dreptate.

— Și cum propui să-i sparg adresele de email fără să se prindă.

Atunci l-a văzut pe Edward ridicându-și capul și îndreptându-și spatele.

— Ăăă... aș putea să mă ocup eu de treaba asta. A spus el.

Trei perechi de ochi s-au îndreptat către el.

— O să-mi ia ceva timp. Dar cred că o să reușesc.

— Mda. Iar eu nu mă aștept ca Natalia să păstreze ceva care să o incrimineze, a spus Ian cu ironie.

— Cine-i iubitul mamei voastre? a venit subit întrebarea Jessicăi. Da. Nu mă priviți așa. Tu. A arătat ea către soțul ei. Ai spus că

Natalia își acoperă urmele, dar dacă altcineva nu a făcut asta.

Cecile l-a văzut pe Ian strâmbând din nas.

— Nu pot să dăruiesc teoria ta cum că a avut un complice, dar te asigur că nu este ultimul ei iubit capabil să tragă cu arma. E tânăr și stângaci. De aceea Natalia îl folosește pe moment ca să se distreze cu el. Însă nimic mai mult.

— În orice caz. Edward, a spus Cecile cu glasul stins, te rog să cauți în e-mail-urile mamei.

— Bineînțeles. Merg să-mi iau laptopul din mașină și imediat ce-mi furnizați adresele de e-mail o să mă apuc de treabă.

El s-a ridicat de pe scaun și a ieșit din casă pentru câteva minute. Cât să-și ia

laptopul și încălătorul.

— Eu merg să fac ceai. Le-a spus Cecile. Jess crezi că ai putea să le duci și lor afară un bol mare cu ceai și lămâie. Cred că au nevoie, a adăugat ea.

— Reporterilor?! a izbucnit fratele ei.

— Da. Sunt epuizați și le este frig. Nu e vina lor că șeful îi obligă să ne păzească până le oferim informațiile pe care doresc să le audă.

Ian a dat să deschidă gura. Daisoția lui i-a arătat pe furiș degetul arătător într-un mod amenințător. Apoi și-a pecetluit buzele la loc.

— Merg cu tine la bucătărie ca să te ajut. Tu vrei ceva. Ian?

— Ceva care să conțină tărie, a răspuns el posomorât.

Cecile și Jessica și-au dat ochii peste cap și au părăsit camera.

Două ore mai târziu. Edward îi anunța că a reușit să deschidă cutia Pandorei, dar bucuria a fost de scurtă durată.

— Cum adică nu ai găsit nimic acolo? a izbucnit Ian cu furie.

— Nimic înseamnă nimic, i-a răspuns Edward pe același ton.

Cecile și-a strecurat degetele prin păr și apoi și-a sprijinit fruntea în palme.

— O fundătură, a spus ea.

— Are diverse facturi, e-mailuri primite de la prietenele ei. Oferte, cataloage și cam atât. Nu înțeleg de ce are două adrese de e-mail pe care le folosește pentru aceleași chestii banale.

— La naiba, zise Christina cu furie,

atrăgând atenția lui Edward pentru o fracțiune de secundă.

Cecile și-a reumplut cana cu ceai de cireșe, apoi a început să bea din ea.

— Nu-mi rămâne decât să-i fac o vizită și să găsesc o scuză să-i cotrobăi prin întreaga casă.

— Este o idee proastă. Cecile. I-a atras fratele ei atenția. O să îi dai de bănuț și nu o să găsești nimic. Nu o mai subestimați.

— Ian. Dar dacă nu este ea cea vinovată, a spus Jessica.

— Am dezbătut problema asta de un infinit de ori în nici douăzeci și patru de ore. Doar cei apropiați au intrat aici.

Ian și-a strecurat nervos degetele prin păr.

— Cecile. Ai întrebat-o pe menajera

voastră cine a mai intrat în casă? a întrebat-o Christina.

— Da. Dar... răspunsul ei nu a fost sincer. A spus că noi patru, și a făcut semn cu capul spre fratele și cumnata ei.

— O s-o întreb eu. A zis Ian. Și mie o să-mi spună adevărul. Natalia a mai fost aici și ție ți-a răspuns că patru persoane au intrat.

— Poate, a continuat Edward, a lipsit de la orele de matematică și la ea patru este egal cu cinci.

— Nu vă îngrijorați pentru că o s-o învăț eu să numere, a articulat Ian. Mâine dimineață o să mă găsească aici. A mai adăugat el.

Cecile a deschis un sertar și a scos o agrafă de păr. O incomoda părul lăsat liber pentru că o deranja atunci când vreun fir de

păr intra în contact cu ochii. La repezeală și-a luat două șuvițe din laterale și le-a unit la spate, apoi le-a prins cu agrafa.

— Dacă a îndrăznit să mintă sau să omită vreun detaliu în mod intenționat. Îi jur că o concediez în clipa următoare. Dacă ea știe că Natalia a fost aici în acea perioadă și refuză să-mi spună, dar contribuie la închiderea lui Matt, atunci sper să țină companie celui care l-a ucis pe acel monstru.

— Cecile. A admonestat-o Jessica, să nu ne pripim. Poate nu știe nimic sau poate că este forțată să tacă.

— Și vrei să-mi pese? Soțul meu poate să facă închisoare pe viață și să...

Dar Ian a întrerupt-o înainte să-și termine fraza.

— Cecile... nu e vorba că face închisoare pe viață. Trebuie să ne mișcăm repede și să-l scoatem pe Matt de acolo. Nu ar supraviețui mult timp în închisoare, a spus el pe un ton moale.

— Ce ți-a venit să spui asta?

Apoi a văzut privirea fratelui ei și a simțit cum o cuprinde lui fior rece.

— Sunt oameni care nu își doresc să îl vadă în viață și acum au ocazia perfectă. La fel și pe mine mă vor alții mort și punct.

— Simt că o s-o iau razna. Asta este ultima cireașă de pe tort de care aveam nevoie.

A privit spre Jessica și i-a văzut chipul care îi arăta suferința. Își ținuse ochii închiși pentru o clipă. Cecile înțelesese că nici ea nu văzuse dincolo de fericirea

matrimonială și că nu se gândise la pericolul în care se afla soțul ei.

— Cecile...

Ian a început să-și frământa nervos degetele mâinilor. Își ținea coatele sprijinite pe picioarele lui musculoase, iar mâinile unite.

— Astăzi am trecut să văd cum evoluează cazul lui Matt și au apărut două probe contra lui.

Privirea surorii sale l-a ațintit imediat, de parcă l-ar fi lipit cu furie de zid.

— Despre ce mai este vorbă acum?

— Natalia a depus mărturie contra lui. A spus el pe un ton ferm.

— Poftim? l-a întrebat ea ridicând tonul. Nu. Nu. Nu... Trebuie să fie o eroare. Cum adică a depus mărturie contr a soțului meu.

A ginerelui ei?

— Simplu cum auzi. A fost citată și s-a dus să spună... Ce știa", a gesticulat Ian ghilimelele. După spusele ei. Natalia și-a amintit de seara în care am cinat la ea înainte de căsătoria voastră. Ea a auzit discuția dintre mine și Matt, dar mai exact a ascultat partea în care el era nervos și spunea că o să-i omoare pe cei care ți-au făcut asta.

Ea și-a lovit cu putere genunchiul.

— La naiba! Cum a putut să spună asta? Și cum să iei în seamă prostia asta?

— Orice bărbat întreg la minte ar fi zis la fel. A spus Edward.

Pentru o clipă s-a lăsat tăcerea și fiecare procesa informația.

— Și a doua probă? a întrebat Christina.

Ian a tras aer în piept în timp ce-și muta privirea spre ea.

— Femeia aceea care a declarat dispariția lui Brown...

— Ce-i cu ea? l-a îndemnat Cecile să continue.

— A venit cu asul din mânecă. O scrisoare lăsată de el în cazul în care i se întâmplă ceva. Își mărturisea toate faptele și la final a adăugat că se întâlnește cu Matt Anderson în acel loc pentru a intra în posesia celor cinci sute de mii de dolari. Declara cu lux de amănunte totul și a spus că în cazul în care pățește ceva în acea noapte. Matt este inculpatul.

Toți au rămas mască la aflarea celor două vești proaste. Cazul se complica, iar dacă până acum Matt era considerat

vinovat, de acum autoritățile nu mai aveau semne de întrebare. Procesul putea să aibă loc mai devreme decât era de așteptat. Aveau cadavrul, arma și vinovatul... rămânea de aflat sentința.

— Să nu disperăm, a spus Edward încercând să pară calm. Matt nu este vinovat, criminalul este în libertate și este apropiat vouă. Eu o să monitorizez în continuare adresele ei de e-mail și mai mult decât atât. O să mă folosesc de tot ceea ce știu ca să pun mâna pe orice informație din calculatorul și telefonul Nataliei.

Ian a dat să deschidă gura. Dar el nu dorea să fie întrerupt sau să se lovească de vorbe care nu aducea nimic pozitiv.

— Știu că este deșteaptă, dar poate oricând să apară o eroare, a continuat el.

Cecile l-a văzut pe Ian tăind aerul cu mâna.

— Urmărește-o dacă poți. Eu mâine discut cu menajera voastră, a arătat Ian spre sora lui. Și o să pun presiune pe acea femeie, a făcut el referire la prostituată.

— Dacă a avut o scrisoare care să-l învinuiască pe Matt, iar tu trebuia să te întâlnești cu el a doua zi. Zise soția lui. Trebuie să existe o scrisoare care să te acuze și pe tine. Nu?

— Sper. A răspuns mai mult șoptit. Poate că deține și alte scrisori.

A doua zi nu le-a oferit mai multe speranțe de reușită decât ziua precedentă, deși aveau informații proaspete. Relevante sau nu. Conta prea puțin pentru că încă le lipseau piese din acel puzzle, neștiind cum

să facă legătura între puținele detalii știute.

Ian discutase cu menajera. Anastacia Barton, pe care reușise să o intimideze și să scoată de la ea cum că Natalia intrase de câte ori în casa soților Anderson, chiar și în perioada în care Cecile se afla în spital. Natalia o amenințase scurt și indirect spunându-i pe un ton ferm că este spre binele ei să nu spună că o văzuse acolo. Anastacia a mai declarat că i s-a făcut teamă și a știut că este mai bine să uite acel episod. După discuția cu Ian. Aceasta și-a cerut iertare față de Cecile. **Dar era** prea supărată că angajata ei o mințise cu o zi în urmă. I-a spus că o să se gândească dacă poate să treacă peste acest episod, însă Cecile știa că are nevoie de ea ca să dea declarație în favoarea lui Matt atunci când

venea momentul procesului.

Cât despre cealaltă femeie, aici era o altă înfundătură. Cedase pentru câteva sute de dolari și astfel Ian a intrat în posesia scrisorii care îl incrimina pe el. Aflase despre faptele mârșave ale lui Brown, despre viața lui mizerabilă, dar nimic mai mult care să conteze pentru procesul lui Matt. Cert era că omul avea mulți dușmani și Ian trebuia să caute acul într-un caicu fân. Imposibil.

Se întreba dacă Brown ar fi putut să lase o altă scrisoare ca și celelalte două. Unei alte persoane. Trebuia să mai fi deranjat pe cineva... Atunci Ian și-a spus că poate cealaltă persoană pe care o șantaja, nu reprezenta o amenințare pentru Simon Brown.

Un labirint cu o singură ușiță. Acea era ieșirea lui Matthew Anderson.

— Aș vrea să merg să îl văd pe Matt. Nu l-am văzut din seara în care a fost ridicat și deși știu că nu vrea să mă vadă. Eu trebuie să-l văd și să mă asigur că este bine.

— Poți să mergi, dar nu o să te primească, i-a replicat Ian.

Cecile s-a uitat cu înverșunare spre el și și-a strâns ușor buzele.

— Nu te uita urât la mine. Te iubește și nu vrea să te facă să suferi mai mult. O să te duci acolo, o să plângi și o să-l faci să se urască mai mult. Dar fă cum îți dictează inima, a mai spus el.

— Cred că ar trebui să mergi, i-a spus Jessica delicat. Deși nu recunosc, bărbații au nevoie de noi.

Atunci i-a zâmbit. Cineva o susținea. În sfârșit.

— Simt că o să înnebunesc stând închisă aici. Nu pot să ies din casă fără să dau ochii cu presa.

— Că tot ai menționat de presă, i s-a adresat Jessica în timp ce își frământa degetele de la mâini, de dimineață... ei bine. M-am uitat la televizor și am văzut-o pe Natalia.

— Mama? a venit întrebarea Ceciliei cu o urmă de surprindere.

— Da. Chiar ea. A făcut câteva declarații pentru presă și trebuie... trebuie să-ți spun că a pozat convingător în victimă.

Cecile a văzut-o pe Jessica mutându-și privirea către soțul ei.

— Adevărul e că nu știam cum să vă

spun. Dar la un moment dat tot aflați. Mai bine vă uitați pe internet și ascultați tot ce a putut să mintă.

Cu repeziciune. Cecile a luat laptopul de pe birou și l-a deschis. Apoi a tastat cuvintele cheie pentru a ajunge la rezultatul dorit și nu l-a găsit deloc cu greutate. „NI Peterson face dezvăluiri șocante” scria pe site-ul unuia dintr e cele mai importante ziare din New York.

— Ce naiba e cu ea? a întrebat Cecile.

Ian s-a apropiat de laptop pentru a putea să vadă ce declarase ingrata lor mamă. În același articol era încărcat și video-ul cu Natalia, iar Cecile a apăsat pe play.

— Doamnă Peterson ce ne puteți spune despre ginerele dumneavoastră. Matthew Peterson? Este el vinovat? întrebă un

reporter.

Natalia păr ea suferindă, dezamăgită, mâhnită și chiarlăsa să-i cadă câte o lacrimă.

— Să lăsăm autoritățile să declare dacă este vinovat sau nu. Eu am crezut că este soțul perfect pentru frica mea și mi s-a părut că este doar supărat atunci când a spus că vrea să-l găsească pe acel bărbat și să-l ucidă.

Și teatral își mai șterse o lacrimă.

— Ce șanse sunt să iasă de la închisoare?

— Nu știu. Dar dacă este vinovat sper să primească pedeapsa pe care o merită și să-mi știu fiica în siguranță.

— Dacă este eliberat în lipsa unor dovezi, o să fiți de acord ca fiica

dumneavoastră. Cecile Anderson să continue acest mariaj?

Atunci, chipul mamei ei a devenit și mai trist.

— Vreau să-i fie bine și să fie în siguranță. Contra domnului Anderson sunt o mulțime de probe incriminatorii și... a făcut ea o pauză vrând să-și arate durerea, vă rog. Este o situație extrem de complicată și dureroasă.

— De ce nu a fost închis Brown pentru violul comis și pe ce motiv a fost șantajat avocatul Matthew Anderson?

Reporterul nu o slăbea deloc din întrebări chiar dacă Natalia avansa încet printre oamenii presei, spre bolidul ei de lux. Iar ea profita să-și arate falsa durere și să pozeze în victimă.

— Fiica mea nu a putut să-l descrie pe cel care a răpit-o și a violat-o. Iar spre binele ei a fost să uite acest episod. Cum ar fi putut poliția să găsească un bărbat imposibil de descris?

— Dar cu ce anume a fost șantajat ginerele dumneavoastră?

— Îmi pare rău. Dar nu pot să intru mai mult în amănunte. După cum vă puteți da seama, aceste informații fac parte dintr-un caz care nu a fost finalizat. Și cred că oricine își poate imagina cum a sunat șantajul, a mai adăugat ea.

Întrebările curgeau una peste cealaltă de la mai mulți ziaristi, dar Natalia ajunsese la mașină și intrase repede în ea pentru a scăpa de alte întrebări. Pentru ea fusese suficient atât cât jucase în fața acelor

oameni și a camerelor de luat vederi. Prin mulțime, mașina în care se afla Natalia. Înainta puțin câte puțin.

Cecile și-a acoperit chipul cu mâinile după ce a terminat de vizualizat filmulețul cu mama ei.

— În timp ce eu îi căutam scuze că este nevinovată, ea îl pune la zid pe Matt într-un mod indirect, dar sigur în fața oamenilor.

— Voi rămâneți aici. A spus fratele ei. Eu merg să mă ocup de câteva lucruri.

Apoi s-a răsucit pe călcâie și a închis fiecare ușă în urma lui. Cu putere. Cecile și Jessica s-au uitat neputincioase una la cealaltă.

CAPITOLUL 21

Pentru câteva ore. Cecile reușise să adoarmă. Îl visase pe Matt și se trezise în

mente cu dorințele pe care și le-au pus în seara nunții. Momentul în care ea își așezase capul pe pieptul masiv al soțului ei în timp ce dansau, iar el a întrebat-o din senin:

— Dacă ți-ai pune o dorință acum. Care ar fi aceasta? A mea tocmai s-a îndeplinit.

Apoi ea i-a zâmbit la piept și i-a răspuns cu sinceritate

— Acum aș cere să mă iubești în continuare până la finalul vieții noastre și nu cred că aș putea vreodată să schimb această dorință cu o alta. Nimic nu este mai important decât să iubești și să primești iubire la aceeași intensitate.

S-au privit intens unul pe celălalt.

— Atunci o să-ți îndeplinesc dorința până în clipa în care o să încetez să mai exist, a

venit răspunsul lui plin de dragoste care-i transmisese fiori dulci.

Și-a apropiat buzele de ale ei și a sărutat-o lasciv până ce Jessica și Ian i-au întrerupt.

Atunci s-a întrerupt visul Ceciliei pentru că s-a trezit brusc, simțindu-și inima cum îi bătea cu putere. În fața ei. Pe o piesă de mobilier stăteau fotografiile lor. Una cu ei doi în ziua nunții, o alta cu ea singură și radiind de fericire, iar o altă fotografie cu Matt care putea să jure că o privește prin ea de oriunde s-ar fi aflat.

A închis ochii și lacrimi fierbinți i-au curs pe obraji.

— Cum ai putea să-mi îndeplinești dorința dacă nu ești aici.

Mâna dreaptă și-a dus-o la pântec și

gândindu-se la copilul lor. Cecile și-a spus că nu trebuie să se lase înfrântă. Și-a șters lacrimile și s-a dus la baie. A făcut un duș fierbinte, și-a machiat fața pentru a nu-i arăta soțului ei cât era de palidă și să-l îngrijoreze. Apoi s-a dus în camera unde își ținea hainele și a scos de acolo o pereche de blugi, o bluză groasă și o haină care să-i țină de cald.

În jumătate de oră terminase să se aranjeze și a coborât în grabă. Jessica o aștepta la bucătărie unde îi pregătise micul dejun, dar ea nu mai avea timp de pierdut.

— Trebuie să-mi văd soțul, a subliniat ea.

— O să mergem, dar înainte de toate vreau să mănânci.

A simțit mâinile Jessicăi așezându-se pe

umerii ei și împingând-o către unul dintre scaunule așezate în jurul mesei.

Văzând omleta de la depărtare. Cecile a strâmbat din nas. Dar s-a așezat la masă.

— Nu cred că pot să o mănânc. Simt că o să mi se facă rău.

— Eu am mâncat o porție dublă și aş mai mânca ceva. Iar tu care nu te-ai alimentat corespunzător în ultimele zile îmi spui că nu poți să mănânci.

Având încă acea grimasă pe chip. Cecile s-a uitat către prietena ei care își dădea ochii peste cap.

— E normal să mănânci atât de mult dacă stăm să ne gândim că nu mai ai mult până aduci pe lume doi copii.

Atunci, ea și-a îndreptat privirea către burta rotunjită a cumnatei sale. Chipul

Ceciliei s-a îndulcit în timp ce își ducea mâna către pântecul Jessicăi. Ea i-a zâmbit larg.

— Este minunat să dai viață din dragoste, a spus Jessica **continuând** să zâmbească.

— Este. A răspuns ea întristându-se la gândul că ea s-ar putea să rămână mamă singură pentru totdeauna.

— O să fie bine. A încurajat-o pe un ton blând și și-a așezat mâna pe umărul ei.

Cecile și-a ridicat furculița de pe masă și apoi a început să mănânce fără a avea poftă.

— Ian a adus o mașină noaptea trecută.

— Are geamurile închise la culoare? a întrebat Cecile.

— Da. A venit răspunsul scurt.

— Știam că nu degeaba mă laud că am un frate deștept.

Și a schițat un zâmbet.

— O să reușesc să te scot de aici fără să îți apară poza în ziare sau la știri. Mi-a spus că a aranjat să putem face același lucru și...

Jessica a făcut o scurtă pauză, vrând să evite acel cuvânt.

— ...acolo.

Ea a dat din cap aprobator și a continuat să mănânce.

— Tot atunci am vorbit cu Ian despre decizia ta de a merge să-l vezi pe Matt și a spus că este o idee bună atât timp cât îi dai acel impuls de care are nevoie pentru a nu pica în plasa polițiștilor și să recunoască ceva ce nu a făcut. Peste o oră o să vină și el acolo, iar după ce terminați voi de vorbit.

Ian vrea să-i vorbească despre bănuielile noastre și ce avem până acum.

— Cum aş putea să-l impulsionez cu ceva dacă noi nu avem nimic bun de prezentat în fața justiției? a întrebat ea cu amărăciune.

— Nu pune răul în față! a certat-o Jessica. Cum a spus și Ian. În orice clipă poate să apară o probă care să întoarcă toate cărțile în favoarea soțului tău. Ian i-a plasat lui Edward sarcina să verifice și calculatorul actualului amant al Nataliei.

— Și a găsit ceva? a întrebat ea cu ironie în glas.

— Nu încă. Dar este prea devreme ca să spunem că...

— Mai bine să mergem, a întrerupt-o Cecile.

S-a ridicat cu furie de pe scaun, și-a pus haina pe ea și a ieșit în grabă din bucătărie.

Jessica a respirat adânc și a urmat-o. Nu se putea supăra pe reacțiile ei. Nu ar fi vrut să se afle în situația prietenei sale nici măcar pentru o secundă.

Ajunsă la mașină. Cecile a deschis ușa din spate și a intrat repede acolo, pitindu-se în spatele unuia dintre scaunele din față. Era trasă cu lateralul, exact în fața ușii de la intrare, astfel că atunci când a ieșit din casă și până s-a ascuns în mașină, reporterii nu au apucat să o vadă. Jessica a venit în urma ei și a urcat la volan. A răsucit cheia în contact, a băgat în viteză și a făcut schimbul de la ambreiaj la accelerație în timp ce rotea total de volan.

Unul dintre bărbații angajați de Ian. A

dat comanda să se deschidă porțile, iar Jessica a ieșit în grabă de acolo. Privind în oglinda retrovizoare, a văzut că majoritatea reporterilor au rămas acolo, iar câțiva au urcat în mașini și au urmărit-o.

Cecile aștepta de cinci minute în camera aceea, dezgustătoare și rece. Se așezase la o masă și ațintise ușa cu privirea. Din moment în moment se aștepta să vadă chipul lui Matt. Atunci ușa s-a deschis și soțul ei a pășit în interiorul camerei de vizite. Cecile s-a gândit că s-ar putea să fie ultima dată când îl mai poate atinge, iar ochii i-au fost inundați de lacrimi. Când avea să fie condamnat, urmau să comunice printr-un telefon și să se privească printr-un geam.

În grabă s-a ridicat de pe scaun și l-a

văzut venind cu pași mari și iuți spre ea. Au fost fracțiuni de secundă din momentul în care el a trecut de acea ușă și până a strâns-o pe Cecile cu putere în brațele lui musculoase. Apoi a început să-i sărute chipul și să o alinte, iar ea nu a mai putut rezista... a lăsat lacrimile să-i curgă pe obraji. Inimile lor băteau la unison și în îmbrățișarea lor simțeau pulsul care bătea la unison.

— Dragostea mea. A șoptit el în timp ce o săruta pe frunte.

Cu o mână i-a ridicat bărbia și a văzut-o ținându-și ochii închiși. A zâmbit ușor în timp ce o privea. Îi era dor de ea chiar și acum când o ținea strâns la pieptul său. Și-a apropiat buzele de chipul ei și i-a sărutat suav obrajii umezi.

— Mi-a fost dor de tine. A spus și ea pe același ton șoptit.

Ea își ținea o mână pe obrazul lui acoperit de barba aspră. Și-a amintit că îi plăcea să se bărbierească în fiecare zi. Iar acum barba lui crescuse destul de mult în zilele de detenție.

— Mie încă îmi este. A venit răspunsul lui emoționant. Îmi pare atât de rău că trebuie să înfrunți asta acum.

— Slilint. I-a cerut ea să nu mai continue. O să trecem peste asta.

Cecile s-a uitat adânc în ochii lui.

— Promite-mi că o să spui adevărul la proces și că până atunci o să-ți pui mintea la contribuție alături de Ian. După ce plec de aici. El o să vină să discute cu tine.

Nu știa ce răspuns să-i dea soției lui. Nu

ai fi putut să o dezamăgească în vreun fel. Dacă putea să fie orgolios sau onest în fața celorlalți, nu putea să se comporte la fel și în fața iubitei sale soții. Ea avea puterea să facă din el orice dorea. Orice i-ar fi cerut, el ar fi acceptat fără să stea pe gânduri sau să spună că nu se poate.

— Știm cu toții că nu i-ai făcut nimic acelui individ și suntem de părere că la un moment dat o să descoperim cine este criminalul atât timp cât suntem uniți.

Matt i-a mângâiat chipul cu delicatețe în atingeri.

— Matt, i-a șoptit ea numele, să nu-l lăsăm să distrugă din nou ceva pur... dragostea și viitorul nostru.

El nu a răspuns. În schimb și-a apropiat buzele de ale ei și i le-a sărutat ușor. I le-a

gustat puțin câte puțin, fiind un fel unic de a se încărca pozitiv. Avea atâta nevoie de soția lui.

Apoi sărutul s-a sfârșit.

Matt s-a așezat pe scaun și a tras-o pe Cecile de mână până ce ea s-a așezat pe picioarele lui. Apoi a strâns-o în brațe la piept. Îi făcea bine să o știe lipită de el.

— Mai bine îmi spui dacă tu și copilul sunteți bine.

Cecile și-a dat ochii peste cap.

— Matt, mai întâi îmi promiți și apoi îți răspund.

— Bine. Bine. Promit că o să cooperez, i-a dus el mâna dreaptă către inima lui.

Iar ea i-a zâmbit timid.

— Suntem bine. O să merg zilele viitoare să fac un control de rutină, dar atât timp cât

îi am aproape pe cei patru prieteni ai noștri, nu am cum să pățesc ceva. În timpul în care nu ne batem capul situația asta. Ei au grijă să ne fie bine mie și copilului.

— Mă bucur că nu ești singură.

— Dar eu vreau ca tu să ai grijă de noi. A adăugat ea.

— O să am. Dar...

Privirea lui s-a mutat către mâinile lor împreunate.

— Cecile sunt prea multe dovezi contra mea. Cine l-a ucis pe Brown, a știut cum să o facă pentru a scăpa curat.

— Ian crede că este Natalia, i-a spus ea.

— Natalia? a întrebat el crezând că a înțeles greșit.

— Da. Ea este singura care a mai intrat în casa noastră, iar arma ta era acolo, nu?

— Da. Dar... Natalia?! De ce ar face asta?

— Pentru că și ea a fost șantajată, nu crezi?

Ea și-a apropiat buzele de urechea lui și i-a șoptit în continuare.

— Brown nu te-a șantajat doar pe tine. Ci și pe alte două persoane cel puțin. A încercat să scoată aceeași sumă de bani de la fiecare dintre voi. Ian face parte dintre cei șantajați, a mai spus ea.

Cecile a început să-l privească din nou. Dar chipul lui

Matt îi arăta surprinderea.

— Natalia a depus ieri mărturie împotriva ta.

— Despre ce vorbești? Doar nu vorbești serios.

— Ba da. A fost interogată și a declarat că în seara cinei pe care a organizat-o în cinstea căsătoriei noastre, te-a auzit vorbind cu Ian și amenințând că o să-i omori pe acei indivizi.

— Perfect! a exclamat el cu amar. De parcă nu erau suficiente probe contra mea. A spus el clătinând din cap în semn de dezgust.

Și-a pus mâna pe capul Ceciliei și ușor a tras-o astfel spre el. Capul ei s-a așezat pe umărul lui Matt.

— Cecile... sunt avocat și nu sunt prost. Toate aceste probe grăbesc procesul meu. Nu o să aveți timp să găsiți probe care să le conteste pe cele ale anchetatorilor. Șansele sunt aproape nule ca să puneți mâna pe o probă solidă.

A simțit-o când a oftat.

— O minune, a șoptit el... O minune ai putea să mă scoată de aici. O știu și eu la fel de bine pe cât știți și voi treaba asta.

Tremurai ei ușor pricinuit de un nou episod de plâns, l-a simțit și Matt. A strâns-o puțin mai tare ca să o simtă aproape de el.

— Nu vreau să ne mințim, a mai adăugat el. Pot să cooperez cu voi. Cu autoritățile, dar asta nu înseamnă că asasinul o să iasă din senin. Puteți să o urmăriți pe Natalia oricât doriți, dar mă tem că o să putrezesc aici înainte să se dea ea sau criminalul de gol.

— Dar Matt, a vrut ea s-a protesteze.

— Shhlit... o să-mi țin promisiunea pentru că nu vreau să te dezamănesc vreodată. Însă nu vreau să crezi în ceva ce

nu există. Atunci când sentința o să fie dată... vreau să fii pregătită, iubito.

Și-a înclinat încet capul până l-a atins pe al ei.

— Te iubesc, a spus el.

— Și eu te iubesc. Matt, a șoptit ea printre lacrimi.

Ușa s-a auzit când a fost deschisă.

— Vizita s-a terminat, a spus gardianul pe un ton rece. Matthew Anderson, l-a atenționat el. Rămâi aici pentru că avocatul tău vrea să te vadă.

Cei doi s-au ridicat repede în picioare, iar înainte ca soția lui să plece, s-a aplecat spre ea și a sărutat-o apăsător.

— Chiar te iubesc, a mărturisit el din nou.

Cecile a izbucnit și mai tare în plâns. A

plecat fără să se uite înapoi pentru că simțea cum inima ei este străpunsă de zeci și zeci de cuțite. O durea atât de tare despărțirea încât nici nu a realizat când a trecut pe lângă Ian și nici atunci când a ajuns plângând la Jessica.

Prietena ei a îmbrățișat-o pentru un moment și putea să simtă durerea Ceciliei.

— Du-mă undeva, dar scapă de presă, a cerut Cecile.

Jessica a dat din cap aprobator.

— Unde vrei să mergem? a întrebat încet.

— La catedrala St. Patrick, a venit răspunsul neașteptat al Ceciliei.

Jessica a părut ușor surprinsă și și-a arcuit una dintre sprâncene în semn că nu înțelegea de ce își dorește mai exact

prietena ei să meargă acolo.

— Doar Dumnezeu mă mai poate asculta și ajuta acum. Dacă nu face El minunea de care soțul meu și eu avem nevoie, atunci nimeni nu o s-o înfăptuiască.

Nu putea să nege cele spuse de Cecile. Așa că au pornit împreună spre mașina cu care veniseră. O aștepta o misiune grea să scape de mașinile reporterilor prin New York. Dar știa că imposibil nu îi este. Într-un fel sau altul trebuia să o scape pe Cecile de blițurile aparatelor de fotografiat și de întrebările impertinente ale ziariștilor și nu numai.

Chipul lui Matthew nu aducea nici măcar a urmă de optimism, așa cum se așteptase sau sperase Ian Peterson. Dar nici Cecile nu trecuse încântată pe lângă el. Ci

plângând.

Cu maxilarul încleștat s-a apropiat de cumnatul său.

— Ce i-ai spus Ceciliei de a plecat în halul acela?

Privirea de gheață a lui Matt l-a făcut să tacă.

— Nu i-am spus nimic care să nu fie adevărat, a venit răspunsul lui pe un ton îngroșat.

Ian a adoptat o grimasă.

— Mi-a spus că Natalia a dat o declarație care nu mă pune într-o lumină bună.

— Mda... a răspuns el în timp ce își punea servieta pe masă și se așeza în fața lui Matthew.

— Cât de convins ești că ea este

vinovată de moartea lui Brown?

Înainte să-i răspundă. Ian s-a lăsat pe spate până a atins spătarul scaunului.

— Mai mult decât atât nu se poate, a spus el pe un ton sec. Ea a fost în casa voastră în perioada în care Cecile era internată în spital, iar dacă îți amintești, a ridicat Ian dintr-o sprânceană. În noaptea în care a avut loc accidentul am sunat-o acasă și nu ne-a răspuns până a doua zi.

— Hmm... Îmi amintesc la fel de bine pe cât îmi amintesc că a doua zi a venit mai târziu să o viziteze pe Cecile. Motivând că avea lucruri de făcut sau rezolvat.

— Și așa ajungi să-mi dai dreptate, a spus Ian cu ironie.

Matt nu spunea nimic. Părea că se gândește la ipoteza cu Natalia, iar nervos

lovea pe rând cu degetele de la mâna dreaptă pe suprafața mesei.

— Edward ne ajută. Știe câteva chestii din domeniul calculatoarelor și s-ar putea să ne fie de folos.

— Sau nu. A continuat Matt. **Dar am** înțeles la ce te referi și întotdeauna trebuie să vezi speranțe chiar și unde nu sunt.

— Matt, dacă nu ar fi fost vorba de Cecile. Dacă nu ar fi fost atâtea și atâtea dovezi contra ta. Aș fi putut apela la escrocheriile tipice avocaților ca noi. Dar e periculos și dacă există o șansă cât de mică să-ți demonstrez nevinovăția, prefer să nu risc. Este o situație riscantă pentru o escrocherie și dacă ar ieși la iveală... te-aș înfunda în pușcărie și ți-aș ține companie pentru mulți ani.

— Nu-ți cer asta. Ian. Amândoi știm în ce mă aflu și cum s-ar putea sfârși totul dacă nu jucăm corect. În plus... i-am promis Ceciliei că nu o s-o dezamănesc. Cum aș putea să o mai privesc vreodată în ochi știind că i-am produs o suferință fără margini?

— Te înțeleg.

Matt și-a pus coatele pe masă. Și-a ridicat palmele la nivelul capului, apoi le-a împreunat. Buzele lui au venit în contact cu degetele încrucișate.

— Ian. Ați încercat să vorbiți cu Natalia? Poate se dă de gol cu ceva.

— Astăzi aveam de gând să merg la ea și să o întreb de ce a vrut să fie corectă pentru prima dată în viața ei. O să înregistrez convorbirea, dar nu are încredere în mine și

o să joace o piesă de teatru de prost gust.

— Dar dacă vorbește Cecile cu ea? Sau Jessica.

— Ntz... ar juca teatru mai puțin pentru că este conștientă că ele nu s-ar prinde de plasa pe care le-o întinde. O să încerc să o pun la zid. Dar dacă a reușit să scape de toate mizeriile pe care le-a făcut, are certitudinea că scapă și de data asta.

— Atunci rămâne să ne vedem zilele viitoare, a spus Matt în timp ce se ridica de pe scaunul său.

Ian a dat din cap aprobator și i-a întins mâna cumnatului său. Matt a făcut la fel și după ce și-au strâns mâinile, unul a mers în celula sa. Iar celălalt s-a îndreptat către principalul suspect.

După o oră în care s-au învârtit prin New

York ca să scape de mașinile care le urmăreau. Jessica a reușit să parcheze aproape de catedrala Sfântul Patrick. Înainte să coboare din mașină. Cecile și-a desfăcut părul și l-a lăsat să-i cadă pe umeri. Apoi și-a tras gluga pe cap. Și-a rearanjat părul astfel încât să nu i se vadă chipul și să nu fie recunoscută.

— Merg cu tine. I-a spus Jessica.

— Nici gând. O să fim recunoscute și inevitabilul o să se producă. Dă-mi perechea ta de ochelari și o să fiu mascată perfect.

— Ochelarii de vedere?!

— Da. Ai alții? întrebă ea cu ironie.

— Nu. A răspuns ea spășită.

Cecile i-a întins mâna ca să nu îi mai permită să tragă de timp.

— Ne vedem într-un sfert de oră aici.

Jessica și-a dat ochelarii jos și i-a pus în mâna Ceciliei.

— Bine.

— În caz contrai -, a continuat Cecile. Dacă ești găsită aici de către cei care ne urmăreau, mă atenționezi printr-un apel și ne întâlnim în fața catedralei.

Nu a mai așteptat răspunsul Jessicăi și a dat să coboare din mașină, daiânainte să închidă portiera în urma ei. A auzit-o pe Jessica mormăind ceva.

— Ian o să ne omoare dacă află ce se întâmplă acum.

În grabă a traversat străduțele, iar la scurt timp. Pe deasupra ramelor de la ochelari a văzut catedrala. A așteptat să se oprească traficul, apoi a traversat ultima trecere de pietoni. Nimeni nu a recunoscut-

o până aici și nici nu aveau cum. Prea puțin se putea observa din chipul ei. Nu doar din pricina părului sau că își acoperise capul cu gluga de la haină sau a ochelarilor care-i schimbau complet fizionomia, daimergea ținându-și privirea în pământ.

Când a ajuns în fața catedralei, a urcat scările și a trecut de ușile de la intrare. Era minunată și cu siguranță orice om pleca de acolo cu gânduri pozitive. Fiecare pas făcut în interiorul catedralei îi aducea Ceciliei o nouă emoție, un nou fior. Pentru o clipă și-a dorit să fi fost singură acolo și să vorbească singură cu Dumnezeu. Însă erau o mulți oameni, iar majoritatea stăteau pe băncuțe și se rugau.

Cecile s-a așezat singură pe unul dintre ultimele rânduri. Și-a încrucișat mâinile în

timp ce privea cu sfială la altarul din fața ei. Apoi și-a aplecat capul și s-a rugat în liniște. Credea cu tărie că este ascultată și spera că o să fie ajutată.

După ce și-a terminat rugăciunea și implicit convorbirea cu divinitatea. Însă înainte de a se ridica de la locul ei. Cecile a șoptit ceva.

— Îți promit că așa o să fac.

Apoi s-a întors și a plecat în grabă.

Zilele se scurgeau cu rapiditate. Mai erau câteva zile până la procesul lui Matthew Anderson, iar presa devenise și mai agresivă în căutare de răspunsuri. Presiunea era mai mare nu doar din cauza reporterilor care asaltau cu întrebări sau a timpului rămas până la proces, ci pentru că nu apăruse nici măcar o singură informație

care să-i ajute la eliberarea lui Matt. Nimic până astăzi.

Ian discutase cu Natalia și înregistrase convorbirea lor. Însă așa cum se așteptase și i-a mărturisit lui Matt, nu avea să o prindă cu nimic necurat. Era șireată. Precaută și inteligentă, ceea ce ar fi făcut invidios orice criminal. Nu se scuzase nici pentru momentul ei de onestitate în care declarase împotriva ginerelui ei. O sunase o singură dată pe Cecile. Dar răspunsese Jessica și cum aceasta i-a făcut semn că nu vrea să-i vorbească, i-a închis telefonul cu cea mai mare plăcere.

Cu trei zile înainte de proces. Înainte ca soarele să își facă bine apariția pe cer. Ian a dat buzna în casa surorii sale. Unde

Jessica își făcea veacul și în mare

măsură se putea spune că se mutase aici.

El își petrecea timpul mai mult la birou, gândindu-se la cazul cumnatului său. Toate celelalte cazuri le cedase avocaților din compania lui și astfel își rezervase tot timpul pentru Matt. Rareori putea să doarmă câteva ore în camera de oaspeți din casa Ceciliei. Dar nici el și nici Jessica nu mai conviețuiau împreună în casa lor. Însă nu trecea o zi fără să-și declare iubirea unul celuilalt. Ian îi promitea de fiecare dată că la finalul acestui caz își vor lua o vacanță în care să fie singuri. Deși nu își dorise vreun moment să se întoarcă la casa din pădure, acum ar fi mers pe jos până acolo, purtând-o în brațe pe Jessica și implicit pe gemeni. În acel colț de lume ar fi găsit toată liniștea de care aveau nevoie.

Cecile și Jessica se aflau în bucătărie și serveau ceai fierbinte, atunci când el a intrat pe ușă.

— Bună dimineața, le-a salutat el pe un ton vioi.

Cele două femeie l-au privit ciudat.

— Am trecut câteva minute ca să vă văd și să vă dau o veste, a spus el în continuare. Proastă, dar bună în același timp.

Cea care s-a ridicat imediat de pe scaun a fost Cecile.

— Noaptea trecută am stat la birou cu Edward și am băut cafea, cană după cană. L-am sunat pe la trei dimineața să ne vedem pentru că am impresia că sunt pe punctul de a-l prinde pe criminal.

— Despre ce vorbești. Ian. L-a întrerupt Cecile. Și nu mă mai ține în suspans.

— M-am întâlnit cu Sam Brooke, cel care s-a ocupat de cazul lui Broun și m-a informat că a fost găsită moartă prietena lui Broun. Cea care oferea diverse servicii bărbaților, a mai adăugat el.

Pe chipul celor două se putea vedea surprinderea.

— Îmi pare rău de ea. A mormăit Jessica.

— Dar asta arată că nu Matt l-a ucis pe Broun și că cineva a vrut să-i închidă gura acestei femei, a venit replica Ceciliei.

— Indirect, a răspuns Ian. Sam este aproape convins de asta, dar nu poate să facă nimic. În ochii autorităților, oricine ar fi putut să o ucidă.

Cecile s-a așezat din nou pe scaun și și-a mai turnat ceai în cana pe jumătate goală.

— Vrei? l-a întrebat ea.

El a clătinat din cap.

— S-a oferit să ne ajute dacă avem nevoie de ceva și i-am cerut să afle niște date pentru mine. Dacă este cum cred eu, poți să numeri orele până când Matt se întoarce acasă, i-a spus el Ceciliei.

Chipul ei s-a luminat brusc și i-a zărit sclipirea din ochii, ceva ce murise atunci când polițiștii au intrat în casa lor. Speranța...

— Ce i-ai cerut lui Brooke? l-a întrebat Jessica.

— Nimic dificil de obținut, a răspuns el și i-a zâmbit la final.

Apoi s-a întors și a dat să plece.

— Ne vedem mai târziu, a spus el în timp ce se îndrepta spre ușa de la ieșire. Dacă aveți nevoie de ceva. Mă găsiți la birou sau

pe telefonul mobil.

Ușa s-a auzit închizându-se cu zgomot puternic în urma lui. Jessica și Cecile s-au privit una pe cealaltă și au ridicat din umeri.

— Sper că este pe cale să rezolve situația asta. A șoptit Jessica.

Cecile a oftat.

— Au mai rămas trei zile și nu are nimic palpabil, concret cu care să lupte în fața judecătorului. Matt a avut dreptate când a spus că o minune l-ar mai salva de închisoare. În fiecare zi mă gândesc la asta și nu pot să nu-i dau dreptate.

— Am încredere în Ian.

Cecile a privit-o cu neîncredere și și-a dat seama că e mai bine să schimbe subiectul.

— După amiază avem programare

pentru ecografii. Christina a spus aseară că vrea să ne însoțească, dar nu cred că ai auzit-o când îți vorbea.

Ea a scuturat din cap. Nu auzise mai nimic din discuția de seara trecută. Nu se gândea la altceva decât la ce face Matt, dacă se simte bine sau nu. Dacă se gândește la ea. Dacă o să fie eliberat vreodată.

— Mă gândeam eu. A zis Jessica. Vreau doar să nu uiți de programare și să nu ieși din casa asta până nu mă întorc să te iau.

— Pleci?

— Da. Paul. S-a referit ea la șeful ei din Seattle. Înțelege situația noastră și este aproape de noi... Îi sunt recunoscătoare pentru bunătatea lui. Dar trebuie să particip la o ședință.

— Unde se ține? a întrebat-o Cecile de

curiozitate.

— În Seattle, dar bine că s-a inventat internetul. I-a schițat ea un zâmbet. O să-mi folosesc laptopul de acasă și o să petrec câteva ore acolo.

— Și până atunci?

Jessica și-a ridicat brațele în aer.

— O să verific câteva contracte și mă pun la curent cu ce s-a mai întâmplat în ultima vreme în companie. După ce se termină ședința, trec pe la librărie ca să o iau pe Christina, apoi vin să te iau pe tine și mergem la clinică. Cumva o să fie după ce se termină programul lor. Ian a vorbit cu doctorul să ne aștepte și să evităm să ne întâlnim cu diverse persoane.

— Înțeleg, a spus ea oftând. Aș vrea să merg cu tine dacă nu te incomodez prea

tare.

Surprinsă, Jessica și-a înălțat o sprânceană.

— Adevărul este că am obosit să stau în casa asta. Fără Matt nu mai este la fel de primitoare și caldă. Pentru mine poartă amprenta acelei seri în care el a fost luat de aici.

— Bineînțeles că poți să mergi cu mine. Și dacă nu te simți bine aici. De ce nu vrei să te muți la noi? Cu puțin noroc aş putea să te scot de aici fără ca cei de afară să observe și astfel să creadă că încă ești aici.

— Perfect de acord cu tine. Hai să ne schimbăm hainele și să plecăm de aici. A îndemnat-o Cecile.

Jumătate de oră mai târziu. Cecile se furișa în mașina cu geamuri fumurii și

stătea ascunsă în spatele unui scaun. Jessica pusese deasupra ei câteva haine groase și niște sacoși pe scaunul din față. Menite să atragă atenția reporterilor și să nu descopere că Cecile se afla în aceeași mașină. Planul funcționase de minune și nici nu se mișcaseră din loc ca să vină după ea. Au făcut câteva fotografii în care era surprinsă Jessica părăsind casa familiei Anderson într-o Dodge Nitro. O mașină masivă pentru o femeie, dar extrem de utilă în situația dată.

Reporterii încă o pândeau pe Cecile Anderson și așteptau prima declarație, dar din partea ei nu aveau decât să o aștepte mult și bine pentru că nu avea absolut nimic de declarat.

Întreaga zi și-a petrecut-o în preajma

Jessicăi și aflându-se într-un loc diferit, văzând cum prietena ei lua parte la acea sedință, cumva starea de spirit i-a fost schimbată în bine.

Ian nu luase legătura cu ele în tot acest timp și nu știa dacă să o sperie sau să o bucure acest lucru.

Când sosise vremea să plece de acolo. Cecile simțea neliniștea în piept.

— Trebuie să mergem. Christina termină programul în patruzeci și cinci de minute și trebuie să fim acolo înainte ca ea s-a iasă. A anunțat-o Jessica din biroul pe care și-l amenajase în noua casă.

Cecile stătea întinsă pe canapeaua din salonul imens de la intrare. Casa Jessicăi și a lui Ian era mai mare decât a ei. Dar o aleseseră cu un scop pe aceasta, și anume

că avea spațiul necesar pentru numărul de copii pe care cuplul și-i propusese să-i aibă în următorii ani.

Și-a dus mâna pe pântec și a șoptit copilului:

— Dacă trebuie, trebuie.

Și a oftat.

— Jess, i-a pronunțat ea numele cu sfială.

— Da. A răspuns aceasta.

— Te-ai gândit vreodată să adopți copii?

Jessica și-a închis laptopul în grabă, a băgat dosarele în sertarele biroului, apoi s-a ridicat de pe scaun și a venit în salon.

— Bineînțeles.

— Ai vrea să adopți? a întrebat-o cu surprindere în glas.

— Da. A ridicat ea puțin din umeri. De ce

nu?

— Ai vorbit cu Ian despre asta? Este de acord?

Ea a râs.

— Ian iubește copiii și sunt convinsă că nu ar avea nimic împotriva să facă fericit unul sau mai mulți copii rămași fără bucuria copilăriei.

Împingând în mâini. Cecile s-a ridicat de pe canapea.

— Să mergem!

Și-au luat hainele pe ele și au ieșit din casă.

Când au ajuns la librărie. Christina le aștepta de câteva minute afară, privind în stânga și în dreapta ca să-și omoare timpul până la sosirea lor. Când mașina Jessicăi s-a oprit în dreptul ei. A urcat repede pe

bancheta din spate, lângă Cecile.

— Ne așteptai de mult timp?

— De câteva minute, dar mă așteptam să mai întârziați puțin.

— Cum a mers treaba la librărie? a venit întrebarea din partea Jessicăi.

Christina a strâmbat din nas.

— Aglomerat, a spus ea sec. Te aștepți ca în librăriile Hot Books & Co. Să nu mai calce un singur om. Dar oamenii reacționează invers.

— Asta așa este. I-a întărit Jessica părerea.

— Deși a apărut în presă că ești managerul lanțului de librării și că ești cumnata avocatului Matthew Anderson, oamenii vin și cumpără cărți sau obiecte de la papetărie în speranța că poate află ceva

ce presa nu știe încă sau că poate primesc un autograf de la unul dintre voi. A adăugat Christina.

Cecile nu s-a băgat în discuție. Și-a întors capul în partea opusă și a privit pe geam la străzile ninse, la copiii care alergau și se jucau, la oamenii care mergeau triști și singuri, la cuplurile care mergeau ținându-se de mână și râdeau.

A simțit o mână rece așezându-se peste mâna pe care ea și-o ținea pe banchetă, pe lângă corpul ei.

— Ai emoții, a întrebat-o Christina cu zâmbetul pe buze.

— Puțin, dar cel mai mult regret că nu o să fie și Matt acolo.

— Cu siguranță nu o să rateze următoarea vizită la medic.

Cecile a zâmbit fals.

— Oaie? Chiar mă îndoiesc de treaba asta. Jessica. Nu pot să mă mint în continuare cu speranțe false.

— Să nu ne întristăm cu asta. Le-a atras Christina atenția. O să vă vedeți copiii în câteva momente și acesta este un motiv de bucurie. Nu transmiteți nefericite voastre și copiilor. Nici Ian nu o să-i țină companie Jessicăi. Așa că nu trebuie să te simți singură.

Un suspins s-a auzit din partea Ceciliei.

— Oh. Fetelor... aveți atât de multă dreptate. Am uitat să văd și dincolo de supărarea mea. Dacă s-ar întâmpla ceva copilului meu. Cred că nu aş mai avea motiv pentru care să trag aer în piept la fiecare câteva secunde.

Christina a bătut-o încet de trei ori peste mână. În semn că îi este alături și că o să fie bine. Atunci un soi de întrebări au venit năvală în mintea Ceciliei.

— Mă bucur că Edward îl ajută pe Ian în cercetările lui. S-a trezit ea spunând asta.

Apoi a privit-o pe Christina. La fel și Jessica în oglinda retrovizoare. Pe lângă faptul că aceasta a devenit palidă la față. Nimic altceva nu se schimbase la chipul ei. Privea în față și atât.

— Ce s-a întâmplat în seara în care l-am pus să te conducă acasă. Christina? A continuat Cecile.

— Nimic, a răspuns scurt.

— Imposibil, altfel nu ai reacționa de parcă te-a anunțat un doctor chirurg că trebuie să te opereze.

Cecile s-a uitat la Jessica folosindu-se de oglinda interioară a mașinii și i-a surprins zâmbetul.

— Atunci nu insista să afli.

— De ce nu? M-aș bucura să formați un cuplu. Edward este un bărbat cu multe calități și nu ai să găsești așa ceva la orice colț de stradă.

— Mă bucur pentru el. Dar nu am nevoie de un bărbat. Mai ales unul ca el. A subliniat Christina fiecare cuvânt.

Jessicăi. Deși nu îi stătea în fire să se bage în chestii care nu o privesc, nu s-a putut abține de această dată. În gândul ei își spunea că trebuie să fie efectul prieteniei cu Cecile sau timpul pe care îl petrecuse cu ea.

— Dar ce te costă să ne povestești

despre ce ați discutat atunci? Cum a spus și Cecile. Ceva s-a întâmplat între voi pentru că de atunci vă evitați unul pe celălalt și nici nu mai vorbiți între voi.

— A fost necuviincios?

— Mda... sigur, a răspuns cu ironie. M-a dus acasă și am făcut sex până la epuizare. Mulțumite?

Cecile s-a simțit smucită de pe scaunul ei. Christina s-a oprit cu capul la un centimetru să se lovească de scaunul din față. Sprijinindu-se la timp cu mâinile de scaunul de care ar fi trebuit să se izbească. Jessica pusese frână brusc la auzul declarației dată de Christina.

— Vorbești serios? au întrebat la unison Cecile și Jessica pe un ton ridicat.

Câteva claxoane disperate se auzeau în

spatele lor. Jessica a plecat de pe loc ca să scape de șoferii enervați.

— Pe viitor păstrați distanța, a mormăit ea. Iar voi să vă puneți centurile, a izbucnit asupra lor.

Ascultătoare, au tras de centurile de siguranță și le-au prins ui suportul lor.

— Acum continuă ce ai început, s-a plâns Cecile. Vreau să știu dacă ai mințit ca să scapi de noi sau este pe bune.

Christina a oftat adânc în timp ce își dădea ochii peste cap.

— Orice v-aș spune nu vă mulțumește.

— Ați făcut-o sau nu? întrebă Jess cu disperare în glas. Suntem femei și e normal să fim curioase. Ai face bine să nu ne mai fierbi.

— Da. Da. Da. A venit răspunsul ca o

izbucnire.

Și-a acoperit urechile cu palmele ca să nu le audă criticile.

— Și ai tăcut atâta vreme? a întrebat-o Cecile în timp ce o trăgea de una dintre încheieturile mâinii, astfel să se asigure că o aude.

Atunci și-a lăsat mâinile să-i cadă pe lângă corp.

— Am tăcut pentru că nu am vrut să mă judecați și nu mă mai considerați prietena voastră.

Cecile s-a încruntat când a auzit-o spunând că îi era teamă să nu mai fie prietene, apoi a văzut o lacrimă curgând pe obrazul Cliristinei.

— Ești nebună? a ridicat ea tonul. Eu m-am chinuit până de curând să vă aduc

împreună, iar tu nu mi-ai spus nici măcar că am fost atât de bună încât din prima seară mi-a reușit planul.

Pentru o clipă. Cecile și-a dus mâinile la frunte. Apoi a auzit-o pe Jessica râzând cu poftă.

— Nu-mi spuneți că acum nu vă gândiți că sunt o tipă lipsită de educație, etică sau o femeie de moravuri ușoare, a confruntat-o Christina, pentru că nu vă cred.

— Atunci ai face bine să ne crezi, a venit imediat răspunsul Jessicăi.

— În plus. Cum să te cuplezi cu un prieten sau un bărbat care face parte din cercul prietenelor tale? Cum să cedezi atât de repede?

— Stop. Stop. Stop! i-a cerut Cecile să tacă. Așa îți spui în fiecare zi. Adică așa te

judeci?

Nu i-a răspuns, dar a dat din cap în semn că așa se condamna.

Cecile a bătut ușor pe umărul Jessicăi care stătea în fața ei. Apoi a râs ușor.

— Am impresia că este mai nebună decât noi.

Auzind-o. Jessica a râs și ea domol. În schimb. Christina se uita când la una. Când la cealaltă.

— Ce vi se pai e amuzant?

— Știi. Chriss. A alintat-o Cecile. Diseară poate rămâi la Jessica acasă și discutăm mai pe larg cum ne-am cunoscut noi soții. Poate atunci nu o să ne mai consideri educate sau imaculate.

Văzând expresia de pe chipul Christinei. A continuat să vorbească.

— Nu ești obligată să vorbești despre trecutul tău. Însă despre Edward... ei bine. Aș aprecia dacă ne-ai dat detalii despre voi ca și cuplu.

— Nu suntem un cuplu, a răbufnit ea. S-a întâmplat o singură dată și am decis să uităm acea noapte. O să mă ucidă dacă află că v-am mărturisit asta.

— Cine a spus că trebuie să afle? a ridicat Jessica din umeri.

— Oricum, le-a întrerupt Cecile. Dacă nu sunteți un cuplu, nu înseamnă că mă dau bătută. După ce ies din mizeria în care mă aflu. Flutură ea o mână în aer. Îmi reiau planul și vă aduc împreună.

— Nici să nu te gândești, a folosit Christina un ton amenințător. Nu vreau să mai am de-a face cu acel doctor.

Suspinul Ceciliei s-a auzit.

— Femeile nu-și văd destinul nici când au călăul, adică sortitul, a ținut ea să se corecteze. În față. Ascultă-mă pe mine. Și-a mutat ea privirea către Christina, bărbatul ăsta este al tău. Că face pe armăsarul e una. **Dar cu** timpul o să accepte că tu ești stăpâna lui.

— Nu te ascult, spunea Christina în timp ce își apăsa mai tare palmele pe urechi.

Însă tot o auzea pe Cecile.

— Într-o zi o să te roage să-l domini.

Mâinile ei au căzut la auzul cuvântului... Domini” care continua să-i răsună în minte. Jessica și Cecile râdeau fără a putea să se mai controleze.

— Nu pot să cred ce ai spus. A pronunțat apăsător fiecare cuvânt.

— Iar eu nu pot să cred la ce te-ai gândit, a admonestat-o Cecile. Apoi a râs în continuare.

Își atinsese scopul. Îi unise pe Christina și Edward din prima seară și după gândurile care o năvăleau pe Christina în acest moment, știa că era mai mult decât o pasiune trecătoare sau o atracție lipsită de importanță. Cecile își spunea că dacă s-au ignorat unul pe celălalt în ultimele săptămâni, nici pentru Edward nu stăteau altfel lucrurile și că cel mai probabil Christina însemna ceva mai mult pentru el... mai mult decât era capabil să recunoască.

Când a ajuns Jessica cu mașina la porțile clinicii, portarul a recunoscut-o imediat și a lăsat-o să treacă.

— Doamnelor, a spus ea. Am ajuns. O să

trag mașina în față. Apoi intrăm cât mai repede în clinică.

Și așa au făcut. După ce a oprit mașina în fața scărilor de la intrarea principală, a scos cheia din contact. Fiecare și-a îmbrăcat haina groasă, iar când au fost gata. Au ieșit repede din mașină.

O asistentă le aștepta pe culoarul de la intrare.

— Bună seara! le-a salutat aceasta.

— Bună seara, au răspuns ele.

— Domnul Peterson a telefonat cu câteva minute în urmă și mi-a spus că trebuie să sosiți. Domnul doctor vă așteaptă în cabinet.

Asistenta le-a ghidat până la ușa cabinetului, le-a deschis ușa și le-a poftit să intre.

La douăzeci de minute de când au intrat în cabinet, timp în care medicul s-a uitat peste fișele lor și le-a pus diverse întrebări despre sarcina fiecăreia dintre ele. Jessica a fost prima care a vrut să facă ecografia. Bebelușii se vedeau clar pe monitor, iar Cecile și Christina îi priveau cu emoție.

— Sunt minunați, a exclamat Christina.

— Dar uite cât de liniștiți stau. A spus și Cecile. În curând o să îi ținem în brațe.

Câte un zâmbet larg a apărut pe chipul celor trei femei.

— Sunt doi băieți, a confirmat medicul, apoi a mutat brusc traductorul.

Jessicăi îi curgeau lacrimi de bucurie și din când în când își ștergea obrazii umezi.

— Abia aștept să-i spun lui Ian. Sper să fie pregătit pentru doi băieți năstrușnici.

Cecile s-a gândit imediat la soțul ei și pentru o clipă s-a întristat că nu poate să spună și ea același lucru.

— Totul este în ordine, a spus medicul.

Apoi a luat șervețele și a început să șteargă gelul de pe burta viitoarei mămici. Jessica i-a luat șervețelele din mână și a îndepărtat singură gelul. Când a terminat, a tras bluza în jos ca să se acopere și a coborât încet de pe masă.

Între timp. Medicul curățase traductorul și pregătise ecograful pentru următoarea pacientă.

A urmat Cecile. Încet s-a întins și a încercat să-și găsească o poziție confortabilă. Șiridicat bluza până sub sâni. Apoi a simțit gelul rece cum îi cădea pe pielea ei caldă. Cu traductorul. Medicul l-a

întins pe o porțiune mai mare de piele. Ea simțea cum o cuprinde frigul. Imediat și-a mutat privirea către monitorul ecografului. Căutându-și copilul într-o imagine. Și acolo era... Atât de mic și fragil. I se distingeau capul, mâinile și piciorușele. Copilul ei și al lui Matt, născut din dragostea lor.

— E devreme să-i distingem sexul, l-a auzit pe medic spunând.

Și-a dat seama că cea care era curioasă de sexul copilului era Christina.

— Este bine. L-a întrebat Cecile.

Pentru ea conta să fie sănătos.

Medicul își făcea diverse notițe și îl surprindea în anumite ipostaze.

— Până acum este în parametrii normali, dar ai grijă de tine în continuare, a răspunsul ei cu ochii în monitor. Să te

alimentezi corespunzător din punct de vedere cantitativ, calitativ, dar și de câte ori simți că ți se face foame. Odihna este un alt factor important.

Cecile doar a dat din cap că a înțeles.

— Faptul că ai trecut de lunile critice, nu înseamnă că nu se poate întâmpla ceva neașteptat, a continuat el pe un ton ferm. Știu că treci printr-un moment greu. Dar înainte de orice trebuie să ai grijă de viața care se dezvoltă în interiorul tău.

A închis ochii de durere. Dacă ar fi putut să țipe ca să-și scoată durerea care o mistuia în interior, ar fi făcut-o. Dar asta nu era cu putință. Și-a înghițit lacrimile pentru că nu voia să plângă, apoi a deschis ochii și a privit în continuare ființa plăpândă din monitor.

Avea atâta nevoie ca Matt să fie lângă ea și să o strângă de mână. Dar nu era acolo. Special își luase în acea zi medalionul pe care el i-l dăruise înainte de căsătorie. Într-un fel o aducea mai aproape de Matt. Cu timiditate și-a dus mâna la piept și a atins medalionul pe care-l purta pe sub bluză. Era ca și când el ar fi fost acolo și nu doar că i-ar fi ținut mâna într-ale lui. Dar i-ar fi depus un sărut tandru pe frunte.

CAPITOLUL 22

Două zile mai erau până când trebuia să apară în fața judecătorului. Însă nu așa cum o făcuse în ultimii ani în calitate de avocat, ci de acuzat. Ian nu îl mai vizitase de câteva zile. Iar Matt nu știa în ce stadiu se afla ancheta. Se gândea că este ocupat și că poate a reușit să o prindă la colț pe Natalia.

I se părea o ironie a sorții că ajunsese să lupte contra soacrei lui.

Și totuși, faptul că Ian nu-și arătase fața în ultima vreme putea să însemne și că lupta era aproape pierdută. Nu-și dorea să-și piardă viața și viitorul alături de Cecile. Daisoarta lui. A lor. Era în mâinile altora.

Gardianul îl anunțase cu trei zile în urmă că are o vizită.

— Cine este? l-a întrebat el.

Înainte să-i răspundă, gardianul de culoare râsese cu ironie.

— Puicuța cu care te-am lăsat să te giugiulești rândul trecut.

Ar fi dat câțiva pumni în fața gardianului, dar trebuia să se controleze. Poate într-o bună zi avea să-l învețe cum să le vorbească deținuților.

I-a deschis celula cu furie.

— Ați avut noroc cu avocatul vostru, altfel am fi intrat peste voi.

Când îl vizitase ultima dată. O ținuse în brațe pe Cecile și apucase chiar să o sărute de câteva ori. Încă simțea gustul buzelor ei și modul în care i le gusta.

— Spune-i că nu pot să o văd. A spus Matt folosindu-se de un ton ferm.

— O să fac o excepție, adoptă gardianul o grimasă.

Și i-a închis din nou celula.

— Mai bine profitați de ocazia asta pentru că după ce ești declarat criminal, a făcut o pauză fluierând ușor din buze. O să ai o bombă cu ceas pe care să o caii după tine. Băieții nu te vor lăsa prea mult în pace.

Nu i-a dat replică. Nici nu avea ce...

omul îi spunea un adevăr.

Într-un fel simțea că a dezamăgit-o prin respingerea lui. Dar i-ar fi provocat aceeași suferință ca și la vizita anterioară. Matt și-a spus că mai bine să plece dezamăgită decât fără speranță.

S-a așezat pe patul micuț și tare, **continuând** să se gândească la soția lui. La clipele pe care le-au trăit împreună la intensitate maximă, la copilul pe care-l implantase în ea și avea să vină pe lume fără ca el să fie prezent, fără ca el să-l cunoască vreodată.

A închis ochii și o lacrimă i-a străbătut obrazul.

Jessica și Ian nu mai discutaseră din dimineața în care el venise în bucătărie și le găsisse servind ceai. Cecile era îngrijorată. A

doua zi urma să aibă loc procesul și simțea că toate cărțile au fost întinse fără ca ei să i se mai ofere ocazia să creadă că Matt ar putea să fie eliberat. Credea cu tărie că o să fie condamnat.

Stătea îngândurată pe aceeași canapea din salonul casei fratelui ei. Îi plăcea să stea acolo pentru că avea mult spațiu în jurul ei și geamuri prin care să pătrundă lumina de afară.

În spatele ei le auzea pe Jessica și Christina coborând scările și apropiindu-se de ea.

— Te-am căutat în camera ta. I-a spus Christina, dar Jessica mi-a spus că aici o să fii cu siguranță.

— De când a venit aici stă în salon.

— Îmi place salonul și este un mediu bun

unde să stai. Să meditezi, să iei decizii.

Pe canapea i s-au alăturat Jessica și Christina.

— Probabil că peste câteva săptămâni o să-ți iau locul, a chicotit Jessica. Nu cred că o să reușesc să urc scările după ce mi se mărește abdomenul.

Christina a izbucnit în râs. Dar Cecile doar a zâmbit ridicând un colț al buzelor.

— O să te ajute Ian să le urci. A spus Cecile încet, sau poate o să aducă patul aici.

— Ai dreptate, a zâmbit Jessica larg. Nu o să mă lase el să stau singură aici.

Asemeni unui gest nervos, Cecile și-a mușcat buza inferioară.

— M-am gândit în ultimul timp și am luat decizia de a mă muta în vechiul apartament.

Fruntea Jessicăi s-a încruntat.

— De ce să faci o asemenea prostie?

— Toate se întâmplă cu un scop, nu?

Jessica și Christina și-au ridicat în același timp un umăr, reacția lor fiind aprobatorie.

— Am vrut să vând apartamentul crezând că nu aş mai avea motiv să mă întorc acolo și într-un final am luat decizia împreună cu Matt să îl păstrez. Nu aş vrea să locuiesc în acea casă fără el. Am un soi de sentimente pe care nu pot să mi le explic, dar care mă îndeamnă să nu mai stau acolo.

— Așteaptă puțin, a vrut Jessica să o certe. Cred că și Ian te-ar sfătui să faci la fel dacă s-ar întâmpla ceva cu soțul tău, dar abia mâine este procesul și sunt șanse să fie eliberat.

Cecile a râs din plin cu home.

— Şanse? Şanse? a repetat ea. Tu te auzi ce spui? Mâine se dă verdictul, iar Ian al tău este dat complet dispărut din peisajul ăsta. Nu sunt probe care să-l susțină pe Matt.

Nu a primit răspunsul Jessicăi. O lăsase fără cuvinte şi se putea observa cu ochiul liber pe chipul ei că nu putea să nege cele spuse de ea.

— Vreau ca de astăzi să-mi reiau viaţa de dinainte. Nu o să mă las intimidată de presă sau de oameni. Nu au decât să-mi facă fotografii câte doresc, să-mi pună întrebări sau să sară pe maşină când o să fiu văzută la volan. Se pot muta la uşa apartamentului, dar eu o să înfrunt circul ăsta chiar din acest moment.

Suspînul Jessicăi a umplut golul din

salon.

— Cine sunt eu să mă opun?

Cecile s-a apropiat de ea și a îmbrățișat-o.

— Mulțumesc, a șoptit ea. Fuga nu este o soluție.

— Dar așteaptă până mâine, le-a întrerupt Christina din momentul lor.

Și-a clătinat puternic capul. Nu avea ce să mai aștepte.

— O să merg în biroul tău să comand câteva lucruri de pe internet. Apoi merg acasă să-mi împachetez câteva haine și ce mai am nevoie. Diseară vreau să fiu acolo indiferent de cum o să arate. O să-mi facă bine să-mi umplu timpul cu ceva.

— Eu pot să-ți dau o mână de ajutor, i-a spus Christina. Dacă nu te superi.

— Mulțumesc.

— Dar asta mai târziu pentru că trebuie să ajung la muncă. Te sun imediat după ce mi se termină programul.

Le-a pupat pe obraji pe Jessica și Cecile. Apoi a ieșit în grabă din casă. Era în întârziere.

După ce ușa s-a închis. Jessica a fost cea care a spart tăcerea.

— Eu pot să te ajut începând de acum. Rămân la părerea mea că te grăbești, dar... de unde vrei să începem?

— Am nevoie de un laptop ca să dau câteva comenzi, a răspuns ea.

— Hmm... atunci să mergem în biroul meu. Îți recomand să nu-i spui prea curând lui Ian. A mormăit ea. Pentru că nu o să-i pice deloc bine.

— Mda... știu.

Și împreună s-au îndreptat spre biroul Jessicăi care avea intrarea chiar din salon.

În aceeași zi. Însă seara târziu, cele trei tinere se aruncau pe patul din dormitorul Ceciliei. Obosite după orele de muncă.

— Nu pot să cred că am terminat, a izbucnit Christina în râs.

— Am putea să declarăm ziua performanțelor. Am făcut curat, am așezat câteva piese de mobilier și am comandat pizza, a spus Jessica salivând la gândul că avea să mănânce o pizza întreagă.

Cecile privea în tavan și nu găsea nimic de râs.

— Asta îmi displace la tine. A împins-o Jessica ușor cu degetul în braț. Ai devenit prea serioasă. Nu ești Cecile pe care o știu

eu. Cea care ne încuraja pe toți și făcea tot felul de glume.

Și-a mișcat capul într-o parte, suficient cât să o privească pe Jessica. Apoi a ridicat puțin din umăr.

— Nu am găsit nimic amuzant. Și cum ai vrea să mă simt în situația asta.

Jessica și Christina au încetat să mai chicotească.

— Am încercat să dau de Ian. Dar nu mi-a răspuns la telefon. Sunt îngrijorată pentru el. Dar știu că este bine și că dacă nu a putut să-mi răspundă sau să mă sune. Trebuie să fie ceva care să merite sacrificiul.

— Mi-ar fi plăcut să țină legătura cu noi și nu să mă lase să fierb la foc mic. Mai bine să știu că nu a găsit nimic contra lui Natalia

- nici Cecile nu îi mai spunea mamă - decât să mă lase să-mi imaginez ce e mai rău.

Sonerie s-a auzit în momentul potrivit, pentru că tăcerea se așternuse în încăpere. Cecile s-a ridicat repede de pe patul abia făcut și s-a dus să ridice cele trei pizza comandate. În drum spre ușă și-a luat geanta din mers și a scos din ea portofelul, apoi a lăsat-o pe jos. Avea să o pună mai târziu la locul ei. Cu o mână răsucea încuietoarea ușii. Iar cu cealaltă se chinuia să scoată banii din portofel. Când în sfârșit a deschis ușa. Băiatul care livra pizza a salutat-o și s-a uitat surprins la ea. Nu se aștepta să-i deschidă ușa Cecile Anderson, femeia care ținea prima pagină a ziarelor din ziua în care soțul ei fusese arestat. Comanda fusese dată pe numele Christinei

tocmai pentru a-i duce în eroare pe cei de la pizzerie. Numele Jessicăi. Mai ales al Ceciliei ar fi ieșit prea tare în evidență și s-ar fi trezit puse într-o situație stânjenitoare.

— Doamna Anderson, șuieră el. Chiar dumneavoastră?

Cecile nu i-a răspuns. I-a întins cei cincizeci de dolari din care îi rămânea un bacșiș bunicel băiatului, iar el i-a luat fără a-și da seama pe moment. A profitat de... Neatenția” și surprinderea lui. I-a luat cele trei cutii din brațe, i-a mat o seară bună și i-a închis ușa în nas. Pentru câteva secunde s-a rezemat de ușă. A închis ochii și a oftat. Când și-a deschis ochii și a revenit cu picioarele pe pământ, în fața ei stăteau Jessica și Christina, cu mâinile încrucișate sub sâni și privind-o cu subînțeleș.

— Așa-ți trebuie pentru că te grăbești, a muștrat-o Christina. Am stabilit că eu ies să vorbesc cu frumușelul ăla. S-a folosit ea de un ton cu tentă perversă.

Cea care a izbucnit în râs a fost Jessica. Cecile doar a zâmbit și a venit cu un răspuns la atacul inițiat de prietena ei.

— Nu am vrut să creadă Edward că-i permit viitoarei lui iubite să îl înșele în casa mea. N-aș vrea să-i pierd încrederea noului meu amic chiar înainte să fiu sigură că i-am câștigat-o.

Christina a simțit înțepătura din spatele cuvintelor. Scopul Ceciliei fusese atins.

— Nu suntem viitori iubiți. Nici acum. Nici în viitor. În vreo viață viitoare, paralelă sau alt univers, punctă ea fiecare cuvânt.

Cecile strâmbă din nas pentru că nu-i

conveneau cuvintele din replica prietenei sale. Cu o mână ținea cutiile cu pizza, iar cealaltă mână a fluturat-o în aer.

— Cum spui tu. Dar dreptatea e de partea mea. Jessica, o atenționează ea. Trebuie să ne căutăm rochiile elegante pentru că am impresia că în aer începe să miroasă a nuntă, o ațâță ea pe Christina.

Jessica le-a zâmbit și și-a dat ochii peste cap. În timp ce Christina și-a pus mâinile în șolduri și le muștra din priviri.

— Acum haideți să mâncăm pentru că bebelușilor mei le este foame.

— Ha, zise Cecile cu ironie, nu mai da vina pe ei că ești tu gurmandă. Rectific pentru tine și spun că ție îți este foame.

Până atunci nu se mișcase de lângă ușă. Și-a îndreptat spatele despărțindu-se de ușă

masivă și a pornit spre masa din living. Masa scundă și rotundă, o canapea albă și două fotolii de mici dimensiuni erau singurele ei piese din acea încăpere.

Urma ca în câteva zile să primească un televizor, o bibliotecă și alte câteva corpuri de mobilă.

În urma ei veneau Jessica și Christina.

Ea a pus o pizza pe canapea, iar pe celelalte două pe masă. Apoi s-a așezat pe un fotoliu, a tras o cutie de pe masă. A desfăcut-o și și-a rupt o felie de pizza din care a început să se înfrupte. Alesese combinația dintre celelalte două pizza, cu șuncă, salam și multă brânză.

Christina a urmat-o. Așezându-se pe celălalt fotoliu. A luat ultima pizza de pe masă și a început să mănânce din ea. I se

părea delicioasă. Adora pizza cu multă brânză, mozzarella și brânză cu mușcăi.

Jessica s-a așezat ușor pe canapea din cauza pântecului ei care se rotunjea tot mai mult cu fiecare zi care trecea, și a zâmbit când s-a uitat la pizza care-i revenea ei. Cu șuncă, piept de pui și salam.

— Cred că o să mor dacă o mănânc pe toată, s-a auzit vocea Jessicăi. Dar nu mă pot abține.

Și mușcă din nou din felia de pizza încă aburindă.

— Cel mai grav. Mușcă Cecile din felia ei de pizza și vorbind cu gura plină, este să te îngrași. Crede-mă. De la pizza nu se moare, ci te faci rotundă asemeni preparatului scos din cuptor.

Jessica a clătinat iute din cap.

— Până ajung la termenul de nouă luni. Dacă nu încep să mănânc sănătos și dietetic, o să ajung la dimensiunile cuptorului pe lemne.

— Eh. Suspină și cea din urmă, cel puțin sunteți măritate și însărcinate. Promit să fie ultima pizza întreagă pe care o mai mănânc, oftă ea din nou.

Cecile ridică din sprâncene.

— Mi se pare mie sau tu ai revenit la viață? Când te-am cunoscut îmi spuneai prostii peste prostii despre oameni, viață și toate cele. Acum ai de gând să te căsătorești și ai mai și spus că te-ai culcat cu doctorașul Edward. Nu ți-a luat și tensiunea în timp ce... - o îmboldi Cecile și făcu o pauză - îți analiza diverse părți ale trupului?

Își simțea tâmpilele zvâcnind.

— Știam eu că e mai bine să nu vă spun.
S-a întâmplat și am trecut peste.

— Peste ce? a întrerupt-o Cecile cu zâmbetul pe buze. Ai trecut peste el sau cum ai făcut-o? Jessica să iei notițe că s-ar putea să ai nevoie de detaliile astea picante, și îi făcu rapid cu ochiul.

Continua să-i vorbească cu subînțeles pentru că știa cât de mult urăște Christina să le vorbească despre noaptea petrecută cu Edward. Și o amuza expresia de pe chipul ei.

— Mai bine să schimbăm subiectul.

Cecile a ridicat din umeri.

— Cum dorești.

Telefonul Jessicăi se auzi sunând.
Privirea Ceciliei s-a îndreptat subit către ea

și amândouă se întrebau dacă era Ian cel care suna. A lăsat felia de pizza din mână și s-a dus în fugă să-și caute telefonul. Cecile era în spatele ei. Îl auzeau sunând din dormitor și acolo s-au îndreptat și ele.

Pulsul Ceciliei creștea cu fiecare secundă care trecea. Inima îi bătea mai des. Mai tare. Sângele îi alerga prin vene.

Când Jessica a luat telefonul în mână. Pentru un moment a încetat să respire. Era Ian. A răspuns fără să mai piardă o secundă.

— Ian. Unde naiba ești?

Cecile ardea de nerăbdare să afle de ce a dispărut fratele ei pentru câteva zile. În speranța că avea legătură cu Matt.

— Acum? a făcut o pauză. Mai bine ne vedem în apartamentul Ceciliei pentru că suntem toate trei aici. Nu. O să îți explice

ea mai târziu, deși nu îți recomand să o întrebi.

Și din nou a făcut pauză ca să-l asculte ce are de spus.

— Bine. Bine. Ne găsești aici.

Apoi a închis convorbirea, dar nu a lăsat telefonul din mână. Și-a mușcat buza inferioară.

— Ce ți-a spus? Ce a făcut și unde a fost? De ce nu ți-a răspuns până acum la telefon?

A văzut-o pe Jessica dându-și ochii peste cap.

— Parcă ești soția lui geloasă. Vine aici în câteva minute și o să-l însoțească Edward.

— Nu ți-a spus nimic altceva? a întrebat ea stupefiată.

— A spus că vine cu Edward aici pentru că are ceva să ne spună și cam atât. Acum hai să terminăm de mâncat și lăsăm stresul pentru când ajung ei aici.

Jessica a ieșit din dormitor, iar Cecile a rămas pe loc. Și-a aplecat capul, iar cu palmele și-a acoperit fața. Nu putea să nu permită gândurilor negre să o năpădească. Mai erau câteva ore până soțul ei pierdea șansa să se întoarcă la viața lui de dinainte, iar cei din jur îi cereau să gândească pozitiv. Nu putea să o mai facă. Exceptând cazul în care Matthew reușea să evadeze de acolo și împreună să pornească de la zero într-o altă locație, cu date false.

— La naiba! E ultima speranță de care mă agăț. Și-a șoptit ea.

Apoi și-a coborât mâinile pe lângă corp.

S-a răsucit pe călcâie și s-a alăturat prietenelor ei. Însă nu mai avea apetit, așa că a închis pizza în cutie și a pus-o înapoi pe masă. Până când fratele ei a ajuns la ușa apartamentului. Cecile a stat pe fotoliul ei și a privit pe fereastră la zgârie nori și la luminile din oraș. I se părea că timpul se scurge încet, că devine o eternitate până îl revede pe Ian.

Mult mai târziu decât îi anticipase Jessica, s-a auzit clinchetul soneriei. Cecile s-a ridicat brusc de pe scaunul ei și nici nu și-a dat seama când a deschis ușa. Își auzea respirația puternică.

Ian și Edward o priveau mirați.

— Ce dracu' căutați aici? a întrebat fratele ei. Mă așteptam să vă găesc la tine sau la noi. Dar nu aici și nici nu înțeleg ce

căutați aici.

— Intră mai repede. Ian. I s-a adresat ea. Și termină cu reproșurile. Spune-mi unde ai fost în tot timpul ăsta. I-a cerat ea să-i spună în timp ce cei doi bărbați treceau pe lângă ea.

A închis ușa în urma lor. Apoi i-a privit cum înaintau spre living. I-a urmat la rândul ei.

Când Ian a ajuns în cameră. Jessica i-a sărit în brațe, iar el a strâns-o tare la pieptul său. Apoi a sărutat-o cu foc.

— Mi-a fost dor de tine. A fost auzit vorbind în șoaptă. Mă ierți?

Capul Jessicăi s-a mișcat sus și jos de două ori. În semn că îl ierta.

— Dacă ai o explicație potrivită.

— Am una perfectă, i-a spus-o cu

zâmbetul pe buze.

Apoi i-a prins bărbia între degetul mare și cel arătător și i-a depus un sărut plin de tandrețe pe buzele ei catifelate.

— Ai gust de pizza cu șuncă, i-a mai spus el. Sper că mi-ai păstrat și mie.

Cecile simțea că face atac de cord din cauza suspansului.

Și-a îndreptat privirea către Christina și a surprins-o când îi privea pe cei doi îndrăgostiți, pesemne ca să-l ignore pe Edward. Apoi l-a privit pe el și l-a văzut așezându-se pe canapeaua pe care stătuse Jessica în urmă cu puțin timp. Ca și Christina, juca jocul numit. *Ignoran*.

— Ian. L-a atenționat ea pe un ton ridicat și lovindu-și șoldurile cu mâinile, faci dragoste mai târziu și asta în privat.

Două capete s-au întors către ea. Jessica și Ian Peterson.

— Acum povestește până nu mor că mi se rupe inima de atâta suspans.

Un colț al buzelor lui s-au ridicat.

— Să vă povestească Edward, eu vreau să recuperez timpul pierdut cu soția mea.

A răsucit-o pe Jessica până a adus-o cu spatele către el. Apoi a lipit-o de pieptul lui și a început să o sărute, să o dezmierde.

Cecile s-a așezat repede pe locul care îl ocupase dinainte să sosească ei. Apoi l-a privit adânc în ochi pe Edward.

— Aștept, i s-a adresat ea pe un ton serios.

— Am...

Încercă el să-i răspundă luat fiind prin surprindere pentru că nu se aștepta să fie el

cel pus în postura de a da detalii despre cum au decurs ultimele zile din viața lui și a lui Ian.

— Am lucrat cu Ian în ultimele ore și sper că mai am un loc de muncă la spital după absența mea neprevăzută, a zâmbit el timid. Mi-a cerut să urmăresc anumite calculatoare și am reușit să intru în ele. A fost greu. Dar au meritat orele nesfârșite de muncă.

Își simțea picioarele paralizând din cauza emoțiilor. Nu știa cum să interpreteze totul, dacă era de bine sau de rău cum se comportau cei doi bărbați.

— Ați prins-o pe Natalia? a venit întrebarea ei.

Asta o interesa cel mai mult. Dacă Natalia era prinsă că la ucis pe Brown,

atunci soțul ei avea să fie eliberat. Pierdea o mamă. O mamă care nu văzuse mai departe de interesele ei. Dar își recâștiga soțul care însemna totul pentru ea.

A văzut maxilarul lui Edward încleștându-se.

— Nu chiar.

— Atunci unde este vestea bună pe care o așteptam cu toții? a izbucnit ea ca un vulcan.

— Am găsit dovezi care „anulează”, a imitat el semnul ghilimelelor, procesul de mâine.

Umerii ei încordați s-au lăsat ușor în jos la auzul răspunsului său. Nu suna a victorie, dar le mai oferea timp se gândea ea. S-a lăsat ușor pe spătarul fotoliului și a lăsat să-i scape lui oftat.

— Ce fel de dovezi? a întrebat Christina văzând că se lăsase tăcerea între Cecile și Edward.

— Fotografii, e-mailuri. Hainele pătate cu sânge...

Cecile a făcut ochii mari și s-a ridicat de pe fotoliu.

— Asta... asta nu înseamnă amânare de proces, nu? a întrebat ea când și-a dat seama ce dovezi menționase Edward.

El a clătinat din cap.

— Ia loc. Te rog. A îndemnat-o el.

A privit spre Christina, iar ea i-a făcut semn din cap să stea jos. S-a uitat în ochii lui Edward și s-a așezat încet.

Apoi el a început să vorbească din nou.

— A fost extrem de dificil ce am avut de făcut în aceste zile și Ian a alergat ca un

nebun. A pus cuțitul la gât altora dacă a fost cazul - iar cele trei femei s-au uitat către Ian - dar a scos adevărul de la oricine și-a dorit. Dacă a fost nevoie să părăsească New York. A făcut-o fără să piardă o secundă și fără să țină cont de distanță. Voi două sunteți norocoase că îl aveți în preajma voastră. La fel și Matt, a continuat el.

Ochii Ceciliei se umezeau, dar nu avea de gând să plângă. Plânsese destul în primele zile și nu o ajutase cu nimic. Poate doar că se eliberase de durere.

— În noaptea în care m-a chemat la birou. Ian a trecut iar și iar prin episodul acela întunecat în care tu...

Cecile a închis ochii pentru câteva fracțiuni de secunde, iar el a înțeles că și-a dat seama la ce făcea referire și că putea să

treacă peste detalii.

— S-a gândit de nenumărate ori la persoanele care se perindau prin viața părinților voștri, dar mai ales a tatălui vostru. A căutat potențiali complici din partea mamei voastre și din cea a lui David Peterson. Mi-a dat numele lor pe o listă și cu ajutorul a doi prieteni hackeri am reușit să le iau la verificat calculatoarele.

— Și într-unul dintre acestea ai găsit ceva care să se identifice cu moartea lui Brown?

— Da. Am găsit câteva fotografii făcute la scurt timp după moartea lui Brown, puse într-un e-mail și trimise Nataliei.

— Dar pe calculatorul ei nu ai găsit nimic, a spus ea surprinsă de cele descoperite.

— Funcția „șterge” a venit de la început la pachet cu calculatorul, a răspuns el pe un ton sarcastic. Și-a păstrat fotografiile undeva și a șters totul din calculator, dar și contul de e-mail. Nici măcar nu era trimis pe un e-mail oficial, dar asasinul a dat-o în gât pe Natalie.

— Dumnezeu, a spus Cecile.

Și și-a acoperit fața cu palmele. Mama ei era o impostoare, șireată și vicleană, o criminală lipsită de remușcări. Și când se gândea că începuse se să înțeleagă cu ea. Să construiască împreună la relația mamă - fiică, acum i se făcea silă că picase în plasa Nataliei. Totul fusese un plan.

— Am călătorit până în Ohio ca să-l întâlnim. Nu s-a așteptat vreo clipă să fie prins și de atunci repetă asta la fiecare cinci

mente - fatali a spus că nu o să fiu prins vreodată'.

— Bastardul, a râs Ian. L-am pus la zid. I-am dat câțiva pumni și l-am amenințat până a spus adevărul. El a fost complicele lui David, iar Brown a știut asta. Așa a făcut rost de datele noastre ca să ne șantajeze, așa a ajuns să-l șantajeze și pe el. Și cum era speriat să nu ajungă după gratii, nu avea banii ceruți și risca să-l dea Brown pe mâna autorităților și apoi să devină fugar, i-a cerut ajutorul Nataliei.

— La rândul ei era șantajată, ca Ian și Matthew, a preluat Edward ștafeta, deci a pus la cale să-l ucidă pe Brown folosindu-se de Louis Paul Thompson.

— Și de ce l-a băgat la mijloc pe Matthew? De ce nu a luat arma altcuiva?

Edward a ridicat din umeri.

— Asta poți să o întrebi pe Natalia. Poate nu-l suportă pe soțul tău sau părea mai plauzibil ca el să-l ucidă.

— Astfel nu punea poliția să ancheteze mai mult decât era cazul, a răspuns Ian pe tonul lui sec. Iar ea și complicele ei erau puși la adăpost. Ea a furat arma din casa voastră și avem declarația menaj erei că a fost acolo în acea perioadă și că indirect a amenințat-o.

— Asta e tot ce aveți de spus?

Ian și-a fixat privirea asupra ei.

— Ce-ar mai fi de spus?

— Ca de exemplu unde este Matt acum?

Și-a ridicat brațele în aer. Apoi i-au căzut pe lângă trupul ei micuț.

— La închisoare, a venit răspunsul scurt,

direct.

— Ești insuportabil, a pus accent pe fiecare cuvânt, dar te iubesc pentru că ești fratele meu și dai dovadă de urmă inteligență, a spus ea cu o undă de glumă.

— Iar tu ești insuportabil de iubită, s-a strâmbat Ian către ea. O să se întoarcă mâine la tine. Procesul o să aibă loc. Dar atât eu cât și anchetatorii o să-l punem pe Louis pe tavă în fața judecătoruli.

Ochii Ceciliei s-au îngustat. Se întreba dacă îl văzuse vreodată pe acest Louis Paul și dacă fusese cumva un partener de afaceri al lui David Peterson, tatăl ei... adoptiv ai fi fost mai potrivit.

— Ce legătura exista între Louis și tata? a întrebat din senin.

— Amoroasă.

Ca de obicei, fratele ei răspundea folosindu-se de cât mai puține cuvinte.

— Amoroasă?

De data aceasta nu i-a mai răspuns.

Corpul ei era încordat și începuse să simtă dureri de coloană. S-a făcut din nou comodă pe fotoliul ei și și-a lăsat spatele să atingă spătarul fotoliului.

După câteva minute, ea a rupt tăcerea.

— Ce șanse sunt să-și retragă declarația și să nu fie declarat vinovat?

— Zero. A spus Edward răspicat, speriiind-o pe Christina care nu părea să mai fie cu picioarele pe pământ, ci pe un norișor roz.

— A dat declarație contra Nataliei. Și-a recunoscut fapta, au fost predate dovezile din calculator, hainele pătate de sânge, au

ieșit testele ADN și au demonstrat că este sângele lui Brown.

A văzut că sora lui deschisese gura să spună ceva. Dar el a continuat să vorbească, obligând-o să închidă gura din nou.

— Iar hainele respective sunt ale lui. Pentru Matt ar fi largi și scurte. Louis este scund și nu tocmai tras prin inel. A spus el cu ironie.

Jessica s-a întors cu fața spre soțul ei. L-a privit cu gingășie și i-a zâmbit.

— Trebuie să admit că am un bărbat rău și asta m-a atras la ține de la bun început, iar buzele Jessicăi s-au așezat ferm peste ale soțului ei.

El și-a întredeschis buzele, iar ea a făcut la fel. Permițându-i lui Ian să-și strecoare limba printre buzele ei. Mâna așezată pe

spatele ei a strâns-o puțin mai tare și astfel a putut să o ridice câțiva centimetri de la sol fără a-i produce un disconfort la nivelul abdomenului.

Cecile și-a dat ochii peste cap din pricina scenei de dragoste care se desfășura în văzul lor. În timp ce Christina își mușca buza inferioară și încerca să nu-și arate zâmbetul măreț.

Apoi. Cecile și-a îndreptat atenția către Edward, singurul care părea să rămână indiferent la gesturile tandre dintre cei doi. El deschisese ambalajul pizzei de pe canapea și luase o felie de pizza pe care o mânca cu mare poftă.

— Matt știe de descoperirea voastră? l-a întrebat ea.

A dat din cap confirmând că Matt era la

curent, și nu a mai vorbit până nu a terminat de mâncat.

— Da. Am alertat autoritățile după ce Louis și-a recunoscut fapta, au urmat alte ore pierdute acolo și apoi ne-am întors în New York. Iar prima oprire a fost la Matt ca să-l informăm că urmează să fie eliberat.

Cecile a schițat un zâmbet.

— A întrebat de tine. A continuat el. Dacă sunteți bine. Tu și copilul, dacă ai aflat și dacă o să fii mâine acolo.

— Bineînțeles că am de gând să îi fiu alături, a răspuns indignată. E ca și cum s-ar spune despre mine că nu mă bucur că iese de acolo.

— Hmm... nu aş putea spune altceva din moment ce te-ai grăbit să te muți aici.

Cu mâna stângă, ca să nu se vadă ce

urma să facă. Jessica l-a lovit ușor în abdomen pe Ian.

— Ți-am atras atenția să nu-i ceri socoteală. E treaba lor. Așa cum mi-ai repetat de nenumărate ori. Nu mă bag eu. L-a împins ea în piept cu un deget, nu o face nici tu.

Ian și-a ridicat mâinile.

— Vinovat! Nu trage, iubito, a glumit el. Acum hai să mergem acasă pentru că vreau să mă odihnesc. Am alergat destul și am nevoie să fiu odihnit și relaxat pentru ce urmează să se întâmple mâine.

— O să mă retrag și eu. A spus Christina în timp ce se ridica de pe locul ei. Ne vedem zilele viitoare pentru că mâine îmi imaginez că o să fii ocupată. Jess, te rog să mă ții la curent. Nu aș vrea să o deranjez pe Cecile.

A mai adăugat ea.

Jessica i-a aprobat cererea printr-un gest al capului.

Edward s-a ridicat și el. Leneș, de pe canapea, așteptând să se formeze șirul indian până la ușa de la intrare.

Apoi Cecile i-a sărutat pe obraji pe fiecare în parte, i-a condus până la ușă și au mai schimbat câteva cuvinte. Fiecare, dar mai ales ea. Așteptau cu nerăbdare a doua zi. Ei i se părea atât de îndepărtată. O așteptase săptămâni întregi, iar acum era atât de aproape să-l vadă pe Matt ieșind liber pe ușile judecătoriei. Avea să fie din nou avocatul fără de pată. Avocatul respectat de cei din jur. Gândul Ceciliei a zburat la presa care o hărțuise în această perioadă și care pusese pe prima pagină a

ziarelor cuvinte urâte la adresa soțului ei. Acum venise vremea reporterilor să retracteze orice acuzație adusă lui Matthew Anderson. Dar asta era cea mai mică problemă a lor. Iar ea știa foarte bine asta. Câștigaseră o luptă de mari proporții, dar războiul continua.

CAPITOLUL 23

Procesul avusese loc și cu ușurință, avocatul Ian Peterson îi demonstrase nevinovăția lui Matthew Anderson. Apropiatii au depus declarațiile lor sub jurământ. Louis, un bărbat fricos, își recunoscuse fapta și o trăsese pe Natalia după el. Însă ea negase orice acuzație și ceruse să fie reluată ancheta și implicit să li se ofere un răgaz avocaților ei pentru a-i demonstra nevinovăția. Și a obținut ce și-a

dorit. Avea acest drept, deși nu aveau să fie ușor de contestat dovezile pe care Louis le aducea împotriva ei și arătau că fuseseră complici la uciderea lui Brown și a prostituatei care îi șantaja cu una din scrisorile lăsate de victimă, dar nu avea să-și petreacă următoarele săptămâni în libertate, ci în spatele gratiilor.

Cecile observase pe parcursul procesului că Natalia arăta impecabil, deși își petrecuse noaptea într-o secție de poliție. Își spunea că probabil nu dormise ca să nu-și strice coafura sau să nu se murdărească de pe salteaua care îi fusese pusă la dispoziție. Probabil nu a stat nici măcar pe un scaun ca să nu-și șifoneze costumul ei costisitor și roșu din două piese – fustă până deasupra genunchilor și un taior care-i

expunea partea superioasă a sânilor. L-ar atunci când ocazia i s-a ivit. A flirtat cu judecătorul. Acesta o trata cu indiferență prin natura meseriei lui. Dar Cecile era convinsă că ar fi cedat farmecelor mamei ei dacă s-ar fi întâlnit în cu totul altă parte.

În sfârșit i se făcea pe jumătate dreptate. Cecile putea să respire din nou aerul curat de afară și să se bucure de el. Brown murise așa cum merita, colegul său avusese parte de o moarte asemănătoare, David Peterson se sinucisese ca un laș, amantul lui recunoscuse că împreună au pus la cale violul ei și acum urma să meargă după gratii. Cât despre mama ei... indiferența, ignoranța, răutatea, bovarismul ei, toate i s-au întors împotriva. Făcuse multe greșeli față de copiii ei și Cecile ar fi

putut să treacă peste orice, dar nu și peste faptul că a încercat să-i arunce soțul în închisoare. Aproape că reușise, numai că soarta s-a întors contra ei și acum avea să plătească.

A ieșit afară din tribunal, și-a băgat mâinile în buzunarele pardesiului ei alb. Care-i venea până la genunchi, îi contura talia îngustă și abdomenul ușor proeminent, iar pe partea stângă avea un șir de nasturi. Părul ei negru, lăsat liber, ușor buclat, îi cădea peste albul hainei. Pe chipul și pe buzele ei ca zmeura se ivea zâmbetul în sfârșit. Simțea din nou că se făcuse dreptate.

A respirat aerul rece de afară și l-a lăsat să o pătrundă până în adâncuri.

— Demonul meu a fost ucis! și-a spus ea

încet. În sufletul meu nu mai există nici urma lui.

Avea dreptate. Dacă acum nu ar fi explodat bomba din trecut, ai fi ticăit mereu în interiorul ei. Acum putea să-și vadă de viață și să înfrunte tot ce era de înfruntat. Toate declarațiile ce fuseseră rostite cu puțin timp în urmă, aveau să aducă avalanșe de articole în presă. Cu certitudine putea să spună că presa o s-o agreseze mai tare de această dată. Însă nu-i mai păsa.

Totul se întâmplase din vina lui Natalia pentru că dorise să păstreze aparențele cu ani în urmă. Iar dacă făptașii erau prinși atunci, nimic din toate cele de acum nu s-ar fi petrecut Dacă nu ar fi fost Matt amestecat în situația dată. Cecile n-ar fi avut vreun regret Fiecare primea ceea ce merita.

Venise timpul ei să meargă mai departe și avea de gând să o facă.

Jessica a prins-o din urmă în timp ce ea își analiza gândurile și ultimele întâmplări din viața ei.

— Ian a spus că vine împreună cu Matt mai târziu.

Cecile a ridicat dintr-un umăr.

— În regulă, a răspuns ea.

— A spus că mai au de trecut peste câteva proceduri, dar nu durează mult până îl eliberează pe Matt.

Văzând că Cecile nu îi răspunde, a continuat să-i vorbească.

— Ce spui de o cafea imposibil de refuzat?

Ea i-a zâmbit ridicând un colț al gurii.

— Dacă spui că e de nerefuzat, cum aș

putea să te refuz?

A spus-o cu umor în glas. Ceea ce a a determinat-o pe Jessica să râdă.

— Dar mergem la Starbucks-ul de lângă stația de metrou Astor Place chiar dacă este departe de aici. Sper să nu regret, a spus-o gândindu-se că s-ar putea să fie agasată de oameni.

Cum fiecare venise cu mașina ei. La fel au plecat. Jessica în Dodge Nitro pe care Ian i-o achiziționase recent, când cumnatul lor abia fusese reținut, iar Jessica și Cecile aveau nevoie de o mașină masivă care să le apere de reporterii care nu se mișcau din fața proprietății lui Cecile și obișnuiau să facă orice ca să obțină o fotografie clară. Soțul ei insistase să o folosească până când avea să se termine scandalul acesta, apoi

avea să o preia el și să-i cumpere o mașină sportivă, feminină și implicit mai mică.

Cecile primise de la soțul ei un Mercedes Benz GL Class, la scurt timp după ce se refăcuse din accidentul suferit. Evitase să o folosească în ultima perioadă și în puținele ocazii când își părăsea locuința, mergeau cu mașina Jessicăi. De acum putea să-și reintre în normal, să-și reia proiectul cu clubul de pictură, să-și utilizeze mașina, să intre și să iasă din locuința ei oii de câte ori se ivea ocazia. Chiar dacă reporterii prezenți la ușa casei, cel puțin nu aveau să o arate cu degetul ca fiind o soție de criminal.

După două ore petrecute în compania Jessicăi. Cecile și-a făcut curaj să-și înfrunte soțul. Nu de puține ori își lăsase prietena să

vorbească fără să o asculte pentru că își îndrepta gândurile către soțul ei și se întreba care o să fie reacția lui la aflarea veștii, mai ales că abia fusese pus în libertate și avea nevoie de liniște, de momentele de bucurie pe care le ratase cât timp fusese arestat.

S-a despărțit de prietena ei. S-a urcat în mașină și încet a pornit spre casă. Când a ajuns în fața porții, portarul recent angajat a recunoscut-o și i-a deschis poarta. Mașina lui Ian era parcată în fața casei, iar ea și-a parcat mașina lângă a lui.

Inima îi bătea cu atâta putere că parcă stătea să-i iasă din piept. Simțea un ghem în stomac, mâinile și picioarele îi amortiseră puțin, iar în gât simțea că are un nod ce nu o lasă să respire. A deschis portiera și a

coborât din mașină.

Cu teamă a intrat în casă și nici nu a deschis bine ușa că râsetele celor doi umpleau casa. Imediat după ce a închis ușa de la intrare. Matthew a apărut în fața ei. Nici nu a stat pe gânduri și a ridicat-o în brațe cât să-i desprindă puțin picioarele de podea.

— Iubito, a șoptit el lăsând să i se audă emoția ce-i străbătea trupul și îl domina.

Cu grijă și-a apropiat capul de al ei și i-a simțit parfumul dulce.

— Întotdeauna miroși la fel de dulce pe cât ești.

Cecile nu a putut să-și rețină zâmbetul.

— Vă las cu ale voastre, s-a auzit vocea fermă a lui Ian.

Matt a lăsat-o jos pe Cecile și i-a strâns

mâna nu a cumnatului sau a prietenului, ci a fratelui său. Îi era mai mult decât un simplu amic sau cumnat. Ian avea tot respectul și admirația lui pentru câte făcuse pentru el. Niciodată nu avea să-l răsplătească pe măsură.

Și-a luat haina din dulăpiorul de alături, ingenios ascuns cumva în peretele casei și a ieșit, dar nu înainte de a le trasa un ordin celor doi.

— Fiți oricum, dar nu cuminți.

Cecile și Matt au izbucnit în râs.

Apoi Matt și-a strecurat brațul pe mijlocul soției lui. Pe celălalt pe sub genunchii ei și cu agilitate a ridicat-o la pieptul lui.

— Acum ești a mea.

Zâmbetul Ceciliei s-a șters de pe buzele

ei.

— Matt; a făcut ea o pauză care simțea că-i străpunge inima, trebuie să vorbim.

— S-a întâmplat ceva? a întrebat-o el încântându-și fruntea.

Ea a tăcut o mișcare scurtă din cap. Nu ar fi putut să scoată un sunet în acel moment nici dacă ar fi vrut. N-ar fi putut să vorbească fără să-i curgă lacrimile care se acumulaseară în ochi.

— Ce s-a întâmplat, iubito?

A revenit el cu întrebarea. Și ușor a sărutat-o pe frunte.

— Nu pot să o fac. A răspuns ea.

Însă Matt nu înțelegea la ce anume se referă mai exact. Apoi a crezut că înțelege.

— Iubito, am înțeles și nu o să te forțez chiar dacă simt că o să mor dacă nu te iau

acum și aici.

Brațul lui a cuprins-o mai tare. Dar apoi a lăsat-o jos din brațele sale. Și fără să piardă timpul, i-a cuprins obrajii în mâini și a tras-o aproape de el până când buzele lui au pus stăpânire pe ale ei.

Tandru, lasciv, suav. Pasional... îi era atât de dor să-i simtă gustul buzelor lor. Acel contact dintre buzele lor. Era ca și cum trupul ei se topea la atingerea lui. S-ar fi topit așa cum ciocolata se topește la contactul cu focul. S-ar fi lăsat manipulată precum coca între două mâini puternice.

Limba lui pătrundea puțin câte puțin printre buzele ei. Uneori își mișca limba pe buzele ei. Alteori îi atinge limba și o atrăgea într-un joc din care nu putea să iasă cu ușurință. Dar trebuia să pună punct

înainte să fie prea târziu.

Brațele ei au început să-l împingă ușor. Iar Matt a fost puțin surprins de gestul ei. Dar a acceptat și și-a dezlipit buzele de ale ei.

— Ce e cu tine. Cecile. A întrebat-i el cu o doză de frustrare.

— Nu pot și nu trebuie să o fac. A găsit ea curajul să-i vorbească.

Și-a ridicat privirea către el și a continuat.

— Nu am venit să rămân. Eu... eu...

Nu știa ce ar putea să spună. Matthew o privea încruntat și nu-i plăcea, dar era firesc. Nu așa trebuia să-l primească acasă o soție.

— Nu putem continua. Matt. Nu pot. A exclamat ea. M-am mutat în apartamentul

meu și am vrut să-ți spun asta. Să auzi de la mine. Să fii primul care află ce decizie am luat.

— Poftim? Nu pot să cred ce îmi spui! Cum de ți-a venit ideea asta tâmpită să pleci din casa noastră?

Privirea Ceciliei a coborât.

I se părea nedrept că îl rănește astfel, dar era cel mai bine pentru amândoi.

— Decizia a fost luată și e imposibil să mă răzgândesc. Am făcut o promisiune, iar o promisiune trebuie îndeplinită.

— Pe dracu'!

A izbucnit Matt fără să-i analizeze prea mult cuvintele soției lui.

— Și mie mi-ai făcut o promisiune și acum ai de gând să o rupi ca și când nu ar fi însemnat ceva pentru tine.

Mintea ei era străbătută de întrebări fără răspuns. Cum ar fi putut să-i explice că îi arde inima pentru că renunța la viața lor.

— Ce promisiune ai făcut. Cecile?

Mâinile lui au cuprins-o de antebrațe și ușor a zgâlțâit-o.

— Spune-mi. Cecile! Cui și de ce?

Nu a mai putut să-și stăpânească lacrimile și le-a lăsat să-i cadă pe obrazii ei palizi pentru a o ajuta să-și scoată durerea din interior.

— Nu pot să-ți spun. Matt. Te rog. Nu-mi cere asta. A răspuns ea printre lacrimi.

— De ce nu? Nu sunt eu soțul, iubitul, amantul și prietenul tău? Nu trebuie să avem o relație fără secrete? a întrebat cu furie.

Ea l-a privit în ochi.

— Nu știu... Asta să îți răspunzi singur și poate îți explici de ce mi-ai ascuns că te-a contactat Brown.

Îl lovise într-un punct extrem de sensibil. Știa asta și astfel își atinsese scopul de a-l lovi unde rana nu se închisese încă. La fel proceda și el. Iar asta o durea.

— Asta a fost diferit de ceea ce îmi faci tu acum. Eu nu te-am părăsit. Cecile. Nu te-am părăsit, ci te-am ocrotit, iar asta este o mare diferență, a adoptat el un ton mai blând.

— Poate că și eu te ocrotesc acum. A replicat ea. Poate că o fac eu lui scop.

Pe chipul lui a apărut un zâmbet fals. Sarcastic.

— Prostii! O faci pentru că te-am dezamăgit sau pentru că îți este rușine să ai

lângă tine un soț care a fost acuzat de omor deosebit de grav.

A privit-o adânci în ochii ei.

— Asta este. Nu?

Dar răspunsul ei nu a mai venit.

— Evident, a spus sarcastic și i-a eliberat mâinile. Nu o să te țin legată de mine. Cecile. Ești liberă să faci ce vrei... să rămâi sau să pleci. Regret doar că m-am înșelat în privința ta. Aș fi preferat să zac în închisoare, daisă știu că ai rămâne alături de mine. Că nu ai înceta să mă iubești pentru că am fost acuzat pe nedrept.

— Matt, i-a șoptit ea numele.

Dar el nu a ascultat-o. Se simțea rănit din dragoste, iar cuvintele ei nu-și mai aveau locul. L-ar fi rănit mai mult.

— Nu l-am ucis... N-am făcut-o. Cecile.

Dai pentru tine aş fi făcut asta dacă mi-ai fi cerut-o. Te iubesc şi plecarea ta nu o să-mi schimbe sentimentele faţă de tine. A mai adăugat el. Însă nu ai să mă scoţi uşor din viaţa ta. Copilul acela este şi al meu şi nu ai să poţi să-mi interzici să îl mai văd. Să merg cu tine la doctor, să fiu prezent la naşterea şi creşterea lui.

Cuvintele lui o loveau cât o mie de cuţite.

— Dacă mâine vreau să-l văd. Tu va trebui să accepţi. Copilul este şi al meu. Nu face greşeala să uiţi asta.

Apoi l-a văzut pe Matt răsucindu-se pe călcâie şi urcând scările. Urca spre dormitorul lor şi era un gest prin care o lăsa să aleagă între a rămâne alături de el şi a se întoarce în apartamentul ei pustiu. A oftat

în timp ce și-a acoperit tenul cu palmele. Și-a șters lacrimile de pe obraji și și-a lăsat mâinile să-i cadă pe lângă corp.

A tras aer adânc în piept ca să prindă curaj pentru următoarea ei mișcare. Ca și el. Cecile s-a răsucit pe călcâie, dar a luat-o în partea opusă. Spre ușa de la intrare. Avea să-și respecte promisiunea oricât de stupidă i se păreau altora. Urma să urce din nou în mașina căreia nici nu apucase să i se răcească motorul, și să plece spre locuința ei.

Viețile lor se separau aici. Dar simțea că dacă le este dat să fie din nou împreună, ceva avea să se întâmple și ea urma să înțeleagă acel semn. Dar până atunci trebuia să găsească o bună prietenă în „răbdare”. Spera ca Matt să o aștepte până

când și dacă lucrurile aveau să revină la normal.

A urcat la volanul mașinii ei. A pornit-o și a întors-o dintr-o mișcare. Portarul a salutat-o din nou printr-o mișcare a capului, i-a deschis porțile, iar ea a părăsit locul cu lacrimi în ochi. Privind din când în când în oglinda retrovizoare.

Asta fusese totul. Îl lăsa în urma ei cu regrete, doruri și plăceri interzise.

CAPITOLUL 24

Trecuse o săptămână din ziua în care părăsise casa în care fusese fericită alături de soțul ei. Nu mai discutase cu el încă din ziua în care se certaseră și pe de o parte era bine pentru că reușise să-și recapete un soi de liniște, era un fel de accept din partea lui și într-un fel se acomodase cu locuința ei.

Însă pe de altă parte simțea o neliniște când se gândea la întâlnirea care inevitabil avea să aibă loc nu prea târziu. Se aștepta ca el să o jignească fără ca asta să-i fie intenția, să-i reproșeze din nou că îi este rușine cu un soț ca el. Nu-i făcea plăcere să-l audă vorbindu-i așa. Dar nici nu putea să-l convingă că alta era problema.

Jessica și Ian plecaseră în vacanță și pentru prima dată de la împăcarea lor. Optaseră pentru căsuța din mijlocul pădurii. Aflase de la prietena ei că Ian prinsese ură pentru acel domeniu și că își dorise să-l vândă, dar când vorbise cu Jessica în urmă cu două zile. Îi spusese că Ian era fermecat de acel loc acum că adevărul ieșise la lumină.

Nici Jessica și nici Ian nu aflaseră de

separarea ei de Matt. Cu certitudine cei doi bărbați țineau legătura despre cazurile comune, iar Matt revenise la birou chiar de a doua zi. Pentru Cecile devenea clar că soțul ei nu îi spusese lui Ian despre starea în care se afla mariajul lor.

Cu ea nu luase legătura, iar lor nu le spusese.

Seara, după ce s-a certat cu Matt, nu a putut să facă nimic. A plâns până la epuizare, apoi a adormit pentru câteva ore. A doua zi și-a promis să nu mai plângă și că viața o să meargă înainte. De atunci s-a dedicat în totalitate clubului ei și avansase mai mult decât se așteptase. Într-un final reușise să-l găsească pe profesorul ei de pictură. Tom Smith. Convingându-l ca într-o lună să vină în calitate de profesor și

maestru la club. Era impresionat de evoluția ei. De entuziasmul de care dădea dovadă. Fusese eleva lui preferată și cum nu era implicat într-un proiect serios, a acceptat propunerea ei fără să-i adreseze alte întrebări. Cecile știa că el este cel potrivit pentru acel post și că nu o s-o dezamăgească.

În urmă cu două seri primise prin curier un colet de mari dimensiuni. Comandase un șevalet, pânze, pensule, culori și alte ustensile folosite în pictură. Se bucurase ca un copil în fața vitrinei cu dulciuri, atunci când deschisese coletul. A ales un loc din apartament, la fereastra mare din living room și acolo și-a instalat șevaletul, o măsuță pe care să-și țină pensulele și culorile. Apoi s-a așezat în fața șevaletului

ca o adevărată pictoriță - îmbrăcată în salopetă de blugi cu bretelele trase peste tricoul alb și larg. Papuci de casă pufoși, iar părul lung îl ținea strâns în coadă de cal.

S-a uitat la pânza albă și s-a întrebat ce ar putea picta. Un singur gând a pus stăpânire asupra ei... Matthew Anderson. Apoi a suspinat.

— Nu tu. A spus ea încet. Nu din nou și nu acum. Fugi din mintea mea.

A coborât de pe scaunul înalt și s-a dus să-și ia un pahar cu lapte și să pornească CD Playerul. Simțea nevoia să asculte muzică clasică. Însă s-a oprit la *Bleeding Love* a Leonei Lewis. Cu paharul în mână a revenit în fața șevaletului. Lăsându-l pe măsuța de lucru.

Din nou a privit cu intensitate pânza

albă.

— Asta e. A spus ea cu o tentă de frustrare în glas. O să te pictez dacă tot nu-mi dai pace.

Așa și-a petrecut următoarele două ore din acea seară, schimbând pensule și culori, trasând linii, umplând goluri. Treptat, pânza reflecta chipul lui. Dar era depai-te de a fi gata. Își promisese că avea să revină în fața șevaletului și serile viitoare, sperând ca în curând să fie gata.

Încheiase seara punându-și o întrebare în mod obsesiv.

— Și ce am să fac cu el după ce o să fie gata?

Nu avea idee. Nu putea să i-l dăruiască lui. Iar dacă avea să-l păstreze, cu timpul făcea colecție cu tablourile care îl înfățișau.

În ziua în care își luase câteva lucruri din casa lor. Printre acestea strecurase tablou pe care-l pictase după întoarcerea din luna lor de miere. Atunci... Matt acceptase să o lase să-l picteze și se ținuse de cuvânt.

Tabloul lui stătea în dormitorul ei. Cumva poziționat pe peretele pe care se afla ușa. Iar dacă era lăsată deschisă, tabloul era ascuns. Având în vedere situația în care intrase singură, locul acela era potrivit pentru tabloul respectiv. În fiecare zi. Dimineața și seara se oprea câteva minute în fața lui și îl privea cu atenție în timp ce mâna ei se așeza pe pântec. Știa că în cultura indiană, femeile însărcinate priveau tabloul persoanei cu care își doreau să le semene pruncul. Încă nu știa. Dar Cecile era aproape convinsă că vor avea un băiat și își

dorea ca el să moștenească trăsăturile frumoase ale tatălui său.

Și mai știa un lucru despre ei. Și anume că aceștia cred în cele șapte vieți, iar femeile au un anumit ritual pentru ca soțul lor să le fie dat și în viețile viitoare.

— Poate că au dreptate, și-a spus ea șoptit în timp ce privea tabloul în acea seară. Poate că data viitoare o să avem mai mult noroc.

Mâna i-a căzut lin pe lângă corp. S-a întors cu spatele către Matt cel din tablou și s-a băgat sub așternuturile de pe pat. Curând, respirația ei a devenit domoală. Semn că adormise și se afla pe tărâmul viselor.

O altă săptămână trecuse fără să aducă tunetele și fulgerele în locuința liniștită a

Ceciliei. Liniștea se așternuse și în interiorul ei. Cu gândul că poate Matt și-a dat seama că eu cât se văd mai rar. Cu atât mai bine pentru amândoi. Nu știa cum ar fi reacționat dacă l-ar fi văzut. Murea de dorul lui. Dar trebuie să-și înfrâneze pornirile romantice sau pasionale. Evitase pe cât posibil să deschidă televizorul și să cumpere ziarele pentru că știa că o să îi vadă chipul acolo. Christina o anunțase în urmă cu câteva zile că în presă se vorbea deja despre un potențial divorț între ei și că Matt negase cu vehemență zvonurile.

Dimineața se trezise cu zâmbetul pe buze. A făcut repede un duș fierbinte, a servit ceai de portocale în timp ce se machia și asculta muzica de la radio. Afară vremea era mai prietenoasă, ceea ce i-a

permis să îmbrace o ținută de birou, o rochie de culoare gri - oliv. Cu mâneci trei sferturi, lungă până aproape de genunchi, strânsă sub sâni. Dar de acolo în jos era puțin mai lărguță și cădea pe lângă corp. În ultimele săptămâni scosese din garderoba ei ținutele strâmte pentru că știa că nu sunt indicate pe perioada sarcinii.

Tocmai își încălța pantofii Christian Louboutin când soneria s-a auzit. Inima i s-a oprit pentru o secundă și în timpul acela nu mai auzea nici muzica de la radio. Din cauza sperieturii făcuse cumva o mișcare greșită a piciorului și fusese la un pas să-și răsucească glezna. La scurt timp după momentul de panică a reacționat printr-un oftat.

— Christina... și a zâmbit.

A încălțat și celălalt pantof negru și s-a dus să deschidă ușa.

— O s-o pun să-mi cumpere trei perechi de pantofi pentru sperietura care mi-a tras-o. Vorbea ea încet în timp ce parcurgea distanța rămasă. Și dacă este altcineva, atunci zece perechi să fie.

Când a ajuns la ușă. A răsucit mânerul cu încredere și a tras ușa spre ea.

Momentul de panică de mai devreme fusese o nimic toată pe lângă ce simțea acum. De data aceasta nu-și dădea seama dacă respira sau nu. Dar nici nu simțea lipsa aerului.

Stătea sprijinit cu umărul de tocul ușii. Iar pe chip i se citea impasibilitatea. Era îmbrăcat într-un costum negru care-i venea ca turnat, o cămașă albă și o cravată

asortată. Se vedea că își trecuse degetele prin părul său șaten închis și se așezase într-un mod care o determina pe Cecile să-i atingă părul, să-și treacă și ea degetele prin el. Și de aici fantezia ei prindea forme și culori.

S-a trezit din reveria ei.

— Bună dimineața, a salutat-o el printr-un ton care nu trăda nimic din ceea ce simțea sau gândea.

Cecile a înghițit în sec.

— Bubună dimineața, s-a fâstâcit ea.

Se întreba cum trebuie să reacționeze, dacă să îl invite sau nu în interior, dacă să-l întrebe ceva sau nu.

— Intră, a spus ea fără să mai stea pe gânduri.

— Unde?

S-a auzit glasul lui sec. Iar în mintea Ceciliei se reluau fanteziile de mai devreme și se auzea spunând., Ia-mă Matt, iarnă acum”, invitându-l să o pătrundă, să intre în ea. Pentru o secundă și-a închis ochii ca să-și alunge gândurile nebunatice.

— În casă. Bineînțeles.

Ea s-a dat într-o parte făcându-i loc să treacă pe lângă. Să dezlipit de perete și cu răceală a trecut pragul casei. Însă când a ajuns în dreptul ei. S-a oprit și a sărutat-o în grabă de obraz.

Nu. Cecile nu se îmbujorase pentru că sângele ei parcă i se evaporase și o făcuse albă ca o foaie de hârtie. El a continuat să meargă până în camera de zi. Iar Cecile a întârziat cât să închidă ușa și să-și mângâie obrazul pe care el o sărutase. Apoi s-a întors

cu spatele și l-a urmat.

Când a intrat în aceeași încăpere. Matt gusta din ceaiul care-i rămăsese în cană și de care ea uitase. A vrut să deschidă gura să-i spună ceva. Dar s-a oprit înainte să înceapă pentru că în colțul camerei zărise șevaletul. Mii se mulțumiri răsunau în mintea ei pentru că avusese inspirația să-l acopere cu un material alb.

— S-a răcit, a spus el mâhnit.

A lăsat cana din mână și s-a așezat confortabil pe unul dintre fotolii. A întins o mână și i-a făcut semn să se așeze în fața lui pe canapea. Hipnotizată i-a făcut pe plac.

— Ce face copilul nostru?

Nonșalant, așa i se părea Ceciliei. Nici nu îl interesa cum se simte ea.

— Bine.

Un răspuns la fel de sec ca și tonul enervant pe care îl folosise Matt din momentul în care apăruse la ușa ei.

— Când este următoarea programare la medic?

— Săptămâna viitoare.

— Mai exact?

Seriozitatea nu dispărea deloc din glasul lui. Enervant de serios i se părea Ceciliei și îi venea să-l prindă de umeri și să încerce să-l zgâlțâie puțin.

— Vineri la ora zece.

El a dat de câte ori scurt din cap.

— Bine. O să-mi eliberez prima parte a zilei de vineri. Ne întâlnim aici la ora nouă.

Cu o mână a tras puțin de o parte a sacoului. Iar cealaltă mână a strecurat-o printre pieptul său și sacou. Din buzunar a

scos o cutiuță pe care a așezat-o pe măsuta din fața lui.

— Este pentru copil.

Sângele îi revenise ca prin minune în trup pentru că îi simțea rapiditatea cu care curgea prin vene. Emoțiile erau de vină.

Cu timiditate a întins mâna ca să ia cutia, apoi a deschis-o și în față a văzut un lănțișor care avea ca pandantiv două litere unite, C și A, cu diamante bătute pe ele. Pentru o secundă i-a trecut prin minte că el s-a gândit la numele ei când a ales pandantivul, apoi și-a amintit. "E *pentru copil*"... Christian sau Christina Anderson.

Dacă la început zâmbise și cu inima, acum zâmbetul ei nu mai avea aceeași vitalitate pentru că simțea că Matt a uitat-o în mai puțin de două săptămâni. Ea l-ar fi

copleșit cu dragostea pe care i-o purta, iar el a învățat să trăiască fără ea.

— O să-l păstrez până o să-l poată purta, a spus mai mult șoptit.

— Poartă-l! a spus printre dinți.

Privirile lor s-au întâlnit.

— Este foarte frumos, dar dacă este pentru copil, aș vrea să i-l păstrez.

— Nu te prefacă că nu înțelegi, Cecile, și poartă-l așa cum ți-am spus mai devreme. E pentru amândoi, a mai adăugat el însă tonul i se îmblânzise mult.

— Nu-mi poți ordona ce să fac.

Matt și-a clătinat capul.

— Nu ai să te schimbi niciodată? Mereu la fel de încăpățânată și de femeie...

— Iar tu la fel de lipsit de tactică, a răbufnit ea.

— Nu asta mi-ai fi spus și în nopțile în care am făcut dragoste.

Din fericire nu servea nimic în acel moment, altfel i-ar fi rămas în gât. Oricum simțea că s-a înecat cu aer și simțea nevoia să tușească, dar asta ar fi însemnat să se trădeze. A înghițit în sec până i-a dispărut senzația de disconfort.

— Dacă am tăcut asta nu înseamnă că ai avut tactică.

El și-a arcuit o sprânceană.

— Să-ți reamintesc, iubito?

— Nu despre asta era vorba, a izbucnit ea și s-a ridicat în picioare.

Matt s-a ridicat de pe fotoliu și și-a băgat mâinile în buzunarele pantalonilor.

— Cum vrei.

Și a ridicat din umeri. Apoi s-a întors cu

spatele către ea și a plecat.

Cecile s-a așezat din nou pe locul ei.

— La naiba cu ziua mea bună. Și cu palmele și-a acoperit fața. Dacă nu aș fi fost însărcinată. În ciuda faptului că este dimineață, aș fi luat o gură de tărie.

Mai avea multe de făcut și deși nu mai radia de fericire, nu avea chef să se afunde în depresie. A oftat în timp ce se ridica de pe canapea, apoi și-a luat paltonul, geanta, cheile și a părăsit locuința. Munca o ajuta să iasă din stările proaste. Cu cât muncea mai mult. Cu atât uita de suferințele ei și implicit putea să deschidă clubul de pictură mai devreme.

Se lucra intens la renovări și din fericire nu erau multe de făcut la acest capitol. În câteva zile aveau să fie gata. Mobilierul

avea să sosească, dar trebuia să se ocupe de documentație și alte lucruri.

Începutul de săptămână avea să fie dezastruos de la primele ore ale zile.

Christina venise să-i țină companie la ceaiul de dimineață înainte de începerea programului de la librărie. Se trezise de dimineață și își cumpăraseră ziarul. După ce a văzut articolul cel mai important pentru ea. A luat repede un taxi și a venit la apartamentul Ceciliei.

Nici nu-i trecuse Ceciliei prin minte că ar putea să o enerveze ceva mai tare decât prezența lui Matt; de care avusese parte cu câteva zile în urmă. A deschis ziarul și a văzut titlul. *YSotia lipsește, amanta*".

— Dumnezeuule, a exclamat ea.

Și s-a așezat pe cel mai apropiat loc.

Apoi a privit imaginea din mijlocul articolului. Era Matthew. Ieșea dintr-un hotel de lux și era la braț cu o femeie. Brunetă. Înaltă, slabă și frumoasă. El zâmbea larg și se vedea fericirea pe chipul lui.

În inimă simțea înțepături de cuțit.

A început să citească articolul în care se vorbea despre lipsa ei de după eliberarea lui Matthew, puțin probabilă ei călătorie neanunțată și mai degrabă separarea lor definitivă, despre gustul neschimbat al lui pentru femeile brunete, vizitele lui repetate din ultima săptămână în acel hotel și implicit întâlnirile cu frumoasa brunetă. L-ar zâmbetul lui nu a rămas neobservat de reporter. A fost analizat până la ultimul detaliu și comparat cu cel pe care l-a afișat

după ce a fost eliberat și se presupunea că are un mariaj fericit alături de Cecile Anderson.

În articol era menționat că amanta ar fi venit o singură dată în casa viitorului burlac, iar la final stătea scris.

Matthew Anderson a revenit la viața și obiceiurile lui de dinaintea căsătoriei”.

A împăturit ziarul și l-a pus cu delicatețe pe măsuta din fața ei.

— Și? a întrebat-o Christina cu îngrijorare. Nu ai nimic de spus?

Ea a adoptat o grimasă și a ridicat din umeri.

— Și ce vrei să fac? E liber să se culce cu cine dorește. Nu eu l-am abandonat? Așa că nu pot să-i cer ceva ce eu i-am refuzat.

Și din nou a ridicat din umeri.

Adevărul era cu totul altul. L-ar fi transformat într-un sac de box și ar fi lovit în el cu mâinile ei micuțe și lipsite de putere până ar fi șters infidelitatea din el.

— Dar sunteți căsătoriți, a replicat Christina cu mâhnire în glas. Faptul că tu l-ai părăsit, nu înseamnă că îi dă dreptul să se culce cu alta. A jurat. Cecile. A jurat treaba asta.

— Da... aici ai și tu dreptate. Aș fi preferat să intenteze divorț înainte să...

Și s-a oprit din vorbit.

— Asta este. A exclamat ea cu satisfacție.

Christina o privea, dar nu înțelegea. Apoi a întrebat-o:

— Nu ai de gând să-i întorci moneda prin infidelitate?

Cecile a râs și a tăiat aerul cu mână.

— Pot mai mult. Draga mea.

Și i-a făcut cu ochiul.

— Trebuie să iau legătura cu un prieten de-al lui Ian. A chicotit ea. Tipul a fost îndrăgostit la un moment dat de mine. Dar a fost ceva trecător și tipic adolescenților.

— Cine este? a întrebat ea de parcă ar fi fost posibil să-l cunoască.

Cecile și-a mușcat buza inferioară ca să nu i se vadă zâmbetul larg.

— Danniel Roberts, i-a pronunțat cu entuziasm numele. Matt mi-a dat șah. Dar eu o să-i dau șah mat. O să vezi. A zis îndreptând degetul arătător către prietena ei.

A văzut-o pe Christina clătinând din cap ca și când nu era de acord cu planul pe care

ea îl contura puțin câte puțin în mintea ei.

— Și până la urmă o să faci exact ce ți-am spus că nu trebuie să faci. A muștrat-o ea. Nu este o soluție să-l înșeli. Poate că articolul acela este o mizerie și nimic din ceea ce scrie acolo nu este adevărat. Întreabă-l pe Matt, ascultă versiunea lui și apoi...

Christina a făcut o scurtă pauză, timp în care Cecile și-a pus ceai în ceașcă și a luat o gură din el. Apoi a continuat.

— Nici nu ești în condiția potrivită să îl înșeli. Ești însărcinată cu copilul lui Matt și dacă află că îl înșeli, nu o să te ierte vreodată.

Râsul Cecilei a răsunat în cameră.

— Draga mea. Depart de mine gândul să îi fiu infidelă. El m-a uitat, dar nu și eu.

La mine este dragoste adevărată. Eu mi-am vândut dragostea ca el să fie eliberat și uite ce a făcut el în mai puțin de trei săptămâni... încălzește patul tipei.

A surprins-o pe Christina oftând.

— Ai putea să te întorci la un bărbat ca el? a continuat Cecile.

— Bineînțeles că nu. A răspuns Christina fără să stea pe gânduri.

Cecile a zâmbit fals.

— Nici eu. Danniell o să mă ajute să intentez divorț.

O liniște mormântală s-a așezat în camera de zi a Ceciliei. Ideea ei venise ca un trăsnet. Iar din privirea prietenei sale. Cecile observa că nu era o decizie care să merite efortul să fie contestată.

— Asta este altceva, a murmurat

Christina după câteva minute de tăcere. Și eu aș fi procedat la fel.

Cecile a observat că ceașca Christinei rămăsese goală. Să întins după ceainicul aflat pe masă și i-a turnat ceai în ceașcă.

— Dar de ce nu apelezi la Ian? Cred că se întorc săptămâna viitoare, a mai adăugat Christina.

A strâmbat din nas.

— Fratele meu nu o să susțină acest divorț pentru că nu vrea să mă vadă separată de soțul meu. El nu i-a permis nici Jessicăi să divorțeze de el până în momentul în care a recucerit-o și ea nu a mai dorit să-l părăsească.

Amândouă au zâmbit. Fiecare și-a luat ceașca și a servit câte o înghițitură de ceai încă fierbinte. Apoi au lăsat din nou ceștile

pe masă.

Christina și-a privit ceasul de la mână.

— Eu trebuie să plec. Trebuie să iau imediat un taxi pentru că am întârziat la muncă.

S-au ridicat de pe locurile lor.

— Merg cu tine și mă asigur că te las la librărie.

Christina a dat din cap aprobator.

— Ai treabă prin oraș? a întrebat Christina în timp ce își îmbrăcau hainele.

— Da. Curând deschid clubul de pictură și mai am câteva sarcini de bifat. Trebuie să mă reprogream pentru ecografic și să-l caut pe Danniel.

A privit-o în ochi pe Christina și a văzut că îndoiala o măcina.

— Ești sigură... Cecile? Ce o să faci dacă

te răzgândești sau dacă Matt o să se opună?

Cecile și-a pus geanta pe mâna în care ținea cheile de la ușă.

Și-a dat ochii peste cap.

— Am impresia că tu ai îndoiala pe care trebuia să o am eu. Sunt sigură de ceea ce vreau să fac și nu am de gând să dau înapoi. Nu am să fiu ca mama... lipsită de sentimente. Matt nu a vrut să asculte de ce l-am părăsit și a fugit să o strângă la piept pe acea străină. A fost alegerea lui și acum trebuie să îmi respecte decizia mea.

— Fără să îi asculți versiunea?

Cecile și-a închis ochii pentru câteva secunde.

— Ce bărbat este hipnotizat de privirea soției într-atât încât să-și recunoască infidelitatea?

A clătinat din cap și a continuat:

— Nu există. Puțini recunosc într-un moment de prostii, în timp ce alții își prostesc soțiile sau iubitele cum că este o neînțelegere la mijloc. În plus. Nu am de gând să mă întorc vreodată la el. Nu pot. Christina.

Cecile și-a privit mâna în care învârtea cheile ca un gest nervos.

A auzit-o pe Christina suspinând.

— Nu-mi place să te știi nefericită, dar cumva trebuie să ajungi la fericirea pe care o meriți.

Mâinile Christinei s-au așezat pe brațele Ceciliei. În semn de încurajare și că îi este aproape.

— M-ai ajutat când lumea îmi întorsese spatele și de aceea cred că nu meriți să

treci prin nimic din toate acestea.

Cecile a privit-o cu tristețe în ochi.

— O să fiu bine. Chris...

Atât a putut să răspundă. Dacă ar fi continuat, lacrimile ar fi dat năvală peste ea și își refuzase de curând dreptul să plângă.

Christina și-a coborât mâinile pe lângă corp. A deschis ușa și a ieșit prima din casă. Apoi Cecile a urmat-o și a închis încet ușa în urma ei. Având pentru o secundă sentimentul că și-a închis ușa inimii și un fior de gheață a trecut prin ea.

Se întreba ce ar putea să schimbe dacă ar da timpul înapoi, ce s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi făcut acea promisiune, dacă nu și-ar fi schimbat dorința din ziua nunții, dacă nu ar fi crezut nici măcar un gram în divinitate, vise și dorințe. Poate că viața ei ar fi fost

diferită și și-ar fi petrecut fiecare noapte în brațele soțului ei. A bărbatului pe care-l iubea cu toată puterea de care era capabilă.

Apoi și-a reamintit de momentele lui de infidelitate, de dragostea lui față de ea. O dragoste care durase câteva săptămâni de la despărțirea lor. Apoi focul s-a stins. La gândul acesta a schițat un zâmbet încărcat de suferință, profitând că se afla în spatele Christinei și că nu putea să o vadă. Își spunea în gând că se mințise tot timpul și că dacă nu ar fi făcut acea promisiune stupidă cum alții ar fi considerat-o. Ea nu ar fi descoperit cât de puțin însemna în realitate pentru soțul ei. Mai devreme sau mai târziu, căsnicia ei clădită pe vise deșarte s-ar fi dărâmat la primul vânt precum un castel făcut din pereți subțiri de nisip sau pereți

din cărți de joc.

Briza oceanului venise cu putere și lovisse în castelul lor. Nu mai rămăsese nimic, exceptând dragostea ei și rezultatul unei iubiri comune de moment... copilul lor.

Simțea că nu o să-i fie ușor să treacă peste tot ceea ce urma. Mai ales să-l vadă des pe Matt în compania altor femei și poate chiar să se recăsătorească dacă prinsese gustul mariajelor de scurtă durată, dar de dragul copilului ei avea să înfrunte și un război.

Mâna ei s-a așezat pe pântec.

Era de părere că atunci când o femeie zămislește un copil, nu există nimic pe lume care să o doboare. Renaște odată cu pruncul ei. Trăiește și luptă pentru binele vieții care a izvorât în pântecul ei.

QjPIȚOLUL 25

Dimineața zilei de vineri

Venise ziua în care stabilise să se întâlnească cu soțul ei pentru a merge la ecograf.

Cecile intrase într-o stare de neliniște încă din ziua precedentă pentru că avea să-și vadă soțul și nu știa care avea să fie reacția lui când afla ce surpriză îi pregătise. De un singur lucru era sigură, și anume că lui nu avea să-i convină și se va lăsa cu acuzații și implicit ceartă.

Ar fi putut să plece de acasă înainte să vină el. Dar nu era o soluție. Trebuia să-l înfrunte și să-i vorbească deschis, altfel se învârtea în cerc fără speranță. Se trezise de dimineață și îl așteptase, iar când soneria s-a auzit. Cecile s-a dus să-i deschidă ușa.

Matthew venise după cum îi promisese în urmă cu o săptămână. Ca și la vizita anterioară. Chipul lui era lipsit de expresie.

Cecile l-a poftit să intre și au mers în camera de zi.

— Ești pregătită?

Ea i-a întâlnit privirea și i-a privit și chipul. Părea serios, încruntat și parcă nu-l regăsea pe Matt, cel pe care ea îl știa.

— Nu e cazul să mergem la medic. Regret că nu te-am anunțat din timp. A ridicat ea din umeri, dar nu am vrut să te deranjez cu telefonul meu.

Chipul lui s-a încruntat mai tare.

— A amânat medicul? Dacă este așa. Rezolv eu cu un apel telefonic.

Și a dat să-și scoată telefonul din buzunarul pantalonilor.

— Nu.

Un răspuns simplu, dar ferm i-a oprit mișcarea mâinii. Apoi și-a scos mâna din buzunar fără a lua și telefonul.

— Atunci? Nu te simți bine?

Întrebarea lui o făcea să creadă că este îngrijorat, dar nu găsea puterea să-i mai creadă piesele de teatru.

— Ba da. A venit răspunsul ei. Eu și copilul suntem foarte bine.

A văzut pieptul lui Matt ridicându-se. Semn că trăsesese adânc aer în piept.

Apoi el s-a așezat lângă ea pe canapea, sprijininându-și coatele pe genunchi, unindu-și mâinile prin încrucișarea degetelor.

— Ce s-a întâmplat. Cecile?

Tonul lui rece se schimbase, iar Matt o

ațintise cu privirea.

— Am mutat programarea și am fost ieri la medic.

El nu i-a răspuns imediat și înainte să o facă. Ea l-a auzit din nou respirând adânc. Era de așteptat ca acțiunea ei să nu fie pe placul lui.

— Mi-ar fi plăcut să-l văd. Cecile.

Tonul lui o sfâșia în interior, iar la acest răspuns. Cecile nu se gândise că avea să-l primească. Părea că ea i-a cauzat o suferință prin luarea dreptului de a îi ține companie la medic.

— Te-am rugat să nu faci greșeala să uiți că este și copilul meu. Dar ești egoistă și vrei să îl îndepărtezi de mine.

Nu putea să îl mai privească și și-a mutat privirea către mâinile ei împreunate

pe care și le ținea pe pulpele picioarelor și le frământa din cauza neliniștii.

— De ce te încăpățânezi să-l transformi într-o jucărie pe care să ne luptăm? E un copil nevinovat de acțiunile tale sau ale mele și merită să fie crescut de amândoi. Ți-am spus că vreau să fac parte din viața lui și nu o să-ți permit să ne furi dreptul acesta.

— Dar de mine cui îi pasă. Matt? Cui îi pasă de viața mea. De ceea ce simt sau vreau?

Atunci a avut curajul să-i întâlnească privirea.

— Mie îmi pasă. Cecile. A răspuns calm. Dar tu nu vrei să vezi asta.

Se simțea trădată, iar el o acuza că nu vede dragostea pe care i-o poartă. Fotografia din ziar demonstra opusul

declarației lui.

— Oare îți pasă? Nu s-ar spune, a adăugat ea.

El s-a încruntat.

— Ce vrei să-mi spui și nu ai curaj?

Nu avea de gând să atingă cel subiect și a căutat să se eschiveze.

— Vrei ceai. Suc natural sau o cafea?

Ea s-a ridicat de pe canapea, având intenția să meargă la bucătărie. Însă Matt s-a ridicat brusc. A prins-o de mâna și a tras-o pe Cecile spre el cât să o întoarcă și să stea față în față.

— Poți să fugi cât vrei, dar răbdarea mea a ajuns la limită și nu plec de aici până nu îmi spui ce te-a determinat să pleci.

Cu puterea și-a tras mâna dintr-a lui, însă fără succes. O strângea bine de

încheietura mâinii. L-a privit adânc în ochi și apoi a căutat din nou să se elibereze, dar de această dată el și-a slăbit strânsoarea.

— O cafea, dacă nu te deranjez, i-a spus el.

Cecile a părăsit repede încăperea, crezând că el rămâne în urma ei.

Când a ajuns în bucătărie, din mers a luat bolul de la cafetieră și l-a umplut cu apă, iar când s-a întors ca să toarne apa în cafetieră, aproape că s-a izbit de pieptul masiv al lui Matt.

— M-ai speriat, a șuierat ea și l-a lovit ușor în piept cu mâna liberă.

Un zâmbet s-a ivit pe chipul ei. Pentru o secundă se simțea ca în trecut, ca atunci când formau un cuplu fericit.

El și-a strecurat o mână pe spatele ei și

a tras-o la pieptul lui. Luând-o astfel în brațe. Inimile lor băteau la unison așa cum făceau cândva.

După câteva momente petrecute la pieptul lui. Cecile a coborât cu picioarele pe pământ și a realizat ipostaza în care se aflau. L-a împins cu mâna. Dar la început el a opus rezistență. Apoi a împins mai tare în pieptul lui. Timp în care Matt i-a prins chipul în mâinile lui și a sărutat-o scurt și apăsător pe buzele ei catifelate.

Fericirea a fost de scurtă durată și terminându-se cu o palmă lipită pe obrazul lui. Nu una de mângâiere, ci una aducătoare de durere.

— Să nu mai faci asta. A accentuat ea fiecare cuvânt.

— De ce nu? i-a răspuns el cu un

zâmbet. Orice atingere venită din partea ta. Fie și o palmă este un motiv să-mi stârnească... interesul.

Făcuse pauza cu scopul ca ea să se gândească la subînțelesul cuvintelor lui.

Cecile a trecut pe lângă el și s-a dus la cafetieră. A turnat apa. A pus cafeaua și a pornit aparatul de făcut cafea. În acest timp. Matt venise în spatele ei. Iar când ea își terminase treaba, dar nu apucase să se întoarcă, el a prins-o în brațe astfel încât să o imobilizeze și să nu-i permită să mai fugă din îmbrățișare.

— Ce s-a întâmplat cu noi, iubito? Spune și eu o să remediez orice.

Îi simțea căldura și i-ar fi plăcut să se cuibărească la pieptul lui. Ar fi vrut să-l simtă gol lângă ea. Să-i miroasă parfumul

masculin, să-i atingă corpul.

— Matt, a suspinat ea.

— Vorbește-mi iubito, o hipnotiza și o ademenea el. Ce simți? Ce-ți dorești? De ce vrei să pretindem că suntem doi străini când noi suntem mai mult decât amănți, iubiți sau prieteni? Nu suntem nici măcar două personane aflate într-un mariaj banal. Nu... a șoptit el. La noi este dragostea cea care ne leagă.

Cecile a închis ochii pentru a opri lacrimile să-i curgă pe obraji.

— Doar eu mai iubesc. Matt, a venit reproșul ei pe un ton domol. Tu m-ai înlocuit și recunosc că mă doare.

Mărturisirea ei era adevărată și Cecile nu a putut să-și mai rețină lacrimile.

Matt i-a simțit tremurul care pusese

stăpânire pe trapul ei firav, și a cuprins-o mai tare în brațele sale.

— Articolul din ziar. Nu? a întrebat-o șoptit la ureche.

A închis ochii și astfel i-a confirmat ceea ce credea, pentru că nu putea să îi ofere un răspuns imediat.

— A fost o mizerie, Cecile și nu știu cum ai putut să crezi prostia aia. Nu crezi că sunt aici și mă rog de tine pentru că ești singura femeie pe care o iubesc? De ce crezi că i-aș fi dat în judecată dacă articolul era adevărat?

Cecile s-a răsucit în brațele lui și l-a privit printre lacrimi. Avea ceva să-i mărturisească, dar înainte de asta trebuia să-și șteargă lacrimile.

— Eu...

— Cecile. Ascultă-mă! O singură dată m-am întâlnit cu acea femeie, dar nu într-o cameră de hotel cum s-a spus în articol. A fost o ședință în interes de serviciu și a avut loc în restaurantul hotelului. Este o clientă și nimic mai mult. A mai precizat Matt.

— Eu aproape că am intentat divorț, și a găsit Cecile cuvintele.

Pe chipul soțului ei se vedea șocul pe care i-l produsese.

Însă Matt a observat expresia de pe chipul ei, ceea ce l-a determinat să se gândească de două ori înainte să reacționeze într-un mod neplăcut.

— Din cauza articolul?

Șocul a dispărut și a fost înlocuit de o grimasă.

Privirea Ceciliei a coborât și a dat ușor

din cap.

— Nu era mai simplu să mă întreb înainte să acționezi pe baza unui motiv inexistent?

Cecile și-a înălțat ușor umerii, recunoscând că poate a greșit când a luat decizia să intenteze divorț.

— Îți jur că nu mă las până nu închid ziarul acela blestemat, a spus el având maxilarul încleștat. Iar pe reporter sper să nu îl văd vreodată însurat, a spus-o mai mult sub formă de glumă și reușind să o facă pe Cecile să zâmbească.

Îi fusese atât de dor de el și deși mereu fusese conștientă de acest lucru, parcă în ultimele săptămâni nu simțise cu intensitate că are nevoie de el. Trăia momentul acesta și nu putea să-și renege dorințele. Pentru un

moment și-a înlăturat orice alt gând. Și-a lăsat capul să se așeze pe pieptul lui Matt, iar cu brațele i-a înconjurat gâtul.

— Vezi?

Tonul lui era gutural.

— Știam eu că îți este un dor nebun de mine.

Un sărut i-a depus pe păr. Apoi a ridicat-o la pieptul lui și a scos-o din bucătărie.

— Cafeaua este gata. A dat ea să-l întoarcă din drum.

— O beau mai târziu, acum vreau să vorbim despre tine.

Era de așteptat să o ducă în dormitor și să facă dragoste într-un mod frenetic, daiei era diferit. O recucerea atât de ușor. Fie și prin simplul fapt că îi păsa de ea.

A dus-o în camera de zi și nu a lăsat-o

din brațe nici când s-au întins pe canapea.

— Acum poți să-mi spui ce te-a făcut să iei decizia să mă lași fără soție?

Nu și-a putut reține zâmbetul la auzul întrebării lui și s-a strecurat mai tare la pieptul lui. Apoi. Gândindu-se la răspuns, zâmbetul ei a pierit.

— Nu pot să-ți spun Matt. Este atât de banal, pueril și stupid încât o să crezi că merit să fiu internată la psihiatrie.

— Nu o să cred nimic de rău. Am nevoie să discuți cu mine. Să ai încredere că o să îți fiu aproape și nu o să te judec.

Ea își lăsase privirea în jos. Dar Matt și-a pus degetele pe bărbia ei și i-a ridicat ușor capul.

— Ai încredere, atât îți cer.

A stat câteva momente pe gânduri, apoi

a oftat. Se gândise că i-ar face bine să discute cu cineva și să primească un sfat chiar dacă venea din partea soțului ei și era de așteptat ca el să o certe că a crezut într-o asemenea prostie.

— Când am venit să te văd acolo, m-ai descurajat când mi-ai spus că nu sunt șanse să fii eliberat. Mi-ai spus că ai nevoie de o minune și asta m-a dus cu gândul către un singur loc și o singură ființă care ar putea să ne ofere minunea de care aveam nevoie. Avusesem de câteva ori un vis și reprezenta un moment anume din ziua nunții noastre.

Cecile l-a privit și a văzut cum fruntea lui se încrunta

— Este vorba de momentul în care tu m-ai întrebat ce dorință aș vrea să-mi pun.

— Iar tu ai făcut legătura între visul tău

și minunea de care aveam nevoie, a spus el resemnat.

Cecile i-a aprobat printr-o mișcare scurtă a capului.

— Deseori am vise care sunt mai mult decât rodul imaginației și oricât aș încerca să le ignor, mi se demonstrează că nu sunt la voia întâmplării. Așa am avut un vis ciudat înainte să fii închis și avea legătură cu moartea lui Brown. L-am ignorat, am spus că este un coșmar și ulterior m-am trezit ca în acel vis... cu o armă în mână. Un cadavru într-o baltă de sânge, ca mai apoi să ajung într-o groapă din care nu am avut timp să ies.

Aștepta ca el să spună ceva. Dar tăcerea plutea în aer. Fapt care o neliniștea.

— Știu că este o prostie, dar i-am promis

că dacă o să-ți recapeți libertatea, eu... eu o să te părăsesc.

Matt a vrut să schițeze un zâmbet, dar departe de un zâmbet reușit.

— Ceartă-mă. L-a îndemnat ea. Reproșează-mi. Spune-mi orice, dar te rog să nu taci.

— Aș vrea să îți pot spune că este o prostie, i-a răspuns el într-un târziu, dar poate trebuie să trecem prin încercarea asta. O promisiune întotdeauna trebuie să fie respectată, indiferent de prețul plătit.

A ridicat din umeri neștiind ce altceva ar putea să-i spună.

— Spune-mi ce să fac. Matt? Să ignor totul?

El a clătinat din cap.

— O să lăsăm timpul să treacă și o să

vezi că la un moment dat o să descoperi ce trebuie să faci. Caută în inima ta, iubito.

El a atins-o ușor cu degetul arătător deasupra sânelui, exact unde se afla inima.

Cecile căutase acolo și găsisese dragostea pentru el. Dar avea nevoie de mai mult ca să fie sigură că le este dat să rămână împreună. Din ziua în care avusese loc accidentul ei de mașină, viața lor se rostogolise precum un bulgăre de zăpadă și într-un final dezlănțuise o adevărată avalanșă. Era necesară apariția soarelui ca zăpada să se topească și să se curețe locul respectiv.

Soarele trebuia să apară la un moment dat și în viața ei. Trebuia să creadă, să spera că totul o să revină la normal.

CAPITOLUL 26

A doua zi. Seara târziu. Cecile a primit un apel telefonic. Era Matt, iar după ce a ezitat, i-a răspuns.

— Hei. Matt! Ce faci?

A încercat să-și folosească tonul vioi pe care aproape că îl dăduse uitării.

— Te deranjez?

— Ăăă... nu chiar, a făcut ea o grimasă, adică deloc.

Putea să jure că Matt zâmbea la capătul celălalt al firului, de bâlbâială ei.

— Să fii gata în treizeci de minute. Să îți iei haine groase pe tine pentru că este puțin răcoare.

Cecile își mușca buza inferioară, neștiind ce ar putea să spună.

— Ne vedem în fața blocului, i-a mai spus el.

— În regulă.

Era tot ce putea să îi spună.

— Te iubesc, i-a mărturisit el înainte să închidă telefonul.

Ea a dat să-i răspundă că îl iubește, dar se auzea în fundal sunetul că se închisese conversația. Și totuși, a spus-o.

— Și eu te iubesc. Încăpățânatule!

Și a zâmbit telefonului.

Nu se supăraseră pe el că închisese înainte ca ea să termine ce avea de spus pentru că știa de ce reacționase așa. Matt știa că ea avea să-i răspundă la fel. Însă nu dorea să grăbească lucrurile sau să regrete ceva mai târziu.

S-a dus alergând către șifonierul ei cu haine și a scos haină după haină, constatând că nimic nu o mulțumea. Însă

timpul trecea și parcă ticăitul ceasului se auzea mai enervant ca niciodată.

Apoi a oftat la vederea muntelui de haine aruncate pe pat.

— Sunt nebună, a spus ea râzând. Vreau să fiu frumoasă pentru un bărbat care mă adoră deja.

A luat o pereche de blugi pe care o cumpărase recent și o bluză albă de bumbac. Luase puțin în greutate și abia se evidenția burtica crescută, dar vechile perechi de blugi începuseră să o strângă.

S-a dus repede în baie. S-a îmbrăcat în grabă, și-a strâns părul într-o coadă de cal și s-a machiat foarte puțin. În nici cinci minute trebuia să se întâlnească cu Matt și după cum îl știa. Probabil aștepta de mai bine de un sfert de oră. Și-a luat un palton

din mers. A încălțat o pereche de botine înalte și a ieșit din apartament.

Avusese dreptate. Matt era în fața blocului și adoptase poziția cu mâinile încrucișate la piept, semn că era acolo de când o sunase sau ajunsese la scurt timp după aceea. Însă nu venise oricum, ci pe o minunăție de Harley-Davidson. La vederea lui pe motocicletă. Cecile a fost atât de surprinsă încât s-a oprit din mers. Nu-l văzuse niciodată în această ipostază.

Apoi a continuat să meargă până a ajuns lângă el.

— O motocicletă?

Și a făcut o grimasă, care l-a făcut pe Matt să râdă.

— Chiar așa. A răspuns el. Mereu mi-au plăcut. Însă nu am avut niciodată timpul

necesar să-mi cumpăr una.

— Da. Sigur, a răspuns ea cu sarcasm în voce. Doar nu ai de gând să mă urc pe ea.

El s-a prefăcut că se gândește la răspuns. Înclinându-și puțin capul și uitându-se cu viclenie spre cerul înstelat.

— Ținând cont că am luat-o special pentru seara aceasta, iar scopul principal este să profit în următoarele ore de îmbrățișarea ta fierbinte...

Și-a dus mâinile încrucișate către umeri, vrând să-i arate în glumă cât de dornic este să fie îmbrățișat de brațele ei.

Cecile a încercat să-și rețină zâmbetul. Însă fără succes, iar ca răspuns l-a lovit ușor cu palma peste umăr.

— Ai fi putut să-mi spui să-mi iau geacă și pantaloni de piele.

— Clișeu, a tăiat el aerul cu mâna. Te vreau așa cum ești acum sau poate...

Pauza făcută de el o ducea cu gândul la nuditate, sex. Iar pentru a-și alunga gândul. Cecile a închis ochii pentru câteva clipe.

— Să mergem!

Și i-a făcut semn cu capul să se urce în spatele lui. I-a ascultat îndemnul și cu atenție s-a așezat pe locul din spatele lui. Și-a desfăcut câțiva nasturi din partea de jos a paltonului ca să stea cât mai comod, apoi l-a cuprins cu brațele și l-a scurt timp l-a simțit cum a accelerat.

Simțea fluturi în tot corpul și totul se datora contactului dintre ei. Uneori i se părea ireal momentul și îl îmbrățișa cu putere pentru o scurtă perioadă de timp. Era o senzație pe care nu putea să o descrie

în cuvinte, ceva ce nu trăia în fiecare moment al zilei.

Își pusese bărbia pe umărul lui și nu doar că îi simțea parfumul, dar uneori fețele lor făceau contact pentru că uneori Matt își întorcea ușor capul. Cu greu. Cecile se abținuse să îl sărute pe obraz.

Nici nu și-a dat seama când timpul a zburat și Matt a oprit într-un cartier pe care ea nu-l cunoștea. Erau străduțe înguste între niște clădiri care păreau părăsite. Însă nu-i era teamă știind că Matt este lângă ea.

Stând pe locul din spate, ea era cea care trebuia să coboare prima. Și-a desfăcut brațele și le-a tras pe lângă corp. Apoi a coborât. S-a uitat în jurul ei în timp ce își băga mâinile în buzunare. Matt a coborât de pe motocicletă și a venit prin spatele ei.

Înconjurându-i talia cu brațele.

— Ciun a fost?

Întrebarea lui a luat-o prin surprindere și nu știa ce să-i răspundă. Fusese atentă la corpul lui. La gândurile ei perverse și la cum ar fi fost să facă sex pe acea motocicletă, dar nu și la cum decursese plimbarea.

Obrajii ei prindeau culoarea.

— A fost... a fost extra ordinai*, a mințit ea.

— Serios? a întrebat el ca să se asigure.

— Da. A încercat ea să spună ceva credibil, a fost extraordinar să simtă aerul rece cum îmi atinge tenul. Am avut impresia că zbor sau ceva de genul, a mai argumentat ea.

Apoi s-a răsucit între brațele lui și au

ajuns față în față.

— Ciudat, și-a arcuit el sprâncenele și vrând să-i arate că nu o credea în totalitate, dar am avut impresia că ești atentă la cu totul altceva decât la cum îți flutură părul în vânt.

Cecile a înghițit în sec.

— Ai văzut câte stele sunt pe cer. A căutat ea repede să schimbe subiectul.

— Multe, i-a zâmbit el. Și luna e plină. Vrei să le numărăm, apoi i-a șoptit la ureche, ca în vremurile bune?

Atunci și-a dat seama că alesese un subiect nepotrivit. Se mai întâmplase să facă asta. Dar după ce făcuseră dragoste și nici măcar nu se îmbrăcau.

A fost surprinsă când Matt i-a capturat buzele și a săratato cu pasiune. Ar fi vrut să

aibă puterea să-l respingă. Însă nu o avea. Și-a pus brațele în jurul gâtului său și l-a sărutat cu aceeași intensitate. Ce și cât primea, tot atâta dăruia.

Era un sărut care o scotea din minți și nu ar fi vrut ca Matt să se oprească în următoarele ore. Și tot nu s-ar fi săturat de dragoste.

Mâinile lui au coborât până i-au ajuns sub fese. Iar când el a ridicat-o. Din instinct i-a cuprins șoldurile lui cu picioarele, ca mai apoi să se împingă ușor în el și să-i arate dorința ei. Matt i-a eliberat buzele și i-a sărutat gâtul, continuând să coboare cu săruturile.

Cecile își lăsase ușor capul pe spate și ca oricare altă femeie dornică să se lase iubită, sedusă, și-a arcuit spatele ca să se

asigure că buzele lui Matt aveau să coboare periculos de mult. Cât să-i ajungă la sâni... Era fericită că alesese o bluză decoltată și care facilita „munca” lui Matt.

Când el i-a depus săruturi mici pe claviculă. Cecile a gemut ușor de plăcere, stârnindu-i un zâmbet viclean lui Matt.

—... „Puțin mai jos”, a spus în gândul ei. „Și o să mă topesc în brațele tale”.

A sărutat-o tandră deasupra unui sân în timp ce mâna i se strecurase pe sub bluză și se așezase direct pe sânul ei pentru că nu purta sutien pe dedesubt, și îi frământa sfârcul cu delicatețe.

— Matt...

Îi pronunța numele în șoaptă.

— Spune-mi ce îți dorești, iubito! Cere-mi și îți voi da, a adăugat el pe un ton blând.

Și apoi și-a amintit. Promisiunea. Trebuia să se oprească înainte să fie prea târziu și să ajungă să regrete.

— Matt, i-a repetat numele ca o rugămintă, trebuie să ne oprim.

— Dacă aș putea.

Răspunsul lui suna a ironie. Însă nu-i era ușor să se oprească din ceea ce făceau.

— Știu. Dar eu nu vreau asta.

Cuvintele ei l-au trezit la realitate și au avut efectul unui cuțit înfipt în piept. Atunci i-a permis să coboare din brațele lui.

El o privea îngrozit în timp ce ea își așeza hainele la loc.

— Matt. Îmi pare rău pentru ce am spus mai devreme, a încercat Cecile să îndrepte lucrurile. Știu că a sunat neplăcut și este cumva la polul opus față de ceea ce îmi

doresc, dar nu pot acum și cred că e mai bine să ne luăm această pauză.

L-a auzit oftând, apoi i-a luat mâinile între ale lui și a privit-o adânc în ochi.

— Nu ai de ce să te scuzi pentru că eu am fost insistent și un măgar la final.

Cecile nu și-a putut reține chicotul.

— Mai bine să uităm episodul ăsta.

— Hmm... s-a prefăcut el că se gândește. Dar pot să te sărut când suntem doar noi doi?

Ea și-a dat ochii peste cap.

— Fie. Daiânțearcă să nu mă mai tentezi atât de mult încât să-mi pierd mințile și să pic în capcana ta.

Matt nu a pierdut timpul și i-a cuprins talia cu mâinile, i-a capturat buzele pentru a multă oară în acea seară și a făcut-o să

meargă astfel cu spatele până a ajuns la unul dintre zidurile clădirii din spatele ei. Și când în sfârșit limbile lor s-au unit în acel joc al pasiunii, ceva s-a auzit în apropierea lor.

La început. Cecile a încercat să ignore zgomotul, apoi se auzea tot mai clar. Intrigată de acel sunet, l-a împins ușor pe Matt și astfel sărutul a luat sfârșit.

Matt a oftat în semn de frustrare că din nou fusese lăsat baltă.

— Ai auzit și tu?

— Absolut nimic, a încercat el să nege. Deși adevărul era altul.

Atunci a încercat să se apropie de ea și să o sărute, dar Cecile i-a pus mâinile pe piept și astfel planul i-a fost dărâmat.

— Nici acum nu ai auzit?

— Ba da.

Credea că acest răspuns o s-o liniștească pe Cecile și vor continua de unde au rămas. Din nou a încercat să-și apropie fața de a ei. Daimâinile ei l-au împins ușor.

Cecile s-a îndreptat spre locul de unde bănuia că se auzea sunetul produs de un animal. La colțul clădirii a găsit cine era cel care îi atrăgea atenția.

— Oh. Matt! Vino să vezi ce dulceață de motănel am găsit aici.

Matt a oftat cât l-au ținut plămânii și și-a dat ochii peste cap.

— Blestematule. A șoptit el adresându-i-se animalului de la distanță de parcă ar fi putut să comunice prin telepatie.

— Ai spus ceva? l-a întrebat Cecile cu dragoste și bucurie în glas.

Apoi a apărut în fața lui Matt cu puiul de pisică în brațe.

— Cred că a fost abandonat, altfel nu ar fi fost singur acolo.

Și l-a mângâiat încet pe creștet. Motănelul continua să miorlăie.

— Mă tem că nu am nimic să-ți dau să mănânci, i s-a adresat pisei. Matt, i-a întâlnit ea privirea, trebuie să-l hrănim.

— Acum? și a făcut o grimasă

— Nu. I-a răspuns ea cu ironie, mâine. Bineînțeles că acum.

— Fie. Dar nu știu unde o să găsim un magazin pentru animale, deschis la ora asta.

— Oh. Nu te îngrijora. Panteruță mănca orice.

Fruntea lui Matt s-a încruntat când el și-

a arcuit sprâncenele.

— Panteruță?!

— Da. Nu vezi că e negru ca o panteră?

— Femeile și detaliile, a oftat el în timp ce își clătina capul. Nu știu de ce vă pierdeți și în cele mai mici detalii.

— Poate pentru că ăsta este evident, a argumentat ea. Dacă avea o pată neagră mică aș fi putut să-ți dau dreptate, dar singura culoare de pe el sunt ochii albaștri.

Cecile a atins nasul motănelului și i-a zâmbit.

— Hai să îi căutăm ceva de mâncare.

— Când spui asta. Mă faci să mă simt ca „mama pisică”.

Răspunsul lui și tonul pe care îl alesese, au iacut-o pe Cecile să izbucnească în râs.

Matt a urcat primul și a luat motanul din

mâna Ceciliei pentru a o ajuta.

— Dumnezeule. În ce ipostază m-ai adus. A spus el cu privirea îndreptată spre cer. Ți-am cerut o noapte cu soția mea și acum am impresia că m-am ales cu o responsabilitate înaintea venirea copilului.

A întâlnit privirea drăgălașă a motanului și atunci l-a auzit miorlăind prelung. Nu ar fi putut să-l ignore nici dacă și ar fi impus.

— Acum poți să mi-l dai mie. I-a spus Cecile. Tu tot să petreci următoarele zile cu el.

— C’c-ai spus? a întrebat cu o undă de panică în glas.

— Ce-ai auzit.

Răspunsul ei era cât se poate de serios. Însă Matt nu avea un astfel de plan.

— Tu o să-l adopți, a adăugat ea.

— Ai știut. Panteruță. S-a adresat el pisiului, cum să cucerești inima unei femei ca să aibă un bărbat grijă de tine.

A clătinat din cap și a demarat. Dorințele Cecilei erau ordine pentru el. Iar dacă ea credea că lui Panteruță îi este foame, atunci trebuia să găsească un loc de unde să mănânce toți trei... sau patru, mai bine zis.

Jumătate de oră mai târziu. Cecile și Matt stăteau pe o bancă într-un parc și mâncau câte un hamburger cu carne de vită și cașcaval. Cum nu găsise mâncare specială pentru Panteruță. Matt a comandat trei hamburgeri pentru el. Însă i-a dat să mănânce doar carnea dintre feliile de pâine.

— Ce-ai zice să-i schimbăm numele? s-a auzit vocea lui Matt.

Cecile s-a uitat la puiul de pisică și l-a văzut mâncând cu poftă din feliile lui de came.

— În ce?

Și a mușcat din hamburger-ul ei.

Matt a ridicat din umeri.

— Nu știu. „Pofticiosul”? a întrebat el așteptând aprobarea Ceciliei.

Ea a strâmbat din nas pentru că nu era de acord cu el.

— Nu. La cum mănâncă acum. I se potrivește mai mult „Nemâncatul”.

— Sau „Afurisitul”, a completat-o Matt vorbind cu maxilarul aproape încleștat.

— Poate, dar eu prefer să rămână Panteră sau Panteruță cât timp e micuț.

A observat că Matt și-a mutat privirea către cer.

— Nu ți se pare că jignești panterele? Ele au grijă singure de ele. În timp ce „Panteruță”. Și a făcut semnul ghilimelelor când i-a pronunțat numele, are nevoie de mine. Panterele își caută singure hrana, iar Panteruță o să aștepte mereu să-i umplu bolul cu mâncare.

— Și? Unde-i marea diferență? a întrebat ea ridicând o mână în aer pentru că în cealaltă își ținea mâncarea.

Matt nu i-a răspuns imediat, ci a mușcat din hamburger-ul lui și a așteptat să termine de mestecat.

— Eu sunt marea diferență. Nu ai observat că unde spui Panteruță. Spui și Matt?

Cecile a chicotit. În fond. Soțul ei avea dreptate.

— Lui Panteruță îi place mai mult de tine decât de mine. A continuat el. Și cum nu pot să mă dezlipesc de el. A spus el cu sarcasm în voce. Iar el de tine. Cel mai bine e să locuiești cu noi.

— Și eu care credeam că tu nu poți să te dezlipești de mine. L-a lovit cu cotul în coaste mai mult în joacă.

Liniștea serii punea stăpânire pe ei și pentru o perioadă nu și-au mai vorbit. Au mâncate în liniște, unul lângă celălalt. Cecile nu își dăduse seama până în acel moment cât de mult iau lipsit serile de acest gen. De când se căsătoriseră, viața lor se schimbase și deveniseră mai serioși. Nu putea să spună că-i dispăcea seriozitatea din viața lor. Doar că uneori avea nevoie o seară ca între doi tineri și nu doi oameni

maturi, cu griji și responsabilități.

— Mi-e dor de tine. I-a mărturisit el într-un târziu.

Mâna lui s-a așezat pe umerii ei. Oferindu-i protecție, siguranță. Încredere și dragoste.

— Și mie. Matt... Și mie. A șoptit ea.

— Vreau să te întorci acasă și să nu mai pleci niciodată. Să ajung acasă după o zi obositoare și să-ți văd chipul, să-ți gust buzele, să-ți alint și să-ți mângâi trupul.

Un fior dulce i-a străbătut trupul. Ar fi putut să-i răspundă ceea ce simte, să uite promisiunea făcută și să se întoarcă acasă, dar ceva o trăgea în spate. O durea și nu putea să schimbe nimic fără ca apoi să se aștepte ca ceva rău să se întâmple.

Și-a lăsat capul pe umărul lui. În timp ce

îi cuprindea spatele cu mâna.

Motanul terminase de mâncat și îi privea cu ochi blajini pe cei doi îndrăgostiți, cu capul lăsat într-o parte. Iar după ce ia privit îndelung, a scos un sunet prelung. Cecile a fost prima care a revenit din starea de visare și i-a zâmbit, apoi a întins mâna și l-a luat în brațe.

— Cred că îi este frig și somn. L-a atenționat ea pe Matt.

El a dat din cap aprobator și împreună s-au ridicat în picioare.

— Mâine dimineață să-l duci la doctorul veterinar ca să-l consulte și să îl vaccineze dacă este cazul.

Matt încă își ținea mâna pe spatele Ceciliei.

— Bine. Dar mergi cu noi.

Cecile a zâmbit în sinea ei din cauza tonului pe care el îl folosise, dar mai ales pentru că îi ceruse să îi fie alături.

— Putem să ne vedem la ora opt. A continuat el. Bem cafeaua împreună și apoi mergem la cabinet.

— În regulă. Apoi o să am de scos niște acte. Să obțin câteva semnături și să merg la clubul de pictură.

— Iar eu am o întâlnire cu un client important. Ian a spus că vrea să fie și el prezent.

S-au desprins din îmbrățișare și au urcat pe motocicletă, pisoii rămânând la Cecile.

— Ce zici să cinăm împreună? a venit întrebarea lui cu bucurie în glas.

A clătinat din cap.

— Matthew. Matthew... ce mă fac cu

tine? și apoi a chicotit.

Matt a ridicat din umeri și i-a răspuns:

— Pictoriță.

Amândoi au izbucnit în râs.

QjPIȚOLUL 27

Uitase să-și seteze alarma și adormise târziu cu gândul la seara petrecută în compania lui Matthew. Era șapte și jumătate, când soneria s-a auzit și a trezit-o. Cu capul băgat în pernă, cu mâna a căutat pe noptieră telefonul ca să afle cât de târziu este. Când a găsit telefonul, l-a luat și l-a pus cât mai aproape de ea. Și și-a întors capul puțin, cât să vadă cu coada ochiului ora. În același timp și-a amintit de Matt și cuvinte cheie precum „ora opt”. „Întâlnire”, „cafea”, „cabinet” i-au trecut prin minte.

Orice gram de oboseală sau de somn au

dispărut instantaneu. S-a ridicat în mare grabă, a îmbrăcat halatul pe care îl avea pus la capătul celălalt al patului și s-a dus să deschidă ușa. Matt suna la ușa ei pentru a treia oară.

— Bună dimineața, a salutat-o el.

Apoi a intrat în casă. A sărutat-o scurt pe buze și i-a înmănat un buchet de trandafiri roși.

— Am crezut că m-ai lăsat baltă.

— Nu. Nu. A căutat ea să se scuze, dar eram la baie și urma să pun de cafea.

Și a înghițit în sec ca și cum ar fi vrut să-și înghită minciuna.

Matt a lăsat motanul din brațe, să se plimbe în voie.

— Sunt convins că te-ai trezit devreme, i-a spus el ironic. Și i-a zâmbit cu viclenie.

— O să pun eu de cafea, a continuat Matt. Tu poți să te îmbraci sau...

Și privirea lui a deazbrăcat-o din cap până în picioare.

— Să te dezbraci, a spus după o lungă pauză.

Cecile a prins culoare în obraji și fără să mai lase timpul să treacă, s-a răsucit pe călcâie și s-a dus în dormitor cu zâmbetul larg pe buze și buchetul de flori în mână. Avea de gând să-i pună în apă și să-i păstreze în dormitor.

— Dacă vrei. Pot să te ajut. I-a spus el de la distanță în timp ce punea apă în cafetieră.

Ea a închis intenționat ușa cu zgomot pentru ca el să o audă. Ceea ce i-a stârnit râsul lui Matt.

— Nerușinato! Vrei să mă ispitești!

Cecile l-a auzit râzând cu poftă. A deschis ușa și i-a spus:

— Fii bărbat bun și pregătește-mi ciocolată caldă, o omletă mare. O porție de friptură și câțiva biscuiți cu gem.

Simțea că moarte de poftă numai când i le înșira lui Matt.

— Friptură la micul dejun?

— Nu e pentru mine. A răspuns ea.

Matt și-a încruntat fruntea.

— Așteptăm pe cineva? a întrebat el oarecum surprins.

— Nu. Eu niciodată nu mănânc atât de mult, i-a spus ea mulțumită.

— Exceptând diminețile în care facem sex. A spus mai mult pentru el.

— Dar copilul are poftă în dimineața

asta. A continuat ea. Și se pare că am găsit pe cineva care să îi facă pe plac.

Și a închis ușa din nou.

Ea se pregătea pentru o nouă zi. Iar el pregătea cu dragoste micul dejun pe care i-l ceruse soția lui. Panteră îi ținuse companie cât timp el se învârtise prin bucătărie și obținuse mâncare pe furiș. Matt nu avea idee dacă putea să-i dea sau nu motanului să mănânce înainte de vizita la medic, însă nu-i putea ignora privirea mieroasă. Ori de câte ori îl hrănea se uita spre dormitorul Cecilei nu care cumva să îl prindă în fapt și să-i certe pe amândoi pentru fapta lor nevinovată sau cel puțin nu rău intenționată.

Când terminase de aranjat masa. Cecile a ieșit din cameră. Tocmai își închidea unul

dintre cercei. S-a oprit din mers când l-a văzut pe Matt cu câtă pricepe și dragoste îi îndeplinea dorința.

— Este minunat, i-a șoptit ea.

El a tras un scaun și a invitat-o să ia loc.

— Miroase delicios friptura, dar nu cred că pot să mănânc omleta.

Și s-a strâmbat.

— Glumești? Am bătut cinci minute ouăle alea ca să fiu sigur că le-am amestecat bine. Chiar tu mi-ai spus că ai poftă de omletă.

Cecile a ridicat din umeri.

— M-am răzgândit. Simt că o să mi se facă rău dacă le mănânc.

S-a amuzat auzindu-l oftând cu putere.

— Asta e. A spus resemnat. O să le mănânc împreună cu afurisitul de motan.

Când spunea că motanul este afurisit. Matt o spunea mai mult ca pe un alint. Deși nu se vedea asta... Afurisitul⁵ mai că îl cucerise din seara precedentă când miorlăise într-un moment total nepotrivit, de la colțul clădirii.

Cecile i-a întâlnit privirea.

— Sper că nu l-ai hrănit în dimineața asta.

Dacă meseria nu l-ar fi făcut un mincinos profesionist, ar fi roșit acum. Însă pe cel mai serios ton i-a răspuns:

— Absolut deloc. Cum era să-i dau să mănânce din moment ce am stabilit că mergem la medic și probabil că o să fie nevoie să-i administreze te miri ce tratament pe stomacul gol?

Apoi a făcut schimb de priviri cu

Panteră. Se gândea că dacă ar fi putut, afurisitul i-ar fi zâmbit atât de larg încât să-și arate toți dinții.

— Ai fi dat dovadă de iresponsabilitate, l-a atenționat Cecile.

Dacă nu ar fi fost lângă el. Matt și-ar fi stres fruntea de „sudoarea minciunii”.

— Am uitat să aduc cafeaua, a Matt ca să schimbe subiectul. Tu începi să mănânci până o aduc.

S-a întors și s-a dus la bucătărie.

— La dracu’! Cât pe ce să mă prindă cu mâța-n sac. Și-a spus Matt pe un ton scăzut.

O oră mai târziu, cei doi ieșeau din apartament. Erau puțin în întârziere. Însă Cecilei nu-i păsa atâta de mult. Nu putea să plece de acasă înainte să mănânce și să lase totul în ordine, așa că după micul dejun a

trebuit să-l aștepte pe Matt să spele vasele pentru că nu avea încă o mașină de spălat vase. Să le șteargă și să le pună la locul lor. Rezultatul fusese relativ satisfăcător pentru că stângăcia lui Matt finalizându-se doar cu o ceașcă și o farfurie spartă. El zisese ceva printre dinți, iar Cecile râsese într-un mod isteric de nepricerea și reacția lui. Dar se bucura că au petrecut împreună acele momente.

Înainte să deschidă ușa. Matt a întrebat-o folosind un ton serios:

— Cecile. Ce faci dacă târziu în noapte ți se face poftă de înghețată?

— Nimic deosebit, a venit răspunsul ei cu nonșalanță. Te sun pe tine.

Matt nu s-a putut abține și a izbucnit în râs. I-a cuprins fața în palmele lui și lipit

buzele de ale ei într-un sărut scurt și apăsător, apoi a sărutat-o din nou. Dar prelung, pasional, senzual.

Mâinile lui care-i cuprinseseră talia Cecilei. Au coborât ispititor de mult până și le-a așezat pe fesele ei rotunde și ferme. I le cuprindea în palme și i le strângea ușor.

Se gândea să o ducă în dormitor când... motanul le-a atras atenția că se află între ei. În brațele Cecilei.

Cecile a căutat să revină cu picioarele pe pământ, dându-și seama că situația era cât pe ce să-i scape de sub control.

Matt s-a uitat cu furie în ochii lui Panteră, iar când Cecile a ieșit repede din apartament, el a privit în tavan și a mimat... „Afurisitul”. Apoi și-a urmat soția până la mașina pe care și-o parcase în fața clădirii.

Împreună au parcurs în tăcere drumul până la cabinetul veterinar, unde spre satisfacția lui Matt. Panteră a fost supus unor teste amănunțite. Doctorul îl întrebase dacă mâncare înainte, iar Matt mai că i-a jurat că bietul animal nici măcar nu mai băuse apă de ore bune. Iar când medicul căuta prin sertare pastila pentru deparazitare. Matt i-a șoptit animalului:

— Pe viitor nu mai face pe leul pe teritoriul meu.

— M-ați întrebat ceva domnule Anderson, l-a întrebat medicul cu interes.

Matt i-a zâmbit, apoi i-a răspuns:

— Nu. Nu. Îi spuneam că regret că trebuie să treacă prin atâta suferință.

— Oh. A răs medicul, doar îl deparazităm acum. Nu pare să fie bolnav,

totul este în regulă, iar pentru un vaccin trebuie să mai așteptăm puțin.

...Afurisitul”, cum începuse Matt să-l numească, putea să fie mândru că din nou câștigase o luptă contra stăpânului său.

După ce a a-ut parte de servicii medicale prestate ireproșabil. Afurisitul ieșea mândru pe ușa cabinetului. În brațele lui Matt. Nu se putea spune că stăpânul este fericit afară din cale.

A așezat motanul pe bancheta din spate unde se învățase să stea aproape nemișcat, apoi a urcat la volan, lângă Cecile. Ea l-a îmboldit ușor. Când a privit-o. I-a văzut zâmbetul viclean.

— Ai crezut că nu te aude nimeni, dar eram în spatele tău.

El și-a ridicat un colț al sprâncenei.

Neînțelegând la ce se referea.

— Când l-ai avertizat pe bietul Panteră, iar medicul a crezut că vorbeai cu el. A **chicotit** ea.

Atunci Matt și-a reamintit scena și a fost lăsat fără cuvinte.

Să-i nege? Să o mintă? Să-i pară rău că nu s-a asigurat că Cecile nu se află pe lângă el? Era inutil din moment ce îl auzise clar.

— Ei bine. E o chestie ca între bărbați, a răspuns sec. O să vină și vremea lui și atunci o să înțeleagă de ce l-am avertizat astăzi.

A răsucit cheia în contact.

— Uită-te la el. I s-a adresat Ceciliei care nu se putea opri din râs. Ochi frumoși, față nevinovată, dar un adevărat drăcușor. Când sunt într-un moment intim cu tine. Ghici

cine te trezește la realitate? El, și-a dat singur răspunsul. Aseară nu i-a tăcut gura până nu a adormit în brațele mele. Este un drăcușor, i s-a plâns el.

— Încetează, i-a cerut Cecile în timp ce râdea și l-a lovit ușor pe umăr.

Matt a ridicat un colț al buzelor, neputând să-și rețină zâmbetul viclean.

— Bine, a răspuns el, dacă mă însoțești în weekend la o petrecere.

— O să mă gândesc, a răspuns după ce și-a mai revenit.

El s-a prefăcut că se gândește pentru un moment.

— Și dacă renunț la războiul cu Panteră?

— Dacă nu-l mai necăjești spunându-i Afurisitul, și-a arcuit ea sprânceana.

Matt i-a întins mâna dreaptă.

— Accept târgul.

Cecile a întins mâna la rândul ei și și-au unit mâinile pentru a încheia pactul.

— Unde mergem?

— La clientul cu care trebuie să mă întâlnesc într-o oră. Dă în judecată o companie, dar asta nu-i reține să-și sărbătorească ziua de naștere. Ian și Jessica nu vor lipsi, dar dacă tu nu ai fi acceptat, atunci îi refuzam invitația.

— Chiar îmi doresc să te însoțesc la petrecere, dar mai bine discutăm detaliile diseară la cină. Ce zici?

El i-a întâlnit privirea.

— Perfect de acord pentru că dacă mai trag de timp o să fiu în întârziere.

A băgat în viteză și au plecat din fața cabinetului.

CAPITOLUL 2Ș

Zilele au trecut fulgerător de repede pentru Cecile. Terminase de rezolvat toate sarcinile de la clubul de pictură, înscrișese câțiva tineri pasionați, iar într-o săptămână urma să aibă loc deschiderea. Nu avusese timp nici măcar să se întâlnească cu prietenele ei. Și dacă a avut ea vreun moment liber. Christina era la librărie. Jessica trebuia să recupereze timpul pierdut în perioada concediului. În plus. Urmau să se întâlnească la petrecerea lui Samuel Taylor, din acea seară.

Cu Matt se mai întâlnise cu câteva seri în urmă când au cinat, apoi el a încercat să o mai vadă. Dar Cecile inventase tot felul de scuze. Chiar dacă el și-a dat seama că nu erau adevărate scuzele ei. Nu a vrut să o

forțeze și i-a făcut pe plac.

În seara în care a al loc petrecerea. Îmbrăcat la patru ace într-un costum negru și o cămașă albă. A meat până la ușa apartamentului unde a așteptat să-i deschidă, cu un buchet mare de trandafiri.

Cecile îmbrăcase o rochie nedecoltată, lungă până la genunchi, de culoarea untului, cu floricele din dantelă neagră pe laterale. Îi venea perfect pe corpul ei încă subțire. O accesORIZASE cu cercei și o brățară cu perle, o geantă plic pe care avea de gând să o lase în mașină ca să nu o incomodeze pe parcursul serii. Părul îl prinsese într-un coc simplu.

După ce i-a deschis ușa și s-au salutat. Cecile a luat buchetul de flori și l-a pus într-o vază cu apă. Îi ceruse lui Matt să intre

câteva clipe în casă. Dar el o refuzase politicos. A lăsat ușa deschisă în caz că se răzgândea. Dar nu a făcut-o. Când ea s-a întors, el stătea cu spatele spre ușă. Mâinile le ținea în buzunarele de la pantaloni, iar maxilarul îl avea încleștat. Cecile i-a observat barba puțin crescută.

— Asta este noua ta înfățișare?

L-a întrebat amuzată.

El s-a întors spre ea.

— Mă refer la barba crescută. Nu îți stă rău deloc, a mai adăugat ea.

I-a întins mâna ca să-i ia cheia. Cecile i-a înmânat cheia, apoi el a răsucit-o repede în ușă și s-au îndreptat împreună spre mașina lui.

— Mulțumesc, i-a răspuns el simplu pentru complimentul de mai devreme.

I se părea rece. Tăcut și poate calculat.

— Știi ce se spune despre barbă?

Nici urmă de reacție din partea lui.

— Că bărbatul care își iubește soția. Își rade barba în fiecare seară, a continuat ea.

Privirea lui a săgetat-o și atunci s-au oprit din mers.

— Ei bine. Patul meu e gol. Poate așa se explică faptul că mi-am lăsat barba să crească.

Tonul lui era sec și îi trăda doza de furie care mocnea în el.

O înghețase nu doar tonul lui. Ci și cuvintele folosite de el. Nu putea să mai stea în acel loc. Să-l privească și să-l lase să o privească de parcă ar fi condamnat-o de ceva anume. Și-a continuat drumul până la mașină în tăcere. Încercând să se controleze

și să nu-i răspundă cu aceeași monedă.

Până au ajuns la locul unde se ținea petrecerea, au ținut-o în aceeași notă. Nu și-au vorbit și nu și-au întâlnit privirile. Cecile a privit în permanență pe geamul din dreapta ei. Iar Matt rareori s-a uitat pe furiș spre ea. Într-un târziu, când a parcat și oprit mașina, și-a dat seama că a greșit. S-a întors cu fața spre ea și i-a spus:

— Îmi pare rău, iubito!

A folosit un ton blând de această dată. Din care reieșea că regreta cu adevărat reacția lui de mai devreme.

Însă Cecile nu i-a răspuns și nici măcar nu s-a obosit să-l privească. A deschis portiera și a coborât din mașină, lăsându-l pe Matt singurcu regretele lui. Nu avea să-i fie ușor să-i obțină iertarea.

Imediat a coborât și el și i s-a alăturat. Și-a îndoit brațul și i l-a oferit. Că a vrut sau nu. Cecile a trebuit să se conformeze și a acceptat. În fond. Vreme de cinci minute putea să facă... Sacrificiul” acesta. Astfel s-au alăturat celorlalți.

Domeniul i se părea impresionant Cecilei. Se vedea că banii aproape că îl dădeau afară din casă pe proprietar, dar totul era făcut cu bun gust. De la aspectul casei, al grădinii imense și până la organizarea petrecerii. Era un om rafinat, bine îmbrăcat și arăta excelent. Cecile nu-i dădea mai mult de treizeci și cinci de ani la acel moment, dar dacă nu ar fi fost căsătorită, ar fi apelat la diverse metode ca să îl joace pe degete pe acest bărbat. Înalt, șaten deschis, musculos, ochi albaștri și

manierat afară din cale. Nu-i găsea vreun defect, exceptând acela că nu era luat.

Petrecerea avea loc în aer liber, chiar în grădina plină cu flori plantate și aduse special pentru această ocazie, după cum avea să afle Cecile mai târziu. Așezase câteva zeci de mese rotunde, de mari dimensiuni și le îmbrăcase în aceleași nuanțe ca și scaunele, alb și puțin bleumarin. Mesele arătau aranjate perfect, după reguli stricte și la cum avea să-l cunoască pe proprietar, putea garanta că stătuse prin preajmă când au fost aduse și aranjate.

În mijloc amenajase un ring mare de dans și într-un colț al acestuia era orchestra. Cecile se minunase inițial de instrumentele aflate pe scenă, dar muzica

era de-a dreptul divină. Nu se aștepta să asculte muzică clasică sau liituri ale anului cântate la pian sau vioară, la acea petrecere.

Când l-a întâlnit pe Samuel Taylor. Cecile și-a zis că nu era cu putință ca o femeie să reziste farmecelor lui. I-a strâns mâna cu delicatețe și chiar i-a sărutat-o. A fost surprinsă plăcut de modul ireproșabil în care i-a primit.

La scurt timp au apărut Jessica și Ian. Nu a putut trece cu vederea fericirea care plutea în jurul lor. Jessica radia de fericire, iar Ian nu o slăbea din priviri sau atingeri.

— Arăți ca o zeiță, i-a spus Jessica amuzată.

Ian și Matt s-au dat deoparte și au servit câte un pahar cu vin roșu.

Jessica a luat-o de cot pe Cecile ca să discute, dais-au distanțat puțin de cei doi bărbați ca să nu fie auzite.

— Ce se întâmplă între tine și Matt?

Ea a ridicat din umeri.

— Nimic interesant. Încercăm să păstrăm aparențele și totuși să nu stăm unul în calea celuilalt.

— Să înțeleg că tot nu ai de gând să te întorci acasă?

O certa de parcă îi era mamă.

— Ce o să faci dacă atunci când o să-ți treacă nebunia și îl vrei din nou pe Matt, o să îl găsești în compania altcuiva?

Întrebarea era ca o piatră aruncată direct în inima ei. Nu putea să excludă acest risc. Dar și-l asuma în favoarea relației lor. Dacă aveau să treacă testul timpului, atunci

erau meniți să fie împreună.

— Dacă ai de gând să vorbim despre asta. Prefer să mă întorc la ale mele. Nu am venit aici ca să discutăm despre mine și Matt. Este un capitol pe care l-am încheiat și te rog să îl lăsăm pentru moment așa.

A auzit-o pe Jessica oftând.

— Nu la fel ai procedat și tu când a fost vorba de mine și fratele tău. Îți amintești cât te-ai încăpățânat să ne vezi împreună?

Privirile lor s-au întâlnit.

— La fel de mult îmi doresc și eu să rămâi alături de Matt și să fiți fericiți.

— Jess... te rog să nu mai discutăm despre asta. Nu aici. Nu acum. A mai adăugat ea.

Jessica a dat din cap că este de acord și că îi respectă decizia.

Dacă nu ar fi pus piciorul în prag. Jessica i-ar fi ținut morală mult și bine. Dar nu își dorea să învârtă din nou cuțitul în rană.

Împreună s-au întors la cei doi bărbați.

Ian băuse jumătate din paharul său. Însă Matt aproape că îl terminase pe al doilea.

În timp ce ei discutau cu lejeritate despre diverse lucruri. Cecile nu participa la discuție și era cu gândul la reacția lui Matt atunci când venise să o ia. La răceala cu care o tratase și continua să o facă. Din punctul ei de vedere, o femeie putea suporta multe, dar nu răceală și indiferență din partea bărbatului pe care îl iubește. E ca și cum ar rămâne goală pe dinăuntru.

Din senin a simțit că o mână de bărbat în înconjoară talia. Era Samuel. Apăruse din

senin între ea și Jessica și le cuprinsese talia amândurora.

— Sper că vă simțiți bine. S-a adresat el tuturor.

Cecile nu a mai auzit nimic până nu s-a dezmeticit. Apoi a întâlnit privirea lui Matt și putea să vadă infernul în ochii lui. Focul și smoala clocotind. Și-a mutat privirea către chipul lui Samuel, blând, frumos și atât de aproape de ea.

— Îmi acorzi acest dans?

Întrebarea lui a venit ca un șoc. Ar fi vrut să îl privească pe Matt, dar nu putea. Era sigură că l-ar fi omorât din priviri pe Samuel, dar până la urmă merita să se răzbune pe el pentru cum o tratase.

— Încântată, a venit răspunsul ei.

I-a schițat un zâmbet lui Sam și spera ca

el să nu-și dea seama cât de fals este. El zâmbea atât de fermecător și fără constrângeri. Și-a pus mâna pe brațul lui și împreună au pornit spre ringul de dans. Iar pe Matt tot nu a putut să-l privească în ochi. Dar era mai bine să-i arate indiferență.

Sam era un dansator excelent și știa cum să cocheteze pe ritmurile dulci ale muzicii. O făcea să se simtă admirată de toți ceilalți prezenți, dar într-un mod straniu se simțea dorită.

— Te miști minunat, i-a spus el.

Ea a râs și și-a lăsat ușor capul pe spate.

— Mulțumesc, dar dumneavoastră sunteți un dansator mult mai bun decât mine.

Complimentul ei a smuls un zâmbet de pe buzele lui.

— Te rog să lăsăm politețurile pentru alții și să-mi spui „tu”.

Cecile a înclinat din cap.

— Îmi place să dansez pe această muzică, a continuat el. Este delicată, elegantă, diafană, sublimă, perfectă și nu numai. Este ceva care nu o să se demodeze vreodată.

— De acord cu tine. I-a susținut Cecile punctul de vedere. Aș putea să o ascult în permanență și aș avea mereu acea stare de liniște, pace. Armonie...

— Ca efectul dragostei, a completat-o el. Ea a clătinat din cap.

— Dragostea este la polul opus. I-a zâmbit timid. Rare sunt momentele de liniște. În rest este ca un foc care te arde și nu îți dă pace. Dar dacă există cu adevărat

între doi oameni, atunci seara se petrece în armonie.

— Atunci să spunem că muzica și dragostea se completează una pe cealaltă.

S-a gândit puțin la ceea ce îi spusese Sam.

— Cred că ai dreptate.

Apoi și-au unit capetele ca doi îndrăgostiți sau doi prieteni foarte buni. Și au continuat să danseze lin în ritmul melodiei. O făcea să uite de disputa care plutea în aer între ea și soțul ei. Și îi schimba starea într-una de bine. Dar când a început a doua piesă, deși amândoi ar fi vrut să mai danseze împreună. Matt i-a separat.

— Aș vrea să-mi recuperez soția.

I s-a adresat pe un ton ironic lui Samuel, iar Cecile avea să-l certe mai târziu pentru

asta.

Pe Samuel l-a văzut răspunzându-i cu un zâmbet, apoi s-a apropiat de urechea ei și i-a șoptit:

— Ai un bărbat excepțional. Noroc că ai pus mâna pe el. Altfel ți l-aș fi luat. Iar dacă nu aș fi fost gay. Ei bine. Ultimul lucru de care-mi păsa era căsătoria voastră.

Și i-a făcut cu ochiul.

Cu eleganță în mișcare. Samuel i-a oferit mâna ei lui Matt. Încă un motiv pentru care să-l certe pentru ironia lui. Sam era un domn în tot sensul cuvântului, în timp ce Matt i se părea că o s-o ducă pe culmile disperării.

Sam s-a îndepărtat, iar ei au început să danseze.

— Te porți ca un necioplit.

Nu putea să mai amâne momentul în care avea să-i atragă atenția.

— Că nu-mi las soția să mă înșele cu unul ca el?

Ar fi vrut să-l pălmuiască, dar nu era locul potrivit pentru o astfel de reacție.

— Ascultă Matt, i-a atras atenția, nu știu ce ai astăzi, dar nu îmi place cum te porți.

— Și cum vrei să mă comport când eu de-abia reușesc să mă abțin să nu-l pocnesc pe Taylor din motive de gelozie?

Gelozie? Acest cuvânt o surprindea de această dată pe Cecile.

— Nu căuta scuze acolo unde nu există. Abia l-am întâlnit pe Sam. Iar când ai venit să mă ieși de acasă nu din cauza lui te-ai comportat ca un bădăran.

A simțit că mâna lui o strânge mai tare de mijloc.

— Nu din cauza lui. Dar asta nu înseamnă că nu am avut motive să fiu gelos. Zile întregi am căutat diverse motive să te văd și tu m-ai ignorat, i-a reproșat el. Ce concluzie vrei să trag. Alta decât cea în care ar putea să fie implicat un alt bărbat? Poate de aceea ai plecat de acasă și m-ai părăsit.

Cecile s-a oprit din dansat și s-a deprins din îmbrățișarea lui. S-a uitat cu furie în ochii lui și i-a spus.

— Mă dor groaznic gleznele și aș vrea să stau jos.

I-a întors spatele și a plecat, dar l-a auzit murmurând:

— Când ești cu mine. Mereu ai câte o scuză care mă trimite direct la dracu' în

brațe.

Fusesse doar o scuză ca să-l rănească și nu un motiv ca să nu mai stea în brațele lui. Nu-i plăcea tensiunea dintre ei. Dar știa că nu o să se sfârșească curând și nici nu putea să se lase mai prejos. Dacă el era deranjat de ceva anume, dacă era frustrat, nervos sau iritat. Cecile nu avea de gând să-l calmeze, ci dimpotrivă.

Nu s-a dus să se așeze pe un scaun, ci să-și ia câteva prăjiturile. Avea nevoie de dulciuri ca să-și recapete liniștea interioară, dar putea să mănânce toate sortimentele de prăjituri că atât timp cât Matt roia în jurul ei. Tensiunea nu avea să dispară.

El a urmat-o îndeaproape.

— Am impresia că urmărești să ne certăm și nu te înțeleg.

Cecile vorbise încet ca să nu fie auzită de cei din jur.

— Ai putea măcar să te prefaci că suntem fericiți dacă tot am venit la această petrecere, i-a cerut ea. Sau măcar spune ce gândești, ce simți, ce te determină să lovești indirect în mine. Ce e între noi? Dragoste sau război?

Matt a luat o prăjitură și a băgat-o în gură. Nu i-a răspuns și părea că se gândește cum să formuleze. A mai luat un biscuit învelit în ciocolată. Și încă unul.

— Ai auzit de frustrare sexuală? a întrebat impasibil.

Ea a înălțat dintr-o sprânceană.

— Mda... de-aia sunt un măgar acum.

Și-a apropiat buzele de urechea ei.

— Mor de nerăbdare să te simt sub

mine...

Milioane de fluturi puseseră stăpânire pe stomacul ei la auzul vorbelor lui.

— Să fiu în tine...

Și-a dat seama că se excita numai auzindu-l vorbind despre sex. Semn că își dorea la fel de mult ca el să fie împreună și să-și consume dragostea.

— Sau măcar să mă lași să te ating, să te sărut pe tot corpul și să mă opresc când vrei tu. A continuat el.

Matt s-a îndepărtat de urechea la care-i șoptise dorințele lui și a privit-o adânc în ochi.

— Sunt gelos pe Taylor sau pe oricare alt bărbat care se apropie de tine sau te privește de la distanță, a spus din senin. Am impresia că mă respingi din cauza altui

bărbat, dar știu că încă sunt stăpânul inimii tale și am de gând să ți-o domin așa cum vreau să-ți domin și trupul.

Pe de o parte era ușor șocată, pe de alta se topea de dorință.

— Sam nu e cum crezi tu.

Cecile a lăsat privirea în jos pentru că își simțea obrazii colorându-se. Matt i-a prins bărbia între două degete și i-a ridicat capul cât să-l privească în ochi.

— Mi-a spus că dacă nu erai însurat, a făcut ea o pauză, mi te-ar fi suflat.

Privirea lui îi confirma că îl lăsase fără cuvinte.

— La dracu'! Ce tot spui acolo?

— Slihlit... i-a făcut ea semn să tacă. Ai înțeles bine și era un fel de compliment la adresa ta. Omul nu are de gând să sară pe

tine.

— La naiba!

O amuza reacția lui. Dar era de înțeles.

Cu mâna i-a atins obrazul lui Matt, apoi și-a plimbat puțin degetul mare pe buza lui de jos.

— Hai să plecăm de aici. I-a cerut ea cu zâmbetul pe buze.

El i-a prins mâna într-a lui. I-a dus mâna la buzele lui și a sărutat-o suav în palmă.

— Dorința ta e pe cale să fie îndeplinită.

Și i-a zâmbit viclean.

— Știu locul perfect pentru o noapte în doi.

— Matt, a ezitat ea auzind că el vrea să petreacă noaptea împreună.

Degetul lui arătător se așezase pe buzele ei. Împiedicând-o să spună ceea ce îi trecea

prin minte în acel moment.

— Cunosc regula, iubito, dar lasă-mă să combin regula ta cu a mea și să găsesc calea de mijloc măcar pentru o seară.

I-a cuprins talia în brațe și fără să-i ofere timp să-i răspundă... Matt a sărutat-o cu pasiune, iar ea i-a răspuns fără rețineri.

Prin vene îi curgea dragostea pură. Esența vieții, cheia oricărei reușite.

Când Matt și-a desprins gura de a ei. Cecile încă mai ținea ochii închiși și plutea pe norul iubirii.

— Vino. Nu-ți fie frică!

Și cu mâinile unite i-a cerut să-l urmeze. Cecile nu s-a opus. Ci s-a lăsat condusă de el.

Din mers. L-a văzut cum cu o mână lua o sticlă de șampanie, iar ei i-a înmânat două

pahare. Apoi a luat ceva de mâncare.

— Matt, ce-o să spună Sam despre...

Dar nu a avut timp să-și termine întrebarea, că Matt i-a și răspuns:

— Nici să nu îndrăznească să comenteze dacă nu vrea să rămână fără avocat chiar înainte să aibă loc procesul. Să nu îmi mai amintesc de mărturisirea pe care ți-a tăcut-o. S-a prefăcut el supărat.

Cecile a chicotit.

— Cred că ai dreptate.

Un strop de nebunie nu strică niciodată, ci condimentează viața, iar Cecile trecea printr-o perioadă în care avea nevoie de acel strop de nebunie ca să poată să meargă mai departe și să înfrunte orice ar fi urmat.

CAPITOLUL 29

Au mers cu mașina timp de două ore

până au ajuns la marginea unei păduri. Locul ar fi trebuit să pară înspăimântător din prisma faptului că nu exista civilizație și ar fi adus cu lejeritate de un loc sălbatic. Dar nu era deloc așa. Chiar dacă nu locuiau oameni în zonă. Pădurea părea îngrijită, iar în apropierea ei trecea și un râu. Cecile era fermecată de frumusețea locului, atât cât reușise să observe, și nu o speria gândul că o să petreacă noaptea acolo.

Când ei au ajuns, afară era deja întuneric, dar luna și stelele aduceau o rază de lumină în bezna nopții.

Matt s-a întins pe capota mașinii și i-a făcut semn Ceciliei să vină lângă el. Apoi și-a pus o mână sub cap și a privit cerul plin de stele în timp ce asculta în surdină muzica lentă la radioul din mașină.

— Este minunat, nu?

Privirea lui s-a mutat către ea, iar Cecile a arătat printr-o mișcare ușoară a capului către cer.

— Mi se pare fascinant că natura nu se lasă depășită de zgârie nori sau alte clădiri de o frumusețe rară. Ce loc ai vizitat și ți-a dat starea asta?

Cecile și-a pus posteriorul pe capotă și s-a ridicat mai sus împingând în mâini.

— Fiecare are frumusețea sa. Dar ai dreptate. Nici măcar un loc nu are sclipirea acestuia.

Apoi s-a întins lângă Matt și s-a lăsat îmbrățișată de el.

— Ți-e îng?

Ea a clătinat din cap.

— Nu încă.

— Am una sau două pături în spate. Dacă vrei pot să ți le aduc și cred că mai bine mă duc să le iau acum. Nu aș vrea să răciți.

Cecile l-a îmbrățișat mai tare pentru că nu voia să rămână singură. Îi plăcea în brațele lui și îi ajungea căldura pe care el i-o oferea.

— Mai stai un minut cu mine.

L-a cerut în șoaptă. Apoi și-a pus capul pe pieptul lui. A închis ochii și a tras aer cu putere în piept. Matt o mângâia pe păr și uneori îi dădea la o parte șuvițele rebele care-i cădeau pe față.

— Îmi place părul tău. L-a auzit vorbind. Acum. La lumina lunii și-a recăpătat reflexiile de roșu.

Cecile a zâmbit.

Apoi a mângâiat-o pe obraz și a coborât pe gât și ulterior umăr.

— Îmi place pielea ta albă și perfectă. Am de gând să sărut fiecare părticică din tine.

Și a sărutat-o pe frunte pentru început. Fiorii puneau stăpânire pe trupul ei din cauza atingerilor lui Matt. Acei fiori erau efectul fiecărei atingeri, fiecărui sărut al lui.

Mâna ei a coborât până s-a așezat pe soldul lui. Cândva ar fi coborât până i-ar fi desfăcut șlițul de la pantaloni, ar fi urmat nasturele și într-un final și-ar fi făcut loc până ar fi făcut contact cu mădularul său.

Matt i-a atins buzele cu degetul mare.

— Iar buzele astea mă înnebunesc de fiecare dată când le simt unite cu ale mele sau când îmi ating oricare altă parte a

trupului. Vreau să mă săruți întreaga noapte. Cecile și nu o să te las să-mi scapi.

Cu mâna pe care o mai avea liberă. Matt a prins-o de talie și a tras-o și mai sus până au ajuns față în față. Iar gurile lor erau la câțiva centimetri distanță. A întins-o pe spate, iar el s-a răsucit pe o parte, apoi s-a aplecat deasupra ei. I-a sărutat obrazul, a urmat bărbia, colțul gurii și într-un final i-a mușcat ușor buza de jos.

Cecile și-a pus o mână pe spatele lui și a urcat puțin câte puțin până și-a strecurat degetele în părul său și a putut să-l tragă ușor de păr.

— Vrei să joci dur. A constatat el cu voce tare.

Și a privit-o cu viclenie.

A sărutat-o delicat la început,

savurându-i când buza inferioară, când cea superioară și cerându-i mai mult. În tot acest timp. Mâna opusă celei pe care se sprijinea, o mângâia pe talie pe Cecile. Ca mai apoi să coboare pe umeri, pe picioarele ei zvelte și apoi pe interiorul pulpelor. Cu mișcări rapide, dar seducătoare se îndrepta către locul mult dorit, iar când a ajuns acolo nu și-a permis să piardă timp prețios și cu un singur deget, dintr-o singură mișcare i-a dat într-o parte lenjeria, croindu-și drumul către intimitatea ei.

Cecile nici nu și-a dat seama când el i-a ridicat rochia. Nici dacă ar fi ars în infern nu i-ar fi spus nu și l-a lăsat să o penetreze cu degetul.

Când a pătruns în interiorul ei. Matt a

trecut la nivelul următor al jocului pasional și limbile lor s-au întâlnit în timp ce se sărutau. Era de două ori mai excitant așa. Și de alte zece ori mai enervant de exasperant și frustrant după o lungă perioadă de abținere.

La început totul era lasciv, dar amândurora le era imposibil să mai oprească jocul în acel punct. Apoi mișcările erau frenetice, chinuitoare pentru Matt pentru că nu își găsea alinarea în interiorul ei. Dar înnebunitoare pentru Cecile care ajunsese la un apogeu demult dorit.

— Matt, a șoptit ea. Nu te opri! Nu te opri. Te rog!

Ar fi înjurat dacă ar fi putut. Nu pentru că ea avea să fie satisfăcută, ci pentru că mădularul lui înnebunea să o pătrundă mai

frenetic decât o făcea el deja.

— Am nevoie de tine. A mai spus ea. Am nevoie de mai mult.

Suna ca o rugămintă, iar el i-a îndeplinit-o suplimentând cu încă un deget și întinzând mișcările mâinii până ce Cecile a găsit împlinirea pe care o căuta.

Nu și-au mai vorbit o bună bucată de timp. Cecile se simțea rușinată de felul în care reacționase și se rugase de el să o satisfacă, iar el era furios că dorea să facă dragoste cu ea. Dar era sigur că l-ar fi respins acum.

După ce actul dintre ei s-a terminat, la două minute distanță. Matt a fost cel care a coborât de pe capota mașinii și Cecile avea convingerea că era furios după modul în care coborâse și după cel în care căuta prin

portbagajul mașinii. Timp în care ea a profitat să coboare și să-și așeze hainele pe ea. Apoi Matt a venit lângă ea și i-a pus o pătură pe umeri. În schimb el nu s-a acoperit și a preferat să simtă răcoarea nopții. S-a întors la mașină și a deschis portiera din spate și a luat de pe banchetă șampania și paharele.

Ea nu ar fi băut-o ca să sărbătorească ceva anume știind că Matt se simțea ca naiba. Ar fi vrut să-l mulțumească într-un fel și să nu încheie seara într-o notă așa de proastă.

A desfăcut șampania și a turnat în pahare. Matt a fost primul care a început să bea din pahar și nu l-a lăsat jos până nu l-a golit. Apoi și-a mai pus unul și a procedat la fel.

Cecile abia gusta din șampania ei.

— Matt, a rupt ea tăcerea.

El nu a privit-o.

Și-a mușcat buza de jos și a continuat:

— Nu pot să mint și să îți spun că îmi pare rău sau că nu mi-a plăcut ce mi-ai făcut. M-a înnebunit de-a dreptul, dar nu ar fi trebuit să te las să continui.

Cecile a oftat.

— Mulțumesc, a răspuns sarcastic, dar nu mă ajuți vorbindu-mi astfel.

L-a privit și l-a văzut cum lua înghițituri mari din paharul său.

Furioasă, i-a întors spatele și s-a dus în mașină unde s-a așezat pe scaunul din dreapta. L-a lăsat pe spate ca să stea întinsă, s-a acoperit cu pătura până deasupra pieptului și și-a pus mâinile pe

păturică. A evitat să privească spre Matt pentru că era furioasă pe el și și-a lăsat capul într-o parte ca să privească în altă parte. Dar momentul de singurătate i-a fost întrerupt când portiera șoferului s-a deschis și Matt s-a așezat pe scaunul său. L-a auzit când își lăsa scaunul pe spate.

— Cecile. A spart el liniștea, nu am venit aici să te forțez sau să te fac să-ți încâlci jurământul acela stupid. Și da. Acum mi se pare stupid și ireal. Mă simt ca un cretin pentru că accept ceea ce îmi faci și că nu te aduc cu picioarele pe pământ, pentru că nu îți cer să te întorci acolo unde îți este locul.

Lacrimi au apărut în ochii Ceciliei. Însă nu avea să le lase să i se reverse pe obraji.

— Dar nu o s-o fac pentru că nu ar mai exista diferență între mine și toți ceilalți

bărbați.

Cecile știa că avea dreptate. De aceea îl alesese să îi fie alături, pentru că era diferit și un alt bărbat nu ar fi acceptat-o cu un trecut tumultuos, nu ar fi avut răbdare cu ea. Nu ar fi vrut să o ajute să treacă peste trauma ei. Nu ar fi iubit-o după ce soacra lui s-ar fi dovedit o scorpie și l-ar fi trimis după gratii, ci ar fi căutat să se răzbune pe ea pentru că era cea mai la îndemână.

— Știu. S-a auzit ea în șoaptă, dar mai am nevoie de timp. Iar dacă nu mai poți aștepta - a făcut o pauză - nu o să îți cer să aștepți.

Privirile lor s-au întâlnit.

— Am mai discutat despre asta și știi care este răspunsul meu. Mă întreb de ce femeile au nevoie să le repeți des ceea ce

vor să audă?

— Pentru că suntem femei și vrem să ne simțim iubite, răsfățate, alintate și divinizate de bărbatul pe care îl iubim.

El i-a luat mâinile între ale lui și a început să i le frământa ușor.

— Mai bine ne calmăm și ne comportăm ca doi adulți. Dacă o să continuăm așa o să ne stricăm seara și o să ne aruncăm reproșuri de la unul la altul ca la ping pong. Am avut o zi grea amândoi și sunt conștient că motivul disputei de astăzi este distanța care apare între noi. Cearta o să ne distanțeze mai mult și nu-mi doresc asta, iubito. Eu te vreau pe tine. Așa că vino să mă săruți.

Când i-a cerut să-l sărute. Matt nu și-a putut reține zâmbetul. Cecile îl făcea să

treacă repede de la o stare la alta. Îl ducea în rai și apoi îi făcea vânt în infern, dar știa că îl urma în ambele locații. Când mergeau în rai se țineau de mână. Iar când ajungeau în iad. Ea îl urma îndeaproape.

I-a pus mâna pe gâtul ei catifelat și a tras-o ușor spre el până și-au unit gurile.

Un sunet gutural s-a auzit de această dată din partea lui atunci când Cecile i-a cuprins mădularul prin pantaloni. Deja se întărise ca piatra.

— Cecile. I-a spus el în timp ce o săruta, mai bine mută mâna mai sus dacă nu vrei să ne mutăm pe bancheta din spate și să uit că vreau să mă comport responsabil și respectuos.

Pe buzele ei s-a ivit un zâmbet, atât cât i-a permis sărutul pe care i-l oferea Matt.

I-a mai strâns mădularul o singură dată în mână. Apoi și-a mutat mâna pe abdomenul lui. Și-a despărțit buzele de ale lui și le-a pus pe gâtul lui Matt, sărutându-l încet și umed așa cum îi plăcea lui.

— Cred că ți-ai propus să mă omori în noaptea asta. A glumit el. Și partea proastă este că prefer să mor așa. În brațele tale.

L-a privit în ochi, apoi și-a mutat privirea asupra buzelor lui și s-au sărutat din nou.

— Îmi place barba ta. I-a spus ea întretăiat.

Barba lui era aspră și Ceciliei îi plăcea, deși știa că săruturile prelungi și pătimașe ar fi avut ca rezultat mici iritații pe pielea ei. Însă nu-i păsa. Avea să le acopere fericită cu fond de ten și pudră.

— O să te iubesc întreaga noapte. Cecile

Anderson, a amenințat-o Matt, și nu o să ne despărțim în zori altfel decât satisfăcuți de dragoste. Vino. I-a cerut, și stai deasupra mea ca să te simt.

Cecile s-a supus. A împins pătura până a căzut la picioarele ei, apoi a trecut peste cutia de viteze și s-a pus în genunchi deasupra lui Matt, cu picioarele de o parte și de alta a trupului său musculos.

— Ești perfectă, iubito, i-a șoptit el în timp ce îi captura buzele într-un sărut apăsător.

Trupul ei s-a arcuit și a început să execute mișcări de du-te-vino. Mimând astfel mișcările unui contact sexual și intrând alături de Matt într-un vârtej al pasiunii nebune...

Bucuria a fost de scurtă durată pentru că orice minune ține trei zile sau nici măcar după cum le-a fost lor predestinat. Nici două zile nu au trecut și ghinionul s-a abătut asupra lor. Cecile se simțise oricum vinovată de noaptea pe care o petrecuse cu soțul ei și nu se mai întâlnise cu el din acea dimineață în care el o adusese acasă. Trecuse brusc de la o stare la alta și ajunsese să se lase copleșită de vinovăție... Suficient cât să își rezerve timp doar pentru ea și să nu le răspundă la telefon celor apropiați. După câteva apeluri din partea lui Ian. Dar și a Jessicăi, Cecile și-a închis telefonul și la pus în geantă. O greșeală pe care nu avea să și-o ierte curând și care avea să-i adâncească starea dată de vinovăție.

Nu ieșise din apartament și acesta fusese cel mai înțelept lucru pe care îl făcuse în ziua în care neprevăzutul apăruse în viața ei și a lui Matt, într-un mod straniu, Edward a fost cel care a vizitat-o și i-a dat vestea dureroasă.

— Matt a fost împușcat noaptea trecută.

Nu îi dăduse vestea imediat ce ea îi deschisese ușa. Ci așteptase să îl invite înăuntiu, iar Edward se asigurase că Cecile avea lângă ea un scaun. Ceea ce i se dovedise de ajutor. Când a aflat că Matt a fost împușcat, corpul ei rămăsese fără vlagă într-atât încât s-a așezat pe fotoliul din spatele ei.

Amuțise la aflarea veștii. Avea în minte un puzzle și toate piesele începeau să se așeze. Acum înțelegea de ce Ian și Jessica

insistaseră să dea de ea. Dar își reproșa în minte că fusese atât de egoistă încât nu a interesat-o de ceea ce se întâmpla în jurul ei.

— Este bine. Cecile.

Edward s-a așezat în fața ei și i-a luat mâinile într-ale sale.

Privirea ei l-a ațintit și un licăr el ar fi putut să observe.

— Unde este acum? în ce stare se află și cum naiba s-a întâmplat asta?

Apoi a continuat să-și reproșeze în gând:

— ÎrE doar vina mea și sunt convinsă că este rezultatul acelei nopți! Nu trebuia să-mi calc dat”.

Lumea ei se spulberase într-o secundă și nu putea să se ierte că nu fusese lângă el atunci când a avut nevoie de ea.

— Este la spital, dar o să fie externat în câteva zile. Spre norocul lui. Glonțul i-a atins umărul stâng.

Atunci Cecile și-a dat seama că cineva a vrut să-l omoare, dar nu putea să-și explice încă cine și de ce ar fi făcut-o.

— A fost operat imediat, a continuat Edward, și i-a fost extras glonțul. În prezent, starea lui este cu mult mai bună decât a ta.

El i-a atins obrazul printr-o mângâiere.

— Ce e cu tine. Cecile? De ce nu ne-ai răspuns la telefon? Cu toții am încercat să dăm de ține de pe holul spitalului și într-un final, după ce i-am anunțat că Matt este bine. Când s-au decis să te caute aici. Am hotărât să vin eu. Iar pe ei i-am lăsat acolo.

Cecile și-a mutat privirea spre mâini.

— Nimic important, doar că nu m-am așteptat să se întâmple asta.

Și o lacrimă i-a curs pe obraz.

— Am vrut să petrec puțin timp singură, dar dacă aș fi știut că i s-a întâmplat asta lui Matt, o clipă nu aș fi pierdut stând aici.

Edward a mângâiat-o pe păr.

— Nu te muștra, a îndemnat-o el. Nu ai fi putut să faci ceva pentru el nici înainte și nici după ce a fost rănit.

Umerii ei s-au înălțat, apoi au coborât.

— A fost prins cel care a tras în Matt?

Edward i-a dat aprobator din cap și atunci. Cecile i-a întâlnit privirea.

— Cine a fost? a întrebat ea repede.

— Avocatul mamei tale. A răspuns sigur pe el.

Cuvintele lui i-au produs un alt șoc. Nu

se gândise nici măcar un moment că Natalia ar putea să mai facă ceva din spatele gratiilor.

— Procesul urmează să aibă loc curând, a continuat Edward, și am impresia că avea de gând să îi ucidă pe cei care depun mărturie împotriva ei. Pe Matt probabil l-a urât mai mult și de aceea a început cu el.

Cu mâinile și-a acoperit fața pentru câteva secunde, de furie, frustrare, groază.

— Dar unde s-a întâmplat și de ce era singur?

— Din câte ne-a povestit Matt, s-a întâmplat când a plecat de la birou. Lucrase până târziu, iar tipul îl așteptase în parcare până la acea oră târzie. Însă a fost atât de prost încât i-a ieșit în față și Matt l-a recunoscut. Distanța a fost suficient de

mare încât un nepriceput în arme să rateze ținta.

— Dumnezeu, a oftat ea. Țsta se numește noroc, nu nepricepere.

Deși situația nu era una fericită. Edward a râs ușor de modul în care ea se exprimase.

— Partea bună este că nu a mai avut curaj să tragă din nou. După cum a povestit Matt, pentru că a lăsat arma să-i cadă la picioare și a intrat într-un fel de stare de șoc. Și conform polițiștilor, tipul oricum nu mai avea un alt glonț în armă. Mai bine rămânea avocat pentru că altfel face criminalii de râs.

A tăcut un moment, apoi a continuat:

— Matt a alergat până la el și cu mâna dreaptă l-a snopit în bătaie. Au ajuns

împreună la spital, doar că unul are polițiști la ușă.

Cecile a privit pierdută în jurul ei. Neștiind ce să facă mai repede.

— Edward, i-a atras atenția după câteva minute, trebuie să îl văd pe Matt. Nu pot să îți spun cât de mult regret că nu v-am răspuns la telefoane, dar este important pentru mine să fiu alături de Matt.

Ea i-a văzut chipul lui Edward cum s-a schimbat din senin și a adoptat o figură serioasă. Arăta de parcă ar fi văzut o fantomă.

— Există o mică problemă, i-a răspuns după un timp.

Și s-a ridicat în picioare.

Cecile l-a urmat cu privirea cum el începuse să se miște nervos prin cameră.

— Care? a venit întrebarea ei.

— Matt...

Nu înțelegea de ce Matt ar fi acea mică problemă pentru care ea nu ar putea să meargă la spital și să fie alături de el. A ridicat sprâncenele și și-a încrețit fruntea.

— Nu vrea să te vadă. A spus el după ce a făcut o pauză lungă. După ce i-am spus că nu am reușit să dăm de tine. Ne-a ordonat tuturor să nu-ți spunem ce i s-a întâmplat și ne-a mai spus pe un ton cât se poate de ferm și autoritar că nu vrea să te vadă acolo.

— Ce ai spus?

S-a ridicat cu furie de pe fotoliul pe care se așezase atunci când aflase că Matt a fost împușcat și i-a trecut prin minte ce era mai rău. Ca acum să audă că soțul ei o înlătură

din viața lui.

— Regret, i-a mai spus Edward, dar nu poți să vezi un pacient atât timp cât el îți refuză vizita. Orice ai face. Nu o să te lase nimeni să intri, iar Matt s-a asigurat ca la recepție să fii informată că accesul tău în spital este restricționat.

Edward s-a apropiat de ea și și-a pus mâinile pe umerii ei.

Pentru Cecile. Informația căzuse peste ea precum o stâncă.

— Mai bine așteaptă să fie externat și nu pune piciorul în spital, a sfătuit-o el. Deși ea nu-i ceruse sfatul. Mai bine stai departe de scenele neplăcute și nu uita că presa vă tot vânează de ceva timp. Ar fi neplăcut să vezi o scenă de genul într-un ziar de scandal, mai ales pentru tine. Sunt sigur că o să vă

rezolvați problemele mai târziu, fără să aveți zeci sau sute de ochi ațintiți pe voi.

Cecile a aprobat printr-o mișcare a capului. Nu era încântată de decizia soțului ei. Însă trebuia să-i dea dreptate lui Edward. Dacă s-ar fi dus acolo și ar fi ieșit pe ușile spitalului în mai puțin de două minute, orice ziarist ar fi scris un articol detaliat despre vizita ei și implicit mariajul dus pe apa sâmbetei.

— Cel mult pot să-l sedez într-o noapte și să te deghizez ca să intri în spital.

Ea i-a schițat un zâmbet fals. Prin ridicarea unui colț al buzelor.

— La ce bun. Edward? La ce bun dacă el nu vrea să mă vadă?

Nu i-a răspuns. Și-a lăsat mâinile să-i cadă de pe umerii ei, iar Cecile a continuat:

— Ești un prieten bun. Mulțumesc!

I-a cuprins o mână într-a ei, iar cu cealaltă l-a bătut ușor peste ea. Un gest prietenesc.

— Dar dacă vrei să te consider în continuare la fel, niciodată să nu faci o femeie să sufere, a simțit ea nevoia să îi spună. Femeile, oricât de drăcoase le considerați voi, când vine vorba de dragoste sunt mai sensibile decât aripile unui fluture, daimai rezistente decât niște flori. Deși timpul încearcă să le ofilească dragostea și bărbații le rănesc, femeile au acel ceva care păstrează dragostea mereu proaspătă chiar dacă de multe ori le plânge sufletul de durere.

Îl lăsase fără cuvinte cu discursul ei și expresia de pe fața lui îi confirma acest

lucru.

Pentru Cecile, durerea atinsese limite necunoscute până atunci. Era respinsă și nu-i plăcea, dar pe de altă parte știa că singură se băgase în situația asta. Nu putea să-l certe, să-l critice pe Matt sau să-i ceară o explicație pentru reacția lui firească și era convinsă că dacă ar fi fost în locul lui, ar fi reacționat mult mai urât.

Avea nevoie de alt timp în care să reanalizeze situația actuală și apoi să vadă ce mai era de făcut. Momentan trebuia să respecte decizia lui Matt, așa cum el i-o respectase pe a ei. Era greu. Dar nu imposibil.

Sosise ziua în care Cecile a organizat petrecerea de deschidere a clubului de pictură pentru care muncise din greu în

ultimele luni. Visul ei devenea realitate și trebuia să se simtă fericită. Însă realitatea era cu totul alta. Din când în când se uita în jurul ei și îl căuta pe Matt printre invitați. Îl invitasese înainte de accidentul său și stabiliseră că vor fi împreună la inaugurarea proiectului ei. Și îl crezuse. Undeva în adâncul inimii ei se încăpățâna să creadă că el o să se țină de cuvânt și o să își facă apariția îmbrăcat elegant și fermecând-o cu prezența sa.

S-a învârtit printre invitați, a discutat cu fiecare dintre ei. A cunoscut persoane noi și în unele a văzut că împărțeau dragostea pentru pictură, ceea ce însemna că pe viitor se vor întâlni la unul dintre cursurile care se vor ține la club.

Și totuși, nici urmă de Matt după mai

bine de o oră și jumătate de când el trebuia să îi fie alături.

Jessica venise la brațul soțului ei și nu a durat mult până când Cecile a observat distanța care intervenise între ele. Aproape că rămăsese fără soț și dacă nu schimba ceva la ea. Se gândea că o să rămână fără prietene.

— Ce s-a întâmplat. Jess?

Și-a făcut curaj să o întrebe într-un târziu când au prins un moment să fie singure.

— Nimic, a ridicat ea din umeri.

Dar expresia de pe chip o trăda.

— De fapt. Voi doi sunteți vinovați. Tu ești tristă și nu pot să observ asta în privirea ta. Matt habar nu am unde este. Dar ar fi trebuit să fie aici și să te susțină

măcar când vine momentul discursului.

Cecile a oftat.

— Nu vreau să mă bag. A continuat ea. Dar nu sunteți bine deloc. Nu vreau să știu de ce sunteți despărțiți, dar vă faceți mai mult rău separați decât împreună. Viața asta e lungă cât un ac și fuge ca un Porsche. Ultimul model, a glumit ea și a reușit să o facă pe Cecile să zâmbească. Dacă nu o trăiți acum. Altă viață nu mai vine și a doua șansă nu există.

Era oricum dărâmată de absența lui Matt, iar cuvintele Jessicăi au venit ca un pumnal. S-a rezemat cu spatele de un perete și s-a gândit la vorbele prietenei sale.

— Mi-a spus că o să vină. A murmurat ea, dar de când a avut acel accident, m-a alungat din viața lui și nici nu-mi dau seama

de ce.

— Poate pentru că tu l-ai alungat prima, a găsit Jessica repede un răspuns, sau pentru că nu vrea să mai îndure distanța dintre voi. Poate vrea să faci primul pas spre el... Cine știe?! Bărbații sunt creaturi mai dificile decât noi. Atunci când sunt răniți. Ei nu au ajuns la performanța să înțeleagă că atunci când o femeie spune nu este de fapt da. Iar când spune da... ei bine. E tot da.

Jessica a venit mai aproape de ea. Apoi și-a continuat discursul.

— Matt avea un singur lucru de făcut, să te recucerească, să lupte mai mult pentru tine. Dar o să repet ce am spus mai devreme, și anume că bărbații ăștia ai noștri ne înțeleg în totalitate numai când este în

beneficiul lor mai mult decât în al nostru.

Cecile a izbucnit în râs.

— Ești o prietenă teribilă, i s-a adresat Cecile printre râsete. Prima dată te legi de situația în care mă aflu eu. Ca mai apoi să refulezi vorbind la general despre bărbați. Nu știu de ce. Dar am impresia că la voi este furtună în paradis.

A privit-o pe Jessica și a văzut-o când și-a fixat soțul su privirea.

— Mai rău. A recunoscut amuzată. Uragan aș zice. Dar știu cum să joc cărțile în favoarea mea.

Cecile s-a uitat din nou printre invitați și nici urmă de Matt. Mai erau câteva minute până când avea să urce pe scena improvizată ca să-și țină discursul la care lucrase în ultimele două săptămâni.

Nu l-a văzut pe Matt, dar i-a văzut pe Christina și Edward. Nu împreună după cum și-ar fi dorit ea. Ci în colțuri separate de parcă erau dușmani.

— Au sosit Christina și Edward, a făcut ea semn cu capul spre ei. Mă duc să îi întâmpin. Mergi cu mine?

— Poți să te duci înainte. Eu merg să-mi iau o prăjitură de acolo, și a făcut semn spre masa cu preparate. Mă topesc de poftă.

— Cum dorești. Ne vedem mai târziu.

Jessica s-a dus să-și ia prăjiturile. Iar Cecile s-a îndreptat mai întâi către Christina, care spre surprinderea ei. Nu venise singură, ci însoțită de un coleg de la locul de muncă. Alții ar fi crezut că este iubitul ei, dar Cecile știa precis că sunt amici. Era o ușoară diferență de vârstă între

ei. Dar nu pe asta se baza Cecile. Ci pe care o știa pe Christina în realitate. L-ar bărbatul de lângă ea era prea blând ca să fie potrivit pentru Christina. Ea avea nevoie de un băiat rău sau un bărbat dur. Iar tipul care o însoțea nu intra într-una din cele două categorii.

După ce i-a salutat pe cei doi și a schimbat câteva cuvinte, a lăsat-o pe Jessica să le țină companie și s-a dus să-l salute pe Edward.

— Mă bucur că ai venit, l-a luat ea prin surprindere.

Apoi și-au zâmbit și s-au îmbrățișat.

— Nu aș fi putut să lipsesc de la un eveniment atât de important pentru tine.

Daisoțul ei lipsea.

— Arăți minunat!

— Mulțumesc!

Și a prins-o de mână astfel încât să o învârtă și să facă o piruetă.

Era splendidă. Purta o rochie lungă, albastră, strânsă în V sub sâni. Largă și diafană în jos. Decolteul era până la câțiva centimetri mai jos de claviculă, dar sâni îi erau complet acoperiți. Alesese o rochie de o culoare intensă pentru a putea purta colierul albastru de la Matt. Însă culoarea o prindea de minune.

Se machiase atât cât să își evidențieze ochii, iar părul și-l strânsese într-un coc.

— Daiai văzut cât de bine arată Christina? l-a îmboldit ea.

Expresia lui arăta de parcă ar fi fost lovit cu pumnul în abdomen. Dar mai îngrijorătoare era reacția lui din pantaloni și

mulțumit că sacoul acoperea cât de cât acea zonă.

— Mai că o invidiez, a adăugat ea.

— Toate femeile de aici arată foarte bine. A spus el cu un nod în gât.

Cecile și-a aruncat mâinile în aer ca și când ar fi fost exasperată de ceva anume.

Edward dusesse un pahar cu șampanie la gură.

— Voi bărbați... și a oftat. Oare de ce vă maturizați târziu?

Cât pe ce să se înece cu licoarea din pahar.

— Tu știi ceva ce eu nu știu?

A întrebat el când și-a revenit.

— Ce-aș putea să știu eu din moment ce voi nu vreți să îmi povestiți nimic.

Răspunsese cu nonșalanță.

— Ești sigură? a vrut el să se asigure că Cecile nu aflate nimic.

— Mai sigură de atât nici nu se poate.

Și a înălțat puțin din umeri în timp ce adopta o grimasă de neștiutoare.

L-a văzut cum și-a încleștat maxilarul.

— Cecile. Cecile... nu ești o actriță bună. A clătinat el din cap.

— Nici nu aveam intenția să joc teatru, l-a ațâțat ea. Am auzit de o partidă de sex...

Ochii lui s-au mărit în primă fază. Apoi a căutat-o pe Christina cu privirea și a strâns mai tare paharul în mână.

— Atenție că o să-l spargi, i s-a adresat ea cu sarcasm.

Apoi a izbucnit în râs și s-a îndepărtat de el. Trebuia să urce pe scenă și să le vorbească celor prezenți la eveniment.

Ar fi avut cu ce să își umple timpul, dar nu putea să își bată capul cu dosarele. Toți se aflau la inaugurarea clubului de pictură. Însă nu și el. Motiv pentru care era furios și frustrat în aceeași măsură. Era conștient că își încălca promisiunea făcută soției lui. Dar pe de altă parte avea convingerea că e mai bine să o alunge pentru o vreme din viața lui. Ea ceruse timp și avea de gând să îi ofere timp de gândire chiar dacă însemna ani sau o viață întreagă. Chiar dacă nu o lăsa să îl mai vadă. El o urmărea de la distanță. Nu avea de gând să renunțe vreodată la ea și la copilul lor.

Își dorea să fie acum la brațul lui. Și în mare parte a timpului petrecut la inaugurare, să își țină mâna pe șoldul ei. Înconjurându-i talia. Nu avea decât să se

mulțumească cu parfumul ei dulce pe care îl simțea și atunci când nu erau împreună.

S-a dus la bar și și-a luat două sticle de vin roșu și un pahar. Apoi a meat alene la etaj. A intrat în dormitorul care cândva fusese al lor și îl împărțiseră în fiecare noapte. Dar nu putea să stea acolo. Amintirile erau și mai apăsătoare. A ieșit pe terasa din fața dormitorului.

Cecile amenajase acolo un loc unde să servească în diminețile răcoroase, cafeaua, ceaiul sau sucul proaspăt de fructe. Adusese o masă mică. Rotundă și două scaune. Acum. Matt stătea singur la acea masă. După ce și-a pus sticlele de vin pe ea. A desfăcut o sticlă și și-a turnat în pahar. S-a așezat apoi pe scaunul de lângă, și-a întins picioarele, și în timp ce privea afară, lua

înghițituri mari de vin.

— Zece pași în față. Alți o sută în spate, și-a spus cu amar în glas.

Se gândea că în urmă cu o săptămână petrecuseră noaptea împreună, dar nu... Nu făcuseră dragoste, ci doar se amăgiseră, se ațâțaseră așa cum făceau înainte să se căsătorească. Apoi. Totul se schimbase atunci când cineva trăsese în el și Cecile ignorase ceea ce i se întâmplase. Atunci avusese revelația să-i interzică să vină să îl vadă la spital.

— Știu că exagerez, și-a spus trist într-un târziu.

Ei bine. Chiar știa asta. Doar că simțea că este rândul lui să facă pe durul chiar dacă murea de dorință să o strângă la piept.

Apoi și-a reamintit de rană. Abia fusese

externat, dar trebuia să urmeze tratament pentru prevenirea infecției.

— La dracu'! a spus pe un ton sec. Nu o să mor din cauza unor sticle de vin sau pentru că nu iau pastilele o zi.

A dat pe gât tot conținutul paharului și l-a umplut din nou. Avea de gând să se amețească pentru a uita de tot ceea ce îl apăsa, dar nu era sigur că o să-i reușească planul. Atunci a auzit ceva căzând și spărgându-se. A oftat.

— Mă întreb ce ai mai dărmăat acum... Afurisitule.

Se aștepta să vină lângă el. Și-a strâns picioarele și s-a aplecat ca să se uite în cameră, crezând că dintr-un moment în altul. Afurisitul o să vină cu coada pe sus. Mândru că a mai distrus ceva. Fără să vrea

și-a aruncat privirea către ceasul din dormitor și a văzut ora pe care acesta o afișa în format digital. A dat ușor și scurt din cap. Mișcări de genul sus – jos.

— Bănuiesc că tocmai a primit ce i-am trimis.

S-a lăsat din nou pe spate, a luat paharul în mână și l-a dus la gură. A sorbit din el până l-a dat gata. În acest timp întrebându-se ce face Cecile. Ce părere avea despre el. Despre mica lui atenție, despre cum interpretează mesajul lui scurt și rece.

CAPITOLUL 31

Cecile terminase de ținut discursul și tocmai cobora de pe scenă când un băiat i-a înmânat un buchet imens de trandafiri albi și roșii. Oamenii încă o mai aplaudau, iar acum aveau un motiv în plus. Cu toții știau

de la cine era buchetul și aveau dreptate. Matthew nu uitase de ea și îi trimisese buchetul însoțit de un bilețel.

S-a grăbit să meargă într-un loc retras, iar când a ajuns într-o altă încăpere, a mirosit trandafirii trăgând aer adânc în piept, apoi i-a lăsat pe o masă. A scos biletul și l-a deschis.

Putea să-i recunoască scrisul, dar nu dorea să înțeleagă sensul vorbelor sale.

ÎrE mai bine așa.

Matthew”.

Simplu. Sec. Impunător.

S-a răsucit cu spatele către masă și s-a sprijinit cu posteriorul de ea. A dat afară aerul pe care îl ținuse câteva secunde în piept.

— Chiar nu te mai înțeleg. Matthew

Anderson. Și cel mai rău e că nu mă înțeleg nici pe mine. Te arunc departe de mine. Dar te vreau cu toată ființa mea. Mă dai la o parte și simt că mă sufoc de dor și dragoste.

Cecile a privit spre tavanul încăperii.

— Doar ajută-mă... Ajută-mă să descopăr ce trebuie să fac. E liber, dar nu pot să trăiesc fără el.

Și a părăsit tristă încăperea.

Afurisitul își făcea apariția așa cum Matt se aștepta. Trecea pragul ușii dintre dormitor și terasă, cu coada lui neagră, ridicată. Mergea alene, de parcă nici nu ar fi spart o vază de câteva mii de dolari pe care Cecile o achiziționase fără să stea pe gânduri și fără să-i pese de prețul ridicat. Acum devenise istorie pentru că era doar cioburi întinse pe podea. Și cum era de

așteptat. Matt era cel care trebuia să le strângă mai târziu pentru că îi ceruse menajerei să nu vină pe acolo în următoarele zile.

— Ce-ai dărâmat. Panteră?

L-a întrebat de parcă motanul ar fi putut să-i răspundă.

— Ești atât de mic și totuși reușești să faci prostie după prostie, l-a certat el.

Motanul l-a ignorat și i-a sărit pe picioare unde și-a făcut culcuș.

— Știam că pisicile dorm tot timpul și că nu au nevoie de atenție, dar se pare că m-am înșelat. Dacă nu o să te cumințești, o să ajungem să locuim într-o casă goală.

I-a atins capul cu dosul palmei și l-a mângâiat ușor. Panteră a început să-i toarcă în brațe și să-și înfigă ghearele în pantalonii

lui.

Matt a tras aer în piept și a oftat prelung.

— Ea două pereche de pantaloni pe care mi-o distrugi, dar de data asta trec cu vederea.

Panteră își făcuse un obicei din a-și înfige ghearele în hainele lui, în canapele, fotolii și covorașe, dar cel mai rău, pantalonii aveau de suferit. De fiecare dată, Panteră reușea să tragă fire din ei și nu mai puteau fi reparați.

— E ultima prostie pe care ți-o mai rabd.

Ochii motanului i-au întâlnit privirea. Nu mai avea ochii albaștri, ci i se înverziseră și deseori își mărea pupilele.

— Ți-o jur!

I-ar fi plăcut ca Afurisitul să-l asculte și

să-l înțeleagă, dar oricât i-ar fi explicat ce să facă și ce să nu facă, el căuta să procedeze tocmai invers.

— Matt tot nu a luat legătura cu tine. Nu?

Era a doua seară după petrecerea de inaugurale a clubului, iar cele trei prietene decisese să cineze împreună în apartamentul ei. Jessica pregătea salata, Cecile prăjea piept de pui la grătar electric, iar Christina se ocupa de sosurile pentru salată și cel pentru friptură.

— Nu. Nu știu nimic de el. Do aice mi-ați spus voi. Ian și Edward.

— Nu ne-ai spus ce ți-a scris în bilet, s-a auzit vocea C'hristinei.

Cecile și-a mușat buzele pe rând.

— Nimic care să-mi facă inima să

tresalte.

Tonul ei era blând.

— Că e mai bine așa. A adăugat ea. Și s-a semnat... Matthew". Voi ce înțelegeți de aici?

Christina a fost prima care i-a răspuns.

— Că suferă la fel de mult ca și tine.

— Îi dau dreptate Christinei. A adăugat și Jessica. Mai mult decât atât. Sunt convinsă că și ei vorbesc despre tine acum.

Cum Jessica îl lăsase singur pe Ian să cineze, l-a sunat pe Matthew imediat și au stabilit să petreacă seara ca între bărbați. Matt a acceptat că doar nu avea chef să petreacă singur între pereții reci și goi ai casei. Și bineînțeles. Edward nu putea să lipsească. Tot Ian a fost cel care l-a sunat și din moment ce nu avea de lucru la spital, a

fost de acord să se vadă cu ei în casa lui Matt.

— Credeți că invită femeii acolo? s-a trezit Cecile întrebând.

Jessica s-a oprit din tăiatul legumelor pentru salata. După câteva secunde a început să taie din nou.

— Sunt sigură că Ian nu ar îndrăzni să propună așa ceva sau să accepte o seară de genul. L-aș castra, și a ridicat ea cuțitul cu lamă lată. Înainte să devină tată.

— Jess, i-a atras Christina atenția, mai are foarte puțin până devine tată. Deci nu e ca și cum l-ai lăsa definitiv fără copii, fără împlinirea ca tată.

Jessica s-a uitat ciudat la ea și și-a arcuit o sprânceană.

— Dar eu nu cred. A continuat tot

Christina, că Ian sau Matt ar pune la cale o noapte de amor cu niște necunoscute. Însă nu pot să spun același lucru despre Edward, a pufnit ea.

— Iar eu cred că îl judeci aspru pe Edward, a preluat Cecile cuvântul. Poate că face pe indiferentul, dar este un bărbat adevărat, nu unul disperat să completeze un album cu femeile cu care s-a culcat. Din punctul meu de vedere este calculat, selectiv și nu se încurcă cu oricine.

— Dacă tu zici. I-a răspuns Christina plictisită.

Apoi fiecare a revenit la treaba ei.

— Mă întreb dacă o să ne spui vreodată cum ați ajuns în situația asta. Sunt curioasă de ce vă sacrificați și dacă merită prețul plătit.

Cecile a luat friptura de pe grătar și a așezat câte o porție pe fiecare farfurie.

— Poate că o să vă spun în seara asta. S-a adresat Jessicăi. Dar pe de altă parte simt că am epuizat acest subiect împreună cu Matt.

Și i-a închis gura Jessicăi cu replica ei.

— Eu am ajuns să cred că dragostea adevărată trebuie testată, s-a băgat Christina în discuție. Din câte mi-ai povestit, și în cazul vostru, s-a adresat Jessicăi. A fost ceva asemănător.

S-a strâmbat și a continuat.

— Sunteți singurele cupluri care arată că dragostea există, dar nu este pentru toată lumea.

Cecile a fost cea care i-a răspuns:

— Părerea mea este că încă nu ți-ai dat

seama că ai întâlnit dragostea sau poate chiar nu ai întâlnit-o. Dar orice om o întâlnește mai devreme sau mai târziu. Însă mulți nu-și dau seama și o lasă să plece, dar ține minte că a doua oară nu se mai întoarce.

Christina deschisese gura ca să-i dea o replică usturătoare, dar a închis-o la loc.

— Eu sunt gata cu fripturile. Dacă sunteți și voi gata. Atunci putem să mâncăm.

A luat cele trei farfurii în mâini și a părăsit bucătăria.

Jessica și Christina au privit una către cealaltă.

— Trebuia să se facă psiholog, a glumit Jessica. I se potrivește mai mult decât pictura.

Amândouă au izbucnit în râs.

Seara lor nu părea mai spectaculoasă decât a fetelor. Pizza și alcool, ambele din belșug, servite pe canapeaua din camera de zi. În fața televizorului la care urmăreau – mai mult sau mai puțin – un film de acțiune.

— Credeți că se distrează mai bine decât noi?

Cel curios era Matt.

— Ce ar putea să facă mai interesant decât să ne bârfească?

A întrebat Ian. Apoi a băut din sticla de bere.

— Poate au adus stripped, i-a înțepat Edward cu tonul lui sec. Noi suferim de singurătate, iar ele se distrează.

Dar a reușit să le atragă atenția celor doi.

— Asta e o glumă proastă, s-a auzit tonul dur al lui Matt.

Avea încredere totală în Cecile și spera că și ea îi întoarce încrederea.

— Jessica nu ar face asta.

— Nici Cecile. A completat Matt.

— Dar nu și Christina, a spus cu amărăciune.

— Christina este o fată bună și dacă nu ești atent, l-a atenționat Matt, o să ți-o fure unul deștept înainte să te trezești tu.

— Ce treabă am eu cu ea?

Matt a clătinat din cap. Iar Ian a izbucnit în râs.

— Nu știu de ce ne tratează de parcă nici nu am fi căsătoriți, i s-a adresat lui Ian. Sau de parcă nu suntem toți bărbați.

Apoi i s-a adresat lui Edward.

— De ce crezi că nu am observat că între voi doi este mai mult decât indiferență?

Se pregătea să-i dea replică lui Matt, dar a lăsat-o baltă și a schimbat subiectul.

— Sper că îți amintești că nu aveai voie să consumi alcool.

Matt a ridicat din umărul rănit.

— Nu te îngrijora, doctore. E doar a doua zi în care mi-am permis luxul să schimb tratamentul. Am dat pastila pe pahar și deja îmi e mai bine.

— Am impresia că îl ataci pe Matt ca să nu te mai atace el pe tine. A sărit Ian în apărarea cumnatului său. Dar mai bine te-ai îngrijora de inima ta rănită decât de umărul lui aproape vindecat.

— Grozav! a exclamat Edward pe un ton ironic, acum începi și tu. Exact ce aveam

nevoie.

— Doi la zero pentru noi. A râs Matt.

Dar s-a oprit din râs când a auzit un pahar căzând și spărgându-se.

Apoi s-a uitat către Edward.

— Psihiatrie aveți la spital?

El l-a privit ciudat, neînțelegând de ce întreba Matt de psihiatrie.

— M-a înnebunit motanul ăsta.

S-a întors către Ian care stătea în dreapta lui. Și i-a spus:

— Doar ți-am zis să nu lași paharul pe masa aceea. De când l-am adus a spart o vază scumpă, două tablouri înrămate în sticlă, câteva pahare, trei sticle de whisky, mi-a distrus trei costume și două cămăși și lista nu se oprește aici.

— Și de ce te vaiți? l-a întrebat Ian. Din

câte îmi dau seama, tu l-ai luat și trebuie să-
i suporti prostiile până ajunge la maturitate.

Matt a adoptat o grimasă.

— Ți-l dau pentru o săptămână și apoi să
te văd dacă mai crezi că o să se
cumințească vreodată. I-am promis că i-l
trimit lui Cecile dacă nu se potolește și nu
am văzut vreo schimbare la el.

A ridicat din umeri.

— Poate greșesc, a adăugat el.

— Sau poate că trebuie să-l ameninți cu
ce nu-i place, i-a recomandat Edward. Poate
el vrea la Cecile și nu la tine. În locul tău l-
aș amenința că o să-și petreacă restul vieții
cu mine.

— E ca și cum ai trimite o pisică la
veterinar, a argumentat Ian vrând să spună
că pisicile ar face orice doar ca să nu ajungă

într-un cabinet.

— Am impresia că începeți să glumiți pe seama mea și nu mă face deloc să râd. A replicat cu ironie în glas. În plus. Ne-am distanțat de la subiectul favorit, și anume... Femeia”, a gesticulat el ghilimelele.

Ian și Edward și-au dat ochii peste cap. Mai bine se uitau la film decât să vorbească despre femei. Edward nu-și dorea să mai deschidă subiectul... Christina”, iar Ian nu dorea să-l audă pe Matt vorbind despre sora lui. Viața lui de cuplu era satisfăcătoare și nu avea nevoie să se încarce cu energie negativă.

— Asta am făcut toată viața, a zis Ian. Măcar în **seara** asta să facem și altceva.

Cei trei bărbați și-au dezlipit spatele de canapea și au întins mâinile după sticlele de

bere de pe masă. Au ciocnit și au băut cu sete din ele.

Matt și-a spus în gând:

— Își tot mi-e dor de ea, oricât aş bea”.

CAPITOLUL 32

După două săptămâni...

Era seară când Cecile a ajuns acasă. Se simțea obosită și abia aștepta să se întindă pe patul din dormitorul ei. Să se lase răpită de un somn dulce și odihnitor. Înainte de asta trebuia să mănânce ceva și să facă un duș fierbinte.

Geanta a pus-o pe o masă. Iar haina a lăsat-o să-i cadă de pe umeri, apoi a agățat-o într-unul din suporturile cuierului. Să dus în bucătărie și a deschis ușa frigiderului. A scos ingredientele de care avea nevoie ca să-și facă un sandviș și le-a pus pe masa

aflată în apropiere.

Nu-i plăcea liniștea, iar de când se mutase în apartament, liniștea o copleșea. S-a oprit din pregătirea cinei cât pentru a porni muzica în surdină. Apoi a revenit în bucătărie, a terminat sandvișul de asamblat, a umplut un pahar cu lapte și s-a îndreptat spre fereastra la care își făcuse un obicei să cineze. Îi plăcea să admire clădirile din jur și oamenii care se plimbau pe străzi. Putea să le simtă agitația în miezul liniștii din casa ei.

Îi era dor de Matt, dar promisiunea ei era sfântă și nu avea de gând să și-o mai încalce. Dăduse la schimb dragostea ei pentru libertatea soțului ei. Schimbând astfel dorința pe care și-o pusese în ziua nunții. Visase acel moment din viața lor.

Însă după ce l-a vizitat pe Matthew și el i-a spus că are nevoie de o minune pentru a scăpa din acel loc. Și-a dat seama ce are de făcut. Nu era loc pentru regrete. El era liber și asta era tot ce conta.

Se întreba dacă Matt se gândește la ea sau dacă îi simte lipsa și o durea că indiferent de sentimentele și dorințele lor. Nimic nu se schimba.

A mâncat în liniște, privind afară și gândindu-se la Matthew. Apoi a strâns vasele și le-a pus în chiuvetă. Nu-i plăcea să le lase acolo și întotdeauna le spăla, dar nu avea starea necesară să facă la fel în seara aceasta. A stins lumina, a părăsit bucătăria și a oprit muzica. Îi rămăsese să facă un duș fierbinte și apoi să se lase purtată pe valurile dulci ale somnului.

Se îndrepta spre dormitor când și-a amintit că în geantă își lăsase o cărticică. S-a răsucit pe călcâie și s-a îndreptat către locul unde își lăsase geanta. A deschis-o și a scos de acolo o carte de povești cu desene. A zâmbit timid cu gândul că în această seară avea de gând să-i citească pentru prima dată bebelușului ei. Cartea a strâns-o la piept și a pornit zâbind spre dormitor. Nu a lăsat-o din brațe până nu a ajuns la noptiera de lângă patul ei. Mai avea ceva de făcut înainte să înceapă să citească din ea.

S-a dezbrăcat încet și s-a dus în baia alăturată.

Jumătate de oră mai târziu revenea în dormitor. Îmbrăcată în niște pijamale haioase. Copilărești, cu un câine desenat pe partea din față a bluzei. Se simțea mai

obosită decât atunci când intrase sub duș și asta se datora apei fierbinți care-i amortise simțurile. A ridicat un colț al pilotei și cu greutate s-a aruncat pe cearșaful imaculat. S-a învelit și apoi a luat cartea de pe noptieră. La început a petrecut câteva minute analizând coperta frumos realizată cu animăluțe desenate. Apoi a deschis cartea și a început să citească, sperând că bebelușul o ascultă și că îi place ceea ce aude. Dar efectul a fost mai scontat la mamă pentru că s-a lăsat pradă somnului înainte să termine de citit a cincea pagină.

Era acolo... Frumoasă ca un trandafir proaspăt înflorit. Ținea cartea în mâini, mâinile sprijinite pe picioarele ei zvelte, capul era dat într-o parte, iar jumătate din chip îi era acoperit de părul ei negru.

Lumina era aprinsă și după poziția în care se afla. Se gândea că cel mai probabil adormise în timp ce citea. S-a apropiat de noptieră și a stins veioza. A așteptat să i se clarifice puțin imaginea din cameră, să i se obișnuiască ochii fără lumină, apoi i-a tras ușor cartea din mâini. A închis-o și a așezat-o pe noptieră fără să facă zgomot. Apoi i-a ridicat pilota până la nivelul umerilor și ulterior a sărutat-o pe frunte fără să o trezească.

S-a dus pe partea cealaltă a patului și a privit-o din nou... *YAtât de frumoasă, perfectă și iubită*” și-a spus el în gând. Și-a desfăcut cravata și a lăsat să-i cadă lângă pat. A desfăcut câțiva nasturi de la cămașă și încet s-a întins în pat. Alături de ea. Se mișcase atât de ușor ca să nu facă zgomot și

să o trezească. Încă o auzea respirând relaxată, în armonie cu negura nopții.

Nu-și dorea să adoarmă, ci să rămână treaz și să o supravegheze. Era singurul mod în care o putea avea acum și nu avea de gând să rateze oportunitatea să fie atât de aproape de ea. Ar fi dat orice să o trezească, să o sărute, să o atingă și să facă dragoste cu ea. Însă. Matt simțea că nu este momentul, că mai are de așteptat până când soția lui își băga mințile în cap și se întoarce acolo unde era locul ei – în casa lor. În patul lui. Ar fi putut încerca să o oblige să se întoarcă acasă, dar știa ce înseamnă să-i impui ceva lui Cecile Anderson... înseamnă să înrăutățești lucrurile. Ea avea nevoie de răbdare și multă dragoste, apoi avea să găsească și calea către adevăratul ei loc.

Avea la dispoziție câteva ore ca să o privească, apoi trebuia să plece fără să lase vreun semn că a fost acolo... Înainte ca ea să se trezească. Încălcase regula ei și nu-i părea rău. Dar nici nu-și dorea să se certe din nou pe acest subiect.

Totul era verde în jurul ei. Se afla pe o pajiște la poalele unui munte, iar din loc în loc erau pomi pe a căror scoarță se putea observa că erau bătrâni. Nu erau pomi pe care să-i mai fi întâlnit până atunci pentru că nu îi recunoștea și nici nu le știa denumirea.

Era o liniște plăcută acolo. Nu o sufoca, ci mai degrabă o purta într-o stare de meditație.

Un sunet a venit de sus. Iar Cecile și-a îndreptat imediat privirea către cer. Erau

stoluri de păsări de diferite culori care zburau ca într-un dans al bucuriei pe albastrul cerului. Nici urmă de nori care să acopere albastrul perfect. Niciodată nu văzuse cerul mai frumos decât acum.

Un zâmbet s-a afișat delicat pe chipul ei. A închis ochii, rămânând cu capul lăsat pe spate, și-a întins brațele și o adiere de vânt și-a făcut simțită prezența.

— Este minunat, a șoptit ea. Cred că sunt în Rai.

Apoi și-a analizat ultimele cuvinte și și-a deschis repede ochii. Brațele i-au căzut pe lângă corp precum două greutateți, își simțea bătăile inimii și îi era teamă ca gândul ei să nu fie adevărat. Puțin câte puțin și-a mutat privirea către trupul ei. Mai exact către hainele ei. Panica a cuprins-o când a

observat că purta o rochie albă. Lungă până în pământ, cu o singură bretea groasă care-i era așezată pe umărul drept, strânsă puțin în talie, iar de acolo în jos porneau câteva volănașe. Părul nu îi era prins cu vreo agrafa, ci era lăsat liber, ușor ondulat și câteva șuvițe îi cădeau pe umeri. Apoi a observat colierul primit de la Matthew înainte de căsătorie și l-a atins crezând că ar putea să găsească un strop de liniște, dar nu... Se simțea încolțită și nu știa încotro să o ia ca să fugă din acel loc. Totul părea atât de real încât Cecile nu putea să-și controleze gândurile sau simțirile.

— Copilul meu...

Mâinile și le-a pus pe abdomen și a simțit copilul mișcând. Cecile a răsuflat ușurată acum că își simțise copilul.

Trebuia să plece de acolo, să găsească o cale de ieșire. S-a întors cu spatele, dar ce vedea acum o șoca. Chiar în fața ei, la câțiva pași se afla o apă întinsă pe o suprafață imensă, iar alături era o tânără indiană. Ceciliei i se părea o zeiță. Era înaltă cât ea. Brunetă, părul mai lung decât al ei. Trup subțire, pielea cu o nuanță mai închisă, ten perfect, pomeți ușor conturați, ochi negri, buze roșii. Cecile a fixat-o cu privirea și a analizat-o într-atât cât să-și dea seama că tânăra se asemana cu ea.

Purta bijuterii mari de aur. Cu pietre roșii ca să se asorteze cu ținuta ei în aceeași culoare. Cecile nu știa multe despre cultura lor. **Dar putea** garanta că era îmbrăcată în mireasă.

— Mă poți ajuta să ies de aici?

Apoi a realizat că nici nu o salutase pe femeie și că dăduse dovadă de lipsă de respect, iar de vină era teroarea care pusese stăpânire pe trupul și mintea ei. Tot ce-și dorea era să afle de ce este acolo și să se întoarcă acasă.

Mireasa i-a zâmbit.

— O să te ajut. Draga mea. Dar înainte trebuie să-ți vorbesc.

Cecile nu știa cum să interpreteze ce i se întâmplă și nu înțelegea de ce ar vrea o femeie din India să-i vorbească.

— Despre ce anume? aproape că s-a bâlbat ea.

— Despre promisiunea ta.

Iar mireasa i-a făcut semn cu capul către cer. Atunci Cecile și-a dat seama că femeia știa de promisiunea pe care ea o făcuse în

ziua în care mersese la catedrală.

— Cine ți-a spus? a întrebat punând la îndoială vorbele miresei.

— Nimeni, a răspuns ea cu zâmbetul pe buze. Eu am fost cea care a plănuit totul.

I se părea imposibil ca altcineva să știe de promisiunea ei. Matt fusese singurul cu care discutase despre schimbarea dorinței sale.

— Cum... cum adică ai plănuit totul?

Mireasa a confirmat printr-un zâmbet reținut.

— Trebuia să te văd și să-ți vorbesc, i-a răspuns tânăra. Eu sunt seninul de care ai nevoie ca să te întorci la soțul tău. Iar după ce o să te asiguri că ceea ce o să-ți spun este adevărat, o să știi că locul tău este alături de el. Dragostea voastră a trecut

testul la care ați fost supuși și nu aș vrea să vă trăiți viețile altfel decât împreună. Christian, femeia și-a îndreptat privirea către pântecul Ceciliei. Are nevoie de amândoi.

Cecile simțea că are un nod în gât. Era intrigată de femeia care îi vorbea.

— Christian?! a întrebat șocată.

— Da, fiul vostru. O să ajungă un om la fel de bun ca și părinții lui și o să am grijă să-i scot în cale o femeie care să-ți semene, draga mea.

Pe chipul frumos al femeii s-a ivit un zâmbet călduros.

— Dar cine ești și ce vrei de la mine?

— Îți cer să crezi, iar dacă vrei să analizezi, poți să o faci mai târziu. Timpul nostru este limitat, draga mea. Promite-mi

că o să mă lași să-ți vorbesc.

Mireasa i-a întins mâna și a așteptat ca Cecile să-i ofere mâna ei. Era gestul prin care știa că acceptă pactul.

Cecile știa că altfel nu poate să iasă de acolo și o intriga femeie care se asemana cu ea. I-a întins mâna. Iar când mâinile lor s-au unit. Femeia și-a închis ochii pentru o clipă.

— Sunt bunica ta. A răspuns ea pe un ton calm.

Chipul Cecilei devenise de piatră.

— Dar ești la fel de tânără ca mine. A spus neputând să se abțină.

— Știu. Dar eu nu mai trăiesc de mulți ani. Nici nu am apucat să îmbătrânesc și re trăiesc la nesfârșit momentul vieții mele. Am murit din și pentru dragostea pe care o purtam bunicului vostru.

Deși nu-i venea să creadă și o privea cu neîncredere. Cecile putea să își explice acum asemănarea izbitoare dintre ele.

— O bunică indiană?

Și își înălță o sprânceană.

— Da. Dar m-am născut și crescut în America. De aceea îmi lipsește atât de mult accentul specific nouă. Părinții mei s-au căsătorit din dragoste, una la fel de puternică și de grandioasă ca a ta și a lui Matthew, dar pentru că părinții nu erau de acord cu iubirea lor. Au găsit aici un refugiu până la moarte. America a fost casa mea. Dar am avut o legătură aparte cu India, legătură care într-un fel sau altul ai moștenit-o. Visele tale. Semnele pe care le ceri nu sunt întâmplătoare și trebuie să te încrezi în ele. India, draga mea - mâna

femeii i-a atins obrazul Ceciliei – îți curge prin vene și o s-o transmiți fiicei tale.

Cecile nu putea să spună nimic din cauza șocului pe care mireasa, adică bunica ei. I-l producea.

Bunica ei s-a oprit un moment din vorbit și a privit la apa din apropierea lor.

— Tot acolo l-am cunoscut pe bunicul tău. Un bărbat cuceritor din America, unicul care a știut să lupte pentru o indiană. A știut că doar la dragoste aveam să-i răspund și atunci m-a iubit așa cum un alt bărbat nu ar fi știut.

A văzut-o trăgând aer puternic în piept și zâmbind cu emoție.

— A fost dragoste la prima vedere pentru amândoi și oricât au încercat alții să ne separe, dragostea noastră a fost mai

presus de orice. Ne-am căsătorit în religia lui. Dai pentru că știa cât de important este pentru mine ritualul indienilor. În noaptea nunții am făcut ritualul nunții chiar în dormitorul nostru.

Acum putea să-și explice de ce era îmbrăcată în mireasă. Se gândea că acel moment a fost important pentru ea și într-un fel a rămas prizoniera aceluia ritual și a respectivului moment din viața ei. Apoi Cecile a văzut-o că și-a mutat privirea către mâinile ei. Erau acoperite de desene de o culoare intensă.

— Este henna? a întrebat-o Cecile după un lung moment de tăcere.

I-a dat afirmativ din cap. Iar Cecile și-a adus aminte că miresele din India își pictează mâinile, iar cu cât vopseaua este

mai intensă, cu atât mai mult este iubită de soțul ei.

— Am avut un singur fiu. A spus pe un ton care-i trăda dezamăgirea, pe tatăl vostru. Însă el a fost diferit de cei dinaintea lui. Dar și de copiii lui. Nu am reușit să-l convingem că în viață contează să fii bun.

Cecile a strâns mâna bunicii ei.

— A fost alegerea lui. I-a spus Cecile blând.

— Da. Este adevărat, dar mă înfurie că nu a avut grijă de voi și că nu a construit un cămin fericit pentru copiii lui.

— Dar suntem bine acum și asta este tot ce mai contează.

A privit-o și i-a văzut chipul luminându-i-se din nou.

— Draga mea. Timpul este aproape să se

termine, dar o să mai auzi de mine. Nu cred că o să ne mai vedem, dar cineva știe despre mine și poate să-ți confirme cele spuse. Îți cer să te întorci la soțul tău. Să accepți dragostea lui și să i-o oferi pe-a ta. Curând o să vină pe hune primul vostru copil, dar când o să rămâi însărcinată cu o fetiță, dă-i numele meu.

O emoționaseră vorbele bunicii ei și nu a putut să-și rețină lacrimile.

— O să-l afli mai curând decât îți imaginezi.

S-a simțit îmbrățișată și o căldură îi învăluia trupul. Femeia o îmbrățișase, iar când se mișcase, Cecile îi auzise clinchetul frumos al brățărilor pe care le purta la picioare.

Apoi și-a lăsat brațele să-i cadă pe lângă

corp și s-a îndepărtat de ea.

— Spune-le tuturor că o să continui să-i veghez și să mă facă mândră de ceea ce sunt.

Și-au zâmbit reciproc.

— Iar dacă vreunul îndrăznește să nu te creadă, i-a arătat ea degetul arătător ca într-un fel de joacă. Întreabă-l pe Matt unde a dormit aseară, spune-i lui Ian că gemenii se vor naște cu o săptămână înainte de ziua mea. Și cere-i lui Edward să-și asculte inima pentru că nu o să greșescă.

Cecile a dat afirmativ din cap. Promițându-i astfel că o să le transmită mesajul ei. Apoi mâna bunicii s-a așezat pe capul ei.

— Trebuie să plec. Daio să fiu mereu alături de voi.

Atunci totul s-a terminat, iar Cecile s-a trezit brusc. Fusesse un vis, cel mai ciudat vis pe care îl avusese în întreaga ei viață. A avut nevoie de ore bune ca să revină la normal, să-și potolească bătaile puternice ale inimii, să își reamintească tot ce visase, să pună totul cap la cap și să își dea seama ce trebuie să facă mai departe. Încă avea o mulțime de întrebări nespuse și al căror răspuns nu avea cum să-l afle curând, dar cel mai important era că se simțea împăcată și că putea să se întoarcă acolo unde era casa ei cu adevărat.

Era târziu când se trezise și deși avea cu totul alte planuri pentru acea zi. Totul se schimbase în urma unui vis care o luase prizonieră. Îi schimbase viața și îi era recunoscătoare celui care se făcea vinovat

de acea întoarcere pe care o luase destinul ei și nu numai.

Dar înainte să se mute. Cecile trebuia să-și respecte ultima promisiune, și anume să-i sune pe cei apropiați și să le povestească. Și-a luat telefonul mobil și a căutat în agendă.

— Sper să nu fiu considerată nebună.

Apoi a oftat și cu curaj a apelat prima persoană din cele patru. Cu Matt avea de gând să vorbească mai târziu. În intimitatea casei lor. Aștepta cu nerăbdare să-l surprindă când el se întorcea de la birou și cel mai mult aștepta să petreacă din nou noaptea, goală în brațele lui. Gândul că o să fie din nou a lui o înfiora și îi transmitea furnicături în tot corpul, ca bulele de șampanie într-un pahar de cristal.

CAPTrOLVI 33

Se făcuse târziu când Matt a ajuns în sfârșit acasă. Cecile îl aștepta de câteva ore. Timp în care pregătise cina și se gândise cum să îl întâmpine, ce să îi spună. Însă nu avea idee cum o să reacționeze el.

Îmbrăcase o ținută specială pentru această seară. Alesese o rochie roșie, lungă, strânsă sub sâni și vaporosă în partea de jos. Decupată pe picior, astfel încât la fiecare pas lăsa să i se observe piciorul zvelt. În partea de sus era decupată și i se observau sâni mai mult decât și-ar fi dorit Matt să vadă alți bărbați, și avea două bretele confecționate din dantelă de aceeași culoare.

Se fardase puțin, însă suficient cât să-și accentueze trăsăturile. Părul îl lăsase liber

pentru că știa că lui Matt îi face plăcere să îl atingă, să se joace și să-și treacă degetele prin el. Îl îndreptase, iar vârfurile le ondulasă puțin. Singurele bijuterii pe care le purta erau inelul de logodnă, verigheta, o pereche de cercei și colierul dăruit de soțul ei.

Excepție făcând Anastacia. Menajera lor. Nimeni nu știa că revenise acasă cu scopul de a face pace cu Matt. Vorbise cu prietenii ei. Însă nu le spusese și detaliul cel mai important. Nu că nu ar fi avut încredere că secretul ar fi rămas în siguranță, dar i se părea că Matt trebuie să fie primul care află. Nici Anastaciei nu i-a spus. Însă femeia ghicise din primul moment când a văzut-o intrând în casă. După fericirea care i se citea pe chip. Cecile glumise cu ea și îi

spusese că femeile au un senzor asemănător cititorului de carduri. Văd ceva și deja știu totul. Nu putea să spună același lucru și despre bărbații angajați să păzească proprietatea. Trecuse pe lângă ei. Își parcase mașina în garaj ca să nu i-o vadă Matthew când avea să se întoarcă acasă. Însă putea să jure că nici nu le trecuse prin minte de ce s-a întors acasă doamna Anderson.

Când Matt a parcat mașina în fața casei, ea terminase de aprins câteva lumânări pe care le așezase strategic prin camera unde urmau să cineze. În grabă a pornit muzica romantică să se audă în surdină.

Apoi s-a auzit ușa. Deschizându-se și închizându-se. Inima ei bătea cu putere la fiecare zgomot pe care îl auzea. Își putea da

seama că Matt își lăsase servieta din mână și că se dezbrăcase de sacou. Apoi nu s-a mai auzit nimic. Cecile se gândea că probabil își dă jos ceasul de la mână. Așa cum făcea de fiecare dată când ajungea acasă.

Îl auzea mergând prin casă. Iar pașii lui se auzeau din ce în ce mai tare. Semn că se îndrepta spre ea.

Când ușa s-a deschis. Cecile stătea lângă masa frumos aranjată.

Lui Cecile. Chipul soțului ei i se păr ea imposibil de citit în acel moment. Surprindere? Furie? Neîncredere? Dragoste?

Nu și-au spus nimic în primele momente și nici nu s-au mișcat din locul. El era surprins și i se părea ireal să o revadă în

casă pe femeia care-i stăpânea inima, iar ea era îngrijorată de ceea ce ar putea el să îi spună.

— Cecile. I-a pronunțat numele cu neîncredere. Tu aici?

Apoi el a micșorat distanța dintre ei și deși s-a apropiat periculos de mult de ea. Nu a atins-o.

— Eu...

Și un nod în gât a oprit-o să continue să vorbească. Însă nu contenea să-l privească și în același timp să se gândească cum ar fi să-l atingă din nou ca altă dată.

— M-am gândit să cinăm împreună, i-a spus ea într-un târziu.

Și l-a văzut cum își arcuia o sprânceană, apoi cum un colț al buzelor s-a ridicat.

— Este minunat, însă cina a devenit

ultimul lucru de care am nevoie acum. Cecile.

Delicat i-a atins obrazul și i-l mângâia prin mișcări lente ale degetului mare. Și-a apropiat fața de a ei și i-a șoptit:

— Știi că nu ai venit degeaba, iubito. Și am impresia că amândoi știm motivul.

Cecile a deschis gura ca să-i spună ceva. Însă Matt și-a așezat repede degetul pe buzele ei. Îndemnând-o astfel să tacă.

— Nu vreau să cunosc detaliile. Pentru mine contează că acum ești aici și știu că nu o să mă mai părăsești vreodată.

El i-a depus mici săruturi pe obraji, pe frunte, pe gât. Oferindu-i Cecilei fiori de dragoste.

— Arăți minunat, i-a spus el printre sărutări. Pot să mănânc desertul? a întrebat

cu un zâmbet mare pe buze.

A avut nevoie de câteva clipe să se dezmeticească și să-și dea seama la ce se referea Matt, ca mai apoi să râdă încet.

— Nu aș vrea să mănânci mâncarea rece. I-a răspuns ea în glumă.

Mâinile lui coborau ușor de-a lungul brațelor ei până când și-au încrucișat degetele. I-a ridicat mâinile până la nivelul buzelor lui și i le-a sărutat pe rând.

— Matt, a suspinat ea. Trebuie să vorbim.

El a clătinat din cap.

— Nu-mi pasă de nimic din ceea ce a fost. Tot ce vreau e să trăim momentul și să mă lași să te iubesc.

A început să-i sărute gâtul și umerii.

— O să te duc sus și o să fac dragoste în

mod frenetic cu tine.

A coborât cu sărutările atât cât rochia ei i-a permis. I-a sărutat sânii și abia aștepta să o dezbrace complet.

— Matt... șopti ea. Matt...

Și și-a trecut degetele prin părul lui. Ca mai apoi să-i prindă câteva şuvițe în pumn și să tragă ușor de ele.

— Sper că ești pregătită iubito pentru că în noaptea asta nu dormi și așa o s-o ținem toată săptămâna, i-a spus el cu pauze cât să îi mai sărute pielea catifelată. Ian nu are decât să-mi țină locul până îmi reîncarc bateriile cu dragoste.

Vorbele lui au făcut-o să zâmbescă.

— Ale tale poate sunt mai pline. Însă bateriile mele sunt atât de descărcate încât s-ar putea să am nevoie de mai mult de o

săptămână de dragoste, i-a spus ea în glumă.

El i-a întâlnit privirea în timp ce îi lipise pieptul de al său.

— Când vine vorba de făcut dragoste sunt supusul perfect.

Cecile a izbucnit în râs și și-a lăsat capul pe spate. Matt profitând de mișcarea ei și sărutându-i gâtul. Atunci ea l-a oprit prinzându-i fața între mâini și fără să lase să se scurgă o secundă, buzele lor s-au unit. Îl săruta cu posesivitate. Arătându-i cât de flămândă era de dragostea lui și câtă nevoie avea să-l simtă lângă ea.

Matt nu s-a lăsat mai prejos și i-a răspuns cu aceeași pasiune.

Mâinile ei i-au înconjurat gâtul, iar el a prins-o de mijloc și a ridicat-o la pieptul lui.

Rochia îi permitea să-i înconjoare șoldurile lui cu picioarele ei zvelte, și cum sarcina nu era atât de avansată încât să-i împiedice să execute acea poziție, cei doi nu au găsit nimic incomod la ea. Cu îndemânare. Matt executa mai multe „sarcini” în același timp – o săruta. Îi deschidea fermoarul de la spatele rochiei și o purta la pieptul lui spre dormitorul pe care îl împărțiseră din noaptea nunții.

— Nu o să putem urca așa. I-a spus ea printre săruturi.

— Pune-mă la încercare și o să vezi. I-a zâmbit el cu viclenie.

Înainte să iasă din cameră. Matt a lăsat-o jos din brațe chiar când ajunseseră la ușă. Apoi s-a întors să stingă lumânările pe care ea le aprinsese înainte ca el să intre în casă.

S-a întors la ea și a ridicat-o din nou la pieptul lui. Dar de această dată o purta pe brațe.

— Îmi place să te duc așa în dormitor, i-a șoptit el la ureche.

Cecile a râs.

— Abia aștept să gust din desertul meu favorit, i-a mai spus el cu subînțelese.

— Matt, l-a admonestat ea. O să mă faci să mă colorez în obraji mai ceva ca rochia care încă mai stă pe mine.

El urca scările cu pași mari. Dar cu atenție ca nu cumva să se întâmple vreun accident în starea în care se afla ea.

— În mai puțin de zece secunde, a spus el când a urcat și ultima treaptă, rochia asta o să fie istorie, i-a mărturisit el mai în glumă, mai în serios.

Și s-a ținut de cuvânt pentru că rochia i-a căzut la picioare imediat după ce au trecut pragul dormitorului. Cecile rămânând doar cu lenjeria și bijuteriile pe ea.

La vederea pântecului mărit, Matt a îngenunchiat, l-a atins, l-a sărutat și i-a șoptit ceva copilului. Însă ea nu a auzit clar ce spusese. Profitând de poziția lui, i-a îndepărtat lenjeria, apoi el s-a ridicat în picioare și i-a capturat buzele Ceciliei. În timp ce făceau câte un pas către patul din cameră. Când a simțit că a ajuns la pat. Cecile s-a așezat ușor și apoi s-a lăsat pe spate. Matt a venit deasupra ei. I-a sărutat pântecul și a urcat puțin câte puțin în același stil. Până a ajuns să-i atingă sânii cu buzele.

Ea și-a trecut din nou mâna prin părul

lui și din când în când i-l strângea în pumn... În același timp arcuindu-și trupul și expunându-și sânii pentru Matt.

El nu pierdea semnele ei din vedere și știa că o înnebunește atunci când îi alintă sânii. Pe unul îl săruta, lungea și sugea ca un copil flămând, iar pe celălalt îl fremăta cu degetele. Când mâinile ei s-au așezat pe umerii lui și l-au împins cu delicatețe. Matt a trecut la următorul nivel. Și-a mutat gura pe celălalt sân. Iar mâna pe care și-a eliberat-o a dus-o către intimitatea ei.

Ea era umedă. El era dur ca piatra. Un singur detaliu amâna momentul - hainele lui.

— Matt, i-a șoptit ea numele din pricina a ceea ce el îi făcea. Matt... vreau mai mult. A adăugat ea pe același ton. Te vreau pe

tine în întregime.

— La dracu'. A spus el încet. Însă Cecile nu l-a înțeles nici de această dată.

Înainte să coboare din pat. I-a mai depus un sărut pe abdomen, apoi s-a dezbrăcat în grabă. Niciodată nu se dezbrăcase mai repede decât acum. Cămașă? Costum? Le-a aruncat de pe el cât ai spune... Sex". Cecile nici nu apucase să-l vadă în timp ce se dezbrăcase. Iar când a deschis ochii. Matt era complet gol.

A venit din nou deasupra ei. Dar de această dată s-a așezat între picioarele ei de zeiță.

Cecile îi mângâia brațele, pieptul, spatele și îi simțea fiecare mușchi.

— Cred, murmură ea întretăiat, că ești de acord cu mine că nu mai putem amâna

momentul.

Matt a zâmbit când a auzit-o pronunțând cuvintele cu pauză între ele. Și nu putea nega vorbele ei. Și dacă ar fi vrut nu ar fi putut amâna să o pătrundă, dar nu dorea să mai amâne momentul.

I-a capturat din nou un sfârc și în același timp își poziționa penisul pentru a o penetra. Când a pătruns-o puțin, a simțit cum Cecile îl împingea ușor cu călcâiele în fese.

— Mai adânc, i-a vorbit ea tot în șoaptă.

Și a ascultat-o. A penetrat-o puțin câte puțin ca să-i ofere timpul necesar să se obișnuiască cu dimensiunile lui.

— E al dracului de bine. I-a spus el cu satisfacție în glas când și-a apropiat chipul de al ei. Ești pur și simplu perfectă pentru

mine.

Ea a râs gutural.

— Atunci nu te opri niciodată.

Și i-a urmat dorința pe cât posibil. A penetrat-o iar și iar până la epuizare, până când au ajuns pe culmile cele mai înalte ale plăcerii. Nici nu și-au dat seama când orele nopții s-au scurs, și abia când soarele a răsărit. Matt și Cecile au adormit goi. Îmbrățișați.

În față aveau fericirea și lăsaseră trecutul în urmă la mulți pași distanță. Nu mai erau demoni de înfruntat și nici lacrimi de tristețe de curs. Suferințele, traumele, neînțelegerile făceau loc bucuriilor și iubirii nemărginite.

Nu de puține ori își spusese că trebuie să se împace cu trecutul sau să treacă peste

el. Dar Cecile nu înțelese niciodată cum ar putea să facă asta. Întâmplarea nefericită o urmărea zi de zi și într-un fel încetase să mai creadă că poate să treacă peste ea. Acum simțea cu adevărat liniște în interiorul ei și știa că atunci când o să se trezească, o să simtă aceeași stare de liniște, pace. Armonie. Nu știa cui trebuia să mulțumească, dar înainte să adoarmă spusese în gândul ei. *Mulțumesc* F oricui se făcea responsabil de fericirea ei.

Acum putea să înțeleagă fericirea de care se bucurau Jessica și Ian. Și putea să jure oricui că dragostea merită orice luptă pe care trebuie să o porți, orice rău peste care trebuie să treci, lacrimile prin care trebuie să înoți, gropile peste care trebuie să sari sau cărările neasfaltate pe care

trebuie să mergi. Și totul pentru ca la final să simți fericirea într-o îmbrățișare, pasiunea într-un sărut și dragostea prin auzul bătailor inimilor care bat la unison. Căci inimile sufletelor pereche bat în același timp. Chiar și dincolo de moarte.

Cecile Anderson era convinsă de un lucru, și anume că sufletele pereche nu sunt o fantezie sau un vis avut în zori. Se considera dovada vie pentru că ea și Matt erau suflete pereche și simțea că erau sortiți să fie împreună și dacă s-ar fi născut la sute de ani distanță. Unul ar fi reușit să treacă granița timpului și să facă dragostea lor posibilă.

...Imposibilul” nu este mereu imposibil.

EPILOG

Mult mai târziu...

În salonul casei familiei Peterson era agitație mare.

Jessica și Ian nu rataseră ocazia să petreacă o zi de sfârșit de săptămână alături de prietenii lor – Christina. Cecile. Matt și Edward. Nu aveau un motiv anume de sărbătorit, dar simțeau cu toții nevoia să se reîntâlnească și să petreacă o zi întreagă împreună.

Christina era mai retrasă ca niciodată. Cecile îi observase schimbarea cu câteva săptămâni în urmă. Dar nu reușise să afle de ce a devenit retrasă, rece și tăcută. Nici față de Jessica nu era mai caldă și se putea spune chiar că o evita mai mult. Totuși, se bucura că acceptase invitația ei și le ținea companie în acea zi.

Edward era apropiat față de toți ceilalți,

mai puțin față de Christina. Rămăsese la fel de distant ca după seara în care o condusesse acasă. Cecile a bătut în retragere, dându-și seama că între ei nu sunt sentimente și că lor le este mai bine dacă se ignoră în continuare.

Jessica și Ian păreau tot mai ocupați în ultima perioadă. Fiecare avea un loc de muncă pe care nu-l puteau neglija după bunul plac. Iar când programul se termina. Își petreceau timpul împreună cu gemenii lor. Alexander și Adam. Ian ar fi vrut ca soția lui să rămână din nou însărcinată. Însă Jessica îl convingea de fiecare dată să mai aștepte o vreme.

Cecile și Matt erau aproape de nedespărțit, dar ca și în cazul fratelui și cumnatei ei. Matt trebuia să se ocupe de

cazurile pe care le avea în grijă, iar ea mergea zilnic la clubul de pictură. Christian, copilul lor. O însoțea de fiecare dată și era bucuroasă să constate că a moștenit talentul ei. O bucura gândul că într-o zi ar putea să ajungă un pictor renumit în întreaga lume.

După cină. Cei trei s-au retras în biroul lui Ian ca să discute ca între bărbați în timp ce consumau alcool. Jessica s-a dus să vadă dacă s-au trezit copiii, iar Christina și Cecile au rămas singure pe canapeaua din salon.

— Abia aștept să dorm. A spus Cecile. Mă simt atât de obosită...

Christina a adoptat o grimasă pe care Cecile nu știa cum să o interpreteze.

— Eu o să ies să iau aer.

Cecile s-a încruntat pe moment.

— Te însoțesc, i-a spus ea din senin. Bineînțeles, dacă nu te deranjez.

Christina a clătinat din cap și amândouă s-au ridicat de pe canapea.

Înainte să iasă din casă. Cecile și-a aruncat privirea spre geanta ei care stătea pe o măsuță. Era deschisă și se putea observa cu lejeritate că era pus un plic în ea. Christina a ieșit din casă în timp ce Cecile s-a dus să scoată plicul de acolo. Nu era notat nimic pe el. Dar era în geanta ei și era curioasă să afle despre ce e vorba. L-a luat și a urmat-o pe Christina.

Când a ajuns lângă ea. Christina stătea rezemată de unul dintre pereții casei și privea spre cerul înstelat.

— Ce se întâmplă cu tine. Chris? a întrebat-o ea cu blândețe. Spune ceea ce te

frământă și nu-l lăsa asta să te macine.

Ea a ridicat din umeri.

— Poți să-mi spui cu toată încrederea.

Cecile a ridicat o mână. Cu palma îndreptată spre Christina.

— Promit să nu râd și să nu comentez, a adăugat ea afișând un zâmbet mare.

— Nu cred că pot. I-a spus ea.

Cecile și-a dat seama că trebuie să fie vorba de ceva serios, dat fiind că nu mai era mult până când Christina izbucnea în plâns. Zâmbetul Ceciliei s-a șters mai repede decât a apărut, iarmâna i-a căzut pe lângă corp.

— Acum înțeleg de ce ai vrut să ieși la aer.

Tăcerea s-a așternut între ele pentru câteva minute.

— Atât de rău este? a revenit Cecile cu o

întrebare care spera să o mai liniștească și să nu se gândească la ce era mai rău.

Christina a înălțat fugitiv din umeri și câteva lacrimi și-au făcut apariția pe chipul ei.

— Cred că da. A răspuns sec.

Cecile și-a mușcat buza inferioară și a privit plicul din mână ei. Neștiind ce să-i spună prietenei sale. A început să rupă plicul fără să facă zgomot prea tare. Nici nu îi mai păsa ce s-ar putea afla în interiorul acestuia, fiind mai îngrijorată de tăcerea Christinei.

Plicul conținea o singură foaie. Putea să simtă asta la simpla palpăre. Și-a strecurat degetul mare și cel arătător în interiorul plicul, a prins foaia între degete și a scos-o încet de acolo.

— Sunt însărcinată cu fratele tău. A izbucnit Christina în plâns.

Cecile nu știa de ce anume să fie mai șocată. De mărturisirea șocantă a Christinei sau de tânăra indiană, aceeași care-i apăruse în vis. Care îi zâmbea din poza pe care o ținea în mână.

SFÂRȘIT

Nota autorului

Mă uit și nu pot să realizez că am pus din această carte. Nli-ați cerut povestea de dragoste dintre și iar la acel moment deja începusem să lucrez la ea. Nu știam ce o să se întâmple în cazullor și am lăsat muzica să mă ghideze și mâinile să mi tastatură.

Nu știu la ce vă așteptați și cum o să se pară sau s-a părut, dar în ciuda faptului că

mi-am dorit să fie o poveste cu mult umor – așa cum ați cunoscut-o pe Cecils în Demon” – am ghidat povestea lor într-o altă direcție. Le-am scris o poveste dulce-amăruie, așa cum este viața. Neprevăzutul este la tot pasul și au mers pe muchie de cuțit.

Casând relația lor să atârne de un fir de ață și având de ales între a tăia firul sau a-Consodda și implicit să se devină o relație între doi oameni maturi.

Jim petrecut momente frumoase alături de cei doi. ‘Uneori am râs, alteori am fost serioasă sau m-am întristat. Și da, mi s-a întâmplat de câteva ori să mă uit în monitor, să văd foaia și să ne privim mult timp una pe cealaltă. Și atunci am întrebat-o „Ce ar face Cecils acum?’.

Niai greu dar găseam răspunsul și

puteam să reintru în scena ei văd mișcările, să-i aud vorbele să-i ascult gândurile. Jlm speranța că Cecils șintatt au ajuns la inimile voastre, chiar dacă au avut de înfruntat o serie de evenimente care i-au urcat pe culmile durerii frustrării sau disperării.

De câte ori nu întâmpinăm greutăți în reacitate? De multe ori și la fel ca și cei doi trebuie să privim a pa/tarului și să nu cedăm niciodată, să nu încetăm să luptăm până nu ieșim învingători

De câte ori nu am constatat că aparențele sunt impottante, dar nocive? De câte ori nu am fost trădați de persoane la care nu ne așteptam? Dar mereu trecem peste tot ce e rău, pentru că trebuie să o facem și pentru că suntem puternici

Cartea „Demonul ucis” o să vă Case

întrebări fără răspuns, dar am considerat că următorul personaj masculin trebuie să răspundă între băiilor care o privesc pe Cecile. Vine cu un trecut tumultos în spate. Despre ce este vorba? O să descoperiți în al treilea volum al seriei, pe care intenționez să vi-l arăt înainte de finalul anului. Dar până atunci nu o să stau degeaba, ci o să încerc să scriu o poveste de dragoste cu acțiunea pe meleagurile noastre – pentru că v-ați întrebat cum ar fi arătat povestea lui Ian și Jessica în România. <Ei bine, o să descoperim asta prin trăirile și dacă o să vă placă ceea ce aștern pe Hârtie, o să scriu mai multe povești cu acțiunea aici.

Cu dragoste.

Anne K. Joy

